Den Europæiske Unions

Tidende

C 144 I

62. årgang

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

25. april 2019

Indhold

II *Meddelelser*

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Rådet

2019/C 144 I/01 Aftale om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab 1

DA

II

(Meddelelser)

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

RÅDET

AFTALE

om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab

(2019/C 144 I/01)

PRÆAMBEL

DEN EUROPÆISKE UNION OG DET EUROPÆISKE ATOMENERGIFÆLLESSKAB

OG

DET FORENEDE KONGERIGE STORBRITANNIEN OG NORDIRLAND,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (»Det Forenede Kongerige«) den 29. marts 2017 som følge af resultatet af folkeafstemningen i Det Forenede Kongerige og dets suveræne beslutning om at forlade Den Europæiske Union meddelte, at det havde til hensigt at udtræde af Den Europæiske Union (»Unionen«) og Det Europæiske Atomenergifællesskab (»Euratom«) i overensstemmelse med artikel 50 i traktaten om Den Europæiske Union (»TEU«), som finder anvendelse på Euratom i medfør af artikel 106a i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab (»Euratomtraktaten«),

SOM ØNSKER at fastsætte de nærmere bestemmelser for Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen og Euratom under hensyn til rammen for deres fremtidige forbindelser,

SOM NOTERER SIG Det Europæiske Råds retningslinjer af 29. april og 15. december 2017 og af 23. marts 2018, i lyset af hvilke Unionen skal indgå aftalen om de nærmere bestemmelser for Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen og Euratom,

SOM MINDER OM, at EU-retten og Euratomretten i sin helhed i overensstemmelse med artikel 50 i TEU sammenholdt med Euratomtraktatens artikel 106a og med forbehold af denne aftales bestemmelser ophører med at finde anvendelse på Det Forenede Kongerige på datoen for denne aftales ikrafttræden,

SOM FREMHÆVER, at målet med denne aftale er at sikre Det Forenede Kongeriges velordnede udtræden af Unionen og Euratom,

SOM ERKENDER, at det er nødvendigt at sikre en gensidig beskyttelse af unionsborgere og statsborgere i Det Forenede Kongerige samt af deres respektive familiemedlemmer, hvis disse har udøvet retten til fri bevægelighed inden en i denne aftale fastsat dato, og at sikre, at de rettigheder, de har i medfør af denne aftale, kan håndhæves og er baseret på princippet om ikkeforskelsbehandling; og som også erkender, at rettigheder, der følger af perioder med social sikring, bør beskyttes,

SOM HAR DET FORSÆT at sikre en velordnet udtræden ved hjælp af forskellige udtrædelsesbestemmelser, der tager sigte på at forhindre forstyrrelser og skabe retssikkerhed for borgere og økonomiske aktører samt for retslige og administrative myndigheder i Unionen og i Det Forenede Kongerige, uden at udelukke muligheden for, at relevante udtrædelsesbestemmelser kan blive afløst af aftalen/aftalerne om de fremtidige forbindelser,

SOM TAGER I BETRAGNING, at det er i både Unionens og Det Forenede Kongeriges interesse at fastlægge en overgangsperiode eller gennemførelsesperiode, i hvilken EU-retten, herunder internationale aftaler – uanset alle de konsekvenser Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen får for så vidt angår Det Forenede Kongeriges deltagelse i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer, navnlig udløbet på datoen for denne aftales ikrafttræden af de

mandater, som varetages af alle de medlemmer af Unionens institutioner, organer og agenturer, der er nomineret, udnævnt eller valgt i forbindelse med Det Forenede Kongeriges medlemsskab af Unionen – bør finde anvendelse for og i Det Forenede Kongerige og som hovedregel med samme virkning for så vidt angår medlemsstaterne for at undgå forstyrrelser i den periode, hvor der føres forhandlinger om aftalen/aftalerne om de fremtidige forbindelser,

SOM ERKENDER, at Det Forenede Kongeriges særlige omstændigheder som en stat, der er udtrådt af Unionen, betyder, at det, selv om EU-retten vil finde anvendelse for og i Det Forenede Kongerige i overgangsperioden, vil være vigtigt for Det Forenede Kongerige på egen hånd at kunne tage skridt til at forberede og fastlægge nye internationale ordninger, herunder på områder, hvor Unionen har enekompetence, forudsat at sådanne aftaler ikke træder i kraft eller finder anvendelse i den pågældende periode, medmindre Unionen har godkendt det,

SOM MINDER OM, at Unionen og Det Forenede Kongerige er enige om at respektere de gensidige forpligtelser, der er indgået, mens Det Forenede Kongerige var medlem af Unionen, ved hjælp af en enkelt finansiel opgørelse,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at det for at sikre den korrekte fortolkning og anvendelse af denne aftale og overholdelse af forpligtelserne i henhold til denne aftale er afgørende at fastsætte bestemmelser, der sikrer en overordnet regulering, navnlig bindende tvistbilæggelses- og håndhævelsesregler, som fuldt ud respekterer Unionens og Det Forenede Kongeriges respektive retsordeners autonomi og Det Forenede Kongeriges status som tredjeland,

SOM ANERKENDER, at det for at sikre Det Forenede Kongeriges velordnede udtræden af Unionen også er nødvendigt i særskilte protokoller til denne aftale at fastlægge varige ordninger, der adresserer de meget specifikke situationer, der gælder Irland/Nordirland og de baseområder i Cypern, hvorover Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland udøver overhøjhed,

SOM ENDVIDERE ANERKENDER, at det for at sikre Det Forenede Kongeriges velordnede udtræden af Unionen også er nødvendigt i en særskilt protokol til denne aftale at fastsætte de særlige ordninger vedrørende Gibraltar, som navnlig skal finde anvendelse i overgangsperioden,

SOM UNDERSTREGER, at denne aftale bygger på en samlet balance mellem fordele, rettigheder og forpligtelser for Unionen og Det Forenede Kongerige,

SOM NOTERER SIG, at parterne sideløbende med denne aftale har fremsat en politisk erklæring, der fastlægger rammen for de fremtidige forbindelser mellem Den Europæiske Union og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at der både for Det Forenede Kongerige og for Unionen er behov for at tage alle nødvendige skridt til hurtigst muligt fra datoen for denne aftales ikrafttræden at indlede de formelle forhandlinger om en eller flere aftaler, der regulerer deres fremtidige forbindelser, med henblik på at sikre, at disse aftaler så vidt muligt finder anvendelse fra overgangsperiodens udløb,

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

FØRSTE DEL

FÆLLES BESTEMMELSER

Artikel 1

Formål

I denne aftale fastsættes de nærmere bestemmelser for Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands (»Det Forenede Kongeriges«) udtræden af Den Europæiske Union (»Unionen«) og Det Europæiske Atomenergifællesskab (»Euratom«).

Artikel 2

Definitioner

I denne aftale forstås ved:

a) »EU-ret«:

   i) traktaten om Den Europæiske Union (»TEU«), traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (»TEUF«) og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab (»Euratomtraktaten«), som ændret eller suppleret, samt tiltrædelsestraktaterne og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, herefter samlet benævnt »traktaterne«

   ii) de generelle principper i EU-retten

iii) de retsakter, der er vedtaget af Unionens institutioner, organer, kontorer eller agenturer

iv) de internationale aftaler, som Unionen er part i, og de internationale aftaler, der er indgået af medlemsstaterne på Unionens vegne

v) de aftaler mellem medlemsstaterne, som de har indgået i deres egenskab af EU-medlemsstater

vi) retsakter vedtaget af repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Det Europæiske Råd eller i Rådet for Den Europæiske Union (»Rådet«)

vii) de erklæringer, der er udarbejdet i forbindelse med regeringskonferencer, hvorpå traktaterne blev vedtaget

b) »medlemsstater«: Kongeriget Belgien, Republikken Bulgarien, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Danmark, Forbundsrepublikken Tyskland, Republikken Estland, Irland, Den Hellenske Republik, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Republikken Kroatien, Den Italienske Republik, Republikken Cypern, Republikken Letland, Republikken Litauen, Storhertugdømmet Luxembourg, Ungarn, Republikken Malta, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Republikken Polen, Den Portugisiske Republik, Rumænien, Republikken Slovenien, Den Slovakiske Republik, Republikken Finland og Kongeriget Sverige

c) »unionsborger«: enhver person, der er statsborger i en medlemsstat

d) »statsborger i Det Forenede Kongerige«: en statsborger i Det Forenede Kongerige som defineret i den nye erklæring fra regeringen for Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland af 31. december 1982 vedrørende definitionen af udtrykket »statsborgere« ([1]) sammen med erklæring nr. 63, der er knyttet som bilag til slutakten fra den regeringskonference, der vedtog Lissabontraktaten ([2])

e) »overgangsperiode«: den i artikel 126 omhandlede periode

f) »dag«: en kalenderdag, medmindre andet er fastsat i denne aftale eller i bestemmelser i EU-ret, der finder anvendelse i medfør af denne aftale.

Artikel 3

Territorialt anvendelsesområde

1. Medmindre andet er fastsat i denne aftale eller i EU-ret, der finder anvendelse i medfør af denne aftale, forstås enhver henvisning i denne aftale til Det Forenede Kongerige eller dets territorium som en henvisning til:

a) Det Forenede Kongerige

b) Gibraltar, i det omfang EU-retten fandt anvendelse på det før denne aftales ikrafttrædelsesdato

c) Kanaløerne og Isle of Man, i det omfang EU-retten fandt anvendelse på dem før denne aftales ikrafttrædelsesdato

d) baseområderne Akrotiri og Dhekelia i Cypern, i det omfang det er nødvendigt for at sikre gennemførelsen af de ordninger, der er fastsat i den protokol om de baseområder i Cypern, hvorover det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland udøver overhøjhed, som er knyttet til akten vedrørende vilkårene for Den Tjekkiske Republiks, Republikken Estlands, Republikken Cyperns, Republikken Letlands, Republikken Litauens, Republikken Ungarns, Republikken Maltas, Republikken Polens, Republikken Sloveniens og Den Slovakiske Republiks tiltrædelse af Den Europæiske Union

e) de oversøiske lande og territorier, der er opført i bilag II til TEUF og har særlige forbindelser med Det Forenede Kongerige ([3]), når bestemmelserne i denne aftale vedrører den særlige ordning for de oversøiske landes og territoriers associering med Unionen

2. Medmindre andet er fastsat i denne aftale eller i EU-ret, som finder anvendelse i medfør af denne aftale, forstås enhver henvisning i denne aftale til medlemsstater eller deres territorier således, at den omfatter de af medlemsstaternes territorier, på hvilke traktaterne finder anvendelse, jf. artikel 355 i TEUF.

([1]) EFT C 23 af 28.1.1983, s. 1.
([2]) EUT C 306 af 17.12.2007, s. 270.
([3]) Anguilla, Bermuda, Britisk Antarktisk Territorium, britiske territorier i Det Indiske Ocean, De Britiske Jomfruøer, Caymanøerne, Falklandsøerne, Montserrat, Pitcairn, Sankt Helene, Ascension og Tristan da Cunha, Sydgeorgien og Sydsandwichøerne, Turks- og Caicosøerne.

Artikel 4

Metoder og principper for denne aftales virkning, gennemførelse og anvendelse

1. Bestemmelserne i denne aftale og i EU-ret, som finder anvendelse i medfør af denne aftale, har samme retsvirkninger over for og i Det Forenede Kongerige som i Unionen og dens medlemsstater.

I overensstemmelse hermed kan juridiske eller fysiske personer navnlig påberåbe sig de bestemmelser i eller omhandlet i denne aftale, som opfylder betingelserne for direkte virkning i henhold til EU-retten, direkte.

2. Det Forenede Kongerige sikrer efterlevelse af stk. 1, herunder hvad angår de beføjelser, som for dets retslige og administrative myndigheder er fornødne for at undlade at anvende uoverensstemmende eller uforenelige nationale bestemmelser, gennem national primær ret.

3. De bestemmelser i denne aftale, som henviser til EU-ret eller til begreber eller bestemmelser deri, fortolkes og anvendes i overensstemmelse med metoderne og de generelle principper i EU-retten.

4. De bestemmelser i denne aftale, som henviser til EU-ret eller til begreber eller bestemmelser deri, fortolkes ved deres gennemførelse og anvendelse i overensstemmelse med den relevante retspraksis fra Den Europæiske Unions Domstol, som er afsagt inden overgangsperiodens udløb.

5. Ved fortolkningen og anvendelsen af denne aftale tager Det Forenede Kongeriges retslige og administrative myndigheder behørigt hensyn til den relevante retspraksis fra Den Europæiske Unions Domstol, som er afsagt efter overgangsperiodens udløb.

Artikel 5

God tro

Unionen og Det Forenede Kongerige bistår i fuld gensidig respekt og god tro hinanden ved gennemførelsen af de opgaver, der følger af denne aftale.

De træffer alle almindelige eller særlige passende foranstaltninger for at sikre opfyldelsen af de forpligtelser, der følger af denne aftale, og afholder sig fra at træffe foranstaltninger, som kan bringe virkeliggørelsen af denne aftales mål i fare.

Denne artikel berører ikke anvendelsen af EU-retten i henhold til denne aftale, navnlig princippet om loyalt samarbejde.

Artikel 6

Henvisninger til EU-retten

1. Med undtagelse af fjerde og femte del, og medmindre andet er fastsat i denne aftale, forstås alle henvisninger i denne aftale til EU-retten som henvisninger til EU-retten, herunder som ændret eller erstattet, som den finder anvendelse på overgangsperiodens sidste dag.

2. Hvor der i denne aftale henvises til EU-retsakter eller bestemmelser deri, forstås en sådan henvisning, hvis det er relevant, således, at den omfatter en henvisning til EU-retten eller bestemmelser deri, som, selv om de erstattes eller afløses af den retsakt, der henvises til, fortsat finder anvendelse i overensstemmelse med den pågældende retsakt.

3. Henvisninger til bestemmelser i EU-retten, som finder anvendelse i medfør af denne aftale, forstås med henblik på denne aftale således, at de omfatter henvisninger til de relevante EU-retsakter, som supplerer eller gennemfører de pågældende bestemmelser.

Artikel 7

Henvisninger til Unionen og medlemsstaterne

1. Med henblik på denne aftale forstås alle henvisninger til medlemsstater og medlemsstaternes kompetente myndigheder i bestemmelser i EU-retten, som finder anvendelse i medfør af denne aftale, således, at de omfatter Det Forenede Kongerige og dets kompetente myndigheder, undtagen hvis det drejer sig om:

a) indstilling, udnævnelse eller valg af medlemmer af Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer samt deltagelse i institutionernes beslutningstagning og møder

b) deltagelse i Unionens organers, kontorers og agenturers beslutningstagning og ledelse

c) deltagelse i møder i de udvalg, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ([4]), i møder i Kommissionens ekspertgrupper eller andre lignende enheder eller i de møder, der afholdes af ekspertgrupper eller lignende enheder i Unionens organer, kontorer og agenturer, medmindre andet er fastsat i denne aftale.

2. Medmindre andet er fastsat i denne aftale, forstås enhver henvisning til Unionen som omfattende Euratom.

Artikel 8

Adgang til net, informationssystemer og databaser

Medmindre andet er fastsat i denne aftale, ophører Det Forenede Kongeriges ret til at tilgå net, informationssystemer og databaser, der er oprettet på grundlag af EU-retten, ved overgangsperiodens udløb. Det Forenede Kongerige træffer passende foranstaltninger for at sikre, at det ikke tilgår net, informationssystemer eller databaser, som det ikke længere har ret til at tilgå.

ANDEN DEL

BORGERRETTIGHEDER

AFSNIT I

Almindelige bestemmelser

Artikel 9

Definitioner

I denne del, og uden at det berører afsnit III, forstås ved:

a) »familiemedlemmer«: følgende personer uanset deres nationalitet, som er omfattet af personkredsen i denne aftales artikel 10:

   i) familiemedlemmer til unionsborgere eller familiemedlemmer til statsborgere i Det Forenede Kongerige som defineret i artikel 2, nr. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF ([5])

   ii) andre personer end dem, der er defineret i artikel 3, stk. 2, i direktiv 2004/38/EF, hvis tilstedeværelse er nødvendig for unionsborgere eller statsborgere i Det Forenede Kongerige for ikke at berøve de pågældende unionsborgere eller statsborgere i Det Forenede Kongerige en ret til ophold, som de har i medfør af denne del

b) »grænsearbejdere«: unionsborgere eller statsborgere i Det Forenede Kongerige, der udøver en økonomisk aktivitet i overensstemmelse med artikel 45 eller 49 i TEUF i en eller flere stater, hvori de ikke er bosiddende

c) »værtsland«:

   i) for så vidt angår unionsborgere og deres familiemedlemmer, Det Forenede Kongerige, hvis de inden overgangsperiodens udløb udøvede deres ret til ophold der i overensstemmelse med EU-retten og derefter fortsat opholder sig der

   ii) for så vidt angår statsborgere i Det Forenede Kongerige og deres familiemedlemmer, den medlemsstat, hvor de inden overgangsperiodens udløb udøvede deres ret til ophold i overensstemmelse med EU-retten og derefter fortsat opholder sig

d) »arbejdsland«:

   i) for så vidt angår unionsborgere, Det Forenede Kongerige, hvis de inden overgangsperiodens udløb udøvede en økonomisk aktivitet som grænsearbejdere der og derefter fortsat gør det

   ii) for så vidt angår statsborgere i Det Forenede Kongerige, en medlemsstat, hvor de inden overgangsperiodens udløb udøvede en økonomisk aktivitet som grænsearbejdere og derefter fortsat gør det

([4]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

([5]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EØF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT L 158 af 30.4.2004, s. 77).

e) »forældremyndighed«: forældremyndighed som defineret i artikel 2, nr. 9, i Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 ([6]), herunder forældremyndighed erhvervet ved retsafgørelse, som følge af loven eller ved en gyldig aftale.

Artikel 10

Personelt anvendelsesområde

1. Denne del finder, uden at det berører afsnit III, anvendelse på følgende personer:

a) unionsborgere, som udøvede deres ret til ophold i Det Forenede Kongerige i overensstemmelse med EU-retten inden overgangsperiodens udløb og derefter fortsat opholder sig der

b) statsborgere i Det Forenede Kongerige, som udøvede deres ret til ophold i en medlemsstat i overensstemmelse med EU-retten inden overgangsperiodens udløb og derefter fortsat opholder sig der

c) unionsborgere, som udøvede deres ret som grænsearbejdere i Det Forenede Kongerige i overensstemmelse med EU-retten inden overgangsperiodens udløb og derefter fortsat udøver den

d) statsborgere i Det Forenede Kongerige, som udøvede deres ret som grænsearbejdere i en eller flere medlemsstater i overensstemmelse med EU-retten inden overgangsperiodens udløb og derefter fortsat udøver den

e) familiemedlemmer til de personer, der er omhandlet i litra a)-d), forudsat at de opfylder en af følgende betingelser:

   i) de havde ophold i værtslandet i overensstemmelse med EU-retten inden overgangsperiodens udløb og opholder sig der fortsat derefter

   ii) de var direkte beslægtet med en person omhandlet i litra a)-d) og opholdt sig uden for værtslandet inden overgangsperiodens udløb, forudsat at de opfylder betingelserne i artikel 2, nr. 2, i direktiv 2004/38/EF på det tidspunkt, hvor de søger om ophold i henhold til denne del med henblik på at slutte sig til den person, der er omhandlet i dette stykkes litra a)-d)

   iii) de er født eller lovligt adopteret af personer omhandlet i litra a)-d) efter overgangsperiodens udløb i eller uden for værtslandet og opfylder betingelserne i artikel 2, nr. 2, litra c), i direktiv 2004/38/EF på det tidspunkt, hvor de søger om ophold i henhold til denne del med henblik på at slutte sig til den person, der er omhandlet i dette stykkes litra a)-d), og opfylder en af følgende betingelser:

      — begge forældre er personer omhandlet i litra a)-d)

      — en forælder er en person omhandlet i litra a)-d), og den anden er statsborger i værtslandet, eller

      — en forælder er en person omhandlet i litra a)-d) og har fuld eller fælles forældremyndighed over barnet i overensstemmelse med de gældende familieretlige regler i en medlemsstat eller i Det Forenede Kongerige, herunder gældende internationale privatretlige regler i henhold til hvilke den forældremyndighed, der er fastlagt i henhold til retten i et tredjeland, anerkendes i medlemsstaten eller i Det Forenede Kongerige, navnlig hvad angår barnets tarv, og uden at dette berører den sædvanlige anvendelse af sådanne internationale privatretlige regler ([7])

f) familiemedlemmer, der har opholdt sig i værtslandet i overensstemmelse med artikel 12 og 13, artikel 16, stk. 2, og artikel 17 og 18 i direktiv 2004/38/EF inden overgangsperiodens udløb, og som derefter fortsat opholder sig der.

2. Personer omfattet af artikel 3, stk. 2, litra a) og b), i direktiv 2004/38/EF, hvis ophold blev lettet af værtslandet i overensstemmelse med dettes nationale lovgivning inden overgangsperiodens udløb i overensstemmelse med nævnte direktivs artikel 3, stk. 2, bevarer deres ret til ophold i værtslandet i henhold til denne del, forudsat at de derefter fortsat opholder sig i værtslandet.

([6]) Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27. november 2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000 (EUT L 338 af 23.12.2003, s. 1).

([7]) Begrebet forældremyndighed skal fortolkes i overensstemmelse med artikel 2, nr. 9), i Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003. Det omfatter derfor forældremyndighed, der er tildelt ved en retsafgørelse, som følge af loven eller ved gyldig aftale.

3. Stk. 2 finder også anvendelse på personer omfattet af artikel 3, stk. 2, litra a) og b), i direktiv 2004/38/EF, som har ansøgt om lettet indrejse og ophold inden overgangsperiodens udløb, og hvis ophold derefter lettes af værtslandet i overensstemmelse med dettes nationale lovgivning.

4. Uden at dette berører de pågældende personers eventuelle personlige ret til ophold, letter værtslandet i overensstemmelse med sin nationale lovgivning og artikel 3, stk. 2, litra b), i direktiv 2004/38/EF indrejse og ophold for den partner, med hvem personen omhandlet i nærværende artikels stk. 1, litra a)-d), har en behørigt dokumenteret varig tilknytning, hvis partneren opholdt sig uden for værtslandet inden overgangsperiodens udløb, forudsat at der var tale om en varig tilknytning inden overgangsperiodens udløb, og at dette fortsat er tilfældet på det tidspunkt, hvor partneren søger ophold i medfør af denne del.

5. I de tilfælde, der er omhandlet i stk. 3 og 4, foretager værtslandet en grundig undersøgelse af de personlige omstændigheder og begrunder afslag på ansøgning om indrejse eller ophold over for de pågældende.

Artikel 11

Opholdets uafbrudte karakter

Opholdets uafbrudte karakter med henblik på artikel 9 og 10 berøres ikke af fravær som omhandlet i artikel 15, stk. 2.

En ret til tidsubegrænset ophold, der er opnået i medfør af direktiv 2004/38/EF inden overgangsperiodens udløb, anses ikke for at være mistet på grund af fravær fra værtslandet i en periode, der er angivet i artikel 15, stk. 3.

Artikel 12

Ikkeforskelsbehandling

Inden for denne dels anvendelsesområde og med forbehold af dennes særlige bestemmelser er al forskelsbehandling, der udøves på grundlag af nationalitet, jf. artikel 18, stk. 1, i TEUF, forbudt i værtslandet og i arbejdslandet over for de personer, der er omhandlet i denne aftales artikel 10.

AFSNIT II

Rettigheder og forpligtelser

Kapitel 1

Rettigheder i forbindelse med ophold og opholdsdokumenter

Artikel 13

Opholdsret

1. Unionsborgere og statsborgere i Det Forenede Kongerige har ret til ophold i værtslandet med de begrænsninger og på de betingelser, der er anført i artikel 21, 45 eller 49 i TEUF og i artikel 6, stk. 1, artikel 7, stk. 1, litra a), b) eller c), artikel 7, stk. 3, artikel 14, artikel 16, stk. 1, eller artikel 17, stk. 1, i direktiv 2004/38/EF.

2. Familiemedlemmer, som enten er unionsborgere eller statsborgere i Det Forenede Kongerige, har ret til ophold i værtslandet som anført i artikel 21 i TEUF og i artikel 6, stk. 1, artikel 7, stk. 1, litra d), artikel 12, stk. 1 eller 3, artikel 13, stk. 1, artikel 14, artikel 16, stk. 1, eller artikel 17, stk. 3 og 4, i direktiv 2004/38/EF med de begrænsninger og på de betingelser, der er fastsat i de pågældende bestemmelser.

3. Familiemedlemmer, som hverken er unionsborgere eller statsborgere i Det Forenede Kongerige, har ret til ophold i værtslandet i henhold til artikel 21 i TEUF og som anført i artikel 6, stk. 2, artikel 7, stk. 2, artikel 12, stk. 2 eller 3, artikel 13, stk. 2, artikel 14, artikel 16, stk. 2, artikel 17, stk. 3 eller 4, eller artikel 18 i direktiv 2004/38/EF med de begrænsninger og på de betingelser, der er fastsat i de pågældende bestemmelser.

4. Værtslandet må ikke over for de personer, der er omhandlet i stk. 1, 2 og 3, indføre andre begrænsninger eller betingelser for at opnå, bevare eller miste opholdsret end dem, der er anført i dette afsnit. Der er ingen skønsbeføjelser i forbindelse med anvendelsen af de begrænsninger og betingelser, der er anført i dette afsnit, medmindre de er til gunst for den pågældende person.

Artikel 14

Ret til ud- og indrejse

1. Unionsborgere og statsborgere i Det Forenede Kongerige, deres respektive familiemedlemmer og andre personer, der opholder sig på værtslandets område i overensstemmelse med betingelserne i dette afsnit, har ret til at forlade værtslandet og ret til at rejse ind i det, som anført i artikel 4, stk. 1, og artikel 5, stk. 1, første afsnit, i direktiv 2004/38/EF, hvis de, såfremt der er tale om unionsborgere eller statsborgere i Det Forenede Kongerige, er i besiddelse af et gyldigt pas eller nationalt identitetskort, og hvis de, såfremt der er tale om deres respektive familiemedlemmer og andre personer, som ikke er unionsborgere eller statsborgere i Det Forenede Kongerige, er i besiddelse af et gyldigt pas.

Fem år efter overgangsperiodens udløb kan værtslandet beslutte, at det ikke længere vil acceptere nationale identitetskort med henblik på indrejse i eller udrejse fra dets område, hvis sådanne kort ikke indeholder en chip, der opfylder Organisationen for International Civil Luftfarts gældende krav til biometrisk identifikation.

2. Der kan ikke stilles krav om udrejsevisum, indrejsevisum eller lignende formaliteter over for indehavere af et gyldigt dokument, der er udstedt i overensstemmelse med artikel 18 eller 26.

3. Hvis værtslandet kræver, at familiemedlemmer, som slutter sig til unionsborgere eller statsborgere i Det Forenede Kongerige efter overgangsperiodens udløb, er i besiddelse af et indrejsevisum, bistår værtslandet disse personer med at opnå de nødvendige visa. Sådanne visa udstedes gratis og så hurtigt som muligt efter en hasteprocedure.

Artikel 15

Ret til tidsubegrænset ophold

1. Unionsborgere og statsborgere i Det Forenede Kongerige og deres respektive familiemedlemmer, som i overensstemmelse med EU-retten har haft lovligt ophold i værtslandet fem år i træk eller i den periode, der er anført i artikel 17 i direktiv 2004/38/EF, har ret til tidsubegrænset ophold i værtslandet på de betingelser, der er anført i artikel 16, 17 og 18 i direktiv 2004/38/EF. Perioder med lovligt ophold eller arbejde i overensstemmelse med EU-retten før og efter overgangsperiodens udløb indgår i beregningen af den optjeningsperiode, der er nødvendig for at opnå ret til tidsubegrænset ophold.

2. Opholdets uafbrudte karakter med henblik på at opnå ret til tidsubegrænset ophold fastlægges i overensstemmelse med artikel 16, stk. 3, og artikel 21 i direktiv 2004/38/EF.

3. Når der er opnået ret til tidsubegrænset ophold, mistes denne ret kun ved fravær fraværtslandet af en varighed på fem på hinanden følgende år.

Artikel 16

Akkumulering af perioder

Unionsborgere og statsborgere i Det Forenede Kongerige og deres respektive familiemedlemmer, som inden overgangsperiodens udløb havde lovligt ophold i værtslandet i overensstemmelse med betingelserne i artikel 7 i direktiv 2004/38/EF i en periode på mindre end fem år, har ret til at opnå ret til tidsubegrænset ophold efter betingelserne i denne aftales artikel 15, når de har afsluttet de nødvendige opholdsperioder. Perioder med lovligt ophold eller arbejde i overensstemmelse med EU-retten før og efter overgangsperiodens udløb indgår i beregningen af den optjeningsperiode, der er nødvendig for at opnå ret til tidsubegrænset ophold.

Artikel 17

Status og ændringer

1. Retten for unionsborgere og statsborgere fra Det Forenede Kongerige og deres respektive familiemedlemmer til direkte at påberåbe sig denne del berøres ikke, hvis de ændrer status, f.eks. mellem studerende, arbejdstager, selvstændig erhvervsdrivende og økonomisk inaktiv person. Personer, som ved overgangsperiodens udløb nyder en ret til ophold i deres egenskab af familiemedlem til unionsborgere eller statsborgere i Det Forenede Kongerige, kan ikke blive personer som omhandlet i artikel 10, stk. 1, litra a)-d).

2. De rettigheder, som ved dette afsnit indrømmes familiemedlemmer, der forsørges af unionsborgere eller statsborgere i Det Forenede Kongerige inden overgangsperiodens udløb, bevares, også efter at de ikke længere forsørges.

Artikel 18

Udstedelse af opholdsdokumenter

1. Værtslandet kan pålægge unionsborgere eller statsborgere i Det Forenede Kongerige, deres respektive familiemedlemmer og andre personer, som opholder sig på dets område i overensstemmelse med betingelserne i dette afsnit, at ansøge om en ny opholdsstatus, som tillægger rettighederne i dette afsnit, og et dokument, som bekræfter en sådan status, hvilket kan være i digital form.

Ansøgning om en sådan opholdsstatus er underlagt følgende betingelser:

a) ansøgningsproceduren skal have til formål at kontrollere, om ansøgeren er berettiget til opholdsretten i dette afsnit. Hvis det er tilfældet, skal ansøgeren have en ret til at få tildelt opholdsstatus og det dokument, som bekræfter denne status

b) fristen for at indgive ansøgningen må ikke være mindre end seks måneder fra overgangsperiodens udløb for personer, der har ophold i værtslandet inden overgangsperiodens udløb.

For personer, som har ret til at tage ophold i værtslandet efter overgangsperiodens udløb i overensstemmelse med dette afsnit, er fristen for at indgive ansøgningen tre måneder efter deres ankomst eller udløbet af den frist, der er omhandlet i første afsnit, alt efter hvilken dato der er den seneste.

Der udstedes straks en bekræftelse af ansøgningen om opholdsstatus

c) fristen for at indgive den ansøgning, der er omhandlet i litra b), forlænges automatisk med et år, hvis Unionen har meddelt Det Forenede Kongerige, eller Det Forenede Kongerige har meddelt Unionen, at værtslandet har tekniske problemer, der forhindrer det i enten at registrere ansøgningen eller i at udstede den i litra b) omhandlede bekræftelse af ansøgningen. Værtslandet offentliggør denne meddelelse og stiller i god tid passende offentlige oplysninger til rådighed for de pågældende personer

d) hvis fristen for at indgive den ansøgning, der er omhandlet i litra b), ikke overholdes af de pågældende personer, vurderer de kompetente myndigheder alle omstændigheder og årsager til, at fristen ikke er overholdt, og giver de pågældende personer mulighed for at indgive en ansøgning inden for en rimelig yderligere frist, hvis der er rimelige grunde til, at fristen ikke er overholdt

e) værtslandet sikrer, at de administrative ansøgningsprocedurer er gnidningsløse, gennemsigtige og enkle, og at der ikke er nogen unødvendige administrative byrder

f) ansøgningsskemaerne skal være korte, enkle, brugervenlige og tilpasset denne aftales kontekst; ansøgninger, som familier indgiver samtidigt, behandles sammen

g) det dokument, som bekræfter statussen, udstedes gratis eller mod et gebyr, som ikke må være højere end det, som borgere eller statsborgere i værtslandet pålægges ved udstedelsen af lignende dokumenter

h) personer, som inden overgangsperiodens udløb er i besiddelse af et gyldigt dokument vedrørende tidsubegrænset ophold udstedt i henhold til artikel 19 eller 20 i direktiv 2004/38/EF, eller som er i besiddelse af et gyldigt nationalt immigrationsdokument, som giver tidsubegrænset ret til ophold i værtsstaten, har ret til efter ansøgning at ombytte dette dokument til et nyt opholdsdokument inden for fristen omhandlet i litra b) efter en kontrol af deres identitet, kontrol af deres straffeattest og en sikkerhedskontrol i overensstemmelse med litra p) samt bekræftelse af deres aktuelle ophold; sådanne nye opholdsdokumenter skal udstedes gratis

i) ansøgernes identitet kontrolleres via forevisning af et gyldigt pas eller nationalt identitetskort, for så vidt angår unionsborgere og statsborgere i Det Forenede Kongerige, og via forevisning af et gyldigt pas, for så vidt angår deres respektive familiemedlemmer og andre personer, som ikke er unionsborgere eller statsborgere i Det Forenede Kongerige; accepten af sådanne identitetsdokumenter må ikke gøres betinget af andre kriterier end dokumentets gyldighed. Hvis værtslandets kompetente myndigheder beholder identitetsdokumentet, mens ansøgningen behandles, skal værtslandet efter ansøgning straks returnere dokumentet, inden afgørelsen om ansøgningen er truffet

j) andre bilag end identitetsdokumenter, såsom civilstandsdokumenter, kan indgives i kopi. Der kan kun stilles krav om originale bilag i særlige tilfælde, hvor der er rimelig tvivl om de indsendte bilags ægthed

k) værtslandet kan kun kræve, at unionsborgere og statsborgere i Det Forenede Kongerige ud over de identitetsdokumenter, der er omhandlet i nærværende stykkes litra i), foreviser følgende bilag som omhandlet i artikel 8, stk. 3, i direktiv 2004/38/EF:

i) hvis de opholder sig i værtslandet som arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende, jf. artikel 7, stk. 1, litra a), i direktiv 2004/38/EF, en bekræftelse på ansættelse fra arbejdsgiveren eller et ansættelsesbrev eller et bevis for, at de udøver selvstændig erhvervsvirksomhed

ii) hvis de opholder sig i værtslandet som økonomisk inaktive, jf. artikel 7, stk. 1, litra b), i direktiv 2004/38/EF, bevis for, at de råder over tilstrækkelige midler til sig selv og deres familiemedlemmer, således at opholdet ikke bliver en byrde for værtslandets sociale system i løbet af opholdet, og at de er omfattet af en sygeforsikring, der dækker samtlige risici i værtslandet, eller

iii) hvis de opholder sig i værtslandet som studerende, jf. artikel 7, stk. 1, litra c), i direktiv 2004/38/EF, bevis for, at de er indskrevet ved en institution, der er godkendt eller finansieret af værtslandet i medfør af dettes lovgivning eller administrative praksis, bevis for, at de er omfattet af en sygeforsikring, der dækker samtlige risici i værtslandet, og en erklæring eller tilsvarende dokumentation for, at de råder over tilstrækkelige midler til sig selv og deres familiemedlemmer, således at opholdet ikke bliver en byrde for værtslandets sociale system i løbet af deres ophold. Værtslandet kan ikke kræve, at der i en sådan erklæring angives et bestemt beløb.

Med hensyn til betingelsen om tilstrækkelige midler finder artikel 8, stk. 4, i direktiv 2004/38/EF anvendelse

l) værtslandet kan kun kræve, at familiemedlemmer, som er omfattet af denne aftales artikel 10, stk. 1, litra e), nr. i), eller artikel 10, stk. 2 eller 3, og som opholder sig i værtslandet i overensstemmelse med artikel 7, stk. 1, litra d), eller artikel 7, stk. 2, i direktiv 2004/38/EF, ud over de identitetsdokumenter, der er omhandlet i nærværende stykkes litra i), foreviser følgende bilag som omhandlet i artikel 8, stk. 5, eller artikel 10, stk. 2, i direktiv 2004/38/EF:

i) et dokument, der attesterer, at der består en familiemæssig tilknytning eller et registreret partnerskab

ii) bevis for registrering eller, hvis der ikke findes nogen registreringsordning, enhver anden dokumentation for, at den unionsborger eller statsborger i Det Forenede Kongerige, som de bor sammen med, reelt har ophold i værtslandet

iii) for direkte efterkommere, som ikke er fyldt 21 år, eller som forsørges, og for slægtninge i opstigende linje, som forsørges, samt ægtefællens eller den registrerede partners slægtninge i opstigende linje, som forsørges, dokumentation for, at betingelserne i artikel 2, stk. 2, litra c) eller d), i direktiv 2004/38/EF er opfyldt

iv) for de personer, der er omhandlet i denne aftales artikel 10, stk. 2 eller 3, et dokument, der er udstedt af den relevante myndighed i værtslandet i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2, i direktiv 2004/38/EF.

Med hensyn til betingelsen om tilstrækkelige ressourcer finder artikel 8, stk. 4, i direktiv 2004/38/EF anvendelse hvad angår familiemedlemmer, som selv er unionsborgere eller statsborgere i Det Forenede Kongerige

m) værtslandet kan kun kræve, at familiemedlemmer, som er omfattet af denne aftales artikel 10, stk. 1, litra e), nr. ii), eller artikel 10, stk. 4, ud over de identitetsdokumenter, der er omhandlet i nærværende stykkes litra i), foreviser følgende bilag som omhandlet i artikel 8, stk. 5, og artikel 10, stk. 2, i direktiv 2004/38/EF:

i) et dokument, der attesterer, at der består en familiemæssig tilknytning eller et registreret partnerskab

ii) bevis for registrering eller, hvis der ikke findes nogen registreringsordning, enhver anden dokumentation for, at den unionsborger eller statsborger i Det Forenede Kongerige, som de slutter sig til, har ophold i værtslandet

iii) for ægtefæller eller registrerede partnere et dokument, der attesterer, at der bestod en familiemæssig tilknytning eller et registreret partnerskab inden overgangsperiodens udløb

iv) for direkte efterkommere, som ikke er fyldt 21 år, eller som forsørges, og for slægtninge i opstigende linje, som forsørges, samt ægtefællens eller den registrerede partners slægtninge i opstigende linje, som forsørges, dokumentation for, at de var slægtninge til en unionsborger eller en statsborger i Det Forenede Kongerige inden overgangsperiodens udløb og opfylder betingelserne i artikel 2, stk. 2, litra c) eller d), i direktiv 2004/38/EF vedrørende alder eller forsørgelse

v) for de personer, der er omhandlet i denne aftales artikel 10, stk. 4, bevis for, at der bestod en varig tilknytning til en unionsborger eller en statsborger fra Det Forenede Kongerige inden overgangsperiodens udløb, og at den fortsat består derefter

n) for så vidt angår andre tilfælde end de i litra k), l) og m) anførte må værtslandet ikke kræve, at ansøgerne foreviser bilag, der går ud over, hvad der er strengt nødvendigt og forholdsmæssigt for at dokumentere, at betingelserne vedrørende retten til ophold i henhold til dette afsnit er opfyldt

o) værtslandets kompetente myndigheder hjælper ansøgerne med at bevise, at de er berettiget, og med at undgå fejl eller udeladelser i deres ansøgninger; de giver ansøgerne mulighed for at forelægge yderligere dokumentation og for at rette op på eventuelle mangler, fejl eller udeladelser

p) der kan systematisk foretages kontrol af ansøgeres straffeattester og sikkerhedskontrol af ansøgere udelukkende med det formål at kontrollere, om restriktionerne i denne aftales artikel 20 finder anvendelse. Med henblik herpå kan det kræves, at ansøgere angiver tidligere straffedomme, som på ansøgningstidspunktet fremgår af deres straffeattest i overensstemmelse med domsstatens ret. Værtslandet kan, hvis det skønner det påkrævet, anvende proceduren i artikel 27, stk. 3, i direktiv 2004/38/EF med hensyn til forespørgsler til andre lande om tidligere straffe

q) det nye opholdsdokument skal indeholde en erklæring om, at det er udstedt i overensstemmelse denne aftale

r) ansøgeren skal have adgang til domstolsprøvelse og, hvis det er relevant, administrativ prøvelse i værtslandet af enhver afgørelse om nægtelse af opholdsstatus. I forbindelse med prøvelsen undersøges det, om afgørelsen er truffet lovligt, og der tages stilling til de faktiske forhold og omstændigheder, som ligger til grund for den påtænkte afgørelse. En sådan prøvelse skal sikre, at afgørelsen ikke er uforholdsmæssig.

2. I den periode, der er omhandlet i stk. 1, litra b), og dennes mulige forlængelse med et år i henhold til nævnte stykkes litra c) skal alle rettigheder, som indrømmes i medfør af denne del, anses for at gælde for unionsborgere eller statsborgere i Det Forenede Kongerige, deres respektive familiemedlemmer og andre personer, der har ophold i værtslandet, i overensstemmelse med de betingelser og med forbehold af de begrænsninger, der er anført i artikel 20.

3. Så længe de kompetente myndigheder ikke har truffet endelig afgørelse om en ansøgning omhandlet i stk. 1, og så længe, der ikke er afsagt en endelig dom i tilfælde af domstolsprøvelse af de kompetente administratives myndigheders afvisning af en sådan ansøgning, anses alle de rettigheder, der indrømmes i medfør af denne del, for at gælde for ansøgeren, herunder artikel 21 om garantier og klageadgang, jf. dog betingelserne i artikel 20, stk. 4.

4. Hvis et værtsland har valgt ikke at kræve, at unionsborgere eller statsborgere i Det Forenede Kongerige, deres familiemedlemmer og andre personer, der opholder sig på dets område i overensstemmelse med betingelserne i dette afsnit, ansøger om en ny opholdsstatus omhandlet i stk. 1 som en betingelse for lovligt ophold, har de personer, der har ret til ophold i medfør af dette afsnit, ret til i overensstemmelse med betingelserne i direktiv 2004/38/EF at modtage et opholdsdokument, der kan være i digital form, som omfatter en erklæring om, at det er udstedt i overensstemmelse med denne aftale.

Artikel 19

Udstedelse af opholdsdokumenter i overgangsperioden

1. I overgangsperioden kan et værtsland tillade frivillig indgivelse af ansøgninger om en opholdsstatus eller et opholdsdokument som omhandlet i artikel 18, stk. 1 og 4, fra datoen for denne aftales ikrafttræden.

2. Afgørelser om at acceptere eller afvise sådanne ansøgninger træffes i overensstemmelse med artikel 18, stk. 1 og 4. Afgørelser i henhold til artikel 18, stk. 1, har ikke virkning før efter overgangsperiodens udløb.

3. Hvis en ansøgning i henhold til artikel 18, stk. 1, accepteres inden overgangsperiodens udløb, kan værtslandet ikke tilbagekalde afgørelsen om at tildele opholdsstatus inden overgangsperiodens udløb med andre begrundelser end dem, der er anført i kapitel VI og artikel 35 i direktiv 2004/38/EF.

4. Hvis en ansøgning afvises inden overgangsperiodens udløb, kan ansøger til enhver tid ansøge igen inden udløbet af den periode, der er anført i artikel 18, stk. 1, litra b).

5. Prøvelsen i henhold til artikel 18, stk. 1, litra r), skal være til rådighed fra datoen for en given afgørelse om at afvise en ansøgning omhandlet i nærværende artikels stk. 2, jf. dog stk. 4.

Artikel 20

Begrænsninger i retten til ophold og indrejse

1. Der tages i overensstemmelse med kapitel VI i direktiv 2004/38/EF hensyn til den adfærd, som unionsborgere, statsborgere i Det Forenede Kongerige, deres familiemedlemmer og andre personer, der udøver rettigheder i henhold til dette afsnit, har udvist inden overgangsperiodens udløb.

2. Den adfærd, som unionsborgere, statsborgere i Det Forenede Kongerige, deres familiemedlemmer og andre personer, der udøver rettigheder i henhold til dette afsnit, udviser efter overgangsperiodens udløb, kan være en grund til, at værtslandet begrænser retten til ophold, eller til at begrænse retten til indrejse i arbejdslandet i overensstemmelse med national lovgivning.

3. Værtslandet eller arbejdslandet kan træffe de nødvendige foranstaltninger til at nægte, ophæve eller tilbagekalde rettigheder i henhold til dette afsnit, hvis der er tale om misbrug af disse rettigheder eller om svig, jf. artikel 35 i direktiv 2004/38/EF. Sådanne foranstaltninger skal være omfattet af de proceduremæssige garantier i denne aftales artikel 21.

4. Værtslandet eller arbejdslandet kan fjerne ansøgere, som har indgivet svigagtige eller uberettigede ansøgninger, fra sit område på de betingelser, der er anført i direktiv 2004/38/EF, navnlig dettes artikel 31 og 35, selv før der er afsagt en endelig dom i tilfælde af, at der er anmodet om domstolsprøvelse af, at en sådan ansøgning er blevet afvist.

Artikel 21

Garantier og klageadgang

Garantierne i artikel 15 og i kapitel VI i direktiv 2004/38/EF finder anvendelse på enhver af værtslandets afgørelser, der begrænser retten til ophold for de personer, der er omhandlet i denne aftales artikel 10.

Artikel 22

Tilknyttede rettigheder

Familiemedlemmer til en unionsborger og familiemedlemmer til en statsborger i Det Forenede Kongerige, som har ret til ophold eller ret til tidsubegrænset ophold i værtslandet eller arbejdslandet, har uanset nationalitet ret til dér at tage arbejde eller nedsætte sig som selvstændige erhvervsdrivende, jf. artikel 23 i direktiv 2004/38/EF.

Artikel 23

Ligebehandling

1. I overensstemmelse med artikel 24 i direktiv 2004/38/EF og med forbehold af de specifikke bestemmelser i dette afsnit og i denne dels afsnit I og IV behandles alle unionsborgere eller statsborgere i Det Forenede Kongerige, der i henhold til denne aftale opholder sig i værtslandet, på lige fod med statsborgerne i det pågældende land inden for denne dels anvendelsesområde. Denne ret til ligebehandling gælder også de familiemedlemmer til unionsborgere eller statsborgere i Det Forenede Kongerige, der har ret til ophold eller ret til tidsubegrænset ophold.

2. Uanset stk. 1 er værtslandet ikke forpligtet til at tillægge ret til sociale ydelser i opholdsperioder i henhold til artikel 6 eller artikel 14, stk. 4, litra b), i direktiv 2004/38/EF, eller til forud for en persons erhvervelse af ret til tidsubegrænset ophold i overensstemmelse med denne aftales artikel 15 at yde studiestøtte, herunder støtte til erhvervsuddannelse, i form af stipendier eller lån til andre personer end arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende, personer, der har bevaret denne status, eller til deres familiemedlemmer.

Kapitel 2

Arbejdstageres og selvstændige erhvervsdrivendes rettigheder

Artikel 24

Arbejdstageres rettigheder

1. Med de begrænsninger, der er fastsat i artikel 45, stk. 3 og 4, i TEUF har arbejdstagere i værtslandet og grænsearbejdere i arbejdslandet eller -landene de rettigheder, der er sikret ved artikel 45 i TEUF, og de rettigheder, der følger af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 492/2011 ([8]). Disse rettigheder omfatter:

a) retten til ikke at blive udsat for forskelsbehandling på grund af nationalitet, for så vidt angår beskæftigelse, aflønning og øvrige arbejds- og ansættelsesvilkår

b) retten til at tage og udøve beskæftigelse i overensstemmelse med de regler, der gælder for statsborgerne i værtslandet eller arbejdslandet

([8]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 492/2011 af 5. april 2011 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Unionen (EUT L 141 af 27.5.2011, s. 1).

c) retten til samme bistand som den, arbejdsformidlingen i værtslandet eller arbejdslandet yder egne statsborgere

d) retten til ligebehandling med hensyn til ansættelses- og arbejdsvilkår, navnlig for så vidt angår aflønning, afskedigelse og i tilfælde af arbejdsløshed genoptagelse af beskæftigelse i faget eller genansættelse

e) retten til sociale og skattemæssige fordele

f) kollektive rettigheder

g) rettigheder og fordele som indenlandske arbejdstagere med hensyn til bolig

h) retten for deres børn til, hvis de er bosat på det område, hvor arbejdstageren arbejder, at få adgang til almindelig undervisning, lærlingeuddannelse og faglig uddannelse på samme vilkår som statsborgere i værtslandet eller arbejdslandet.

2. Hvis en direkte efterkommer af en arbejdstager, som ikke længere har ophold i værtslandet, er under uddannelse i det pågældende land, har den primære forsørger af denne efterkommer ret til ophold i landet, indtil efterkommeren når myndighedsalderen, og efter myndighedsalderen, hvis efterkommeren fortsat har behov for den primære forsørgers tilstedeværelse og pleje for at kunne fortsætte og fuldende sin uddannelse.

3. Lønnede grænsearbejdere har ret til at rejse ind i og ud af arbejdslandet i overensstemmelse med denne aftales artikel 14 og bevarer de rettigheder, de dér nød som arbejdstagere, forudsat at de befinder sig i en af de situationer, der er omhandlet i artikel 7, stk. 3, litra a), b), c) og d), i direktiv 2004/38/EF, også selv om de ikke flytter deres bopæl til arbejdslandet.

Artikel 25

Selvstændige erhvervsdrivendes rettigheder

1. Med de begrænsninger, der er fastsat i artikel 51 og 52 i TEUF, nyder selvstændige erhvervsdrivende i værtslandet og selvstændige grænsearbejdere i arbejdslandet eller -landene de rettigheder, der er sikret ved artikel 49 og 55 i TEUF. Disse rettigheder omfatter:

a) retten til at optage og udøve selvstændig erhvervsvirksomhed og til at oprette og lede virksomheder på de vilkår, som i værtslandet er fastsat for dets egne statsborgere, jf. artikel 49 i TEUF

b) de rettigheder, der er fastsat i denne aftales artikel 24, stk. 1, litra c)-h).

2. Artikel 24, stk. 2, finder anvendelse på direkte efterkommere af selvstændige erhvervsdrivende.

3. Artikel 24, stk. 3, finder anvendelse på selvstændige grænsearbejdere.

Artikel 26

Udstedelse af et dokument, der angiver grænsearbejderes rettigheder

Arbejdslandet kan kræve, at unionsborgere og statsborgere i Det Forenede Kongerige, der har rettigheder som grænsearbejdere i henhold til dette afsnit, ansøger om et dokument, der bekræfter, at de har sådanne rettigheder i henhold til dette afsnit. Sådanne unionsborgere og statsborgere i Det Forenede Kongerige har ret til at få udstedt et sådant dokument.

Kapitel 3

Erhvervsmæssige kvalifikationer

Artikel 27

Anerkendte erhvervsmæssige kvalifikationer

1. Den anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer som defineret i artikel 3, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF ([9]), som unionsborgere eller statsborgere i Det Forenede Kongerige og deres familiemedlemmer nyder i værtslandet eller arbejdslandet inden overgangsperiodens udløb, bevarer sin virkning i det

([9]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer (EUT L 255 af 30.9.2005, s. 22).

pågældende land, herunder retten til at udøve deres erhverv på samme vilkår som landets egne statsborgere, hvis en sådan anerkendelse er sket i overensstemmelse med en af følgende bestemmelser:

a) afsnit III i direktiv 2005/36/EF for så vidt angår anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer i forbindelse med udøvelse af etableringsfriheden, hvad enten en sådan anerkendelse er omfattet af den generelle ordning for anerkendelse af uddannelsesbeviser, ordningen for anerkendelse af erhvervserfaring eller ordningen for anerkendelse på grundlag af koordinering af mindstekrav til uddannelse

b) artikel 10, stk. 1 og 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/5/EF ([10]) for så vidt angår adgang til advokaterhvervet i værtslandet eller arbejdslandet

c) artikel 14 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF ([11]) for så vidt angår godkendelse af revisorer fra andre medlemsstater

d) Rådets direktiv 74/556/EØF ([12]) for så vidt angår anerkendelsen af bevis for kundskaber og færdigheder, der er nødvendige for at optage eller udøve selvstændig erhvervsvirksomhed og formidlervirksomhed inden for handel med og distribution af giftige stoffer og virksomhed, der involverer erhvervsmæssig anvendelse af sådanne stoffer.

2. Anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer med henblik på stk. 1, litra a), omfatter:

a) anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, som er omfattet af artikel 3, stk. 3, i direktiv 2005/36/EF

b) beslutninger om delvis adgang til erhvervsmæssig virksomhed i overensstemmelse med artikel 4f i direktiv 2005/36/EF

c) anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer med henblik på etablering i henhold til artikel 4d i direktiv 2005/36/EF.

Artikel 28

Igangværende procedurer vedrørende anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer

Artikel 4, artikel 4d, for så vidt angår anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer med henblik på etablering, artikel 4f og afsnit III i direktiv 2005/36/EF, artikel 10, stk. 1, 3 og 4, i direktiv 98/5/EF, artikel 14 i direktiv 2006/43/EF samt direktiv 74/556/EØF finder anvendelse på den undersøgelse, som den kompetente myndighed i værtslandet eller arbejdslandet foretager af en given ansøgning om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, der inden overgangsperiodens udløb er indgivet af unionsborgere eller statsborgere i Det Forenede Kongerige, og på den afgørelse, der træffes om en sådan ansøgning.

Artikel 4a, 4b og 4e i direktiv 2005/36/EF finder ligeledes anvendelse, i det omfang det er relevant for at gennemføre procedurerne for anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer med henblik på etablering i henhold til nævnte direktivs artikel 4d.

Artikel 29

Administrativt samarbejde om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer

1. Hvad angår ansøgninger som omhandlet i artikel 28, der ikke er færdigbehandlede, samarbejder Det Forenede Kongerige og medlemsstaterne om at lette anvendelsen af artikel 28. Samarbejdet kan omfatte udveksling af oplysninger, herunder oplysninger om trufne disciplinære foranstaltninger eller strafferetlige sanktioner eller om enhver form for andre alvorlige og specifikke omstændigheder, der sandsynligvis vil have konsekvenser for udøvelsen af de aktiviteter, der er omfattet af de i artikel 28 omhandlede direktiver.

([10]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/5/EF af 16. februar 1998 om lettelse af adgangen til varig udøvelse af advokaterhvervet i en anden medlemsstat end den, hvor beskikkelsen er opnået (EFT L 77 af 14.3.1998, s. 36).

([11]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF af 17. maj 2006 om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, om ændring af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF og om ophævelse af Rådets direktiv 84/253/EØF (EUT L 157 af 9.6.2006, s. 87).

([12]) Rådets direktiv 74/556/EØF af 4. juni 1974 om de nærmere regler for overgangsforanstaltninger for virksomhed inden for handel med og distribution af giftige stoffer og virksomhed, der medfører erhvervsmæssig anvendelse af disse stoffer herunder formidlervirksomhed (EFT L 307 af 18.11.1974, s. 1).

2. Uanset artikel 8 er Det Forenede Kongerige i en periode på højst ni måneder fra overgangsperiodens udløb berettiget til at anvende informationssystemet for det indre marked i forbindelse med ansøgninger omhandlet i artikel 28, for så vidt som de vedrører procedurer for anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer med henblik på etablering i henhold til artikel 4d i direktiv 2005/36/EF.

AFSNIT III

Koordinering af de sociale sikringsordninger

Artikel 30

Personkreds

1. Dette afsnit finder anvendelse på følgende personer:

a) unionsborgere, som er undergivet lovgivningen i Det Forenede Kongerige ved overgangsperiodens udløb, samt deres familiemedlemmer og efterladte

b) statsborgere i Det Forenede Kongerige, som er undergivet lovgivningen i en medlemsstat ved overgangsperiodens udløb, samt deres familiemedlemmer og efterladte

c) unionsborgere, der bor i Det Forenede Kongerige og er undergivet lovgivningen i en medlemsstat ved overgangsperiodens udløb, samt deres familiemedlemmer og efterladte

d) statsborgere i Det Forenede Kongerige, der bor i en medlemsstat og er undergivet lovgivningen i Det Forenede Kongerige ved overgangsperiodens udløb, samt deres familiemedlemmer og efterladte

e) personer, som ikke er omfattet af litra a)-d), men som er:

   i) unionsborgere, der har lønnet beskæftigelse eller udøver selvstændig virksomhed i Det Forenede Kongerige ved overgangsperiodens udløb, og som i medfør af afsnit II i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 ([13]) er undergivet lovgivningen i en medlemsstat, samt deres familiemedlemmer og efterladte, eller

   ii) statsborgere i Det Forenede Kongerige, der har lønnet beskæftigelse eller udøver selvstændig virksomhed i en eller flere medlemsstater ved overgangsperiodens udløb, og som i medfør af afsnit II i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 er undergivet lovgivningen i Det Forenede Kongerige, samt deres familiemedlemmer og efterladte

f) statsløse personer og flygtninge, der bor i en medlemsstat eller i Det Forenede Kongerige, og som befinder sig i en af de situationer, der er beskrevet i litra a)-e), samt deres familiemedlemmer og efterladte

g) tredjelandsstatsborgere samt deres familiemedlemmer og efterladte, som befinder sig i en af de situationer, der er beskrevet i litra a)-e), forudsat at de opfylder betingelserne i Rådets forordning (EF) nr. 859/2003 ([14]).

2. De personer, der er omhandlet i stk. 1, er omfattet, så længe de uden afbrydelse befinder sig i en af de i nævnte stykke beskrevne situationer, der involverer både en medlemsstat og Det Forenede Kongerige samtidigt.

3. Dette afsnit finder også anvendelse på personer, som ikke eller ikke længere er omfattet af nærværende artikels stk. 1, litra a)-e), men som er omfattet af denne aftales artikel 10, samt deres familiemedlemmer og efterladte.

4. De personer, der er omhandlet i stk. 3, er omfattet, så længe de fortsat har en ret til ophold i værtslandet i henhold til denne aftales artikel 13 eller en ret til at arbejde i deres arbejdsland i henhold til denne aftales artikel 24 eller 25.

5. Når der i nærværende artikel henvises til familiemedlemmer og efterladte, er de pågældende personer kun omfattet af dette afsnit, i det omfang de afleder rettigheder og forpligtelser i denne egenskab i henhold til forordning (EF) nr. 883/2004.

([13]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (EUT L 166 af 30.4.2004, s. 1).

([14]) Rådets forordning (EF) nr. 859/2003 af 14. maj 2003 om udvidelse af bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 1408/71 og forordning (EØF) nr. 574/72 til at omfatte tredjelandsstatsborgere, der ikke allerede er dækket af disse bestemmelser udelukkende på grund af deres nationalitet (EUT L 124 af 20.5.2003, s. 1).

Artikel 31

Regler om koordinering af social sikring

1. Reglerne og målene i artikel 48 i TEUF, forordning (EF) nr. 883/2004 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 ([15]) finder anvendelse på de personer, der er omfattet af dette afsnit.

Unionen og Det Forenede Kongerige tager behørigt hensyn til afgørelserne og henstillingerne fra Den Administrative Kommission for Koordinering af Sociale Sikringsordninger, der er oprettet under Europa-Kommissionen ved forordning (EF) nr. 883/2004 (»Den Administrative Kommission«), som opført i bilag I, del I, til denne aftale.

2. Uanset denne aftales artikel 9 finder definitionerne i artikel 1 i forordning (EF) nr. 883/2004 anvendelse med henblik på dette afsnit.

3. Med hensyn til tredjelandsstatsborgere, som opfylder betingelserne i forordning (EF) nr. 859/2003, samt deres familiemedlemmer eller efterladte omfattet af dette afsnit, forstås henvisningerne til forordning (EF) nr. 883/2004 og forordning (EF) nr. 987/2009 i dette afsnit som henvisninger til henholdsvis Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 ([16]) og Rådets forordning (EØF) nr. 574/72 ([17]). Henvisninger til specifikke bestemmelser i forordning (EF) nr. 883/2004 og forordning (EF) nr. 987/2009 forstås som henvisninger til de tilsvarende bestemmelser i forordning (EØF) nr. 1408/71 og forordning (EØF) nr. 574/72.

Artikel 32

Særlige situationer, der er omfattet

1. Følgende regler finder anvendelse i følgende situationer i det i denne artikel fastsatte omfang, for så vidt som de vedrører personer, som ikke eller ikke længere er omfattet af artikel 30:

a) følgende personer er omfattet af dette afsnit med henblik på medregning og sammenlægning af forsikrings- eller beskæftigelsesperioder, perioder med selvstændig virksomhed eller bopælsperioder, herunder rettigheder og forpligtelser, der følger af sådanne perioder, jf. forordning (EF) nr. 883/2004:

   i) unionsborgere samt statsløse personer og flygtninge, der bor i en medlemsstat, og tredjelandsstatsborgere, der opfylder betingelserne i forordning (EF) nr. 859/2003, som har været undergivet lovgivningen i Det Forenede Kongerige inden overgangsperiodens udløb, samt deres familiemedlemmer og efterladte

   ii) statsborgere i Det Forenede Kongerige samt statsløse personer og flygtninge, der bor i Det Forenede Kongerige, og tredjelandsstatsborgere, der opfylder betingelserne i forordning (EF) nr. 859/2003, som har været undergivet lovgivningen i en medlemsstat inden overgangsperiodens udløb, samt deres familiemedlemmer og efterladte;

   med henblik på sammenlægningen af perioder tages der hensyn til perioder, der er tilbagelagt både før og efter overgangsperioden, jf. forordning (EF) nr. 883/2004

b) reglerne i artikel 20 og 27 i forordning (EF) nr. 883/2004 finder fortsat anvendelse på personer, som inden overgangsperiodens udløb har anmodet om tilladelse til at få et planlagt sundhedsbehandlingsforløb i henhold til forordning (EF) nr. 883/2004, indtil behandlingen er afsluttet. De tilhørende procedurer for refusion finder ligeledes anvendelse selv efter behandlingens ophør. Sådanne personer og ledsagere har tilsvarende ret til at rejse ind i og ud af behandlingsstaten i overensstemmelse med artikel 14

([15]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 af 16. september 2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (EUT L 284 af 30.10.2009, s. 1).

([16]) Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet (EFT L 149 af 5.7.1971, s. 2).

([17]) Rådets forordning (EØF) nr. 574/72 af 21. marts 1972 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, som flytter inden for Fællesskabet (EFT L 74 af 27.3.1972, s. 1).

c) reglerne i artikel 19 og 27 i forordning (EF) nr. 883/2004 finder fortsat anvendelse på personer, som er omfattet af forordning (EF) nr. 883/2004, og som ved overgangsperiodens udløb er på et ophold i en medlemsstat eller i Det Forenede Kongerige, indtil opholdets ophør. De tilhørende procedurer for refusion finder ligeledes anvendelse selv efter opholdets eller behandlingens ophør

d) reglerne i artikel 67, 68 og 69 i forordning (EF) nr. 883/2004 finder, så længe betingelserne er opfyldt, fortsat anvendelse på tilkendte familieydelser, som følgende personer ved overgangsperiodens udløb har ret til:

   i) unionsborgere, statsløse personer og flygtninge, der bor i en medlemsstat, samt tredjelandsstatsborgere, som opfylder betingelserne i forordning (EF) nr. 859/2003 og bor i en medlemsstat, og som er undergivet lovgivningen i en medlemsstat og har familiemedlemmer, der har ophold i Det Forenede Kongerige ved overgangsperiodens udløb

   ii) statsborgere i Det Forenede Kongerige samt statsløse personer og flygtninge, der bor i Det Forenede Kongerige, og tredjelandsstatsborgere, som opfylder betingelserne i forordning (EF) nr. 859/2003 og bor i Det Forenede Kongerige, og som er undergivet lovgivningen i Det Forenede Kongerige og har familiemedlemmer, der bor i en medlemsstat ved overgangsperiodens udløb

e) i situationerne i dette stykkes litra d), nr. i og ii), gælder for enhver person, der ved overgangsperiodens udløb har rettigheder som familiemedlem i henhold til forordning (EF) nr. 883/2004, såsom afledte rettigheder til naturalydelser ved sygdom, at nævnte forordning og de tilsvarende bestemmelser i forordning (EF) nr. 987/2009 fortsat finder anvendelse, så længe betingelserne deri er opfyldt.

2. Bestemmelserne i afsnit III, kapitel 1, i forordning (EF) nr. 883/2004 for så vidt angår ydelser ved sygdom finder anvendelse på personer, som modtager ydelser i henhold til stk. 1, litra a).

Nærværende stykke finder tilsvarende anvendelse på familieydelser i henhold til artikel 67, 68 og 69 i forordning (EF) nr. 883/2004.

Artikel 33

Statsborgere i Island, Liechtenstein, Norge og Schweiz

1. De bestemmelser i dette afsnit, som finder anvendelse på unionsborgere, finder anvendelse på statsborgere i Island, Fyrstendømmet Liechtenstein, Kongeriget Norge og Det Schweiziske Forbund, forudsat at:

a) Island, Fyrstendømmet Liechtenstein, Kongeriget Norge og Det Schweiziske Forbund, alt efter hvad der er relevant, har indgået og anvender tilsvarende aftaler med Det Forenede Kongerige, som finder anvendelse på unionsborgere, og

b) Island, Fyrstendømmet Liechtenstein, Kongeriget Norge og Det Schweiziske Forbund, alt efter hvad der er relevant, har indgået og anvender tilsvarende aftaler med Unionen, som finder anvendelse på statsborgere i Det Forenede Kongerige.

2. Efter notifikation fra Det Forenede Kongerige og fra Unionen om datoen for ikrafttræden af de aftaler, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, fastlægger det blandede udvalg, der er nedsat ved artikel 164, (»Det Blandede Udvalg«) den dato, fra hvilken bestemmelserne i dette afsnit skal finde anvendelse på statsborgere i Island, Fyrstendømmet Liechtenstein, Kongeriget Norge og Det Schweiziske Forbund, alt efter hvad der er relevant.

Artikel 34

Administrativt samarbejde

1. Uanset artikel 7 og artikel 128, stk. 1, har Det Forenede Kongerige fra datoen for denne aftales ikrafttræden observatørstatus i Den Administrative Kommission. Hvis der er punkter på dagsordenen, der vedrører Det Forenede Kongerige, kan det sende en repræsentant i en rådgivende funktion til møderne i Den Administrative Kommission og til møderne i de organer, der er omhandlet i artikel 73 og 74 i forordning (EF) nr. 883/2004, hvor sådanne punkter drøftes.

2. Uanset artikel 8 deltager Det Forenede Kongerige i den elektroniske udveksling af oplysninger vedrørende socialsikring (EESSI) og afholder de dertil hørende udgifter.

Artikel 35

Refusion, inddrivelse og modregning

Bestemmelserne i forordning (EF) nr. 883/2004 og (EF) nr. 987/2009 om refusion, inddrivelse og modregning finder fortsat anvendelse i forbindelse med begivenheder, for så vidt som de vedrører personer, der ikke er omfattet af artikel 30, og:

a) indtraf inden overgangsperiodens udløb, eller

b) indtræffer efter overgangsperiodens udløb og vedrører personer, der var omfattet af artikel 30 eller 32, da begivenheden indtraf.

Artikel 36

Retlig udvikling og tilpasning af Unionens retsakter

1. Hvis forordning (EF) nr. 883/2004 og (EF) nr. 987/2009 ændres eller erstattes efter overgangsperiodens udløb, forstås henvisninger til disse forordninger i denne aftale som henvisninger til disse forordninger som ændret eller erstattet, jf. de retsakter, der er opført i bilag I, del II, til denne aftale.

Det Blandede Udvalg reviderer bilag I, del II, til denne aftale og tilpasser den en given retsakt, der ændrer eller erstatter forordning (EF) nr. 883/2004 og (EF) nr. 987/2009, så snart Unionen vedtager en sådan retsakt. Med dette for øje underretter Unionen hurtigst muligt efter vedtagelsen af enhver retsakt, der ændrer eller erstatter de pågældende forordninger, Det Forenede Kongerige herom i Det Blandede Udvalg.

2. Uanset stk. 1, andet afsnit, vurderer Det Blandede Udvalg virkningerne af en retsakt, der ændrer eller erstatter forordning (EF) nr. 883/2004 og (EF) nr. 987/2009, hvis den pågældende retsakt:

a) ændrer eller erstatter sagsområder, der er omfattet af artikel 3 i forordning (EF) nr. 883/2004, eller

b) betyder, at en kontantydelse, som ikke var eksportabel til et andet land i henhold til forordning (EF) nr. 883/2004 ved overgangsperiodens udløb, bliver eksportabel, eller at en kontantydelse, som var eksportabel til et andet land ved overgangsperiodens udløb, bliver ikkeeksportabel, eller

c) betyder, at en kontantydelse, som kun var eksportabel til et andet land i en tidsbegrænset periode i henhold til forordning (EF) nr. 883/2004 ved overgangsperiodens udløb, bliver eksportabel til et andet land i en tidsubegrænset periode, eller at en kontantydelse, som var eksportabel til et andet land i en tidsubegrænset periode i henhold til nævnte forordning ved overgangsperiodens udløb, kun er eksportabel til et andet land i en tidsbegrænset periode.

Når Det Blandede Udvalg foretager sin vurdering, tager det i god tro hensyn til omfanget af de ændringer, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, samt til vigtigheden af, at forordning (EF) nr. 883/2004 og (EF) nr. 987/2009 fortsat fungerer godt mellem Unionen og Det Forenede Kongerige, og vigtigheden af, at der er en kompetent stat i forhold til personer, der er omfattet af anvendelsesområdet for forordning (EF) nr. 883/2004.

Hvis Det Blandede Udvalg inden for seks måneder efter at have modtaget de oplysninger, som Unionen i henhold til stk. 1 meddeler det, træffer afgørelse herom, tilpasses bilag I, del II, til denne aftale ikke den retsakt, der er omhandlet i nærværende stykkes første afsnit.

I dette stykke forstås ved:

a) »eksportabel«: ydelser, der skal betales i henhold til forordning (EF) nr. 883/2004 til eller i forhold til en person, der har ophold i en medlemsstat eller i Det Forenede Kongerige, såfremt den institution, der har ansvar for at udbetale ydelsen, ikke er beliggende der; udtrykket »ikkeeksportabel« fortolkes tilsvarende, og

b) »eksportabel til et andet land i en tidsubegrænset periode«: ydelser, der kan eksporteres til et andet land, så længe de betingelser, der giver ret til ydelserne, er opfyldt.

3. Forordning (EF) nr. 883/2004 og (EF) nr. 987/2009 forstås med henblik på denne aftale således, at de omfatter de tilpasninger, der er opført i bilag I, del III, til denne aftale. Hurtigst muligt efter vedtagelsen af eventuelle ændringer af nationale bestemmelser, der er relevante for bilag I, del III, til denne aftale, underretter Det Forenede Kongerige Unionen herom i Det Blandede Udvalg.

4. Afgørelser og henstillinger fra Den Administrative Kommission forstås med henblik på denne aftale således, at de omfatter de afgørelser og henstillinger, der er opført i bilag I, del I. Det Blandede Udvalg ændrer bilag I, del I, således at det afspejler eventuelle nye afgørelser eller henstillinger, der vedtages af Den Administrative Kommission. Med dette for øje underretter Unionen hurtigst muligt efter vedtagelsen af afgørelser og henstillinger fra Den Administrative Kommission Det Forenede Kongerige herom i Det Blandede Udvalg. Sådanne ændringer foretages af Det Blandede Udvalg efter forslag fra Unionen eller Det Forenede Kongerige.

AFSNIT IV

Andre bestemmelser

Artikel 37

Offentlighed

Medlemsstaterne og Det Forenede Kongerige formidler oplysninger om de rettigheder og forpligtelser, som personer, der er omfattet af denne del, har, navnlig i form af oplysningskampagner, der gennemføres ved hjælp af nationale og lokale medier og andre kommunikationsmidler, alt efter hvad der er relevant.

Artikel 38

Gunstigere bestemmelser

1. Denne del berører ikke love, forskrifter eller administrative bestemmelser, der gælder i et værtsland eller et arbejdsland, som ville stille de pågældende personer gunstigere. Dette stykke finder ikke anvendelse på afsnit III.

2. Artikel 12 og artikel 23, stk. 1, berører ikke ordningerne vedrørende det fælles rejseområde mellem Det Forenede Kongerige og Irland, hvad angår en gunstigere behandling som følge af disse ordninger for de pågældende personer.

Artikel 39

Livslang beskyttelse

Personer, der er omfattet af denne del, nyder de rettigheder, der er fastlagt i denne dels relevante afsnit, i hele deres levetid, medmindre de ophører med at opfylde betingelserne i de pågældende afsnit.

TREDJE DEL

UDTRÆDELSESBESTEMMELSER

AFSNIT I

Varer, der er bragt i omsætning

Artikel 40

Definitioner

I dette afsnit forstås ved:

a) »tilgængeliggørelse på markedet«: levering af en vare med henblik på distribution, forbrug eller anvendelse på markedet som led i kommerciel aktivitet mod eller uden vederlag

b) »bringe i omsætning«: den første tilgængeliggørelse af en vare på markedet i Unionen eller Det Forenede Kongerige

c) »levering af en vare med henblik på distribution, forbrug eller anvendelse«: at en eksisterende og individuelt identificerbar vare efter produktionsfasen er genstand for en skriftlig eller mundtlig aftale mellem to eller flere juridiske eller fysiske personer om overdragelse af ejendomsretten, en anden ejendomsrettighed eller besiddelse vedrørende den pågældende vare, eller er genstand for et tilbud til en eller flere juridiske eller fysiske personer om at indgå en sådan aftale

d) »ibrugtagning«: slutbrugerens første anvendelse af en vare i Unionen eller Det Forenede Kongerige til de formål, den er beregnet til, eller, for så vidt angår skibsudstyr, anbringelse om bord

e) »markedsovervågning«: de aktiviteter, der gennemføres, og de foranstaltninger, der træffes, af markedsovervågningsmyndigheder for at sikre, at varer opfylder de relevante krav og ikke er til fare for sundhed, sikkerhed eller andre aspekter vedrørende beskyttelse af offentlige interesser

f) »markedsovervågningsmyndighed«: en myndighed i en medlemsstat eller i Det Forenede Kongerige, der er ansvarlig for at udføre markedsovervågning på dens område

g) »betingelser for markedsføring af varer«: krav vedrørende varers egenskaber, såsom kvalitetsniveauer, præstation, sikkerhed eller dimensioner, herunder vedrørende sådanne varers sammensætning eller vedrørende terminologi, symboler, afprøvning og afprøvningsmetoder, emballering, mærkning, etikettering og overensstemmelsesvurderingsprocedurer, der anvendes i forbindelse med sådanne varer; udtrykket dækker ligeledes krav vedrørende produktionsmetoder og -processer, når de har en indvirkning på varernes egenskaber

h) »overensstemmelsesvurderingsorgan«: et organ, der udfører overensstemmelsesvurderingsopgaver, herunder kalibrering, afprøvning, certificering og inspektion

i) »bemyndiget organ«: et overensstemmelsesvurderingsorgan, der er bemyndiget til som uafhængig tredjepart at udføre overensstemmelsesvurderingsopgaver i henhold til EU-retten om harmonisering af betingelserne for markedsføring af varer

j) »animalske produkter«: animalske produkter, animalske biprodukter og afledte produkter som omhandlet i henholdsvis artikel 4, nr. 29), 30) og 31), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/429 ([18]), animalsk foder samt fødevarer og foder, der indeholder animalske produkter.

Artikel 41

Fortsat omsætning af varer, der er bragt i omsætning

1. Enhver vare, som lovligt er bragt i omsætning i Unionen eller Det Forenede Kongerige inden overgangsperiodens udløb, kan:

a) gøres yderligere tilgængelig på Unionens eller Det Forenede Kongeriges marked og omsættes mellem disse to markeder, indtil den når slutbrugeren

b) hvis dette er fastsat i EU-rettens relevante bestemmelser, tages i brug i Unionen eller Det Forenede Kongerige.

2. Kravene i artikel 34 og 35 i TEUF og den relevante EU-ret om markedsføring af varer, herunder betingelserne for markedsføring af varer, der finder anvendelse på de pågældende varer, finder anvendelse på de varer, der er omhandlet i stk. 1.

3. Stk. 1 finder anvendelse på alle eksisterende og individuelt identificerbare varer som omhandlet i tredje del, afsnit II, i TEUF, med undtagelse af omsætning mellem Unionens marked og Det Forenede Kongeriges marked eller omvendt af:

a) levende dyr og avlsmateriale

b) animalske produkter.

4. For så vidt angår flytning af levende dyr eller avlsmateriale mellem en medlemsstat og Det Forenede Kongerige eller omvendt finder bestemmelserne i den i bilag II opførte EU-ret anvendelse, forudsat at afsendelsesdatoen ligger inden overgangsperiodens udløb.

5. Denne artikel berører ikke Det Forenede Kongeriges, en medlemsstats eller Unionens mulighed for at træffe foranstaltninger til at forbyde eller begrænse tilgængeliggørelsen på sit marked af en i stk. 1 omhandlet vare eller en kategori af sådanne varer, hvis og i det omfang EU-retten tillader det.

6. Dette afsnits bestemmelser berører ikke eventuelle gældende regler om salgsvilkår, intellektuel ejendomsret, toldprocedurer, afgifter og skatter.

Artikel 42

Bevis for, at varer er bragt i omsætning

Hvis en økonomisk aktør påberåber sig artikel 41, stk. 1, i forhold til en bestemt vare, bærer den pågældende aktør bevisbyrden for på grundlag af ethvert relevant dokument at påvise, at varen blev bragt i omsætning i Unionen eller Det Forenede Kongerige inden overgangsperiodens udløb.

([18]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/429 af 9. marts 2016 om overførbare dyresygdomme og om ændring og ophævelse af visse retsakter på området for dyresundhed (»dyresundhedsloven«) (EUT L 84 af 31.3.2016, s. 1).

Artikel 43

Markedsovervågning

1. Medlemsstaternes markedsovervågningsmyndigheder og Det Forenede Kongeriges markedsovervågningsmyndigheder udveksler straks enhver relevant oplysning, der indsamles vedrørende de varer, der er omhandlet i artikel 41, stk. 1, i forbindelse med deres respektive markedsovervågningsaktiviteter. Navnlig meddeler de hinanden og Europa-Kommissionen enhver oplysning om de pågældende varer, der udgør en alvorlig risiko, og enhver foranstaltning, der er truffet vedrørende ikkeforskriftsmæssige varer, herunder relevante oplysninger fra net, informationssystemer og databaser, der er oprettet i henhold til EU-retten eller Det Forenede Kongerigs ret vedrørende de pågældende varer.

2. Medlemsstaterne og Det Forenede Kongerige fremsender straks enhver anmodning fra henholdsvis Det Forenede Kongeriges markedsovervågningsmyndigheder eller en medlemsstats markedsovervågningsmyndigheder til et overensstemmelsesvurderingsorgan etableret på deres område, hvis anmodningen vedrører en overensstemmelsesvurdering foretaget af det pågældende organ i dets egenskab af bemyndiget organ inden overgangsperiodens udløb. Medlemsstaterne og Det Forenede Kongerige sikrer, at alle sådanne anmodninger behandles hurtigt af overensstemmelsesvurderingsorganet.

Artikel 44

Overførsel af sagsakter og dokumenter vedrørende igangværende procedurer

Det Forenede Kongerige overfører straks alle relevante sagsakter eller dokumenter vedrørende vurderinger, godkendelser og tilladelser, der var igangværende dagen inden denne aftales ikrafttrædelsesdato og behandledes af en kompetent myndighed i Det Forenede Kongerige i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 528/2012 ([19]), forordning (EF) nr. 1107/2009 ([20]), direktiv 2001/83/EF ([21]) og direktiv 2001/82/EF ([22]), til en medlemsstats kompetente myndighed, som er udpeget i overensstemmelse med procedurerne i den gældende EU-ret.

Artikel 45

Tilgængeliggørelse af oplysninger om tidligere procedurer for tilladelser for lægemidler

1. Efter begrundet anmodning fra en medlemsstat eller Det Europæiske Lægemiddelagentur gør Det Forenede Kongerige straks dossieret i forbindelse med en ansøgning om tilladelse til markedsføring af et lægemiddel, som en kompetent myndighed i Det Forenede Kongerige har godkendt inden overgangsperiodens udløb, tilgængeligt, hvis dossieret er nødvendigt for vurderingen af en ansøgning om markedsføringstilladelse i henhold til artikel 10 og 10a i direktiv 2001/83/EF eller artikel 13 og 13a i direktiv 2001/82/EF.

2. Efter begrundet anmodning fra Det Forenede Kongerige gør en medlemsstat straks dossieret i forbindelse med en ansøgning om tilladelse til markedsføring af et lægemiddel, som en kompetent myndighed i den pågældende medlemsstat har godkendt inden overgangsperiodens udløb, tilgængeligt, hvis dossieret er nødvendigt for vurderingen af en ansøgning om markedsføringstilladelse i Det Forenede Kongerige i henhold til Det Forenede Kongeriges lovgivningskrav, i det omfang disse lovgivningskrav modsvarer omstændighederne i artikel 10 og 10a i direktiv 2001/83/EF eller artikel 13 og 13a i direktiv 2001/82/EF.

Artikel 46

Tilgængeliggørelse af oplysninger, som bemyndigede organer, der er etableret i Det Forenede Kongerige eller i en medlemsstat, er i besiddelse af

1. Det Forenede Kongerige sikrer, at oplysninger, som et overensstemmelsesvurderingsorgan etableret i Det Forenede Kongerige er i besiddelse af i forbindelse med sine aktiviteter som bemyndiget organ i henhold til EU-retten inden overgangsperiodens udløb, på anmodning af certifikatets indehaver straks gøres tilgængelige for et bemyndiget organ etableret i en medlemsstat som angivet af certifikatets indehaver.

([19]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 528/2012 af 22. maj 2012 om tilgængeliggørelse på markedet og anvendelse af biocidholdige produkter (EUT L 167 af 27.6.2012, s. 1).

([20]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 af 21. oktober 2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler (EUT L 309 af 24.11.2009, s. 1).

([21]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler for så vidt angår traditionelle plantelægemidler (EFT L 311 af 28.11.2001, s. 67).

([22]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/82/EF af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for veterinærlægemidler (EFT L 311 af 28.11.2001, s. 1).

2. Medlemsstaterne sikrer, at oplysninger, som et bemyndiget organ etableret i den berørte medlemsstat er i besiddelse af i forbindelse med sine aktiviteter inden overgangsperiodens udløb, på anmodning af certifikatets indehaver straks gøres tilgængelige for et overensstemmelsesvurderingsorgan etableret i Det Forenede Kongerige som angivet af certifikatets indehaver.

AFSNIT II

Igangværende toldprocedurer

Artikel 47

Varers EU-status

1. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 ([23]) finder anvendelse på EU-varer som omhandlet i nævnte forordnings artikel 5, nr. 23), hvis sådanne varer transporteres fra Det Forenede Kongeriges toldområde til Unionens toldområde eller omvendt, forudsat at transporten påbegyndtes inden overgangsperiodens udløb og afsluttedes derefter. Transport af varer, som er påbegyndt inden overgangsperiodens udløb og afsluttes derefter, anses som transport inden for Unionen for så vidt angår EU-retlige krav til import- og eksporttilladelser.

2. Med henblik på stk. 1 finder formodningen om EU-varers toldmæssige status som omhandlet i artikel 153, stk. 1, i forordning (EU) nr. 952/2013 ikke anvendelse. De pågældende varers toldmæssige status som EU-varer og det forhold, at den i stk. 1 omhandlede transport påbegyndtes inden overgangsperiodens udløb, skal for hver enkelt transport fastslås af den pågældende person ved hjælp af et af de midler, der er omhandlet i artikel 199 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447 ([24]). Bevis for påbegyndelse af transporten skal ske i form af et transportdokument for varerne.

3. Stk. 2 finder ikke anvendelse på EU-varer, som forsendes ad luftvejen og er blevet indladet eller omladet i en lufthavn i Det Forenede Kongeriges toldområde til forsendelse til Unionens toldområde eller er blevet indladet eller omladet i en lufthavn i Unionens toldområde til forsendelse til Det Forenede Kongeriges toldområde, hvis sådanne varer forsendes på grundlag af et og samme transportdokument udstedt i et af de pågældende toldområder, forudsat at lufttransporten påbegyndtes inden overgangsperiodens udløb, og at transporten afsluttedes derefter.

4. Stk. 2 finder ikke anvendelse på EU-varer, som forsendes ad søvejen og er blevet transporteret mellem havne i Det Forenede Kongeriges toldområde og havne i Unionens toldområde med skib i fast rutefart som omhandlet i artikel 120 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/2446 ([25]), forudsat at:

a) den sejlads, der omfatter havnene i Det Forenede Kongeriges toldområde og havnene i Unionens toldområde, påbegyndtes inden overgangsperiodens udløb og afsluttedes derefter, og

b) skibet i fast rutefart anløb en eller flere havne i Det Forenede Kongeriges toldområde eller i Unionens toldområde inden overgangsperiodens udløb.

5. Hvis skibet i fast rutefart under den sejlads, der er omhandlet i stk. 4, litra a), anløber en eller flere havne i Det Forenede Kongeriges toldområde efter overgangsperiodens udløb:

a) ændres den toldmæssige status ikke for EU-varer, der blev indladet inden overgangsperiodens udløb og losset i de pågældende havne

b) ændres den toldmæssige status ikke for EU-varer, der blev indladet i havne, som blev anløbet efter overgangsperiodens udløb, forudsat at det fastslås i overensstemmelse med stk. 2.

([23]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen (EUT L 269 af 10.10.2013, s. 1).
([24]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447 af 24. november 2015 om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 om EU-toldkodeksen (EUT L 343 af 29.12.2015, s. 558).
([25]) Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/2446 af 28. juli 2015 til supplering af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 med nærmere regler angående visse bestemmelser i EU-toldkodeksen (EUT L 343 af 29.12.2015, s. 1).

Artikel 48

Summarisk indpassageangivelse og angivelse forud for afgang

1. Forordning (EU) nr. 952/2013 finder anvendelse på summariske indpassageangivelser, der blev indgivet på et toldsted for den første indpassage i overensstemmelse med nævnte forordnings afsnit IV, kapitel I, inden overgangsperiodens udløb, og de pågældende angivelser har samme retsvirkninger i Unionens toldområde og Det Forenede Kongeriges toldområde efter overgangsperiodens udløb.

2. Forordning (EU) nr. 952/2013 finder anvendelse på angivelser forud for afgang, der blev indgivet i overensstemmelse med nævnte forordnings afsnit VIII, kapitel I, inden overgangsperiodens udløb, og, hvis det er relevant, hvis varerne blev frigivet i overensstemmelse med nævnte forordnings artikel 194 inden overgangsperiodens udløb. De pågældende angivelser har samme retsvirkninger i Unionens toldområde og Det Forenede Kongeriges toldområde efter overgangsperiodens udløb.

Artikel 49

Afslutning af procedurer for midlertidig opbevaring eller toldprocedurer

1. Forordning (EU) nr. 952/2013 finder anvendelse på ikke-EU-varer, som var under den i nævnte forordnings artikel 5, nr. 17), omhandlede midlertidige opbevaring ved overgangsperiodens udløb, og på varer, som var henført under en af de i nævnte forordnings artikel 5, nr. 16), omhandlede toldprocedurer på Det Forenede Kongeriges toldområde ved overgangsperiodens udløb, indtil den pågældende midlertidige opbevaring er ophørt, indtil en af de særlige toldprocedurer er afsluttet, indtil varerne er overgået til fri omsætning, eller indtil varerene er bragt ud af området, forudsat at sådanne begivenheder indtræffer efter overgangsperiodens udløb, dog ikke senere end den fastsatte frist, der er omhandlet i bilag III.

Dog finder artikel 148, stk. 5, litra b) og c), og artikel 219 i forordning (EU) nr. 952/2013 ikke anvendelse på transporter af varer mellem Det Forenede Kongeriges toldområde og Unionens toldområde, som afsluttes efter overgangsperiodens udløb.

2. Forordning (EU) nr. 952/2013, Rådets afgørelse 2014/335/EU, Euratom ([26]), Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 608/2014 ([27]) og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 609/2014 ([28]) finder anvendelse på eventuel toldskyld, der opstår efter overgangsperiodens udløb, fra det i stk. 1 omhandlede ophør af midlertidig opbevaring eller den i stk. 1 omhandlede afslutning.

3. Afsnit II, kapitel I, afdeling 1, i gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447 finder anvendelse på anmodninger om udnyttelse af toldkontingenter, som er blevet godkendt af toldmyndighederne i Det Forenede Kongeriges toldområde, og hvor den nødvendige dokumentation er indgivet i overensstemmelse med nævnte forordnings artikel 50 af toldmyndighederne i Det Forenede Kongeriges toldområde inden overgangsperiodens udløb, og finder anvendelse på annullering af anmodninger og tilbageførsel af uudnyttede mængder i sådanne anmodninger.

Artikel 50

Adgang til relevante net, informationssystemer og databaser

Uanset artikel 8 har Det Forenede Kongerige, i det omfang det er strengt nødvendigt for at overholde sine forpligtelser i henhold til dette afsnit, adgang til de net, informationssystemer og databaser, der er opført i bilag IV. Det Forenede Kongerige refunderer Unionen de faktiske omkostninger, som Unionen har afholdt til at lette den pågældende adgang. Unionen meddeler senest den 31. marts hvert år indtil udløbet af den periode, der er omhandlet i bilag IV, Det Forenede Kongerige det pågældende omkostningsbeløb. Hvis det meddelte beløb for de faktisk afholdte omkostninger afviger betydeligt fra det beløb ud fra bedste skøn, som Unionen meddelte Det Forenede Kongerige inden undertegnelsen af denne aftale, betaler Det Forenede Kongerige straks Unionen beløbet ud fra bedste skøn, og Det Blandede Udvalg fastsætter, hvordan differencen mellem de faktisk afholdte omkostninger og beløbet ud fra bedste skøn skal håndteres.

([26]) Rådets afgørelse 2014/335/EU, Euratom af 26. maj 2014 om ordningen for Den Europæiske Unions egne indtægter (EUT L 168 af 7.6.2014, s. 105).

([27]) Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 608/2014 af 26. maj 2014 om fastsættelse af gennemførelsesforanstaltninger til ordningen for Den Europæiske Unions egne indtægter (EUT L 168 af 7.6.2014, s. 29).

([28]) Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 609/2014 af 26. maj 2014 om metoderne og proceduren for overdragelse af de traditionelle egne indtægter og egne indtægter fra moms og BNI og om foranstaltningerne for at opfylde likviditetskrav (EUT L 168 af 7.6.2014, s. 39).

AFSNIT III

Igangværende moms- og punktafgiftsanliggender

Artikel 51

Merværdiafgift (moms)

1. Rådets direktiv 2006/112/EF ([29]) finder anvendelse på varer, der forsendes eller transporteres fra Det Forenede Kongeriges område til en medlemsstats område eller omvendt, forudsat at forsendelsen eller transporten påbegyndtes inden overgangsperiodens udløb og afsluttedes derefter.

2. Direktiv 2006/112/EF finder fortsat anvendelse indtil fem år efter overgangsperiodens udløb, for så vidt angår den afgiftspligtige persons rettigheder og forpligtelser i forbindelse med transaktioner med et grænseoverskridende element mellem Det Forenede Kongerige og en medlemsstat, som fandt sted inden overgangsperiodens udløb, og for så vidt angår transaktioner, der er omfattet af stk. 1.

3. Uanset stk. 2 og artikel 15 i Rådets direktiv 2008/9/EF ([30]) skal tilbagebetalingsanmodninger vedrørende moms, som blev betalt i en medlemsstat af en afgiftspligtig person etableret i Det Forenede Kongerige, eller som blev betalt i Det Forenede Kongerige af en afgiftspligtig person etableret i en medlemsstat, indgives efter betingelserne i nævnte direktiv senest den 31. marts 2021.

4. Uanset stk. 2 og artikel 61, stk. 2, i Rådets gennemførselsforordning (EU) nr. 282/2011 ([31]) skal ændringer af en momsangivelse, der blev indgivet i henhold til artikel 364 eller 369f i direktiv 2006/112/EF enten i Det Forenede Kongerige, for så vidt angår tjenesteydelser leveret i forbrugsmedlemsstaterne inden overgangsperiodens udløb, eller i en medlemsstat, for så vidt angår tjenesteydelser leveret i Det Forenede Kongerige inden overgangsperiodens udløb, indgives senest den 31. december 2021.

Artikel 52

Punktafgiftspligtige varer

Rådets direktiv 2008/118/EF ([32]) finder anvendelse på bevægelse af punktafgiftspligtige varer under en afgiftssuspensionsordning og på bevægelse af punktafgiftspligtige varer, der er overgået til forbrug, fra Det Forenede Kongeriges område til en medlemsstats område eller omvendt, forudsat at bevægelsen påbegyndtes inden overgangsperiodens udløb og afsluttedes derefter.

Artikel 53

Adgang til relevante net, informationssystemer og databaser

Uanset artikel 8 har Det Forenede Kongerige, i det omfang det er strengt nødvendigt for at overholde sine forpligtelser i henhold til dette afsnit, adgang til de net, informationssystemer og databaser, der er opført i bilag IV. Det Forenede Kongerige refunderer Unionen de faktiske omkostninger, som Unionen har afholdt til at lette den pågældende adgang. Unionen meddeler senest den 31. marts hvert år indtil udløbet af den periode, der er omhandlet i bilag IV, Det Forenede Kongerige det pågældende omkostningsbeløb. Hvis det meddelte beløb for de faktisk afholdte omkostninger afviger betydeligt fra det beløb ud fra bedste skøn, som Unionen meddelte Det Forenede Kongerige inden undertegnelsen af denne aftale, betaler Det Forenede Kongerige straks Unionen beløbet ud fra bedste skøn, og Det Blandede Udvalg fastsætter, hvordan differencen mellem de faktisk afholdte omkostninger og beløbet ud fra bedste skøn skal håndteres.

([29]) Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1).
([30]) Rådets direktiv 2008/9/EF af 12. februar 2008 om detaljerede regler for tilbagebetaling af moms i henhold til direktiv 2006/112/EF til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i tilbagebetalingsmedlemsstaten, men i en anden medlemsstat (EUT L 44 af 20.2.2008, s. 23).
([31]) Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2011 af 15. marts 2011 om foranstaltninger til gennemførelse af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 77 af 23.3.2011, s. 1).
([32]) Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 92/12/EØF (EUT L 9 af 14.1.2009, s. 12).

AFSNIT IV

Intellektuel ejendomsret

Artikel 54

Fortsat beskyttelse i Det Forenede Kongerige af registrerede eller tildelte rettigheder

1. Indehaveren af en af følgende intellektuelle ejendomsrettigheder, som er registreret eller tildelt inden overgangsperiodens udløb, bliver uden nogen form for fornyet behandling indehaver af en tilsvarende registreret og retskraftig intellektuel ejendomsrettighed i Det Forenede Kongerige i henhold til Det Forenede Kongeriges ret:

a) indehaveren af et EU-varemærke registreret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 ([33]) bliver indehaver af et varemærke i Det Forenede Kongerige bestående af samme mærke for samme varer eller tjenesteydelser

b) indehaveren af et EF-design, der er registreret og, hvor det er relevant, bekendtgjort efter en udsættelse af bekendtgørelsen i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 6/2002 ([34]), bliver indehaver af en registreret designret i Det Forenede Kongerige for det samme design

c) indehaveren af en EF-sortsbeskyttelse meddelt i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 2100/94 ([35]) bliver indehaver af en sortsrettighed i Det Forenede Kongerige for den samme sort.

2. Hvis en geografisk betegnelse, oprindelsesbetegnelse eller garanteret traditionel specialitet som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 ([36]), en geografisk betegnelse, oprindelsesbetegnelse eller traditionel benævnelse for vin som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 ([37]), en geografisk betegnelse som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 110/2008 ([38]) eller en geografisk betegnelse som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 251/2014 ([39]) er beskyttet i Unionen på overgangsperiodens sidste dag i medfør af nævnte forordninger, har de personer, der har ret til at bruge den pågældende geografiske betegnelse, oprindelsesbetegnelse, garanterede traditionelle specialitet eller traditionelle benævnelse for vin, ret til fra overgangsperiodens udløb uden nogen form for fornyet behandling at bruge den pågældende geografiske betegnelse, oprindelsesbetegnelse, garanterede traditionelle specialitet eller traditionelle benævnelse for vin i Det Forenede Kongerige, idet Det Forenede Kongeriges ret skal yde mindst samme beskyttelsesniveau som beskyttelsesniveauet i henhold til følgende bestemmelser i EU-retten:

a) artikel 4, stk. 1, litra i), j) og k), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2436 ([40]) og

b) med henblik på den pågældende geografiske betegnelse, oprindelsesbetegnelse, garanterede traditionelle specialitet eller traditionelle benævnelse for vin: artikel 13, artikel 14, stk. 1, artikel 24, artikel 36, stk. 3, artikel 38 og 44 og artikel 45, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 1151/2012, artikel 90, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 ([41]), artikel 100, stk. 3, artikel 102, stk. 1, artikel 103 og 113 og artikel 157, stk. 1,

([33]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 af 14. juni 2017 om EU-varemærker (EUT L 154 af 16.6.2017, s. 1).
([34]) Rådets forordning (EF) nr. 6/2002 af 12. december 2001 om EF-design (EFT L 3 af 5.1.2002, s. 1).
([35]) Rådets forordning (EF) nr. 2100/94 af 27. juli 1994 om EF-sortsbeskyttelse (EFT L 227 af 1.9.1994, s. 1).
([36]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer (EUT L 343 af 14.12.2012, s. 1).
([37]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671).
([38]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 110/2008 af 15. januar 2008 om definition, betegnelse, præsentation og mærkning af samt beskyttelse af geografiske betegnelser for spiritus og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1576/89 (EUT L 39 af 13.2.2008, s. 16).
([39]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 251/2014 af 26. februar 2014 om definition, beskrivelse, præsentation, mærkning og beskyttelse af geografiske betegnelser for aromatiserede vinprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1601/91 (EUT L 84 af 20.3.2014, s. 14).
([40]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2436 af 16. december 2015 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (EUT L 336 af 23.12.2015, s. 1).
([41]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17. december 2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 549).

litra c), nr. x), i forordning (EU) nr. 1308/2013, artikel 62, stk. 3 og 4, i Kommissionens forordning (EF) nr. 607/2009 ([42]), artikel 15, stk. 3, første afsnit, artikel 16 og artikel 23, stk. 1, i forordning (EF) nr. 110/2008 og, for så vidt og i det omfang det drejer sig om overholdelse af de pågældende bestemmelser i nævnte forordning: nævnte forordnings artikel 24, stk. 1, eller artikel 19, stk. 1, og artikel 20 i forordning (EU) nr. 251/2014.

Hvis en geografisk betegnelse, oprindelsesbetegnelse, garanteret traditionel specialitet eller traditionel benævnelse for vin som omhandlet i første afsnit ophører med at være beskyttet i Unionen efter overgangsperiodens udløb, ophører første afsnit med at finde anvendelse på den pågældende geografiske betegnelse, oprindelsesbetegnelse, garanterede traditionelle specialitet eller traditionelle benævnelse for vin.

Første afsnit finder ikke anvendelse, hvis beskyttelsen i Unionen følger af internationale aftaler, som Unionen er part i.

Dette stykke finder anvendelse, medmindre og indtil en aftale som omhandlet i artikel 184, der afløser dette stykke, træder i kraft eller finder anvendelse.

3. Hvis en intellektuel ejendomsrettighed som omhandlet i stk. 1 erklæres ugyldig eller fortabt eller, hvis der er tale om en EF-sortsbeskyttelse, erklæres ugyldig eller ophæves i Unionen som følge af en administrativ eller retslig procedure, som på overgangsperiodens sidste dag var igangværende, skal den tilsvarende rettighed i Det Forenede Kongerige uanset nævnte stykke også erklæres ugyldig eller fortabt eller erklæres ugyldig eller ophæves. Erklæringen, fortabelsen eller ophævelsen får virkning fra samme dato i Det Forenede Kongerige som i Unionen.

Uanset første afsnit er Det Forenede Kongerige ikke forpligtet til at erklære den tilsvarende rettighed i Det Forenede Kongerige ugyldig eller fortabt, såfremt begrundelsen for ugyldigheden eller fortabelsen af EU-varemærket eller det registrerede EF-design ikke gør sig gældende i Det Forenede Kongerige.

4. Den første fornyelsesdato for en varemærkeret eller registreret designrettighed, som opstår i Det Forenede Kongerige i henhold til stk. 1, litra a) eller b), er fornyelsesdatoen for den tilsvarende intellektuelle ejendomsrettighed, der er registreret i overensstemmelse med EU-retten.

5. Med hensyn til varemærker i Det Forenede Kongerige som omhandlet i stk. 1, litra a), gælder følgende:

a) varemærket tillægges EU-varemærkets ansøgningsdato eller prioritetsdato og, hvis det er relevant, ancienniteten for et varemærke i Det Forenede Kongerige, der påberåbes i henhold til artikel 39 eller 40 i forordning (EU) 2017/1001

b) varemærket kan ikke fortabes med den begrundelse, at der ikke er gjort reel brug af det tilsvarende EU-varemærke i Det Forenede Kongeriges område inden overgangsperiodens udløb

c) indehaveren af et EU-varemærke, der har opnået et renommé i Unionen, er berettiget til i Det Forenede Kongerige at udøve rettigheder svarende til dem, der er fastsat i artikel 9, stk. 2, litra c), i forordning (EU) 2017/1001 og artikel 5, stk. 3, litra a), i direktiv (EU) 2015/2436, med hensyn til det tilsvarende varemærke på basis af det renommé, der er opnået i Unionen ved overgangsperiodens udløb, hvorefter det pågældende varemærkes fortsatte renommé skal baseres på anvendelsen af varemærket i Det Forenede Kongerige.

6. For så vidt angår registrerede designrettigheder og sortsrettigheder, jf. stk. 1, litra b) og c), gælder følgende:

a) beskyttelsestiden i henhold til Det Forenede Kongeriges ret skal mindst svare til den resterende beskyttelsesperiode i henhold til EU-retten for det tilsvarende registrerede EF-design eller den tilsvarende EF-sortsbeskyttelse

b) ansøgningsdatoen eller prioritetsdatoen er datoen for det tilsvarende registrerede EF-design eller den tilsvarende EF-sortbeskyttelse.

Artikel 55

Registreringsprocedure

1. Registreringen, tildelingen eller beskyttelsen i henhold til denne aftales artikel 54, stk. 1 og 2, foretages af de relevante enheder i Det Forenede Kongerige uden vederlag under anvendelse af de tilgængelige data fra registrene hos Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret, EF-Sortsmyndigheden og Europa-Kommissionen. Med henblik på nærværende artikel betragtes bilag III til forordning (EF) nr. 110/2008 som et register.

([42]) Kommissionens forordning (EF) nr. 607/2009 af 14. juli 2009 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 479/2008 for så vidt angår beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser, traditionelle benævnelser og mærkning og præsentation af visse vinavlsprodukter (EUT L 193 af 24.7.2009, s. 60).

2. Med henblik på stk. 1 er indehavere af intellektuelle ejendomsrettigheder som omhandlet i artikel 54, stk. 1, og de personer, som har ret til at benytte en geografisk betegnelse, oprindelsesbetegnelse, garanteret traditionel specialitet eller traditionel benævnelse for vin som omhandlet i artikel 54, stk. 2, ikke forpligtede til at indgive ansøgning eller følge nogen bestemt administrativ procedure. Indehavere af intellektuelle ejendomsrettigheder som omhandlet i artikel 54, stk. 1, er ikke forpligtede til at have en postadresse i Det Forenede Kongerige i de første tre år efter overgangsperiodens udløb.

3. Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret, EF-Sortsmyndigheden og Europa-Kommissionen meddeler de relevante enheder i Det Forenede Kongerige de oplysninger, der er nødvendige til registrering, tildeling eller beskyttelse i Det Forenede Kongerige i henhold til artikel 54, stk. 1 eller 2.

4. Nærværende artikel berører ikke eventuelle fornyelsesgebyrer, der måtte gælde på tidspunktet for fornyelse af rettighederne, eller de pågældende indehaveres mulighed for at give afkald på deres intellektuelle ejendomsrettigheder i Det Forenede Kongerige efter den relevante procedure i Det Forenede Kongeriges ret.

Artikel 56

Fortsat beskyttelse i Det Forenede Kongerige af internationale registreringer, hvor Unionen er designeret

Det Forenede Kongerige træffer foranstaltninger til sikring af, at fysiske og juridiske personer, der inden overgangsperiodens udløb har opnået beskyttelse af varemærker, der er genstand for international registrering, eller design, hvor Unionen er designeret i henhold til Madridordningen om den internationale registrering af varemærker eller i henhold til Haagordningen for international deponering af industrielle design, nyder beskyttelse i Det Forenede Kongerige af deres internationale varemærker eller industrielle design for så vidt angår de pågældende internationale registreringer.

Artikel 57

Fortsat beskyttelse i Det Forenede Kongerige af ikkeregistrerede EF-design

Indehaveren af en rettighed vedrørende et ikkeregistreret EF-design, som opstod inden overgangsperiodens udløb i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 6/2002, bliver *ipso jure* indehaver af en retskraftig intellektuel ejendomsrettighed i Det Forenede Kongerige i henhold til Det Forenede Kongeriges ret, som yder samme beskyttelsesniveau som det, der følger af forordning (EF) nr. 6/2002. Beskyttelsestiden for denne rettighed i henhold til Det Forenede Kongeriges ret skal mindst svare til den resterende beskyttelsesperiode for det tilsvarende ikkeregistrerede EF-design i henhold til nævnte forordnings artikel 11, stk. 1.

Artikel 58

Fortsat beskyttelse af databaser

1. Indehaveren af en rettighed angående en database i Det Forenede Kongerige i overensstemmelse med artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/9/EF ([43]), som opstod inden overgangsperiodens udløb, bevarer med hensyn til den pågældende database en retskraftig intellektuel ejendomsrettighed i Det Forenede Kongerige i henhold til Det Forenede Kongeriges ret, som yder samme beskyttelsesniveau som det, der følger af direktiv 96/9/EF, forudsat at indehaveren af den pågældende rettighed fortsat opfylder kravene i nævnte direktivs artikel 11. Beskyttelsestiden for denne rettighed i henhold til Det Forenede Kongeriges ret skal mindst svare til den resterende beskyttelsesperiode i henhold til artikel 10 i direktiv 96/9/EF.

2. Følgende personer og virksomheder anses for at opfylde kravene i artikel 11 i direktiv 96/9/EF:

a) statsborgere i Det Forenede Kongerige

b) fysiske personer med sædvanlig bopæl i Det Forenede Kongerige

c) virksomheder, der er etableret i Det Forenede Kongerige, forudsat at en sådan virksomheds aktiviteter har reel og varig forbindelse med Det Forenede Kongeriges eller en af medlemsstaternes økonomi, hvis den kun har sit vedtægtsmæssige hjemsted i Det Forenede Kongerige.

([43]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/9/EF af 11. marts 1996 om retlig beskyttelse af databaser (EFT L 77 af 27.3.1996, s. 20).

Artikel 59

Prioritetsret vedrørende ikkefærdigbehandlede ansøgninger om EU-varemærker, EF-design og EF-sortsbeskyttelse

1. Hvis en person har indgivet ansøgning om et EU-varemærke eller et EF-design i overensstemmelse med EU-retten inden overgangsperiodens udløb, og der for den pågældende ansøgning blev fastsat en ansøgningsdato, har den pågældende person for samme varemærke for varer eller tjenesteydelser, som er af samme art eller er omfattet af dem, for hvilke varemærket søges registreret i Unionen, eller for samme design ret til at indgive ansøgning i Det Forenede Kongerige senest ni måneder efter overgangsperiodens udløb. En ansøgning i henhold til denne artikel tillægges samme ansøgningsdato og prioritetsdato som den tilsvarende ansøgning i Unionen og, hvis det er relevant, anciennitet for et varemærke i Det Forenede Kongerige, der påberåbes i henhold til artikel 39 eller 40 i forordning (EU) 2017/1001.

2. Hvis en person har indgivet ansøgning om en EF-sortbeskyttelse i overensstemmelse med EU-retten inden overgangsperiodens udløb, har den pågældende person med henblik på at indgive ansøgning om samme sortsrettighed i Det Forenede Kongerige en ad hoc-prioritetsret i Det Forenede Kongerige i en periode på seks måneder fra overgangsperiodens udløb. Prioritetsdatoen for ansøgningen om en EF-sortbeskyttelse anses som følge af prioritetsretten for at være datoen for indgivelse af ansøgningen om en sortsrettighed i Det Forenede Kongerige med henblik på at fastslå selvstændigheden af, nyhedsværdien af og adkomsten til rettigheden.

Artikel 60

Ikkefærdigbehandlede ansøgninger om supplerende beskyttelsescertifikater i Det Forenede Kongerige

1. Henholdsvis Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1610/96 ([44]) og (EF) nr. 469/2009 ([45]) finder anvendelse på ansøgninger om supplerende beskyttelsescertifikater for plantebeskyttelsesmidler og for lægemidler samt på ansøgninger om forlængelse af sådanne certifikaters gyldighedsperiode, såfremt sådanne ansøgninger blev indgivet til en myndighed i Det Forenede Kongerige inden overgangsperiodens udløb, i tilfælde hvor den administrative procedure for udstedelse af det pågældende certifikat eller forlængelsen af gyldighedsperioden var igangværende ved overgangsperiodens udløb.

2. Ethvert certifikat, der udstedes i henhold til stk. 1, skal yde samme beskyttelsesniveau som det, der er fastsat ved forordning (EF) nr. 1610/96 eller forordning (EF) nr. 469/2009.

Artikel 61

Konsumption af rettigheder

Intellektuelle ejendomsrettigheder, som blev konsumeret både i Unionen og i Det Forenede Kongerige inden overgangsperiodens udløb på de vilkår, der er fastsat i EU-retten, forbliver konsumerede både i Unionen og i Det Forenede Kongerige.

AFSNIT V

Igangværende politisamarbejde og retligt samarbejde i straffesager

Artikel 62

Igangværende retligt samarbejde i straffesager

1. Følgende retsakter finder anvendelse som følger i Det Forenede Kongerige samt i medlemsstaterne i situationer, der involverer Det Forenede Kongerige:

a) konventionen udarbejdet af Rådet i henhold til artikel 34 i traktaten om Den Europæiske Union om gensidig retshjælp i straffesager mellem Den Europæiske Unions medlemsstater ([46]) og protokollen udarbejdet af Rådet i overensstemmelse med artikel 34 i traktaten om Den Europæiske Union, til konventionen om gensidig retshjælp i straffesager mellem Den Europæiske Unions medlemsstater ([47]) finder anvendelse på anmodninger om gensidig retshjælp, som inden overgangsperiodens udløb modtages af den centrale myndighed eller den judicielle myndighed inden for rammerne af det pågældende instrument

([44]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1610/96 af 23. juli 1996 om indførelse af et supplerende beskyttelsescertifikat for plantebeskyttelsesmidler (EFT L 198 af 8.8.1996, s. 30).
([45]) Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EF) nr. 469/2009 af 6. maj 2009 om det supplerende beskyttelsescertifikat for lægemidler (EUT L 152 af 16.6.2009, s. 1).
([46]) EUT C 197 af 12.7.2000, s. 3.
([47]) EFT C 326 af 21.11.2001, s. 2.

b) Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA ([48]) finder anvendelse på europæiske arrestordrer, såfremt den eftersøgte person blev anholdt inden overgangsperiodens udløb med henblik på fuldbyrdelse af en europæisk arrestordre, uafhængigt af den fuldbyrdende judicielle myndigheds afgørelse om, hvorvidt den eftersøgte person fortsat skal frihedsberøves eller løslades midlertidigt

c) Rådets rammeafgørelse 2003/577/RIA ([49]) finder anvendelse på indefrysningskendelser, som inden overgangsperiodens udløb modtages af den centrale myndighed eller af den judicielle myndighed, der er kompetent til at fuldbyrde den, eller af en judiciel myndighed i fuldbyrdelsesstaten, som ikke er kompetent til at anerkende eller fuldbyrde en indefrysningskendelse, men som på embeds vegne fremsender indefrysningskendelsen til den judicielle myndighed, der er kompetent til at fuldbyrde den

d) Rådets rammeafgørelse 2005/214/RIA ([50]) finder anvendelse på afgørelser, der inden overgangsperiodens udløb modtages af den centrale myndighed eller den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten eller af en myndighed i fuldbyrdelsesstaten, som ikke er kompetent til at anerkende eller fuldbyrde en afgørelse, men som på embeds vegne fremsender afgørelsen til den myndighed, der er kompetent til at fuldbyrde den

e) Rådets rammeafgørelse 2006/783/RIA ([51]) finder anvendelse på afgørelser om konfiskation, som inden overgangsperiodens udløb modtages af den centrale myndighed eller den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten eller af en myndighed i fuldbyrdelsesstaten, som ikke er kompetent til at anerkende eller fuldbyrde en afgørelse om konfiskation, men som på embeds vegne fremsender afgørelsen om konfiskation til den myndighed, der er kompetent til at fuldbyrde den

f) Rådets rammeafgørelse 2008/909/RIA ([52]) finder anvendelse:

   i) på domme, som inden overgangsperiodens udløb modtages af den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten eller af en myndighed i fuldbyrdelsesstaten, som ikke er kompetent til at anerkende eller fuldbyrde en dom, men som på embeds vegne fremsender dommen til den myndighed, der er kompetent til at fuldbyrde den

   ii) med henblik på artikel 4, stk. 6, eller artikel 5, stk. 3, i rammeafgørelse 2002/584/RIA, når nævnte rammeafgørelse finder anvendelse i medfør af nærværende stykkes litra b).

g) Rådets rammeafgørelse 2008/675/RIA ([53]) finder anvendelse på nye straffesager som omhandlet i nævnte rammafgørelses artikel 3, der er indledt inden overgangsperiodens udløb

h) Rådets rammeafgørelse 2009/315/RIA ([54]) finder anvendelse på anmodninger om oplysninger vedrørende domme, som inden overgangsperiodens udløb modtages af den centrale myndighed; efter overgangsperiodens udløb fremsendes svar på sådanne anmodninger dog ikke via det europæiske informationssystem vedrørende strafferegistre, der er indført i henhold til Rådets afgørelse 2009/316/RIA ([55])

i) Rådets rammeafgørelse 2009/829/RIA ([56]) finder anvendelse på afgørelser om tilsynsforanstaltninger, som inden overgangsperiodens udløb modtages af den centrale myndighed eller den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten eller af en myndighed i fuldbyrdelsesstaten, som ikke er kompetent til at anerkende en afgørelse, men som på embeds vegne fremsender den til den myndighed, der er kompetent til at fuldbyrde den

j) Artikel 10, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/93/EU ([57]) finder anvendelse på anmodninger om oplysninger, som inden overgangsperiodens udløb modtages af den centrale myndighed; efter overgangsperiodens udløb fremsendes svar på sådanne anmodninger dog ikke via det europæiske informationssystem vedrørende strafferegistre, der er indført i henhold til afgørelse 2009/316/RIA

([48]) Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne (EFT L 190 af 18.7.2002, s. 1).

([49]) Rådets rammeafgørelse 2003/577/RIA af 22. juli 2003 om fuldbyrdelse i Den Europæiske Union af kendelser om indefrysning af formuegoder eller bevismateriale (EUT L 196 af 2.8.2003, s. 45).

([50]) Rådets rammeafgørelse 2005/214/RIA af 24. februar 2005 om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på bødestraffe (EUT L 76 af 22.3.2005, s. 16).

([51]) Rådets rammeafgørelse 2006/783/RIA af 6. oktober 2006 om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på afgørelser om konfiskation (EUT L 328 af 24.11.2006, s. 59).

([52]) Rådets rammeafgørelse 2008/909/RIA af 27. november 2008 om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på domme i straffesager om idømmelse af frihedsstraffe eller frihedsberøvende foranstaltninger med henblik på fuldbyrdelse i Den Europæiske Union (EUT L 327 af 5.12.2008, s. 27).

([53]) Rådets rammeafgørelse 2008/675/RIA af 24. juli 2008 om hensyntagen til domme afsagt i medlemsstaterne i Den Europæiske Union i forbindelse med en ny straffesag (EUT L 220 af 15.8.2008, s. 32).

([54]) Rådets rammeafgørelse 2009/315/RIA af 26. februar 2009 om tilrettelæggelsen og indholdet af udvekslinger af oplysninger fra strafferegistre mellem medlemsstaterne (EUT L 93 af 7.4.2009, s. 23).

([55]) Rådets afgørelse 2009/316/RIA af 6. april 2009 om indførelse af det europæiske informationssystem vedrørende strafferegistre (ECRIS) i henhold til artikel 11 i rammeafgørelse 2009/315/RIA (EUT L 93 af 7.4.2009, s. 33).

([56]) Rådets rammeafgørelse 2009/829/RIA af 23. oktober 2009 om anvendelse mellem Den Europæiske Unions medlemsstater af princippet om gensidig anerkendelse på afgørelser om tilsynsforanstaltninger som et alternativ til varetægtsfængsling (EUT L 294 af 11.11.2009, s. 20).

([57]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/93/EU af 13. december 2011 om bekæmpelse af seksuelt misbrug og seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2004/68/RIA (EUT L 335 af 17.12.2011, s. 1).

k) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/99/EU ([58]) finder anvendelse på europæiske beskyttelsesordrer, som inden overgangsperiodens udløb modtages af den centrale myndighed eller den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten eller af en myndighed i fuldbyrdelsesstaten, som ikke er kompetent til at anerkende en europæisk beskyttelsesordre, men som på embeds vegne videresender den til den myndighed, der er kompetent til at fuldbyrde den

l) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/41/EU ([59]) finder anvendelse på europæiske efterforskningskendelser, som inden overgangsperiodens udløb modtages af den centrale myndighed eller den fuldbyrdende myndighed eller af en myndighed i fuldbyrdelsesstaten, som ikke er kompetent til at anerkende eller fuldbyrde en europæisk beskyttelsesordre, og som på embeds vegne videresender den til den fuldbyrdende myndighed med henblik på fuldbyrdelse.

2. Det Forenede Kongeriges kompetente myndigheder kan fortsat deltage i de fælles efterforskningshold, som de deltog i inden overgangsperiodens udløb, hvis de pågældende efterforskningshold blev oprettet i overensstemmelse med enten artikel 13 i konventionen udarbejdet af Rådet i henhold til artikel 34 i traktaten om Den Europæiske Union om gensidig retshjælp i straffesager mellem Den Europæiske Unions medlemsstater eller Rådets rammeafgørelse 2002/465/RIA ([60]).

Uanset denne aftales artikel 8 har Det Forenede Kongerige ret til i højst et år efter overgangsperiodens udløb at anvende netværksprogrammet til sikker informationsudveksling (SIENA) i det omfang, det er strengt nødvendigt for at udveksle oplysninger i de fælles efterforskningshold, som er omhandlet i første afsnit. Det Forenede Kongerige refunderer Unionen de faktiske omkostninger, som Unionen har afholdt til at lette Det Forenede Kongeriges anvendelse af SIENA. Unionen meddeler senest den 21. marts 2021 Det Forenede Kongerige det pågældende omkostningsbeløb. Hvis det meddelte beløb for de faktisk afholdte omkostninger afviger betydeligt fra det beløb ud fra bedste skøn, som Unionen meddelte Det Forenede Kongerige inden undertegnelsen af denne aftale, betaler Det Forenede Kongerige straks Unionen beløbet ud fra bedste skøn, og Det Blandede Udvalg fastsætter, hvordan differencen mellem de faktisk afholdte omkostninger og beløbet ud fra bedste skøn skal håndteres.

3. Eurojust kan efter anmodning fra Det Forenede Kongerige og med forbehold af, at artikel 26a, stk. 7, litra a), og artikel 27 i Rådets afgørelse 2002/187/RIA ([61]) overholdes, videregive oplysninger, herunder personoplysninger, fra sit sagsforvaltningssystem, hvis det er nødvendigt for at færdiggøre de igangværende procedurer, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, litra a), b), c), e) og l), eller aktiviteterne hos de fælles efterforskningshold, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2. Det Forenede Kongeriges kompetente myndigheder kan efter anmodning videregive oplysninger i dets besiddelse til Eurojust, hvis det er nødvendigt for at færdiggøre de igangværende procedurer, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, litra a), b), c), e) og l), eller aktiviteterne hos de fælles efterforskningshold, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2. Hvis der opstår udgifter af ekstraordinær karakter som følge af anvendelsen af nærværende stykke, fastlægger Det Blandede Udvalg, hvordan sådanne udgifter skal håndteres.

Artikel 63

Igangværende retshåndhævende samarbejde, politisamarbejde og udveksling af oplysninger

1. Følgende retsakter finder anvendelse som følger i Det Forenede Kongerige samt i medlemsstaterne i situationer, der involverer Det Forenede Kongerige:

a) Artikel 39 og 40 i konventionen om gennemførelse af Schengenaftalen af 14. juni 1985 (»Schengengennemførelseskonventionen«) ([62]) sammenholdt med dennes artikel 42 og 43 finder anvendelse på:

   i) anmodninger i overensstemmelse med Schengengennemførelseskonventionens artikel 39, som inden overgangsperiodens udløb modtages af den centrale instans, der af den kontraherende part har fået pålagt at varetage det internationale politisamarbejde, eller af den anmodede parts kompetente myndigheder, eller af anmodede politimyndigheder, som ikke er kompetente til at efterkomme anmodningen, men som videregiver anmodningen til de kompetente myndigheder

([58]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/99/EU af 13. december 2011 om den europæiske beskyttelsesordre (EUT L 338 af 21.12.2011, s. 2).
([59]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/41/EU af 3. april 2014 om den europæiske efterforskningskendelse i straffesager (EUT L 130 af 1.5.2014, s. 1).
([60]) Rådets rammeafgørelse 2002/465/RIA af 13. juni 2002 om fælles efterforskningshold (EFT L 162 af 20.6.2002, s. 1).
([61]) Rådets afgørelse 2002/187/RIA af 28. februar 2002 om oprettelse af Eurojust for at styrke bekæmpelsen af grov kriminalitet (EFT L 63 af 6.3.2002, s. 1).
([62]) Konvention om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser (EFT L 239 af 22.9.2000, s. 19).

ii) anmodninger om gensidig retshjælp i overensstemmelse med Schengengennemførelseskonventionens artikel 40, stk. 1, som inden overgangsperiodens udløb modtages af en myndighed, som en kontraherende part har udpeget

iii) observation på en anden kontraherende parts område, som udføres uden forudgående tilladelse i overensstemmelse med Schengengennemførelseskonventionens artikel 40, stk. 2, hvis den pågældende observation påbegyndtes inden overgangsperiodens udløb

b) konventionen, udarbejdet på grundlag af artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union, om gensidig bistand og samarbejde mellem toldmyndighederne ([63]) finder anvendelse på:

i) anmodninger om oplysninger, som inden overgangsperiodens udløb modtages af den bistandssøgte myndighed

ii) anmodninger om overvågning, som inden overgangsperiodens udløb modtages af den bistandssøgte myndighed

iii) anmodninger om undersøgelser, som inden overgangsperiodens udløb modtages af den bistandssøgte myndighed

iv) anmodninger om forkyndelse, som inden overgangsperiodens udløb modtages af den bistandssøgte myndighed

v) anmodninger om tilladelse til observation over grænserne eller om overladelse af observation til embedsmændene i den medlemsstat, på hvis område den finder sted, som inden overgangsperiodens udløb modtages af en myndighed, som den anmodede medlemsstat har udpeget, og som er kompetent til at give en sådan tilladelse eller videresende anmodningen

vi) observation på en anden kontraherende parts område, som udføres uden forudgående tilladelse i overensstemmelse med Schengengennemførelseskonventionens artikel 40, stk. 2, hvis den pågældende observation påbegyndtes inden overgangsperiodens udløb

vii) anmodninger om at anvende kontrollerede leverancer, som inden overgangsperiodens udløb modtages af den bistandssøgte myndighed

(viii) anmodninger om tilladelse til diskrete undersøgelser, som inden overgangsperiodens udløb modtages af den bistandssøgte myndighed

(ix) fælles særlige efterforskningshold, som inden overgangsperiodens udløb nedsættes i henhold til nævnte konventions artikel 24

c) Rådets afgørelse 2000/642/RIA ([64]) finder anvendelse på anmodninger, som inden overgangsperiodens udløb modtages af den anmodede finansielle efterretningsenhed

d) Rådets rammeafgørelse 2006/960/RIA ([65]) finder anvendelse på anmodninger, som inden overgangsperiodens udløb modtages af den anmodede kompetente retshåndhævende myndighed

e) Rådets afgørelse 2007/533/RIA ([66]) finder anvendelse på udveksling af uddybende oplysninger, hvis der inden overgangsperiodens udløb forekommer et hit på en indberetning, der er foretaget i Schengeninformationssystemet, forudsat at dens bestemmelser finder anvendelse for Det Forenede Kongerige på overgangsperiodens sidste dag. Uanset denne aftales artikel 8 har Det Forenede Kongerige ret til i højst tre måneder efter overgangsperiodens udløb at anvende den kommunikationsinfrastruktur, der er omhandlet i artikel 8, stk. 1, i afgørelse 2007/533/RIA i det omfang, det er strengt nødvendigt for at udveksle sådanne uddybende oplysninger. Det Forenede Kongerige refunderer Unionen de faktiske omkostninger, som Unionen har afholdt til at lette Det Forenede Kongeriges anvendelse af kommunikationsinfrastrukturen. Unionen meddeler senest den 31. marts 2021 Det Forenede Kongerige

([63]) EFT C 24 af 23.1.1998, s. 2.
([64]) Rådets afgørelse 2000/642/RIA af 17. oktober 2000 om samarbejdsordninger mellem medlemsstaternes finansielle efterretningsenheder for så vidt angår udveksling af oplysninger (EFT L 271 af 24.10.2000, s. 4).
([65]) Rådets rammeafgørelse 2006/960/RIA af 18. december 2006 om forenkling af udvekslingen af oplysninger og efterretninger mellem medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder (EUT L 386 af 29.12.2006, s. 89).
([66]) Rådets afgørelse 2007/533/RIA af 12. juni 2007 om oprettelse, drift og brug af anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II) (EUT L 205 af 7.8.2007, s. 63).

de pågældende omkostningsbeløb. Hvis det meddelte beløb for de faktisk afholdte omkostninger afviger betydeligt fra det beløb ud fra bedste skøn, som Unionen meddelte Det Forenede Kongerige inden undertegnelsen af denne aftale, betaler Det Forenede Kongerige straks Unionen beløbet ud fra bedste skøn, og Det Blandede Udvalg fastsætter, hvordan differencen mellem de faktisk afholdte omkostninger og beløbet ud fra bedste skøn skal håndteres.

f) Rådets afgørelse 2007/845/RIA ([67]) finder anvendelse på anmodninger, som inden overgangsperiodens udløb modtages af et kontor for inddrivelse af aktiver

g) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/681 ([68]) finder anvendelse på anmodninger, som inden overgangsperiodens udløb modtages af passageroplysningsenheden i overensstemmelse med direktivets artikel 9 og 10.

2. Uanset artikel 8 har Det Forenede Kongerige ret til i højst et år efter overgangsperiodens udløb at anvende netværksprogrammet til sikker informationsudveksling (SIENA) i det omfang, det er strengt nødvendigt for at færdiggøre de igangværende procedurer, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, litra c), d), f) og g). Det Forenede Kongerige refunderer Unionen de faktiske omkostninger, som Unionen har afholdt til at lette Det Forenede Kongeriges anvendelse af SIENA. Unionen meddeler senest den 31. marts 2021 Det Forenede Kongerige de pågældende omkostningsbeløb. Hvis det meddelte beløb for de faktisk afholdte omkostninger afviger betydeligt fra det beløb ud fra bedste skøn, som Unionen meddelte Det Forenede Kongerige inden undertegnelsen af denne aftale, betaler Det Forenede Kongerige straks Unionen beløbet ud fra bedste skøn, og Det Blandede Udvalg fastsætter, hvordan differencen mellem de faktisk afholdte omkostninger og beløbet ud fra bedste skøn skal håndteres.

Artikel 64

Bekræftelse af modtagelse eller anholdelse

1. Den kompetente udstedende eller anmodende myndighed kan anmode om en kvittering for modtagelsen af en retsafgørelse eller en retsanmodning som omhandlet i artikel 62, stk. 1, litra a) og c)-e), litra f), nr. i), og litra h)-l), og artikel 63, stk. 1, litra a), nr. i) og ii), litra b), nr. i)-v), vii), viii) og ix), samt litra c), d), f) og g), senest 10 dage efter overgangsperiodens udløb, såfremt den er i tvivl om, hvorvidt en sådan retsafgørelse eller retsanmodning blev modtaget af fuldbyrdelsesmyndigheden eller den anmodede myndighed inden overgangsperiodens udløb.

2. I de tilfælde, der er omhandlet i artikel 62, stk. 1, litra b), kan den kompetente udstedende judicielle myndighed, såfremt den er i tvivl om, hvorvidt den eftersøgte blev anholdt i henhold til artikel 11 i rammeafgørelse 2002/584/RIA inden overgangsperiodens udløb, anmode den kompetente fuldbyrdende judicielle myndighed om en bekræftelse af anholdelsen senest 10 dage efter overgangsperiodens udløb.

3. Medmindre der allerede er tilvejebragt bekræftelse i henhold til EU-rettens relevante bestemmelser, besvarer den i stk. 1 og 2 omhandlede fuldbyrdelsesmyndighed eller anmodede myndighed en anmodning om bekræftelse af modtagelse eller anholdelse senest 10 dage efter modtagelsen af anmodningen.

Artikel 65

Andre EU-retsakter, der finder anvendelse

Europa-Parlaments og Rådets direktiv 2010/64/EU ([69]) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/13/EU ([70]) finder anvendelse på det samarbejde, der er omhandlet i denne aftales artikel 62, stk. 1, litra b).

([67]) Rådets afgørelse 2007/845/RIA af 6. december 2007 om samarbejde mellem medlemsstaternes kontorer for inddrivelse af aktiver om opsporing og identificering af udbyttet fra strafbart forhold eller andre formuegoder forbundet med kriminalitet (EUT L 332 af 18.12.2007, s. 103).

([68]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/681 af 27. april 2016 om anvendelse af passagerlisteoplysninger (PNR-oplysninger) til at forebygge, opdage, efterforske og retsforfølge terrorhandlinger og grov kriminalitet (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 132).

([69]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/64/EU af 20. oktober 2010 om retten til tolke- og oversætterbistand i straffesager (EUT L 280 af 26.10.2010, s. 1).

([70]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/13/EU af 22. maj 2012 om ret til information under straffesager (EUT L 142 af 1.6.2012, s. 1).

AFSNIT VI

Igangværende retligt samarbejde på det civil- og handelsretlige område

Artikel 66

Lovvalgsregler for sager i eller uden for kontrakt

I Det Forenede Kongerige finder følgende retsakter anvendelse som følger:

a) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 593/2008 ([71]) finder anvendelse på kontrakter indgået inden overgangsperiodens udløb

b) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 864/2007 ([72]) finder anvendelse på skadevoldende begivenheder, såfremt sådanne begivenheder fandt sted inden overgangsperiodens udløb.

Artikel 67

Retternes kompetence, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og dermed forbundet samarbejde mellem centralmyndigheder

1. Med hensyn til retssager anlagt inden overgangsperiodens udløb og retssager eller krav, som er indbyrdes sammenhængende med sådanne retssager i henhold til artikel 29, 30 og 31 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 ([73]), artikel 19 i forordning (EF) nr. 2201/2003 eller artikel 12 og 13 i Rådets forordning (EF) nr. 4/2009 ([74]), finder følgende retsakter eller bestemmelser anvendelse i Det Forenede Kongerige samt i medlemsstaterne i situationer, der involverer Det Forenede Kongerige:

a) bestemmelserne om retternes kompetence i forordning (EU) nr. 1215/2012

b) bestemmelserne om retternes kompetence i forordning (EU) 2017/1001, forordning (EF) nr. 6/2002, forordning (EF) nr. 2100/94, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 ([75]) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/71/EF ([76])

c) bestemmelserne i forordning (EF) nr. 2201/2003 om retternes kompetence

d) bestemmelserne i forordning (EF) nr. 4/2009 om retternes kompetence.

2. Med hensyn til anerkendelse og fuldbyrdelse af domme, retsafgørelser, officielt bekræftede dokumenter, retsforlig og aftaler finder følgende retsakter eller bestemmelser anvendelse som følger i Det Forenede Kongerige samt i medlemsstaterne i situationer, der involverer Det Forenede Kongerige:

a) forordning (EU) nr. 1215/2012 finder anvendelse på anerkendelse og fuldbyrdelse af domme afsagt i retssager, som er anlagt inden overgangsperiodens udløb, og på officielt bekræftede dokumenter, som er udstedt eller registreret, og retsforlig, som er godkendt eller indgået, inden overgangsperiodens udløb

b) bestemmelserne i forordning (EF) nr. 2201/2003 vedrørende anerkendelse og fuldbyrdelse finder anvendelse på domme afsagt i retssager, som er anlagt inden overgangsperiodens udløb, og på officielt bekræftede dokumenter, som er udstedt eller registreret, og aftaler, som er indgået, inden overgangsperiodens udløb

c) bestemmelserne i forordning (EF) nr. 4/2009 vedrørende anerkendelse og fuldbyrdelse finder anvendelse på retsafgørelser truffet i retssager, som er anlagt inden overgangsperiodens udløb, og på retsforlig, som er godkendt eller indgået, og officielt bekræftede dokumenter, som er udarbejdet, inden overgangsperiodens udløb

([71]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 593/2008 af 17. juni 2008 om lovvalgsregler for kontraktlige forpligtelser (Rom I) (EUT L 177 af 4.7.2008, s. 6).
([72]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 864/2007 af 11. juli 2007 om lovvalgsregler for forpligtelser uden for kontrakt (Rom II-forordningen) (EUT L 199 af 31.7.2007, s. 40).
([73]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EUT L 351 af 20.12.2012, s. 1).
([74]) Rådets forordning (EF) nr. 4/2009 af 18. december 2008 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og samarbejde vedrørende underholdspligt (EUT L 7 af 10.1.2009, s. 1).
([75]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).
([76]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/71/EF af 16. december 1996 om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser (EFT L 18 af 21.1.1997, s. 1).

d) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 805/2004 ([77]) finder anvendelse på domme afsagt i retssager, som er anlagt inden overgangsperiodens udløb, og på retsforlig, som er godkendt eller indgået, og officielt bekræftede dokumenter, som er udstedt, inden overgangsperiodens udløb, forudsat at anmodningen om attestering som et europæisk tvangsfuldbyrdelsesdokument blev indgivet inden overgangsperiodens udløb.

3. Følgende bestemmelser finder anvendelse som følger i Det Forenede Kongerige samt i medlemsstaterne i situationer, der involverer Det Forenede Kongerige:

a) kapitel IV i forordning (EF) nr. 2201/2003 finder anvendelse på begæringer og anmodninger, der modtages af centralmyndigheden eller en anden kompetent myndighed i den anmodede stat inden overgangsperiodens udløb

b) kapitel VII i forordning (EF) nr. 4/2009 finder anvendelse på anmodninger om anerkendelse eller fuldbyrdelse som omhandlet i stk. 2, litra c), og anmodninger, der modtages af centralmyndigheden i den anmodede stat inden overgangsperiodens udløb

c) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/848 ([78]) finder anvendelse på insolvensbehandlinger og søgsmål som omhandlet i nævnte forordnings artikel 6, stk. 1, forudsat at hovedbehandlingen blev indledt inden overgangsperiodens udløb

d) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1896/2006 ([79]) finder anvendelse på europæiske betalingspåkrav, for hvilke anmodning er indgivet inden overgangsperiodens udløb; hvis sagen, når en sådan anmodning er indgivet, overføres i henhold til nævnte forordnings artikel 17, stk. 1, anses sagen for at være blevet anlagt inden overgangsperiodens udløb

e) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 861/2007 ([80]) finder anvendelse på småkravsprocedurer, for hvilke der var indgivet anmodning inden overgangsperiodens udløb

f) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 606/2013 ([81]) finder anvendelse på attester udstedt inden overgangsperiodens udløb.

Artikel 68

Igangværende retlige samarbejdsprocedurer

Følgende retsakter finder anvendelse som følger i Det Forenede Kongerige samt i medlemsstaterne i situationer, der involverer Det Forenede Kongerige:

a) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 ([82]) finder anvendelse på retslige og udenretslige dokumenter, der blev modtaget med henblik på forkyndelse inden overgangsperiodens udløb af en af følgende:

   i) en modtagende instans

   ii) et centralt organ i den stat, hvor forkyndelsen skal foretages, eller

   iii) diplomatiske eller konsulære repræsentanter, postforkyndelse eller stævningsmænd, embedsmænd eller andre kompetente personer i modtagerstaten, jf. nævnte forordnings artikel 13, 14 og 15

b) Rådets forordning (EF) nr. 1206/2001 ([83]) finder anvendelse på anmodninger, der er modtaget inden overgangsperiodens udløb af en af følgende:

   i) en anmodet ret

   ii) et centralt organ i den medlemsstat, hvor bevisoptagelsen ønskes, eller

   iii) et centralt organ eller en kompetent myndighed, jf. nævnte forordnings artikel 17, stk. 1

([77]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 805/2004 af 21. april 2004 om indførelse af et europæisk tvangsfuldbyrdelsesdokument for ubestridte krav (EUT L 143 af 30.4.2004, s. 15).
([78]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/848 af 20. maj 2015 om insolvensbehandling (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 19).
([79]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1896/2006 af 12. december 2006 om indførelse af en europæisk betalingspåkravsprocedure (EUT L 399 af 30.12.2006, s. 1).
([80]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 861/2007 af 11. juli 2007 om indførelse af en europæisk småkravsprocedure (EUT L 199 af 31.7.2007, s. 1).
([81]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 606/2013 af 12. juni 2013 om gensidig anerkendelse af beskyttelsesforanstaltninger i civilretlige spørgsmål (EUT L 181 af 29.6.2013, s. 4).
([82]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 af 13. november 2007 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager (forkyndelse af dokumenter) og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1348/2000 (EUT L 324 af 10.12.2007, s. 79).
([83]) Rådets forordning (EF) nr. 1206/2001 af 28. maj 2001 om samarbejde mellem medlemsstaternes retter om bevisoptagelse på det civil- og handelsretlige område (EFT L 174 af 27.6.2001, s. 1).

c) Rådets beslutning 2001/470/EF ([84]) finder anvendelse på anmodninger, der blev modtaget inden overgangsperiodens udløb; det anmodende kontaktpunkt kan anmode om en kvittering for modtagelse senest syv dage efter overgangsperiodens udløb, hvis det er i tvivl om, hvorvidt anmodningen blev modtaget inden overgangsperiodens udløb.

Artikel 69

Andre bestemmelser, der finder anvendelse

1. Følgende retsakter finder anvendelse som følger i Det Forenede Kongerige samt i medlemsstaterne i situationer, der involverer Det Forenede Kongerige:

a) Rådets direktiv 2003/8/EF ([85]) finder anvendelse på ansøgninger om retshjælp, der blev modtaget af den modtagende myndighed inden overgangsperiodens udløb. Den anmodende myndighed kan anmode om en kvittering for modtagelse senest syv dage efter overgangsperiodens udløb, hvis den er i tvivl om, hvorvidt anmodningen blev modtaget inden denne dato

b) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/52/EF ([86]) finder anvendelse, såfremt følgende fandt sted inden overgangsperiodens udløb:

   i) parterne besluttede at anvende mægling, efter at tvisten var opstået

   ii) mæglingen blev pålagt af en ret, eller

   iii) en ret opfordrede parterne til at anvende mægling

c) Rådets direktiv 2004/80/EF ([87]) finder anvendelse på ansøgninger, der modtages af den besluttende myndighed inden overgangsperiodens udløb.

2. Nærværende aftales artikel 67, stk. 1, litra a), og stk. 2, litra a), finder også anvendelse for så vidt angår de bestemmelser i forordning (EU) nr. 1215/2012, der finder anvendelse i kraft af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Kongeriget Danmark om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område ([88]).

3. Nærværende aftales artikel 68, litra a), finder også anvendelse for så vidt angår de bestemmelser i forordning (EF) nr. 1393/2007, der finder anvendelse i kraft af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Kongeriget Danmark om forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager ([89]).

AFSNIT VII

Data og oplysninger, der behandles eller indhentes inden overgangsperiodens udløb eller på grundlag af denne aftale

Artikel 70

Definition

I dette afsnit forstås ved »EU-retten om beskyttelse af personoplysninger«:

a) forordning (EU) 2016/679 med undtagelse af dennes kapitel VII

b) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 ([90])

c) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF ([91])

d) andre bestemmelser i EU-retten, der vedrører beskyttelse af personoplysninger.

([84]) Rådets beslutning 2001/470/EF af 28. maj 2001 om oprettelse af et europæisk retligt netværk på det civil- og handelsretlige område (EFT L 174 af 27.6.2001, s. 25).
([85]) Rådets direktiv 2003/8/EF af 27. januar 2003 om forbedret adgang til domstolene i grænseoverskridende tvister gennem fastsættelse af fælles mindsteregler for retshjælp i forbindelse med tvister af denne art (EFT L 26 af 31.1.2003, s. 41).
([86]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/52/EF af 21. maj 2008 om visse aspekter af mægling på det civil- og handelsretlige område (EUT L 136 af 24.5.2008, s. 3).
([87]) Rådets direktiv 2004/80/EF af 29. april 2004 om erstatning til ofre for forbrydelser (EUT L 261 af 6.8.2004, s. 15).
([88]) EUT L 299 af 16.11.2005, s. 62.
([89]) EUT L 300 af 17.11.2005, s. 55.
([90]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 89).
([91]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (Direktiv om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) (EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37).

Artikel 71

Beskyttelse af personoplysninger

1. EU-retten om beskyttelse af personoplysninger finder anvendelse i Det Forenede Kongerige for så vidt angår behandling af personoplysninger for registrerede uden for Det Forenede Kongerige, forudsat at personoplysningerne:

a) blev behandlet i henhold til EU-retten i Det Forenede Kongerige inden overgangsperiodens udløb eller

b) behandles i Det Forenede Kongerige efter overgangsperiodens udløb på grundlag af denne aftale.

2. Stk. 1 finder ikke anvendelse, i det omfang behandlingen af de deri omhandlede personoplysninger er underlagt et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau som fastsat i relevante afgørelser i henhold til artikel 45, stk. 3, i forordning (EU) 2016/679 eller artikel 36, stk. 3, i direktiv (EU) 2016/680.

3. I det omfang en afgørelse, der er omhandlet i stk. 2, er ophørt med at finde anvendelse, sikrer Det Forenede Kongerige et beskyttelsesniveau for personoplysninger, der i det væsentlige svarer til niveauet i EU-retten om beskyttelse af personoplysninger, for så vidt angår den i stk. 1 omhandlede behandling af registreredes personoplysninger.

Artikel 72

Fortrolig behandling og begrænset anvendelse af data og oplysninger i Det Forenede Kongerige

Ud over EU-retten om beskyttelse af personoplysninger finder, uden at dette berører artikel 71, EU-rettens bestemmelser om fortrolig behandling, begrænset anvendelse, opbevaringsbegrænsning og pligt til sletning af data og oplysninger anvendelse på data og oplysninger, der er indhentet af myndigheder eller officielle organer fra eller i Det Forenede Kongerige eller af ordregivende enheder som defineret i artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/25/EU ([92]) fra eller i Det Forenede Kongerige:

a) inden overgangsperiodens udløb eller

b) på grundlag af denne aftale.

Artikel 73

Behandling af data og oplysninger indhentet fra Det Forenede Kongerige

Unionen må ikke behandle data og oplysninger, der er indhentet fra Det Forenede Kongerige inden overgangsperiodens udløb, eller som er indhentet efter overgangsperiodens udløb på grundlag af denne aftale, anderledes end data og oplysninger, der er indhentet fra en medlemsstat, alene med den begrundelse, at Det Forenede Kongerige er udtrådt af Unionen.

Artikel 74

Informationssikkerhed

1. EU-rettens bestemmelser om beskyttelse af EU's klassificerede informationer og Euratoms klassificerede informationer finder anvendelse på klassificerede informationer, der blev indhentet af Det Forenede Kongerige enten inden overgangsperiodens udløb eller på grundlag af denne aftale, eller som blev indhentet fra Det Forenede Kongerige af Unionen eller en medlemsstat enten inden overgangsperiodens udløb eller på grundlag af denne aftale.

2. De forpligtelser, der følger af EU-retten om industriel sikkerhed, finder anvendelse på Det Forenede Kongerige i sager, hvor udbuds-, kontrakt- eller tilskudsproceduren for den klassificerede kontrakt, underkontrakt eller tilskudsaftale blev indledt inden overgangsperiodens udløb.

3. Det Forenede Kongerige sikrer, at kryptografiske produkter, der anvender klassificerede kryptografiske algoritmer udviklet under kontrol af samt evalueret og godkendt af kryptogodkendelsesmyndigheden i en medlemsstat eller i Det Forenede Kongerige, og som er blevet godkendt af Unionen ved overgangsperiodens udløb og er til stede i Det Forenede Kongerige, ikke overføres til et tredjeland.

4. Alle krav, begrænsninger og betingelser, der er fastsat i EU-godkendelsen af kryptografiske produkter, finder anvendelse på disse produkter.

([92]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/25/EU af 26. februar 2014 om fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester og om ophævelse af direktiv 2004/17/EF (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 243).

AFSNIT VIII

Igangværende offentlige udbudsprocedurer og lignende procedurer

Artikel 75

Definition

I dette afsnit forstås ved »relevante regler«: de generelle principper i EU-retten, der finder anvendelse på tildelingen af offentlige kontrakter, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/81/EF ([93]), 2014/23/EU ([94]), 2014/24/EU ([95]) og 2014/25/EU ([96]), Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2195/2002 ([97]) og (EF) nr. 1370/2007 ([98]), artikel 4 i Rådets forordning (EØF) nr. 3577/92 ([99]), artikel 11 og 12 i Rådets direktiv 96/67/EF ([100]), artikel 16, 17 og 18 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1008/2008 ([101]), artikel 6 og 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/352 ([102]) og eventuelle andre særlige bestemmelser i EU-retten vedrørende offentlige udbudsprocedurer.

Artikel 76

Regler, der finder anvendelse på igangværende procedurer

1. De relevante regler finder anvendelse:

a) uden at dette berører litra b), på procedurer, der blev indledt af ordregivende myndigheder eller ordregivende enheder fra medlemsstaterne eller Det Forenede Kongerige under disse regler inden overgangsperiodens udløb, og som endnu ikke er afsluttet på overgangsperiodens sidste dag, herunder procedurer, der gør brug af dynamiske indkøbssystemer, og procedurer, hvor indkaldelsen af tilbud sker i form af en forhåndsmeddelelse, en vejledende periodisk bekendtgørelse eller en bekendtgørelse om anvendelse af en kvalifikationsordning, og

b) på de procedurer, der er omhandlet i artikel 29, stk. 2, 3 og 4, i direktiv 2009/81/EF, artikel 33, stk. 2-5, i direktiv 2014/24/EU og artikel 51, stk. 2, i direktiv 2014/25/EU, som vedrører opfyldelsen af følgende rammeaftaler, der er indgået af ordregivende myndigheder eller ordregivende enheder fra medlemsstaterne eller Det Forenede Kongerige, herunder tildeling af kontrakter baseret på sådanne rammeaftaler:

   i) rammeaftaler, der er indgået inden overgangsperiodens udløb, og som hverken er udløbet eller opsagt på overgangsperiodens sidste dag, eller

   ii) rammeaftaler, der er indgået efter overgangsperiodens udløb efter en procedure, der er omfattet af litra a).

2. Uden at dette berører anvendelsen af restriktioner i overensstemmelse med EU-retten, overholder ordregivende myndigheder og ordregivende enheder princippet om ikkeforskelsbehandling med hensyn til tilbudsgivere eller, hvor det er relevant, personer, der på anden måde er berettiget til at indsende ansøgninger, fra medlemsstaterne og Det Forenede Kongerige i forbindelse med procedurerne omhandlet i stk. 1.

([93]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/81/EF af 13. juli 2009 om samordning af fremgangsmåderne ved ordregivende myndigheders eller ordregiveres indgåelse af visse bygge- og anlægs-, vareindkøbs- og tjenesteydelseskontrakter på forsvars- og sikkerhedsområdet og om ændring af direktiv 2004/17/EF og 2004/18/EF (EUT L 216 af 20.8.2009, s. 76).

([94]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/23/EU af 26. februar 2014 om tildeling af koncessionskontrakter (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 1).

([95]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 65).

([96]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/25/EU af 26. februar 2014 om fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester og om ophævelse af direktiv 2004/17/EF (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 243).

([97]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2195/2002 af 5. november 2002 om det fælles glossar for offentlige kontrakter (CPV) (EFT L 340 af 16.12.2002, s. 1).

([98]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1370/2007 af 23. oktober 2007 om offentlig personbefordring med jernbane og ad vej og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1191/69 og (EØF) nr. 1107/70 (EUT L 315 af 3.12.2007, s. 1).

([99]) Rådets forordning (EØF) nr. 3577/92 af 7. december 1992 om anvendelse af princippet om fri udveksling af tjenesteydelser inden for søtransport i medlemsstaterne (cabotagesejlads) (EFT L 364 af 12.12.1992, s. 7).

([100]) Rådets direktiv 96/67/EF af 15. oktober 1996 om adgang til ground handling-markedet i Fællesskabets lufthavne (EFT L 272 af 25.10.1996, s. 36).

([101]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1008/2008 af 24. september 2008 om fælles regler for driften af lufttrafiktjenester i Fællesskabet (EUT L 293 af 31.10.2008, s. 3).

([102]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/352 af 15. februar 2017 om opstilling af rammer for levering af havnetjenester og fælles regler om finansiel gennemsigtighed for havne (EUT L 57 af 3.3.2017, s. 1).

3. En procedure omhandlet i stk. 1 betragtes som indledt, når en indkaldelse af tilbud eller en anden opfordring til indsendelse af ansøgninger har fundet sted i overensstemmelse med de relevante regler. Hvis de relevante regler gør det muligt at anvende procedurer, der ikke kræver en indkaldelse af tilbud eller en anden opfordring til indsendelse af ansøgninger, betragtes proceduren som indledt, da den ordregivende myndighed eller ordregivende enhed tog kontakt til økonomiske aktører vedrørende den specifikke procedure.

4. En procedure omhandlet i stk. 1 betragtes som afsluttet:

a) ved offentliggørelse af en bekendtgørelse om indgåede kontrakter i overensstemmelse med de relevante regler eller, såfremt disse regler ikke kræver, at der offentliggøres en bekendtgørelse om indgåede kontrakter, ved indgåelse af den relevante kontrakt eller

b) ved meddelelse til tilbudsgiverne eller i givet fald de personer, der på anden måde er berettiget til at indsende ansøgninger, om grundene til, at kontrakten ikke blev tildelt, såfremt den ordregivende myndighed eller ordregivende enhed besluttede ikke at tildele en kontrakt.

5. Denne artikel berører ikke Unionens eller Det Forenede Kongeriges regler om told, varebevægelser, levering af tjenesteydelser, anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer eller intellektuel ejendomsret.

Artikel 77

Klageprocedurer

Rådets direktiv 89/665/EØF ([103]) og 92/13/EØF ([104]) finder anvendelse på de offentlige udbudsprocedurer omhandlet i denne aftales artikel 76, der er omfattet af disse direktivers anvendelsesområde.

Artikel 78

Samarbejde

Uanset denne aftales artikel 8 finder artikel 61, stk. 2, i direktiv 2014/24/EU anvendelse i en periode på højst ni måneder fra overgangsperiodens udløb for så vidt angår de procedurer i henhold til dette direktiv, der blev indledt af ordregivende myndigheder fra Det Forenede Kongerige inden overgangsperiodens udløb, og som endnu ikke var afsluttet på overgangsperiodens sidste dag.

AFSNIT IX

EURATOM-relaterede spørgsmål

Artikel 79

Definitioner

I dette afsnit forstås ved:

a) »Fællesskabet«: Det Europæiske Atomenergifællesskab

b) »sikkerhedskontrol«: aktiviteter til kontrol af, at nukleart materiale og udstyr ikke anvendes til andre formål end de af brugerne angivne, og aktiviteter til kontrol af, at internationale retlige forpligtelser til at anvende nukleart materiale og udstyr til fredelige formål overholdes

c) »specielle fissile materialer«: specielle fissile materialer som defineret i Euratomtraktatens artikel 197, nr. 1)

d) »malme«: malme som defineret i Euratomtraktatens artikel 197, nr. 4)

e) »udgangsmaterialer«: udgangsmaterialer som defineret i Euratomtraktatens artikel 197, nr. 3)

f) »nukleart materiale«: malme, udgangsmaterialer og specielle fissile materialer

g) »brugt nukleart brændsel« og »radioaktivt affald«: brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald som defineret i artikel 3, nr. 7) og 11), i Rådets direktiv 2011/70/Euratom ([105]).

([103]) Rådets direktiv 89/665/EØF af 21. december 1989 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelsen af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter (EFT L 395 af 30.12.1989, s. 33).

([104]) Rådets direktiv 92/13/EØF af 25. februar 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelse af EF-reglerne for fremgangsmåden ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation (EFT L 76 af 23.3.1992, s. 14).

([105]) Rådets direktiv 2011/70/Euratom af 19. juli 2011 om fastsættelse af en fællesskabsramme for ansvarlig og sikker håndtering af brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald (EUT L 199 af 2.8.2011, s. 48).

Artikel 80

Ophør af Fællesskabets ansvar for spørgsmål vedrørende Det Forenede Kongerige

1. Det Forenede Kongerige har eneansvaret for at sikre, at alle malme, udgangsmaterialer og specielle fissile materialer, der er omfattet af Euratomtraktaten og til stede på Det Forenede Kongeriges område ved overgangsperiodens udløb, håndteres i overensstemmelse med relevante og gældende internationale traktater og konventioner, herunder, men ikke begrænset til, internationale traktater og konventioner om nuklear sikkerhed, sikkerhedskontrol, ikkespredning og fysisk beskyttelse af nukleare materialer samt internationale traktater og konventioner om sikker håndtering af brugt nukleart brændsel og sikker håndtering af radioaktivt affald.

2. Det Forenede Kongerige har eneansvaret for at sikre dets overholdelse af internationale forpligtelser, som følger af dets medlemskab af Den Internationale Atomenergiorganisation eller af traktaten om ikkespredning af kernevåben eller eventuelle andre relevante internationale traktater eller konventioner, som Det Forenede Kongerige er part i.

Artikel 81

Sikkerhedskontrol

Det Forenede Kongerige gennemfører en sikkerhedskontrolordning. Denne sikkerhedskontrolordning skal anvende et system, der giver tilsvarende effektivitet og dækning som det, der har været stillet til rådighed af Fællesskabet på Det Forenede Kongeriges område i overensstemmelse med aftalen mellem Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, Det Europæiske Atomenergifællesskab og Den Internationale Atomenergiorganisation om anvendelse af sikkerhedskontrol i Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland i forbindelse med traktaten om ikkespredning af kernevåben (INFCIRC/263) som ændret.

Artikel 82

Specifikke forpligtelser i henhold til internationale aftaler

Det Forenede Kongerige sikrer, at alle specifikke forpligtelser i henhold til aftaler, som Fællesskabet har indgået med tredjelande eller internationale organisationer vedrørende nukleart udstyr, nukleart materiale eller andre nukleare produkter, der er til stede på Det Forenede Kongeriges område ved overgangsperiodens udløb, overholdes, eller identificerer på anden vis passende ordninger efter aftale med det pågældende tredjeland eller den pågældende internationale organisation.

Artikel 83

Ejerskab og brugs- og forbrugsret over specielle fissile materialer i Det Forenede Kongerige

1. Specielle fissile materialer, der er til stede på Det Forenede Kongeriges område, og på hvilke Euratomtraktatens artikel 86 fandt anvendelse indtil overgangsperiodens udløb, ophører med at være Fællesskabets ejendom ved overgangsperiodens udløb.

2. Ejendomsretten til de i stk. 1 omhandlede specielle fissile materialer overgår til de personer eller virksomheder, der havde ubegrænset brugs- og forbrugsret over de pågældende materialer ved overgangsperiodens udløb i overensstemmelse med Euratomtraktatens artikel 87.

3. Hvis brugs- og forbrugsretten over de i stk. 2 omhandlede specielle fissile materialer (»de pågældende materialer«) ligger hos en medlemsstat eller personer eller virksomheder, der er etableret på en medlemsstats område, gælder følgende med henblik på at beskytte integriteten af den fælles forsyningspolitik, der er fastlagt i henhold til Euratomtraktatens afsnit II, kapitel 6, og det nukleare fællesmarked, der er oprettet i henhold til nævnte afsnits kapitel 9, herunder med hensyn til det sikkerhedskontrolniveau, der finder anvendelse på de pågældende materialer:

a) Fællesskabet har under henvisning til denne aftales artikel 5 ret til at kræve, at de pågældende materialer deponeres hos det agentur, der er oprettet i henhold til Euratomtraktatens artikel 52, stk. 2, litra b), eller i andre depoter, som kontrolleres eller kan kontrolleres af Europa-Kommissionen

b) Fællesskabet har ret til at indgå kontrakter om leverancer af de pågældende materialer til enhver person eller virksomhed, der er etableret på Det Forenede Kongeriges område eller i et tredjeland, i overensstemmelse med Euratomtraktatens artikel 52, stk. 2

c) artikel 20 i Kommissionens forordning (Euratom) nr. 302/2005 ([106]) finder med undtagelse af stk. 1, litra b) og c), anvendelse på de pågældende materialer

d) tilladelse til eksport af de pågældende materialer til et tredjeland udstedes af de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor den person eller virksomhed, der har brugs- og forbrugsret over de pågældende materialer, har hjemsted, i overensstemmelse med artikel 9, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 428/2009 ([107])

e) for så vidt angår de pågældende materialer har Fællesskabet ret til at udøve enhver anden rettighed, der i henhold til Euratomtraktaten følger af ejendomsret, jf. nævnte traktats artikel 86.

4. Medlemsstater, personer eller virksomheder, der har ubegrænset brugs- og forbrugsret over specielle fissile materialer, der er til stede på Det Forenede Kongeriges område ved overgangsperiodens udløb, bevarer denne ret.

Artikel 84

Udstyr og anden ejendom relateret til sikkerhedskontrol

1. Fællesskabets udstyr og anden ejendom, der er relateret til sikkerhedskontrol i henhold til Euratomtraktaten og befinder sig i Det Forenede Kongerige ved overgangsperiodens udløb, som fastsat i bilag V overgår til Det Forenede Kongerige. Det Forenede Kongerige refunderer Unionen værdien af dette udstyr og denne anden ejendom, idet beregningen heraf baseres på den værdi, der er tildelt dette udstyr og denne anden ejendom i det konsoliderede årsregnskab for 2020.

2. Det Forenede Kongerige påtager sig alle Fællesskabets rettigheder og forpligtelser vedrørende det udstyr og den anden ejendom, der er omhandlet i stk. 1.

Artikel 85

Brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald

Artikel 4, stk. 1 og 2, og artikel 4, stk. 4, første afsnit, i direktiv 2011/70/Euratom finder anvendelse med hensyn til Det Forenede Kongeriges endelige ansvar for brugt nukleart brændsel og radioaktivt affald, der er frembragt i Det Forenede Kongerige og er til stede på en medlemsstats område ved overgangsperiodens udløb.

AFSNIT X

Unionens retslige og administrative procedurer

Kapitel 1

Retslige procedurer

Artikel 86

Sager, der er indbragt for Den Europæiske Unions Domstol

1. Den Europæiske Unions Domstol har fortsat kompetence i sager, der er indbragt af eller mod Det Forenede Kongerige inden overgangsperiodens udløb. Sådan kompetence gælder alle stadier af sagen, herunder behandlingen af appelsagen for Domstolen og behandlingen for Retten, hvor sagen hjemvises til Retten.

2. Den Europæiske Unions Domstol har fortsat kompetence til at afgøre præjudicielle spørgsmål vedrørende anmodninger fra domstole i Det Forenede Kongerige indgivet inden overgangsperiodens udløb.

3. Med henblik på dette kapitel anses sager for at være indbragt for Den Europæiske Unions Domstol og anmodninger om præjudicielle afgørelser for at være indgivet på det tidspunkt, hvor det indledende processkrift er blevet registreret af Domstolens eller Rettens Justitskontor, alt efter omstændighederne.

Artikel 87

Nye sager for Domstolen

1. Hvis Europa-Kommissionen finder, at Det Forenede Kongerige inden overgangsperiodens udløb ikke har overholdt en forpligtelse, der påhviler det i henhold til traktaterne eller i henhold til denne aftales fjerde del, kan Europa-Kommissionen inden for fire år efter overgangsperiodens udløb indbringe sagen for Den Europæiske Unions Domstol i overensstemmelse med kravene i artikel 258 i TEUF eller artikel 108, stk. 2, andet afsnit, i TEUF, alt efter omstændighederne. Den Europæiske Unions Domstol har kompetence i sådanne sager.

([106]) Kommissionens forordning (Euratom) nr. 302/2005 af 8. februar 2005 om anvendelse af sikkerhedskontrol inden for Euratom (EUT L 54 af 28.2.2005, s. 1).

([107]) Rådets forordning (EF) nr. 428/2009 af 5. maj 2009 om en fællesskabsordning for kontrol med udførsel, overførsel, mæglervirksomhed og transit i forbindelse med produkter med dobbelt anvendelse (EUT L 134 af 29.5.2009, s. 1).

2. Hvis Det Forenede Kongerige ikke efterkommer en afgørelse, der er omhandlet i denne aftales artikel 95, stk. 1, eller undlader at give retsvirkning i Det Forenede Kongeriges retsorden til en afgørelse som omhandlet i nævnte bestemmelse, der var rettet til en fysisk eller juridisk person, som er bosiddende eller etableret i Det Forenede Kongerige, kan Europa-Kommissionen inden for fire år fra datoen for den pågældende afgørelse indbringe sagen for Den Europæiske Unions Domstol i overensstemmelse med kravene i artikel 258 i TEUF eller artikel 108, stk. 2, andet afsnit, i TEUF, alt efter omstændighederne. Den Europæiske Unions Domstol har kompetence i sådanne sager.

3. Når Europa-Kommissionen træffer afgørelse om at indbringe sager i henhold til denne artikel, anvender den de samme principper for Det Forenede Kongerige som for enhver medlemsstat.

Artikel 88

Processuelle regler

EU-rettens bestemmelser vedrørende retsforhandlingerne for Den Europæiske Unions Domstol finder anvendelse på de sager og anmodninger om præjudicielle afgørelser, der er omhandlet i dette afsnit.

Artikel 89

Bindende virkning og eksigibilitet af domme og kendelser

1. Domme og kendelser afsagt af Den Europæiske Unions Domstol inden overgangsperiodens udløb samt sådanne domme og kendelser afsagt efter overgangsperiodens udløb i sager som omhandlet i artikel 86 og 87 er bindende i deres helhed for og i Det Forenede Kongerige.

2. Hvis Den Europæiske Unions Domstol i en dom som omhandlet i stk. 1 fastslår, at Det Forenede Kongerige ikke har overholdt en forpligtelse, der påhviler det i henhold til traktaterne eller denne aftale, træffer Det Forenede Kongerige de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme dommen.

3. Artikel 280 og 299 i TEUF finder anvendelse i Det Forenede Kongerige for så vidt angår håndhævelsen af de domme og kendelser afsagt af Den Europæiske Unions Domstol, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1.

Artikel 90

Ret til at indtræde og deltage i retsforhandlingerne

Indtil de domme og kendelser, der er afsagt af Den Europæiske Unions Domstol i alle sager og anmodninger om præjudicielle afgørelser som omhandlet i artikel 86, er blevet endelige, kan Det Forenede Kongerige indtræde på samme måde som en medlemsstat eller i de sager, der er indbragt for Den Europæiske Unions Domstol i overensstemmelse med artikel 267 i TEUF, deltage i retsforhandlingerne for Den Europæiske Unions Domstol på samme måde som en medlemsstat. I denne periode giver Den Europæiske Unions Domstols justitssekretær meddelelse til Det Forenede Kongerige samtidig med og på samme måde som til medlemsstaterne om enhver sag, som en domstol i en medlemsstat har henvist til Den Europæiske Unions Domstol med henblik på en præjudiciel afgørelse.

Det Forenede Kongerige kan også indtræde eller deltage i retsforhandlingerne for Den Europæiske Unions Domstol på samme måde som en medlemsstat:

a) i forbindelse med sager, der vedrører manglende overholdelse af forpligtelser i henhold til traktaterne, hvor Det Forenede Kongerige var underlagt de samme forpligtelser inden overgangsperiodens udløb, og hvor sådanne sager indbringes for Den Europæiske Unions Domstol i overensstemmelse med artikel 258 i TEUF inden udløbet af den periode, der er omhandlet i artikel 87, stk. 1, eller i givet fald indtil det tidspunkt efter periodens udløb, hvor den sidste dom eller kendelse afsagt af Den Europæiske Unions Domstol på grundlag af artikel 87, stk. 1, er blevet endelig

b) i forbindelse med sager, der vedrører retsakter eller bestemmelser i EU-retten, som inden overgangsperiodens udløb fandt anvendelse på og i Det Forenede Kongerige, og som indbringes for Den Europæiske Unions Domstol i overensstemmelse med artikel 267 i TEUF inden udløbet af den periode, der er omhandlet i artikel 87, stk. 1, eller i givet fald indtil det tidspunkt efter periodens udløb, hvor den sidste dom eller kendelse afsagt af Domstolen på grundlag af artikel 87, stk. 1, er blevet endelig, og

c) i forbindelse med de sager, der er omhandlet i artikel 95, stk. 3.

Artikel 91

Repræsentation for Domstolen

1. Uden at dette berører artikel 88, kan en advokat med møderet for domstolene i Det Forenede Kongerige, som inden overgangsperiodens udløb repræsenterede eller bistod en part i en sag for Den Europæiske Unions Domstol eller i forbindelse med anmodninger om præjudicielle afgørelser, der blev indgivet inden overgangsperiodens udløb, fortsat repræsentere eller bistå den pågældende part i denne sag eller i forbindelse med disse anmodninger. Denne ret gælder alle stadier af sagen, herunder behandlingen af appelsagen for Domstolen og behandlingen for Retten, efter at en sag er blevet hjemvist dertil.

2. Uden at dette berører artikel 88, kan advokater med møderet for domstolene i Det Forenede Kongerige repræsentere eller bistå en part for Den Europæiske Unions Domstol i de sager, der er omhandlet i artikel 87 og artikel 95, stk. 3. Advokater med møderet for domstolene i Det Forenede Kongerige kan også repræsentere eller bistå Det Forenede Kongerige i de sager omfattet af artikel 90, som Det Forenede Kongerige har besluttet at indtræde eller deltage i.

3. Advokater med møderet for domstolene i Det Forenede Kongerige behandles, når de repræsenterer eller bistår en part for Den Europæiske Unions Domstol i de sager, der er omhandlet i stk. 1 og 2, i alle henseender som advokater med møderet for domstolene i en medlemsstat, som repræsenterer eller bistår en part for Den Europæiske Unions Domstol.

Kapitel 2

Administrative procedurer

Artikel 92

Igangværende administrative procedurer

1. Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer har fortsat kompetence med hensyn til administrative procedurer, der blev indledt inden overgangsperiodens udløb vedrørende:

a) overholdelse af EU-retten fra Det Forenede Kongeriges side eller fra fysiske eller juridiske personers side, der er bosiddende eller etableret i Det Forenede Kongerige, eller

b) overholdelse i Det Forenede Kongerige af EU-retten om konkurrence.

2. Uden at det berører stk. 3, anses med henblik på dette kapitel en administrativ procedure for at være blevet indledt på det tidspunkt, hvor den er blevet formelt registreret hos Unionens institution, organ, kontor eller agentur.

3. Med henblik på dette kapitel:

a) anses en administrativ procedure vedrørende statsstøtte, der er omfattet af Rådets forordning (EU) 2015/1589 ([108]), for at være blevet indledt på det tidspunkt, hvor proceduren har fået tildelt et sagsnummer

b) anses en procedure vedrørende anvendelsen af artikel 101 eller 102 i TEUF, der gennemføres af Europa-Kommissionen i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 ([109]), for at være blevet indledt på det tidspunkt, hvor Europa-Kommissionen har besluttet at indlede proceduren i overensstemmelse med artikel 2, stk. 1, i Kommissionens forordning (EF) nr. 773/2004 ([110])

c) anses en procedure vedrørende kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser, der er omfattet af Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 ([111]), for at være blevet indledt på det tidspunkt, hvor:

   i) en fusion af EU-dimension er blevet anmeldt til Europa-Kommissionen i overensstemmelse med artikel 1, 3 og 4 i forordning (EF) nr. 139/2004

   ii) den frist på 15 arbejdsdage, der er omhandlet i artikel 4, stk. 5, i forordning (EF) nr. 139/2004, er udløbet, uden at nogen af de medlemsstater, der har kompetence til at behandle fusionen i henhold til deres nationale konkurrencelovgivning, har tilkendegivet, at de ikke indvilliger i anmodningen om at henvise sagen til Europa-Kommissionen eller

   iii) Europa-Kommissionen har besluttet eller anses for at have besluttet at behandle fusionen i overensstemmelse med artikel 22, stk. 3, i forordning (EF) nr. 139/2004

([108]) Rådets forordning (EU) 2015/1589 af 13. juli 2015 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (EUT L 248 af 24.9.2015, s. 9).

([109]) Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16. december 2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT L 1 af 4.1.2003, s. 1).

([110]) Kommissionens forordning (EF) nr. 773/2004 af 7. april 2004 om Kommissionens gennemførelse af procedurer i henhold til EF-traktatens artikel 81 og 82 (EUT L 123 af 27.4.2004, s. 18).

([111]) Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 af 20. januar 2004 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1).

d) anses en undersøgelse ved Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed af en påstået overtrædelse, der er opført i bilag III til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1060/2009 ([112]) eller bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 ([113]), for at være blevet indledt på det tidspunkt, hvor den nævnte myndighed har udpeget en uafhængig efterforskningsembedsmand i henhold til artikel 23e, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1060/2009 eller artikel 64, stk. 1, i forordning (EU) nr. 648/2012.

4. Unionen forsyner Det Forenede Kongerige med en liste over alle individuelle igangværende administrative procedurer, der er omfattet af stk. 1, senest tre måneder efter overgangsperiodens udløb. For så vidt angår individuelle igangværende administrative procedurer hos Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed og Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger forsyner Unionen uanset første punktum Det Forenede Kongerige med en liste over sådanne igangværende administrative procedurer senest én måned efter overgangsperiodens udløb.

5. I en administrativ procedure vedrørende statsstøtte, der er omfattet af forordning (EU) 2015/1589, er Kommissionen i forhold til Det Forenede Kongerige bundet af den relevante retspraksis og bedste praksis, som hvis Det Forenede Kongerige stadig var en medlemsstat. Navnlig vedtager Europa-Kommissionen en af følgende afgørelser inden for en rimelig frist:

a) en afgørelse om, at foranstaltningen ikke udgør støtte i henhold til artikel 4, stk. 2, i forordning (EU) 2015/1589

b) en afgørelse om ikke at gøre indsigelse i henhold til artikel 4, stk. 3, i forordning (EU) 2015/1589

c) en afgørelse om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure i henhold til artikel 4, stk. 4, i forordning (EU) 2015/1589.

Artikel 93

Nye procedurer for statsstøtte og for Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig

1. For så vidt angår støtte tildelt inden overgangsperiodens udløb har Europa-Kommissionen i en periode på fire år efter overgangsperiodens udløb kompetence til at indlede nye administrative procedurer vedrørende statsstøtte, der er omfattet af forordning (EU) 2015/1589, vedrørende Det Forenede Kongerige.

Efter fireårsperiodens udløb har Europa-Kommissionen fortsat kompetence vedrørende procedurer, der er indledt inden den pågældende periodes udløb.

Denne aftales artikel 92, stk. 5, finder tilsvarende anvendelse.

Europa-Kommissionen underretter Det Forenede Kongerige om enhver ny administrativ procedure vedrørende statsstøtte, der indledes i henhold til dette stykkes første afsnit, senest tre måneder efter indledningen heraf.

2. Uden at det berører denne aftales artikel 136 og 138, har Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) i en periode på fire år efter overgangsperiodens udløb kompetence til at indlede nye undersøgelser, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 ([114]), vedrørende:

a) forhold, der indtraf inden overgangsperiodens udløb, eller

b) eventuel toldskyld, der efter overgangsperiodens udløb opstår som følge af de afslutningsprocedurer, der er omhandlet i denne aftales artikel 49, stk. 1.

Efter fireårsperiodens udløb har OLAF fortsat kompetence vedrørende procedurer, der er indledt inden den pågældende periodes udløb.

OLAF underretter Det Forenede Kongerige om enhver ny undersøgelse, der indledes i henhold til dette stykkes første afsnit, senest tre måneder efter at undersøgelsen er indledt.

([112]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1060/2009 af 16. september 2009 om kreditvurderingsbureauer (EUT L 302 af 17.11.2009, s. 1).

([113]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (EUT L 201 af 27.7.2012, s. 1).

([114]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 af 18.9.2013, s. 1).

Artikel 94

Processuelle regler

1. EU-rettens bestemmelser vedrørende de forskellige typer administrative procedurer, der er omfattet af dette kapitel, finder anvendelse på de procedurer, der er omhandlet i artikel 92, 93 og 96.

2. Advokater med møderet for domstolene i Det Forenede Kongerige behandles, når de repræsenterer eller bistår en part i forbindelse med de administrative procedurer, der er omhandlet i artikel 92 og 93, i enhver henseende som advokater med møderet for domstolene i en medlemsstat, som repræsenterer eller bistår en part i forbindelse med sådanne administrative procedurer.

3. Artikel 128, stk. 5, finder i fornødent omfang anvendelse på eventuelle procedurer, der er omhandlet i artikel 92 og 93, efter overgangsperiodens udløb.

Artikel 95

Bindende virkning og eksigibilitet af afgørelser

1. Afgørelser, der er vedtaget af Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer inden overgangsperiodens udløb, eller som er vedtaget i de procedurer, der er omhandlet i artikel 92 og 93, efter overgangsperiodens udløb, og som er rettet til Det Forenede Kongerige eller til fysiske og juridiske personer, der er bosiddende eller etableret i Det Forenede Kongerige, er bindende for og i Det Forenede Kongerige.

2. Medmindre andet er aftalt mellem Europa-Kommissionen og Det Forenede Kongeriges udpegede nationale konkurrencemyndighed, har Europa-Kommissionen fortsat kompetence til at overvåge og håndhæve tilsagn, der er givet, eller foranstaltninger, der er pålagt, i eller i forhold til Det Forenede Kongerige i forbindelse med eventuelle procedurer vedrørende anvendelsen af artikel 101 eller 102 i TEUF, som Europa-Kommissionen gennemfører i henhold til forordning (EF) nr. 1/2003, eller procedurer, som Europa-Kommissionen gennemfører i henhold til forordning (EF) nr. 139/2004 i forbindelse med kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser. Hvis det er aftalt mellem Europa-Kommissionen og Det Forenede Kongeriges udpegede nationale konkurrencemyndighed, overdrager Europa-Kommissionen overvågningen og håndhævelsen af sådanne tilsagn eller foranstaltninger i Det Forenede Kongerige til Det Forenede Kongeriges udpegede nationale konkurrencemyndighed.

3. Lovligheden af en afgørelse som omhandlet i denne artikels stk. 1 kan udelukkende prøves ved Den Europæiske Unions Domstol i overensstemmelse med artikel 263 i TEUF.

4. Artikel 299 i TEUF finder anvendelse i Det Forenede Kongerige med hensyn til tvangsfuldbyrdelse af de afgørelser omhandlet i nærværende artikels stk. 1, som indebærer forpligtelser for fysiske og juridiske personer, der er bosiddende eller etableret i Det Forenede Kongerige, til at betale en pengeydelse.

Artikel 96

Andre igangværende procedurer og indberetningsforpligtelser

1. Tekniske afprøvninger, der gennemføres af Det Forenede Kongeriges prøvningsmyndigheder i samarbejde med EF-Sortsmyndigheden i henhold til forordning (EF) nr. 2100/94, og som var igangværende på dagen før denne aftales ikrafttrædelsesdato, fortsættes og afsluttes i overensstemmelse med nævnte forordning.

2. Artikel 12, stk. 2a og 3, og artikel 14, 15 og 16 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF ([115]) finder anvendelse på og i Det Forenede Kongerige for så vidt angår drivhusgasemissioner i overgangsperiodens sidste år.

3. Artikel 19 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 517/2014 ([116]) og artikel 26 og 27 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1005/2009 ([117]) finder anvendelse på og i Det Forenede Kongerige for så vidt angår dataindberetning i overgangsperiodens sidste år.

([115]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om et system for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Unionen og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32).

([116]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 517/2014 af 16. april 2014 om fluorholdige drivhusgasser og om ophævelse af forordning (EF) nr. 842/2006 (EUT L 150 af 20.5.2014, s. 195).

([117]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1005/2009 af 16. september 2009 om stoffer, der nedbryder ozonlaget (EUT L 286 af 31.10.2009, s. 1).

4. Artikel 8, stk. 1, 2, 3 og 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 443/2009 ([118]) og bilag II til nævnte forordning, artikel 8, stk. 1, 2, 3, 8 og 10, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 510/2011 ([119]) og bilag II til nævnte forordning samt artikel 2-5 og 7 og artikel 8, stk. 2 og 3, i Kommissionens forordning (EU) nr. 1014/2010 og artikel 3-6 og 8 og artikel 9, stk. 2 og 3, i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 293/2012 ([120]) finder anvendelse på og i Det Forenede Kongerige for så vidt angår overvågning og indberetning af relevante CO_2-emissioner fra køretøjer i overgangsperiodens sidste år.

5. Artikel 5, 7, 9 og 10, artikel 11, stk. 3, artikel 17, stk. 1, litra a) og d), og artikel 19, 22 og 23 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 ([121]) og artikel 3, 7 og 11 i Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 406/2009/EF ([122]) finder anvendelse på Det Forenede Kongerige for så vidt angår drivhusgasemissioner i 2019 og 2020, og artikel 5 i Kommissionens forordning (EU) nr. 389/2013 ([123]) finder anvendelse på Det Forenede Kongerige indtil afslutningen af Kyotoprotokollens anden forpligtelsesperiode.

6. Uanset denne aftales artikel 8:

a) har det Forenede Kongerige og operatører i Det Forenede Kongerige i det omfang, det er nødvendigt for at efterkomme nærværende artikels stk. 2, 4 og 5, adgang til:

   i) EU-registret og Det Forenede Kongeriges Kyotoprotokolregister, der er oprettet ved forordning (EU) nr. 389/2013, og

   ii) Det Europæiske Miljøagenturs centrale dataarkiv som fastsat ved forordning (EU) nr. 1014/2010, gennemførelsesforordning (EU) nr. 293/2012 og Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 749/2014 ([124])

b) har virksomheder i Det Forenede Kongerige i det omfang, det er nødvendigt for at efterkomme nærværende artikels stk. 3, adgang til:

   i) indberetningsværktøjet i det format, der er vist i bilaget til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1191/2014 ([125]), med henblik på forvaltning og indberetning af fluorholdige drivhusgasser og

   ii) det virksomhedsdataarkiv, der anvendes til indberetning fra virksomheder i henhold til artikel 27 i forordning (EF) nr. 1005/2009.

Efter anmodning fra Det Forenede Kongerige tilvejebringer Unionen i en periode, der udløber et år efter overgangsperiodens udløb, de oplysninger, der er nødvendige for Det Forenede Kongeriges:

a) opfyldelse af sine indberetningsforpligtelser i henhold til artikel 7 i Montrealprotokollen om stoffer, der nedbryder ozonlaget, og

b) anvendelse af sanktioner i overensstemmelse med artikel 25 i forordning (EU) nr. 517/2014 og artikel 29 i forordning (EF) nr. 1005/2009.

([118]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 443/2009 af 23. april 2009 om fastsættelse af præstationsnormer for nye personbilers emissioner inden for Fællesskabets integrerede tilgang til at nedbringe CO_2-emissionerne fra personbiler og lette erhvervskøretøjer (EUT L 140 af 5.6.2009, s. 1).

([119]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 510/2011 af 11. maj 2011 om fastsættelse af præstationsnormer for nye lette erhvervskøretøjers emissioner inden for Unionens integrerede tilgang til nedbringelse af CO_2-emissionerne fra personbiler og lette erhvervskøretøjer (EUT L 145 af 31.5.2011, s. 1).

([120]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 293/2012 af 3. april 2012 om overvågning og rapportering af data om registrering af nye lette erhvervskøretøjer i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 510/2011 (EUT L 98 af 4.4.2012, s. 1).

([121]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 af 21. maj 2013 om en mekanisme til overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner og rapportering af andre oplysninger vedrørende klimaændringer på nationalt plan og EU-plan og om ophævelse af beslutning nr. 280/2004/EF (EUT L 165 af 18.6.2013, s. 13).

([122]) Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 406/2009/EF af 23. april 2009 om medlemsstaternes indsats for at reducere deres drivhusgasemissioner med henblik på at opfylde Fællesskabets forpligtelser til at reducere drivhusgasemissionerne frem til 2020 (EUT L 140 af 5.6.2009, s. 136).

([123]) Kommissionens forordning (EU) nr. 389/2013 af 2. maj 2013 om oprettelse af et EU-register i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF og Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 280/2004/EF og nr. 406/2009/EF, og om ophævelse af Kommissionens forordning (EU) nr. 920/2010 og nr. 1193/2011 (EUT L 122 af 3.5.2013, s. 1).

([124]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 749/2014 af 30. juni 2014 om struktur, format, indsendelse og revision af oplysninger, som medlemsstaterne rapporterer i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 (EUT L 203 af 11.7.2014, s. 23).

([125]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1191/2014 af 30. oktober 2014 om fastsættelse af formatet og metoden for den indberetning, der er omhandlet i artikel 19 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 517/2014 om fluorholdige drivhusgasser (EUT L 318 af 5.11.2014, s. 5).

Artikel 97

Repræsentation i igangværende sager for Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret

Hvis en person, der er bemyndiget til at repræsentere en fysisk eller juridisk person for Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret i overensstemmelse med EU-retten, inden overgangsperiodens udløb repræsenterede en part i en sag indbragt for dette kontor, kan den pågældende repræsentant fortsat repræsentere den pågældende part i denne sag. Denne ret gælder for alle stadier af sagen for dette kontor.

En sådan repræsentant skal, når denne repræsenterer en part for Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret i de sager, der er omhandlet i stk. 1, i alle henseender behandles som en professionel repræsentant, der er bemyndiget til at repræsentere en fysisk eller juridisk person for Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret i overensstemmelse med EU-retten.

AFSNIT XI

Administrative samarbejdsprocedurer mellem medlemsstaterne og Det Forenede Kongerige

Artikel 98

Administrativt samarbejde på toldområdet

1. Administrative samarbejdsprocedurer mellem en medlemsstat og Det Forenede Kongerige, der er fastsat i bilag VI, og som blev indledt i overensstemmelse med EU-retten inden overgangsperiodens udløb, afsluttes af den pågældende medlemsstat og Det Forenede Kongerige i overensstemmelse med EU-rettens relevante bestemmelser.

2. Administrative samarbejdsprocedurer mellem en medlemsstat og Det Forenede Kongerige, der er fastsat i bilag VI, og som indledes senest tre år efter overgangsperiodens udløb, men som vedrører forhold, der indtraf inden overgangsperiodens udløb, afsluttes af den pågældende medlemsstat og Det Forenede Kongerige i overensstemmelse med EU-rettens relevante bestemmelser.

Artikel 99

Administrativt samarbejde om spørgsmål vedrørende indirekte skat

1. Rådets forordning (EU) nr. 904/2010 ([126]) finder anvendelse indtil fire år efter overgangsperiodens udløb for så vidt angår samarbejde mellem de kompetente myndigheder, der er ansvarlige for anvendelsen af momslovgivningen i medlemsstaterne og Det Forenede Kongerige, i forbindelse med transaktioner, der fandt sted inden overgangsperiodens udløb, og i forbindelse med transaktioner, der er omfattet af denne aftales artikel 51, stk. 1.

2. Rådets forordning (EU) nr. 389/2012 ([127]) finder anvendelse indtil fire år efter overgangsperiodens udløb for så vidt angår samarbejde mellem de kompetente myndigheder, der er ansvarlige for anvendelsen af lovgivningen om punktafgifter i medlemsstaterne og Det Forenede Kongerige, i forbindelse med bevægelser af punktafgiftspligtige varer, der fandt sted inden overgangsperiodens udløb, og i forbindelse med bevægelser af punktafgiftspligtige varer, der er omfattet af denne aftales artikel 52.

3. Uanset artikel 8 har Det Forenede Kongerige, i det omfang det er strengt nødvendigt for at udøve sine rettigheder og overholde sine forpligtelser i henhold til nærværende artikel, adgang til de net, informationssystemer og databaser, der er opført i bilag IV. Det Forenede Kongerige refunderer Unionen de faktiske omkostninger, som Unionen har afholdt til at lette den pågældende adgang. Unionen meddeler senest den 31. marts hvert år indtil udløbet af den periode, der er omhandlet i bilag IV, Det Forenede Kongerige det pågældende omkostningsbeløb. Hvis det meddelte beløb for de faktisk afholdte omkostninger afviger betydeligt fra det beløb ud fra bedste skøn, som Unionen meddelte Det Forenede Kongerige inden undertegnelsen af denne aftale, betaler Det Forenede Kongerige straks Unionen beløbet ud fra bedste skøn, og Det Blandede Udvalg fastsætter, hvordan differencen mellem de faktisk afholdte omkostninger og beløbet ud fra bedste skøn skal håndteres.

([126]) Rådets forordning (EU) nr. 904/2010 af 7. oktober 2010 om administrativt samarbejde og bekæmpelse af svig vedrørende merværdiafgift (EUT L 268 af 12.10.2010, s. 1).

([127]) Rådets forordning (EU) nr. 389/2012 af 2. maj 2012 om administrativt samarbejde på punktafgiftsområdet og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2073/2004 (EUT L 121 af 8.5.2012, s. 1).

Artikel 100

Gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med skatter, afgifter og andre foranstaltninger

1. Rådets direktiv 2010/24/EU ([128]) finder anvendelse mellem medlemsstaterne og Det Forenede Kongerige indtil fem år efter overgangsperiodens udløb for så vidt angår fordringer i forbindelse med beløb, der forfaldt inden overgangsperiodens udløb, fordringer i forbindelse med transaktioner, der fandt sted inden overgangsperiodens udløb, men hvor beløbene forfaldt efter perioden, og fordringer i forbindelse med transaktioner, der er omfattet af denne aftales artikel 51, stk. 1, eller bevægelser af punktafgiftspligtige varer, der er omfattet af denne aftales artikel 52.

2. Uanset artikel 8 har Det Forenede Kongerige, i det omfang det er strengt nødvendigt for at udøve sine rettigheder og overholde sine forpligtelser i henhold til nærværende artikel, adgang til de net, informationssystemer og databaser, der er opført i bilag IV. Det Forenede Kongerige refunderer Unionen de faktiske omkostninger, som Unionen har afholdt til at lette den pågældende adgang. Unionen meddeler senest den 31. marts hvert år indtil udløbet af den periode, der er omhandlet i bilag IV, Det Forenede Kongerige det pågældende omkostningsbeløb. Hvis det meddelte beløb for de faktisk afholdte omkostninger afviger betydeligt fra det beløb ud fra bedste skøn, som Unionen meddelte Det Forenede Kongerige inden undertegnelsen af denne aftale, betaler Det Forenede Kongerige straks Unionen beløbet ud fra bedste skøn, og Det Blandede Udvalg fastsætter, hvordan differencen mellem de faktisk afholdte omkostninger og beløbet ud fra bedste skøn skal håndteres.

AFSNIT XII

Privilegier og immuniteter

Artikel 101

Definitioner

1. I dette afsnit forstås ved »medlemmer af institutionerne«, uanset disses nationalitet, formanden for Det Europæiske Råd, Europa-Kommissionens medlemmer, Den Europæiske Unions Domstols dommere, generaladvokater, justitssekretærer og assisterende referenter, Revisionsrettens medlemmer, medlemmerne af Den Europæiske Centralbanks organer, medlemmerne af Den Europæiske Investeringsbanks organer og alle øvrige personer, der efter EU-retten sidestilles med en af disse kategorier af personer med henblik på protokol (nr. 7) vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter (»protokollen vedrørende privilegier og immuniteter«). Udtrykket »medlemmer af institutionerne« omfatter ikke medlemmer af Europa-Parlamentet.

2. Rådets forordning (Euratom, EKSF, EØF) nr. 549/69 ([129]) finder anvendelse på fastsættelsen af de grupper af tjenestemænd og øvrige ansatte, der er omfattet af denne aftales artikel 110-113.

Kapitel 1

Unionens ejendom, pengemidler, aktiver og forretninger

Artikel 102

Ukrænkelighed

Artikel 1 i protokollen vedrørende privilegier og immuniteter finder anvendelse på Unionens lokaler, bygninger, ejendom og aktiver i Det Forenede Kongerige, som anvendes af Unionen inden overgangsperiodens udløb, indtil de ikke længere anvendes officielt eller er blevet fjernet fra Det Forenede Kongerige. Unionen underretter Det Forenede Kongerige, når dens lokaler, bygninger, ejendom eller aktiver ikke længere anvendes således eller er blevet fjernet fra Det Forenede Kongerige.

Artikel 103

Arkiver

Artikel 2 i protokollen vedrørende privilegier og immuniteter finder anvendelse på alle Unionens arkiver i Det Forenede Kongerige ved overgangsperiodens udløb, indtil de er blevet fjernet fra Det Forenede Kongerige. Unionen underretter Det Forenede Kongerige, hver gang et af dens arkiver fjernes fra Det Forenede Kongerige.

([128]) Rådets direktiv 2010/24/EU af 16. marts 2010 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med skatter, afgifter og andre foranstaltninger (EUT L 84 af 31.3.2010, s. 1).

([129]) Rådets forordning (Euratom, EKSF, EØF) nr. 549/69 af 25. marts 1969 om fastsættelse af de grupper af De Europæiske Fællesskabers tjenestemænd og øvrige ansatte, på hvilke bestemmelserne i artikel 12, artikel 13, stk. 2, og artikel 14 i protokollen vedrørende Fællesskabernes privilegier og immuniteter skal finde anvendelse (EFT L 74 af 27.3.1969, s. 1).

Artikel 104

Beskatning

Artikel 3 i protokollen vedrørende privilegier og immuniteter finder anvendelse på Unionens aktiver, indtægter og øvrige ejendom i Det Forenede Kongerige ved overgangsperiodens udløb, indtil de ikke længere anvendes officielt eller er blevet fjernet fra Det Forenede Kongerige.

Kapitel 2

Meddelelser

Artikel 105

Meddelelser

Artikel 5 i protokollen vedrørende privilegier og immuniteter finder anvendelse i Det Forenede Kongerige på tjenstlige meddelelser, tjenstlig korrespondance og forsendelse af dokumenter i forbindelse med Unionens aktiviteter i henhold til denne aftale.

Kapitel 3

Medlemmer af Europa-Parlamentet

Artikel 106

Immunitet for medlemmer af Europa-Parlamentet

Artikel 8 i protokollen vedrørende privilegier og immuniteter finder anvendelse i Det Forenede Kongerige på meningstilkendegivelser eller stemmeafgivelser inden overgangsperiodens udløb fra medlemmer af Europa-Parlamentet, herunder tidligere medlemmer, uanset deres nationalitet, under udøvelsen af deres hverv.

Artikel 107

Social sikring

Tidligere medlemmer af Europa-Parlamentet, uanset deres nationalitet, der i denne egenskab får udbetalt pension, samt personer, uanset deres nationalitet, der som efterladte efter tidligere medlemmer har ret til efterladtepension, er undtaget fra obligatorisk tilknytning og betaling til nationale sociale sikringsordninger i Det Forenede Kongerige på samme betingelser som dem, der gjaldt på overgangsperiodens sidste dag, forudsat at de tidligere medlemmer af Europa-Parlamentet var medlemmer af Europa-Parlamentet inden overgangsperiodens udløb.

Artikel 108

Undgåelse af dobbeltbeskatning af pensioner og overgangsgodtgørelser

Artikel 12, 13 og 14 i Europa-Parlamentets afgørelse 2005/684/EF, Euratom ([130]) finder anvendelse i Det Forenede Kongerige på pensioner og overgangsgodtgørelser, der udbetales til tidligere medlemmer af Europa-Parlamentet, uanset deres nationalitet, og nævnte afgørelses artikel 17 finder anvendelse på personer, uanset deres nationalitet, der som efterladte efter tidligere medlemmer har ret til efterladtepension, i det omfang retten til pension eller overgangsgodtgørelse blev opnået inden overgangsperiodens udløb.

Kapitel 4

Repræsentanter for medlemsstaterne og for Det Forenede Kongerige, der deltager i arbejdet i Unionens institutioner

Artikel 109

Privilegier, immuniteter og lettelser

1. Artikel 10 i protokollen vedrørende privilegier og immuniteter finder anvendelse i Det Forenede Kongerige på repræsentanter for medlemsstaterne og for Det Forenede Kongerige, der deltager i arbejdet i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer, på deres rådgivere og tekniske eksperter og på medlemmer af Unionens rådgivende organer, uanset deres nationalitet, for så vidt angår deres deltagelse i sådant arbejde:

a) der fandt sted inden overgangsperiodens udløb

b) der finder sted efter overgangsperiodens udløb i forbindelse med Unionens aktiviteter i henhold til denne aftale.

([130]) Europa-Parlamentets afgørelse 2005/684/EF, Euratom af 28. september 2005 om vedtagelse af statutten for Europa-Parlamentets medlemmer (EUT L 262 af 7.10.2005, s. 1).

2. Artikel 10 i protokollen vedrørende privilegier og immuniteter finder anvendelse i Unionen på repræsentanter for Det Forenede Kongerige, der deltager i arbejdet i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer, og på deres rådgivere og tekniske eksperter for så vidt angår deres deltagelse i sådant arbejde:

a) der fandt sted inden overgangsperiodens udløb

b) der finder sted efter overgangsperiodens udløb i forbindelse med Unionens aktiviteter i henhold til denne aftale.

Kapitel 5

Medlemmer af institutionerne, tjenestemænd og øvrige ansatte

Artikel 110

Privilegier og immuniteter

1. Artikel 11, litra a), i protokollen vedrørende privilegier og immuniteter finder anvendelse i Det Forenede Kongerige på handlinger, herunder mundtlige og skriftlige ytringer, der er foretaget i embeds medfør af medlemmer af Unionens institutioner og af Unionens tjenestemænd og øvrige ansatte, herunder tidligere medlemmer, tidligere tjenestemænd og tidligere øvrige ansatte, af enhver nationalitet:

a) inden overgangsperiodens udløb

b) efter overgangsperiodens udløb i forbindelse med Unionens aktiviteter i henhold til denne aftale.

2. Artikel 3, stk. 1, 2 og 3, i protokol (nr. 3) vedrørende statutten for Den Europæiske Unions Domstol finder anvendelse i Det Forenede Kongerige på Den Europæiske Unions Domstols dommere og generaladvokater, indtil Den Europæiske Unions Domstols afgørelser i alle de sager og anmodninger om præjudicielle afgørelser, der er omhandlet i denne aftales artikel 86 og 87, er endelige, og finder derefter anvendelse, herunder på tidligere dommere og tidligere generaladvokater, for så vidt angår alle deres embedshandlinger, herunder mundtlige og skriftlige ytringer, inden overgangsperiodens udløb eller i forbindelse med de sager, der er omhandlet i artikel 86 og 87.

3. Artikel 11, litra b)-e), i protokollen vedrørende privilegier og immuniteter finder anvendelse i Det Forenede Kongerige på tjenestemænd og øvrige ansatte i Unionen af enhver nationalitet samt på deres ægtefæller og familiemedlemmer, der forsørges af dem, uanset deres nationalitet, hvis disse tjenestemænd eller øvrige ansatte indtrådte i Unionens tjeneste inden overgangsperiodens udløb, indtil disse personers flytning til Unionen er gennemført.

Artikel 111

Beskatning

Artikel 12 i protokollen vedrørende privilegier og immuniteter finder anvendelse i Det Forenede Kongerige på medlemmer af Unionens institutioner og Unionens tjenestemænd og øvrige ansatte af enhver nationalitet, herunder tidligere medlemmer, tidligere tjenestemænd og tidligere øvrige ansatte, hvis disse medlemmer, tjenestemænd eller øvrige ansatte indtrådte i Unionens tjeneste inden overgangsperiodens udløb, forudsat at løn, vederlag, honorarer og pensioner, som Unionen udbetaler til dem, beskattes til fordel for Unionen.

Artikel 112

Bopæl i skattemæssig henseende

1. Artikel 13 i protokollen vedrørende privilegier og immuniteter finder anvendelse på medlemmer af Unionens institutioner og Unionens tjenestemænd og øvrige ansatte af enhver nationalitet, der indtrådte i Unionens tjeneste inden overgangsperiodens udløb, samt, uanset deres nationalitet, på ægtefæller, der ikke er selverhvervende, og børn, som sådanne medlemmer, tjenestemænd eller øvrige ansatte tager vare på og forsørger.

2. Stk. 1 finder kun anvendelse på personer, der udelukkende med henblik på virksomhed i Unionens tjeneste tog ophold i en medlemsstat, og som ved deres tiltræden i Unionens tjeneste havde bopæl i skattemæssig henseende i Det Forenede Kongerige, samt på personer, der udelukkende med henblik på virksomhed i Unionens tjeneste tog ophold i Det Forenede Kongerige, og som ved deres tiltræden i Unionens tjeneste havde bopæl i skattemæssig henseende i en medlemsstat.

Artikel 113

Bidrag til den sociale sikringsordning

Medlemmer af Unionens institutioner og Unionens tjenestemænd og øvrige ansatte af enhver nationalitet, herunder tidligere medlemmer, tidligere tjenestemænd og tidligere øvrige ansatte, der indtrådte i Unionens tjeneste inden overgangsperiodens udløb, og som er bosat i Det Forenede Kongerige, samt, uanset deres nationalitet, ægtefæller, der ikke er selverhvervende, og børn, som sådanne medlemmer, tjenestemænd eller øvrige ansatte tager vare på og forsørger, er undtaget fra obligatorisk tilknytning og betaling til nationale sociale sikringsordninger i Det Forenede Kongerige på samme betingelser som dem, der var gældende på overgangsperiodens sidste dag, forudsat at de pågældende personer er tilknyttet Unionens sociale sikringsordning.

Artikel 114

Overførsel af pensionsrettigheder

For så vidt angår tjenestemænd og øvrige ansatte i Unionen af enhver nationalitet, herunder tidligere tjenestemænd og tidligere øvrige ansatte, der indtrådte i Unionens tjeneste inden overgangsperiodens udløb, og som ønsker at overføre pensionsrettigheder fra eller til Det Forenede Kongerige i henhold til artikel 11, stk. 1, 2 eller 3, og artikel 12 i bilag VIII til vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union ([131]) eller artikel 39, 109 og 135 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Den Europæiske Union, forbliver Det Forenede Kongeriges forpligtelser de samme som inden overgangsperiodens udløb.

Artikel 115

Arbejdsløshedsforsikring

Artikel 28a, 96, og 136 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Den Europæiske Union finder anvendelse på øvrige ansatte i Unionen af enhver nationalitet, herunder tidligere øvrige ansatte, der bidrog til Unionens arbejdsløshedsordning inden overgangsperiodens udløb, hvis de er bosat i Det Forenede Kongerige og er registreret hos Det Forenede Kongeriges arbejdsløshedsmyndigheder efter overgangsperiodens udløb.

Kapitel 6

Andre bestemmelser

Artikel 116

Ophævelse af immuniteter og samarbejde

1. Artikel 17 og 18 i protokollen vedrørende privilegier og immuniteter finder anvendelse på privilegier, immuniteter og lettelser, der er indrømmet ved dette afsnit.

2. Når Unionen i henhold til artikel 17 i protokollen vedrørende privilegier og immuniteter træffer en afgørelse om ophævelse af immunitet efter anmodning fra Det Forenede Kongeriges myndigheder, behandler den anmodningen på samme måde, som den behandler anmodninger fra medlemsstaternes myndigheder i lignende situationer.

3. Efter anmodning fra Det Forenede Kongeriges myndigheder underretter Unionen disse myndigheder om enhver persons status, såfremt denne er relevant for den pågældende persons ret til et privilegium eller en immunitet i henhold til dette afsnit.

Artikel 117

Den Europæiske Centralbank

1. Dette afsnit finder anvendelse på Den Europæiske Centralbank (»ECB«), på medlemmerne af dens organer, på dens personale og på de repræsentanter for de nationale centralbanker i Det Europæiske System af Centralbanker (»ESCB«), der deltager i ECB's arbejde.

2. Artikel 22, stk. 2, i protokollen vedrørende privilegier og immuniteter finder anvendelse på ECB, på medlemmerne af dens organer, på dens personale, på de repræsentanter for de nationale centralbanker i ESCB, der deltager i ECB's arbejde, og på ECB's ejendom, aktiver og forretninger af enhver art i Det Forenede Kongerige, der besiddes, forvaltes eller udføres i henhold til protokol (nr. 4) om statutten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank.

([131]) Vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union som fastsat i Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 af 29. februar 1968 om vedtægten for tjenestemænd i De europæiske Fællesskaber og om ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i disse Fællesskaber samt om særlige midlertidige foranstaltninger for tjenestemænd i Kommissionen (EFT L 56 af 4.3.1968, s. 1).

3. Stk. 2 finder anvendelse på:

a) ECB's ejendom og aktiver, som besiddes i Det Forenede Kongerige ved overgangsperiodens udløb, og

b) ECB's forretninger i Det Forenede Kongerige eller med modparter i Det Forenede Kongerige og dertil hørende hjælpeaktiviteter, der ikke var afsluttet ved overgangsperiodens udløb, eller som påbegyndes efter overgangsperiodens udløb som led i dens aktiviteter til understøttelse af forretninger, der ikke var afsluttet ved overgangsperiodens udløb, indtil deres endelige udløb, afhændelse eller færdiggørelse.

Artikel 118

Den Europæiske Investeringsbank

1. Dette afsnit finder anvendelse på Den Europæiske Investeringsbank (»EIB«), på medlemmerne af dens organer, på dens personale og på de repræsentanter for medlemsstaterne, der deltager i dens arbejde, samt på eventuelle datterselskaber eller andre enheder, der er oprettet af EIB inden overgangsperiodens udløb i overensstemmelse med artikel 28, stk. 1, i protokol (nr. 5) vedrørende vedtægterne for Den Europæiske Investeringsbank, navnlig Den Europæiske Investeringsfond.

2. Artikel 21, stk. 2, i protokollen vedrørende privilegier og immuniteter finder anvendelse på EIB, på medlemmerne af dens organer, på dens personale og på de repræsentanter for medlemsstaterne, der deltager i dens arbejde, samt på eventuelle datterselskaber eller andre enheder, der er oprettet af EIB inden overgangsperiodens udløb i overensstemmelse med artikel 28, stk. 1, i protokol (nr. 5) vedrørende vedtægterne for Den Europæiske Investeringsbank, navnlig Den Europæiske Investeringsfond.

3. Stk. 2 finder anvendelse på:

a) ejendom og aktiver, der tilhører EIB eller eventuelle datterselskaber og andre enheder oprettet af EIB inden overgangsperiodens udløb i overensstemmelse med artikel 28, stk. 1, i protokol (nr. 5) vedrørende vedtægterne for Den Europæiske Investeringsbank, navnlig Den Europæiske Investeringsfond, og som besiddes i Det Forenede Kongerige ved overgangsperiodens udløb, og

b) forretninger, der vedrører låntagning, finansiering, garanti, investering, likviditet og teknisk bistand, og som udføres af EIB eller eventuelle datterselskaber og andre enheder, der er oprettet af EIB inden overgangsperiodens udløb i overensstemmelse med artikel 28, stk. 1, i protokol (nr. 5) vedrørende vedtægterne for Den Europæiske Investeringsbank, navnlig Den Europæiske Investeringsfond, i Det Forenede Kongerige eller med modparter i Det Forenede Kongerige, og dertil hørende hjælpeaktiviteter, der ikke var afsluttet ved overgangsperiodens udløb, eller som påbegyndes efter overgangsperiodens udløb som led i deres aktiviteter til understøttelse af forretninger, der ikke var afsluttet ved overgangsperiodens udløb, indtil deres endelige udløb, afhændelse eller færdiggørelse.

Artikel 119

Værtsaftaler

Hjemstedsaftalen mellem Det Forenede Kongerige og Den Europæiske Banktilsynsmyndighed af 8. maj 2012, brevvekslingen vedrørende anvendelsen i Det Forenede Kongerige af protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter på Det Europæiske Agentur for Lægemiddelvurdering af 24. juni 1996 og aftalen om værtskab for Galileo-sikkerhedsovervågningscentret af 17. juli 2013 finder anvendelse på henholdsvis Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, Det Europæiske Lægemiddelagentur og Galileo-sikkerhedsovervågningscentret, indtil deres flytning til en medlemsstat er gennemført. Datoen for Unionens meddelelse om datoen for gennemførelse af flytningen udgør ophørsdatoen for disse værtsaftaler.

AFSNIT XIII

Andre spørgsmål vedrørende Unionens institutioner, organers, kontorers og agenturers funktionsmåde

Artikel 120

Tavshedspligt

Artikel 339 i TEUF og andre bestemmelser i EU-retten, der pålægger visse individer og Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer tavshedspligt, finder anvendelse i Det Forenede Kongerige på alle oplysninger om forhold, der ifølge deres natur er tavshedsbelagte, og som enten er indhentet inden overgangsperiodens udløb eller indhentet efter overgangsperiodens udløb i forbindelse med Unionens aktiviteter i henhold til denne aftale. Det Forenede Kongerige respekterer sådanne forpligtelser for individer og institutioner, organer, kontorer og agenturer og sikrer, at de overholdes på dets område.

Artikel 121

Diskretionspligt

Artikel 19 i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union og andre bestemmelser i EU-retten, der pålægger visse individer at udvise diskretion, finder anvendelse i Det Forenede Kongerige på alle oplysninger, der enten er indhentet inden overgangsperiodens udløb eller indhentet efter overgangsperiodens udløb i forbindelse med Unionens aktiviteter i henhold til denne aftale. Det Forenede Kongerige respekterer sådanne forpligtelser for individer og sikrer, at de overholdes på dets område.

Artikel 122

Aktindsigt

1. Med henblik på EU-rettens bestemmelser om adgang til dokumenter fra Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer forstås alle henvisninger til medlemsstaterne og deres myndigheder som omfattende Det Forenede Kongerige og dets myndigheder for så vidt angår dokumenter, der er udarbejdet eller indhentet af Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer:

a) inden overgangsperiodens udløb eller

b) efter overgangsperiodens udløb i forbindelse med Unionens aktiviteter i henhold til denne aftale.

2. Artikel 5 og artikel 9, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 ([132]) og artikel 5 i Den Europæiske Centralbanks afgørelse ECB/2004/3 ([133]) finder anvendelse i Det Forenede Kongerige på alle dokumenter omfattet af nævnte bestemmelsers anvendelsesområde, som Det Forenede Kongerige har indhentet:

a) inden overgangsperiodens udløb eller

b) efter overgangsperiodens udløb i forbindelse med Unionens aktiviteter i henhold til denne aftale.

Artikel 123

Den Europæiske Centralbank

1. Artikel 9.1, 17, 35.1, 35.2 og 35.4 i protokol (nr. 4) om statutten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank finder anvendelse på ECB, på medlemmerne af dens organer, på dens personale, på de repræsentanter for de nationale centralbanker i ESCB, der deltager i ECB's arbejde, og på ECB's ejendom, aktiver og forretninger af enhver art i Det Forenede Kongerige, der besiddes, forvaltes eller udføres i henhold til nævnte protokol. ECB er undtaget fra krav om at registrere sig i Det Forenede Kongerige eller at indhente enhver form for licens, tilladelse eller anden bemyndigelse fra Det Forenede Kongerige til at udføre sine forretninger.

2. Stk. 1 finder anvendelse på:

a) ECB's ejendom og aktiver, som besiddes i Det Forenede Kongerige ved overgangsperiodens udløb, og

b) ECB's forretninger i Det Forenede Kongerige eller med modparter i Det Forenede Kongerige og dertil hørende hjælpeaktiviteter, der ikke var afsluttet ved overgangsperiodens udløb, eller som påbegyndes efter overgangsperiodens udløb som led i dens aktiviteter til understøttelse af forretninger, der ikke var afsluttet ved overgangsperiodens udløb, indtil deres endelige udløb, afhændelse eller færdiggørelse.

Artikel 124

Den Europæiske Investeringsbank

1. Artikel 13, artikel 20, stk. 2, artikel 23, stk. 1 og 4, artikel 26 og artikel 27, stk. 1, i protokol (nr. 5) vedrørende vedtægterne for Den Europæiske Investeringsbank finder anvendelse på EIB, på medlemmerne af dens organer, på dens personale og på de repræsentanter for medlemsstaterne, der deltager i dens arbejde, samt på eventuelle datterselskaber eller andre enheder, der er oprettet af EIB inden overgangsperiodens udløb i overensstemmelse med nævnte protokols artikel 28, stk. 1, navnlig Den Europæiske Investeringsfond. EIB og Den Europæiske Investeringsfond er undtaget fra

([132]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43).

([133]) Den Europæiske Centralbanks afgørelse af 4. marts 2004 om aktindsigt i Den Europæiske Centralbanks dokumenter (ECB/2004/3) (2004/258/EF) (EUT L 80 af 18.3.2004, s. 42).

krav om at registrere sig i Det Forenede Kongerige eller at indhente enhver form for licens, tilladelse eller anden bemyndigelse fra Det Forenede Kongerige til at udføre deres forretninger. Det Forenede Kongeriges valuta skal fortsat frit kunne overføres og konverteres med henblik på sådanne forretninger, jf. dog artikel 23, stk. 2, i protokol (nr. 5) vedrørende vedtægterne for Den Europæiske Investeringsbank for så vidt angår konvertibiliteten af Det Forenede Kongeriges valuta til et tredjelands valuta.

2. Stk. 1 finder anvendelse på:

a) ejendom og aktiver, der tilhører EIB eller eventuelle datterselskaber og andre enheder oprettet af EIB inden overgangsperiodens udløb i overensstemmelse med artikel 28, stk. 1, i protokol (nr. 5) vedrørende vedtægterne for Den Europæiske Investeringsbank, navnlig Den Europæiske Investeringsfond, og som besiddes i Det Forenede Kongerige ved overgangsperiodens udløb, og

b) forretninger, der vedrører låntagning, finansiering, garanti, investering, likviditet og teknisk bistand, og som udføres af EIB eller eventuelle datterselskaber og andre enheder, der er oprettet af EIB inden overgangsperiodens udløb i overensstemmelse med artikel 28, stk. 1, i protokol (nr. 5) vedrørende vedtægterne for Den Europæiske Investeringsbank, navnlig Den Europæiske Investeringsfond, i Det Forenede Kongerige eller med modparter i Det Forenede Kongerige, og dertil hørende hjælpeaktiviteter, der ikke var afsluttet ved overgangsperiodens udløb, eller som påbegyndes efter overgangsperiodens udløb som led i deres aktiviteter til understøttelse af forretninger, der ikke var afsluttet ved overgangsperiodens udløb, indtil deres endelige udløb, afhændelse eller færdiggørelse.

Artikel 125

Europaskolerne

1. Det Forenede Kongerige er bundet af aftalen om vedtægten for Europaskolerne ([134]) og af de regler om akkrediterede Europaskoler, der er vedtaget af Europaskolernes Øverste Råd, indtil udgangen af det skoleår, der er igangværende ved overgangsperiodens udløb.

2. Det Forenede Kongerige sikrer, for så vidt angår elever, der inden den 31. august 2021 har bestået Den Europæiske Studentereksamen, og elever, der er tilmeldt en uddannelse på sekundærniveau på en Europaskole inden den 31. august 2021 og består Den Europæiske Studentereksamen efter denne dato, at sådanne elever nyder de rettigheder, der er fastsat i artikel 5, stk. 2, i aftalen om vedtægten for Europaskolerne.

FJERDE DEL

OVERGANG

Artikel 126

Overgangsperiode

Der er en overgangs- eller gennemførelsesperiode, som starter på dagen for denne aftales ikrafttræden og slutter den 31. december 2020.

Artikel 127

Overgangsperiodens anvendelsesområde

1. Medmindre andet er fastsat i denne aftale, finder EU-retten anvendelse på og i Det Forenede Kongerige i overgangsperioden.

Følgende bestemmelser i traktaterne og retsakter, som vedtages af Unionens institutioner, organer, kontorer eller agenturer, finder dog ikke anvendelse på og i Det Forenede Kongerige i overgangsperioden:

a) bestemmelser i traktaterne og retsakter, som i henhold til protokol (nr. 15) om visse bestemmelser vedrørende Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, protokol (nr. 19) om Schengenreglerne som integreret i Den Europæiske Union eller protokol (nr. 21) om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed eller i henhold til traktaternes bestemmelser om forstærket samarbejde ikke var bindende for og i Det Forenede Kongerige inden datoen for denne aftales ikrafttræden, samt retsakter, der ændrer sådanne retsakter

b) artikel 11, stk. 4, i TEU, artikel 20, stk. 2, litra b), artikel 22 og artikel 24, stk. 1, i TEUF, artikel 39 og 40 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder samt de retsakter, der er vedtaget på grundlag af disse bestemmelser.

([134]) EFT L 212 af 17.8.1994, s. 3.

2. Hvis Unionen og Det Forenede Kongerige når til enighed om en aftale om deres fremtidige forbindelser på området fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik og området fælles sikkerheds- og forsvarspolitik, som finder anvendelse fra et tidspunkt i overgangsperioden, ophører afsnit V, kapitel 2, i TEU og de retsakter, der er vedtaget på grundlag af disse bestemmelser, med at finde anvendelse på Det Forenede Kongerige fra den dato, hvor en sådan aftale finder anvendelse.

3. I overgangsperioden har den EU-ret, som finder anvendelse i henhold til stk. 1, samme retsvirkninger over for og i Det Forenede Kongerige som i Unionen og dens medlemsstater, og den fortolkes og anvendes i overensstemmelse med de samme metoder og generelle principper, som finder anvendelse i Unionen.

4. Det Forenede Kongerige deltager ikke i et forstærket samarbejde:

a) hvortil bemyndigelse blev givet efter denne aftales ikrafttræden eller

b) i forbindelse med hvilket der ikke blev vedtaget nogen retsakter inden denne aftales ikrafttræden.

5. I forbindelse med foranstaltninger, der ændrer, bygger på eller erstatter en gældende foranstaltning, som er vedtaget i henhold til tredje del, afsnit V, i TEUF, som Det Forenede Kongerige er bundet af inden denne aftales ikrafttræden, finder artikel 5 i protokol (nr. 19) om Schengenreglerne som integreret i Den Europæiske Union og artikel 4a i protokol (nr. 21) om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed fortsat tilsvarende anvendelse i overgangsperioden. Det Forenede Kongerige har dog ikke ret til at meddele, at det ønsker at deltage i anvendelsen af nye foranstaltninger i henhold til tredje del, afsnit V, i TEUF udover de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 4a i protokol nr. 21.

Med henblik på at støtte fortsat samarbejde mellem Unionen og Det Forenede Kongerige på de betingelser, der gælder for samarbejde med tredjelande om de relevante foranstaltninger, kan Unionen opfordre Det Forenede Kongerige til samarbejde om nye foranstaltninger, der vedtages i medfør af tredje del, afsnit V, i TEUF.

6. Medmindre andet er fastsat i denne aftale, forstås enhver henvisning til medlemsstaterne i den EU-ret, som finder anvendelse i henhold til stk. 1, herunder som gennemført og anvendt af medlemsstaterne, i overgangsperioden således, at den omfatter Det Forenede Kongerige.

7. Uanset stk. 6:

a) forstås henvisninger til medlemsstaterne med henblik på artikel 42, stk. 6, og artikel 46 i TEU samt protokol (nr. 10) om permanent struktureret samarbejde etableret ved artikel 42 i TEU således, at de ikke omfatter Det Forenede Kongerige. Dette udelukker ikke muligheden for, at Det Forenede Kongerige undtagelsesvis kan indbydes til at deltage som tredjeland i individuelle projekter på de betingelser, der er fastsat i Rådets afgørelse (FUSP) 2017/2315 ([135]), eller i enhver anden form for samarbejde i det omfang, dette er tilladt, og på de betingelser, som fastsættes i fremtidige EU-retsakter, der vedtages på grundlag af artikel 42, stk. 6, og artikel 46 i TEU

b) forstås henvisninger til medlemsstaterne i EU-retsakter, såfremt disse indeholder bestemmelser om deltagelse af medlemsstater, statsborgere i medlemsstater eller fysiske eller juridiske personer, der har ophold i eller er etableret i en medlemsstat, i en informationsudveksling, en procedure eller et program, som fortsat gennemføres, eller som indledes efter overgangsperiodens udløb, og såfremt en sådan deltagelse ville give adgang til sikkerhedsrelaterede følsomme oplysninger, som kun medlemsstater, statsborgere i medlemsstater eller fysiske eller juridiske personer, der har ophold i eller er etableret i en medlemsstat, må have kendskab til, under sådanne særlige omstændigheder således, at de ikke omfatter Det Forenede Kongerige. Unionen underretter Det Forenede Kongerige om anvendelsen af denne undtagelse

c) forstås henvisninger til medlemsstaterne i personalevedtægtens artikel 27 og artikel 28, litra a), og i artikel 1 i bilag X dertil og i artikel 12, 82 og 128 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Den Europæiske Union, eller i de relevante bestemmelser i andre regler om arbejdsvilkår, der gælder for de pågældende institutioner, organer, kontorer eller agenturer, således, at de ikke omfatter Det Forenede Kongerige.

Artikel 128

Institutionelle ordninger

1. Uanset artikel 127 finder artikel 7 anvendelse i overgangsperioden.

([135]) Rådets afgørelse (FUSP) 2017/2315 af 11. december 2017 om etablering af et permanent struktureret samarbejde (PESCO) og fastlæggelse af listen over deltagende medlemsstater (EUT L 331 af 14.12.2017, s. 57).

2. Med henblik på traktaterne skal Det Forenede Kongeriges parlament ikke betragtes som et nationalt parlament i en medlemsstat i overgangsperioden, undtagen hvad angår artikel 1 i protokol (nr. 1) om de nationale parlamenters rolle i Den Europæiske Union og, for så vidt angår offentligt tilgængelige forslag, nævnte protokols artikel 2.

3. I overgangsperioden fortolkes de bestemmelser i traktaterne, som giver medlemsstaterne institutionelle rettigheder, som sætter dem i stand til at forelægge forslag, initiativer eller anmodninger for institutionerne, således, at Det Forenede Kongerige ikke er omfattet ([136]).

4. Med henblik på deltagelse i de institutionelle ordninger, der er fastsat bestemmelser om i artikel 282 og 283 i TEUF og i protokol (nr. 4) om statutten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank, med undtagelse af nævnte protokols artikel 21, stk. 2, anses Bank of England i overgangsperioden ikke for at være en national centralbank i en medlemsstat.

5. Uanset nærværende artikels stk. 1 og artikel 7 kan repræsentanter for eller eksperter fra Det Forenede Kongerige eller eksperter udpeget af Det Forenede Kongerige i overgangsperioden efter indbydelse undtagelsesvis deltage i møder eller dele af møder i de udvalg, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, i forordning (EU) nr. 182/2011, møder eller dele af møder i Kommissionens ekspertgrupper, møder eller dele af møder i andre lignende enheder og møder eller dele af møder i organer, kontorer eller agenturer, hvor og når repræsentanter for eller eksperter fra medlemsstaterne eller eksperter udpeget af medlemsstaterne deltager, forudsat at en af følgende betingelser er opfyldt:

a) drøftelserne vedrører individuelle retsakter, der i overgangsperioden skal rettes til Det Forenede Kongerige eller til fysiske eller juridiske personer, der har ophold i eller har etableret sig i Det Forenede Kongerige

b) Det Forenede Kongeriges tilstedeværelse er nødvendig og i Unionens interesse, navnlig for at sikre en effektiv gennemførelse af EU-retten i overgangsperioden.

Under sådanne møder eller dele af møder har repræsentanter for eller eksperter fra Det Forenede Kongerige eller eksperter udpeget af Det Forenede Kongerige ingen stemmeret, og deres tilstedeværelse skal begrænses til de specifikke punkter på dagsordenen, der opfylder betingelserne i litra a) eller b).

6. Det Forenede Kongerige fungerer i overgangsperioden ikke som førende myndighed for risikovurderinger, undersøgelser, godkendelser eller tilladelser på EU-plan eller i forbindelse med, at medlemsstaterne handler i fællesskab som omhandlet i de retsakter og bestemmelser, der er opført i bilag VII.

7. Unionen hører i overgangsperioden Det Forenede Kongerige om udkast til EU-retsakter, hvori der direkte nævnes eller henvises til bestemte myndigheder, procedurer eller dokumenter i medlemsstaterne, med henblik på at sikre, at disse retsakter gennemføres og anvendes korrekt i og af Det Forenede Kongerige.

Artikel 129

Særlige ordninger vedrørende Unionens optræden udadtil

1. Uden at det berører artikel 127, stk. 2, er Det Forenede Kongerige i overgangsperioden bundet af de forpligtelser, der følger af internationale aftaler indgået af Unionen, af medlemsstater, som handler på dens vegne, eller af Unionen og dens medlemsstater, der handler i fællesskab, som omhandlet i artikel 2, litra a), nr. iv) (*).

2. I overgangsperioden deltager repræsentanter for Det Forenede Kongerige ikke i arbejdet i organer, der er nedsat ved internationale aftaler indgået af Unionen, af medlemsstater, som handler på dens vegne, eller af Unionen og dens medlemsstater, der handler i fællesskab, medmindre:

a) Det Forenede Kongerige deltager på egen hånd eller

b) Unionen undtagelsesvis indbyder Det Forenede Kongerige til som en del af Unionens delegation at deltage i møder eller dele af møder i sådanne organer, hvis Unionen skønner, at Det Forenede Kongeriges tilstedeværelse er nødvendig og i Unionens interesse, navnlig for at sikre en effektiv gennemførelse af disse aftaler i overgangsperioden; sådan tilstedeværelse tillades kun, hvis medlemsstaterne i henhold til de pågældende aftaler må deltage.

([136]) Det bør navnlig dreje sig om artikel 7 og 30, artikel 42, stk. 4, artikel 48, stk. 2–6, og artikel 49 i TEU samt artikel 25, artikel 76, litra b), artikel 82, stk. 3, artikel 83, stk. 3, artikel 86, stk. 1, artikel 87, stk. 3, artikel 135, artikel 218, stk. 8, artikel 223, stk. 1, og artikel 262, 311 og 341 i TEUF.

(*) Unionen underretter de øvrige parter i disse aftaler om, at Det Forenede Kongerige i overgangsperioden skal behandles som en medlemsstat med henblik på disse aftaler.

3. I overensstemmelse med princippet om loyalt samarbejde afstår Det Forenede Kongerige i overgangsperioden fra handlinger eller initiativer, der kan skade Unionens interesser, navnlig inden for rammerne af internationale organisationer, agenturer, konferencer eller fora, som Det Forenede Kongerige er selvstændig part i.

4. Uanset stk. 3 kan Det Forenede Kongerige i overgangsperioden forhandle, undertegne og ratificere internationale aftaler, det har indgået på egne vegne på områder, hvor Unionen har enekompetence, forudsat at disse aftaler ikke træder i kraft eller finder anvendelse i overgangsperioden, medmindre Unionen har godkendt det.

5. Uden at det berører artikel 127, stk. 2, kan Det Forenede Kongerige, når der er behov for koordinering, høres fra sag til sag.

6. Efter at Rådet har truffet afgørelse i medfør af afsnit V, kapitel 2, i TEU, kan Det Forenede Kongerige fremkomme med en formel erklæring til Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, hvori det anfører, at det af tungtvejende og nærmere angivne nationale politiske hensyn i disse undtagelsestilfælde ikke vil anvende afgørelsen. Under udvisning af gensidig solidaritet afstår Det Forenede Kongerige fra enhver handling, som vil kunne komme i konflikt med eller hindre Unionens indsats på grundlag af den pågældende afgørelse, og medlemsstaterne respekterer Det Forenede Kongeriges holdning.

7. I overgangsperioden stiller Det Forenede Kongerige ikke øverstbefalende for civile operationer, missionschefer, øverstbefalende for operationer eller styrkechefer for missioner eller operationer, der gennemføres i medfør af artikel 42, 43 og 44 i TEU, til rådighed; det stiller heller ikke operative hovedkvarterer til sådanne missioner eller operationer til rådighed eller fungerer som rammenation for Unionens kampgrupper. I overgangsperioden stiller Det Forenede Kongerige ikke øverstbefalende for operationelle aktioner til rådighed i henhold til artikel 28 i TEU.

Artikel 130

Særlige ordninger vedrørende fiskerimuligheder

1. Med hensyn til fastsættelse af fiskerimuligheder som omhandlet i artikel 43, stk. 3, i TEUF for et hvilket som helst tidsrum, der falder inden for overgangsperioden, høres Det Forenede Kongerige, hvad angår fiskerimuligheder, som vedrører Det Forenede Kongerige, herunder i forbindelse med forberedelsen af relevante internationale høringer og forhandlinger.

2. Med henblik på stk. 1 giver Unionen Det Forenede Kongerige mulighed for at fremkomme med bemærkninger til Europa-Kommissionens årlige meddelelse om fiskerimuligheder, videnskabelig rådgivning fra relevante videnskabelige organer og Europa-Kommissionens forslag om fiskerimuligheder for et hvilket som helst af de tidsrum, der falder inden for overgangsperioden.

3. Uanset artikel 129, stk. 2, litra b), kan Unionen med henblik på at give Det Forenede Kongerige mulighed for at forberede sin fremtidige deltagelse i relevante internationale fora undtagelsesvis indbyde Det Forenede Kongerige til som en del af Unionens delegation at deltage i internationale høringer og forhandlinger som omhandlet i nærværende artikels stk. 1, i det omfang det er muligt for medlemsstaterne og tilladt af det pågældende forum.

4. Uden at dette berører artikel 127, stk. 1, bibeholdes de relative stabilitetsnøgler til fordeling af de i nærværende artikels stk. 1 omhandlede fiskerimuligheder.

Artikel 131

Tilsyn og håndhævelse

I overgangsperioden har Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer de beføjelser, som EU-retten tillægger dem, i forhold til Det Forenede Kongerige og fysiske eller juridiske personer, som har ophold i eller er etableret i Det Forenede Kongerige. Navnlig har Den Europæiske Unions Domstol kompetence som fastsat i traktaterne.

Stk. 1 finder også anvendelse i overgangsperioden for så vidt angår fortolkningen og anvendelsen af denne aftale.

Artikel 132

Forlængelse af overgangsperioden

1. Uanset artikel 126 kan Det Blandede Udvalg inden den 1. juli 2020 vedtage en enkelt afgørelse om forlængelse af overgangsperioden med op til et eller to år. (*)

(*) I tilfælde af forlængelse underretter Unionen de øvrige parter i internationale aftaler herom.

2. Såfremt Det Blandede Udvalg vedtager en afgørelse i henhold til stk. 1, gælder følgende:

a) Uanset artikel 127, stk. 6, anses Det Forenede Kongerige som et tredjeland med henblik på gennemførelsen af de EU-programmer og -aktiviteter, som der er givet tilsagn om i forbindelse med den flerårige finansielle ramme, der finder anvendelse fra 2021

b) Uanset artikel 127, stk. 1, og uden at dette berører denne aftales femte del, finder den gældende EU-ret vedrørende Unionens egne indtægter, der hidrører fra de af forlængelsen omfattede regnskabsår, ikke anvendelse på Det Forenede Kongerige efter den 31. december 2020

c) Uanset nærværende aftales artikel 127, stk. 1, finder artikel 107, 108 og 109 i TEUF ikke anvendelse på foranstaltninger, som Det Forenede Kongeriges myndigheder har truffet, herunder vedrørende udvikling af landdistrikterne til støtte for fremstilling af og handel med landbrugsvarer i Det Forenede Kongerige op til et årligt støtteniveau, der ikke må overstige de samlede udgifter, der er afholdt i Det Forenede Kongerige som led i den fælles landbrugspolitik i 2019, og forudsat at en minimumsprocentdel af denne fritagne støtte er i overensstemmelse med bestemmelserne i bilag 2 til WTO-aftalen om landbrug. Denne minimumsprocentsats fastsættes på grundlag af den seneste tilgængelige procentsats, hvormed de samlede udgifter som led i den fælles landbrugspolitik i Unionen var i overensstemmelse med bestemmelserne i bilag 2 til WTO-aftalen om landbrug. Hvis den periode, som overgangsperioden forlænges med, ikke er et multiplum af 12 måneder, reduceres det maksimale årlige niveau for fritaget støtte i det år, hvor den forlængede overgangsperiode omfatter mindre end 12 måneder, pro rata

d) For perioden fra den 1. januar 2021 til overgangsperiodens udløb yder Det Forenede Kongerige et bidrag til Unionens budget som fastsat i overensstemmelse med stk. 3

e) Med forbehold af stk. 3, litra d), berøres denne aftales femte del ikke heraf.

3. En afgørelse truffet af Det Blandede Udvalg i henhold til stk. 1 skal:

a) fastsætte størrelsen af Det Forenede Kongeriges passende bidrag til Unionens budget for perioden fra den 1. januar 2021 til overgangsperiodens udløb under hensyntagen til Det Forenede Kongeriges status i denne periode samt fastsætte vilkårene for betaling af dette bidrag

b) angive det maksimale niveau for fritaget støtte samt den minimumsprocentdel deraf, der skal være i overensstemmelse med bestemmelserne i bilag 2 til WTO-aftalen om landbrug, som omhandlet i stk. 2, litra c)

c) fastsætte eventuelle andre foranstaltninger, der er nødvendige for gennemførelsen af stk. 2

d) tilpasse de datoer eller perioder, der er omhandlet i artikel 51, 62, 63, 84, 96, 125, 141, 156 og 157 samt bilag IV og V for at afspejle forlængelsen af overgangsperioden.

FEMTE DEL

FINANSIELLE BESTEMMELSER

KAPITEL 1

Almindelige bestemmelser

Artikel 133

Den valuta, som anvendes mellem Unionen og Det Forenede Kongerige

Uden at dette berører den relevante EU-ret vedrørende Unionens egne indtægter opstilles og gennemføres alle beløb, forpligtelser, beregninger, konti og betalinger omhandlet i denne del i euro.

Artikel 134

Støtte til revisorer i forbindelse med de finansielle bestemmelser

Det Forenede Kongerige underretter Unionen om de enheder, som det har bemyndiget til at foretage revisionen af gennemførelsen af de finansielle bestemmelser, der er omfattet af denne del.

På Det Forenede Kongeriges anmodning giver Unionen disse bemyndigede enheder enhver oplysning, som med rimelighed kan begæres vedrørende Det Forenede Kongeriges rettigheder og forpligtelser i henhold til denne del, og yder dem tilstrækkelig bistand til, at de kan udføre deres opgaver. Når Unionen giver oplysninger og yder bistand i henhold til denne artikel, handler den i overensstemmelse med den relevante EU-ret, navnlig med Unionens regler om databeskyttelse.

Myndighederne i Det Forenede Kongerige og Unionen kan aftale passende administrative ordninger for at lette anvendelsen af stk. 1 og 2.

KAPITEL 2

Det Forenede Kongeriges bidrag til og deltagelse i Unionens budget

Artikel 135

Det Forenede Kongeriges bidrag til og deltagelse i gennemførelsen af Unionens budgetter for årene 2019 og 2020

1. I overensstemmelse med fjerde del bidrager Det Forenede Kongerige til og deltager i gennemførelsen af Unionens budgetter for årene 2019 og 2020.

2. Uanset fjerde del finder ændringer af Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 ([137]) eller Rådets afgørelse 2014/335/EU, Euratom, som vedtages på eller efter datoen for denne aftales ikrafttræden, ikke anvendelse på Det Forenede Kongerige, for så vidt disse ændringer har indvirkning på Det Forenede Kongeriges finansielle forpligtelser.

Artikel 136

Bestemmelser, der finder anvendelse efter den 31. december 2020 i forbindelse med egne indtægter

1. Den gældende EU-ret vedrørende Unionens egne indtægter, der hidrører fra regnskabsårene indtil 2020, finder fortsat anvendelse på Det Forenede Kongerige efter den 31. december 2020, herunder hvis de pågældende egne indtægter skal stilles til rådighed, korrigeres eller justeres efter denne dato.

2. Uden at dette berører artikel 135, stk. 2, omfatter den EU-ret, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, navnlig følgende retsakter og bestemmelser, herunder eventuelle ændringer heraf, uanset datoen for ændringens vedtagelse, ikrafttræden eller anvendelse:

a) afgørelse 2014/335/EU, Euratom

b) forordning (EU, Euratom) nr. 609/2014 og navnlig dennes artikel 12 i forbindelse med morarenter ved for sen overdragelse og artikel 11 i forbindelse med håndteringen af ikkedeltagelse

c) forordning (EU, Euratom) nr. 608/2014 og navnlig dennes artikel 1 i forbindelse med beregningen af balancen og artikel 2-8 i forbindelse med gennemførelsesforanstaltningerne til ordningen for egne indtægter

d) Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1553/89 ([138])

e) Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1287/2003 ([139])

f) Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU, Euratom) 2018/195 ([140])

g) Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU, Euratom) 2018/194 ([141])

h) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1046 ([142]) (»finansforordningen«)

i) artikel 287 i TEUF om Revisionsrettens rolle samt andre regler vedrørende denne institution

---

([137]) Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 af 2. december 2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 884).

([138]) Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1553/89 af 29. maj 1989 om den endelige ordning for ensartet opkrævning af egne indtægter hidrørende fra merværdiafgiften (EFT L 155 af 7.6.1989, s. 9).

([139]) Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1287/2003 af 15. juli 2003 om harmonisering af bruttonationalindkomsten i markedspriser (»BNI-forordningen«) (EUT L 181 af 19.7.2003, s. 1).

([140]) Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU, Euratom) 2018/195 af 8. februar 2018 om formularer til indberetning af svig og uregelmæssigheder med virkning for fordringer på traditionelle egne indtægter og til kontrol af traditionelle egne indtægter i henhold til Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 608/2014 (EUT L 36 af 9.2.2018, s. 33).

([141]) Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU, Euratom) 2018/194 af 8. februar 2018 om modeller for regnskabsopgørelser for fordringer på egne indtægter og en formular til indberetning af uinddrivelige fordringer svarende til fordringer på egne indtægter i henhold til Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 609/2014 (EUT L 36 af 9.2.2018, s. 20).

([142]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1).

j) artikel 325 i TEUF om bekæmpelse af svig og dertil knyttede retsakter, navnlig Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 ([143]) og Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 ([144])

k) de årlige budgetter for regnskabsårene indtil 2020 eller, såfremt det årlige budget ikke er vedtaget, de regler, som finder anvendelse i overensstemmelse med artikel 315 i TEUF.

3. Uanset stk. 1 og 2 finder følgende regler anvendelse på Det Forenede Kongerige efter den 31. december 2020:

a) Alle beløb, der for Det Forenede Kongeriges vedkommende følger af justeringer af egne indtægter, som er opført på budgettet, og af justeringer knyttet til over- eller underskuddet i forbindelse med finansieringen af Unionens budgetter indtil 2020 i overensstemmelse med den EU-ret, der er omhandlet i stk. 1 og 2, forfalder til betaling af eller til Det Forenede Kongerige.

b) Hvis datoen for overdragelse af egne indtægter i overensstemmelse med gældende EU-ret vedrørende Unionens egne indtægter ligger efter den 28. februar 2021, foretages betalingen på den tidligste dato, som er omhandlet i artikel 148, stk. 1, efter datoen for overdragelse af egne indtægter.

c) Med henblik på Det Forenede Kongeriges betaling af traditionelle egne indtægter efter den 28. februar 2021 nedsættes størrelsen af de fordringer, som er fastsat i overensstemmelse med artikel 2 i forordning (EU, Euratom) nr. 609/2014, efter at opkrævningsomkostningerne er nedsat i overensstemmelse med artikel 2, stk. 3, og artikel 10, stk. 3, i afgørelse 2014/335/EU, Euratom, med Det Forenede Kongeriges andel af dette beløb.

d) Uanset denne aftales artikel 7 kan Det Forenede Kongeriges repræsentanter eller eksperter eller eksperter, der er udpeget af Det Forenede Kongerige, på opfordring undtagelsesvist og uden stemmeret deltage i møder, der afholdes af ethvert udvalg, som er nedsat ved den gældende EU-ret, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1 og 2, såsom møderne i Det Rådgivende Udvalg for Egne Indtægter, der er nedsat ved artikel 7 i forordning (EU, Euratom) nr. 608/2014, eller BNI-udvalget, der er nedsat ved artikel 4 i forordning (EF, Euratom) nr. 1287/2003, i det omfang, sådanne udvalgsarbejder vedrører regnskabsårene indtil 2020.

e) Korrektion eller justering af egne indtægter på grundlag af moms og bruttonationalindkomsten foretages udelukkende, hvis de relevante foranstaltninger i henhold til de i stk. 1 og 2 omhandlede bestemmelser træffes senest den 31. december 2028.

f) Det særskilte regnskab for traditionelle egne indtægter, der er omhandlet i artikel 6, stk. 3, andet afsnit, i forordning (EU, Euratom) nr. 609/2014, afvikles helt inden den 31. december 2025. Inden den 20. februar 2026 overdrages en andel af de beløb, som pr. 31. december 2025 stadig er opført i dette regnskab og ikke er omfattet af Europa-Kommissionens inspektionsresultater, som er meddelt forud for denne dato i henhold til lovgivningen om egne indtægter, til Unionens budget, svarende til den andel af de beløb, som overdrages til Unionen af de beløb, som Det Forenede Kongerige har indberettet til Europa-Kommissionen inden for rammerne af den procedure, der er fastlagt i artikel 13 i forordning (EU, Euratom) nr. 609/2014, i perioden mellem den 1. januar 2014 og den 31. december 2020.

Artikel 137

Det Forenede Kongeriges deltagelse i gennemførelsen af EU-programmerne og -aktiviteterne i 2019 og 2020

1. I overensstemmelse med fjerde del gennemføres de EU-programmer og -aktiviteter, som der er givet tilsagn om i forbindelse med den flerårige finansielle ramme for perioden 2014-2020 (»FFR 2014-2020«) eller tidligere finansielle overslag, for Det Forenede Kongeriges vedkommende i 2019 og 2020 på grundlag af gældende EU-ret.

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 ([145]), således som den finder anvendelse i 2020, finder ikke anvendelse i Det Forenede Kongerige for ansøgningsåret 2020. Dog finder nævnte forordnings artikel 13 anvendelse for Det Forenede Kongeriges ordning med direkte betalinger for så vidt angår ansøgningsåret 2020, forudsat at en sådan ordning svarer til ordningen i forordning (EU) nr. 1307/2013, således som den finder anvendelse i 2020.

([143]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 af 18.9.2013, s. 1).

([144]) Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser (EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1).

([145]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 af 17. december 2013 om fastsættelse af regler for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landsbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 637/2008 og Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 608).

2. Uanset fjerde del er Det Forenede Kongerige og projekter i Det Forenede Kongerige kun støtteberettigede til finansielle transaktioner inden for finansielle instrumenter, der i henhold til finansforordningens afsnit X forvaltes direkte eller indirekte, eller finansielle transaktioner med sikkerhedsstillelse over Unionens budget inden for rammerne af Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EFSI), som er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/1017 ([146]), og Den Europæiske Fond for Bæredygtig Udvikling (EFSD), som er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1601 ([147]), forudsat at disse finansielle transaktioner blev godkendt af de enheder og organer, herunder EIB og Den Europæiske Investeringsfond (»EIF«), eller af personer, der har fået overdraget gennemførelsen af en del af disse foranstaltninger, inden datoen for denne aftales ikrafttræden, også selv om undertegnelsen af de pågældende finansielle transaktioner fandt sted efter denne dato. Med hensyn til de finansielle transaktioner, der er godkendt efter datoen for denne aftales ikrafttræden, behandles enheder, der er etableret i Det Forenede Kongerige, som enheder beliggende uden for Unionen.

Artikel 138

EU-ret, der finder anvendelse efter den 31. december 2020 i forhold til Det Forenede Kongeriges deltagelse i gennemførelsen af Unionens programmer og aktiviteter, som der er givet tilsagn om i forbindelse med FFR 2014-2020 eller tidligere finansielle overslag

1. For så vidt angår gennemførelsen af de EU-programmer og -aktiviteter, som der er givet tilsagn om i forbindelse med FFR 2014-2020 eller tidligere finansielle overslag, finder gældende EU-ret, herunder reglerne om finansielle korrektioner og regnskabsafslutning, fortsat anvendelse på Det Forenede Kongerige efter den 31. december 2020, indtil afslutningen af disse EU-programmer og -aktiviteter.

2. Den gældende EU-ret, der er omhandlet i stk. 1, indbefatter navnlig følgende bestemmelser, herunder eventuelle ændringer af disse bestemmelser, uanset datoen for ændringens vedtagelse, ikrafttræden eller anvendelse:

a) finansforordningen

b) de basisretsakter som omhandlet i finansforordningens artikel 2, nr. 4), der opretter EU-programmer eller -aktiviteter omhandlet i budgetanmærkningerne vedrørende afsnit, kapitler, artikler eller konti, som bevillingerne er opført under

c) artikel 299 i TEUF om tvangsfuldbyrdelse af forpligtelser til at betale en pengeydelse

d) artikel 287 i TEUF om Revisionsrettens rolle samt andre regler vedrørende denne institution

e) artikel 325 i TEUF om bekæmpelse af svig og dertil knyttede retsakter, navnlig forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 og forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95.

3. Uanset artikel 7 kan Det Forenede Kongeriges repræsentanter eller eksperter eller eksperter, der er udpeget af Det Forenede Kongerige, på opfordring undtagelsesvist og uden stemmeret deltage i møder i de udvalg, der bistår Europa-Kommissionen ved gennemførelsen og forvaltningen af de i stk. 1 omhandlede programmer oprettet i henhold til EU-retten, eller som Europa-Kommissionen har oprettet med henblik på at gennemføre den pågældende EU-ret, i det omfang deres arbejde vedrører regnskabsårene indtil 2020.

4. Uanset artikel 8 har Det Forenede Kongerige, i det omfang det er strengt nødvendigt for gennemførelsen af de programmer og aktiviteter, der er omhandlet i stk. 2, litra b), adgang til de net, informationssystemer og databaser, der er oprettet i henhold til de relevante basisretsakter eller ved de tilknyttede gennemførelsesbestemmelser, som er afledt af disse basisretsakter.

5. Efter forslag fra det i artikel 165, stk. 1, litra f), omhandlede udvalg vedrørende finansielle bestemmelser kan Det Blandede Udvalg i overensstemmelse med reglerne i artikel 166 vedtage tekniske foranstaltninger til at lette afslutningen af de programmer og aktiviteter, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, eller til at fritage Det Forenede Kongerige fra forpligtelser til under eller efter afslutningen af disse programmer og aktiviteter at træffe tiltag, som ikke er relevante for en tidligere medlemsstat, forudsat at sådanne tekniske foranstaltninger overholder princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning og ikke medfører en fordel for Det Forenede Kongerige eller støttemodtagere i Det Forenede Kongerige sammenlignet med medlemsstater eller tredjelande, der deltager i de samme programmer og aktiviteter, som finansieres over EU-budgettet.

([146]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/1017 af 25. juni 2015 om Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer, Det Europæiske Centrum for Investeringsrådgivning og Den Europæiske Portal for Investeringsprojekter og om ændring af forordning (EU) nr. 1291/2013 og (EU) nr. 1316/2013 – Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EUT L 169 af 1.7.2015, s. 1).

([147]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1601 af 26. september 2017 om oprettelse af Den Europæiske Fond for Bæredygtig Udvikling (EFSD), en EFSD-garanti og en EFSD-garantifond (EUT L 249 af 27.9.2017, s. 1).

Artikel 139

Det Forenede Kongeriges andel

Det Forenede Kongeriges andel omhandlet i artikel 136, stk. 3, litra a) og c), og i artikel 140-147 er en procentdel, der beregnes som forholdet mellem de egne indtægter, der i perioden 2014-2020 overdrages af Det Forenede Kongerige, og de egne indtægter, som alle medlemsstater og Det Forenede Kongerige overdrager i denne periode, som justeret med det beløb, som blev meddelt medlemsstaterne inden den 1. februar 2022 i overensstemmelse med artikel 10b, stk. 5, i forordning (EU, Euratom) nr. 609/2014.

Artikel 140

Uindfriede forpligtelser

1. Medmindre andet er fastsat i denne aftale, hæfter Det Forenede Kongerige over for Unionen for sin andel af de budgetforpligtelser i Unionens budget og Unionens decentrale agenturers budgetter, som pr. 31. december 2020 er uindfriet, og for Det Forenede Kongeriges andel af de forpligtelser, der indgås i 2021 vedrørende fremførsel af forpligtelsesbevillinger fra budgettet for 2020.

Første afsnit finder ikke anvendelse på følgende uindfriede forpligtelser pr. 31. december 2020:

a) de forpligtelser, der er knyttet til de programmer og organer, som artikel 11 i forordning (EU, Euratom) nr. 609/2014 finder anvendelse på for så vidt angår Det Forenede Kongerige

b) de forpligtelser, der finansieres via formålsbestemte indtægter i Unionens budget.

For så vidt angår Unionens decentrale agenturer, tages størrelsen af deres forpligtelser omhandlet i første afsnit kun i betragtning i forhold til andelen af bidrag fra Unionens budget i deres samlede indtægter for perioden 2014-2020.

2. Unionen beregner størrelsen af de i stk. 1 omhandlede forpligtelser pr. 31. december 2020. Den meddeler dette beløb til Det Forenede Kongerige senest den 31. marts 2021, idet den tilføjer en liste med referencenøglen for hver forpligtelse, de tilhørende budgetposter og beløbet for hver enkelt af de tilhørende budgetposter.

3. Unionen meddeler senest den 31. marts hvert år fra og med 2022 Det Forenede Kongerige følgende vedrørende de forpligtelser, der er omhandlet i stk. 1:

a) oplysninger om størrelsen af de uindfriede forpligtelser pr. 31. december det foregående år og om de betalinger og frigørelser, der er foretaget i det foregående år, herunder en ajourføring af den i stk. 2 omhandlede liste

b) et overslag over de forventede betalinger det pågældende år baseret på niveauet for betalingsbevillinger i budgettet

c) et overslag over Det Forenede Kongeriges forventede bidrag til de betalinger, som er omhandlet i litra b), og

d) andre oplysninger, såsom et mellemfristet betalingsoverslag.

4. Det årlige beløb, der skal betales, beregnes som Det Forenede Kongeriges andel af det overslag, der er omhandlet i stk. 3, litra b), justeret med forskellen mellem de betalinger, som Det Forenede Kongerige har foretaget det foregående år, og Det Forenede Kongeriges andel af de betalinger, som Unionen har foretaget i det foregående år vedrørende de uindfriede forpligtelser, der er omhandlet i stk. 1, fratrukket beløbet for finansielle nettokorrektioner i forbindelse med programmer og aktiviteter, der finansieres under FFR 2014-2020 eller tidligere finansielle overslag, og fratrukket indtægterne fra eventuelle traktatbrudsprocedurer vedrørende en medlemsstats undladelse af at overdrage egne indtægter, der vedrører regnskabsårene indtil 2020, forudsat at disse beløb er blevet modtaget over budgettet det foregående år og er endelige. Det årlige beløb, som Det Forenede Kongerige skal betale, justeres ikke i det pågældende år.

I 2021 nedsættes det årlige beløb, som Det Forenede Kongerige skal betale, med Det Forenede Kongeriges andel i finansieringen af budgettet for 2020 af de betalingsbevillinger, der er fremført fra 2020 til 2021 i overensstemmelse med finansforordningens artikel 12 og 13, og med Det Forenede Kongeriges andel af de samlede traditionelle egne indtægter, der overdrages til Unionen i januar og februar 2021, og for hvilke Unionens fordringer i november og december 2020 blev fastlagt i overensstemmelse med artikel 2 i forordning (EU, Euratom) nr. 609/2014. Unionen tilbagebetaler også Det Forenede Kongerige Det Forenede Kongeriges andel af de samlede traditionelle egne indtægter, som medlemsstaterne har overdraget efter den 31. december 2020 for varer, der er overgået til fri omsætning med henblik på ophør eller afslutning af midlertidig opbevaring eller toldprocedurer omhandlet i artikel 49, stk. 2, som er påbegyndt senest denne dato.

5. Unionen foretager på Det Forenede Kongeriges anmodning, der tidligst foretages efter den 31. december 2028, et overslag over de resterende beløb, som Det Forenede Kongerige skal betale i henhold til denne artikel, på grundlag af en regel, der tager højde for størrelsen af de uindfriede forpligtelser ved årets udgang og et overslag over eventuelle frigørelser for disse uindfriede forpligtelser, eventuelle finansielle korrektioner og eventuelle indtægter fra overtrædelsesprocedurerne efter årets afslutning. Når Det Forenede Kongerige over for Det Blandede Udvalg og det i artikel 165, stk. 1, litra f), omhandlede udvalg vedrørende finansielle bestemmelser har bekræftet, at det godkender forslaget, betaler Det Forenede Kongerige det skønnede beløb som justeret i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 4 i forbindelse med de betalinger, som Det Forenede Kongerige har foretaget i det foregående år. Ved betaling af de beløb, der er omhandlet i nærværende stykke, bortfalder de resterende forpligtelser for Unionen eller Det Forenede Kongerige i henhold til nærværende artikel.

Artikel 141

Bøder, som er fastsat senest den 31. december 2020

1. Med hensyn til en bøde, der er fastsat af Unionen senest den 31. december 2020, som er endelig, og som ikke er en formålsbestemt indtægt, refunderer Unionen Det Forenede Kongerige dets andel af den af Unionen opkrævede bøde, medmindre dette beløb allerede er opført som budgetindtægt i Unionens budget senest den 31. december 2020.

2. Med hensyn til en bøde, der er fastsat af Unionen efter den 31. december 2020 efter en procedure omhandlet i artikel 92, stk. 1, refunderer Unionen Det Forenede Kongerige dets andel af den af Unionen opkrævede bøde, når denne bøde er endelig.

Artikel 142

Unionens forpligtelser ved udgangen af 2020

1. Det Forenede Kongerige hæfter over for Unionen for sin andel af finansieringen af de af Unionens forpligtelser, der afholdes indtil den 31. december 2020, med undtagelse af følgende:

a) forpligtelser med tilhørende aktiver, herunder: Unionens låneaktiver i forbindelse med finansiel bistand og de tilknyttede passiver på balancen, aktiver svarende til materielle anlægsaktiver og bestemmelser, der vedrører nedlukningen af Det Fælles Forskningscenters nukleare anlæg, og alle leasingrelaterede forpligtelser, immaterielle aktiver og lagerbeholdninger, eventuelle aktiver og passiver i forbindelse med forvaltningen af valutarisiko, periodeafgrænsningsposter og alle andre bestemmelser end bestemmelser, der vedrører bøder, retssager og finansielle garantiforpligtelser, og

b) forpligtelser og aktiver, der er knyttet til budgettets gennemførelse og forvaltningen af egne indtægter, herunder udestående forfinansiering, tilgodehavender, likvide midler, betalingsforpligtelser og skyldige omkostninger, herunder omkostninger, der vedrører Den Europæiske Garantifond for Landbruget, eller som allerede er opført i de uindfriede forpligtelser (UF).

2. Det Forenede Kongerige hæfter navnlig for sin andel af Unionens ansvar for pensionsrettigheder og rettigheder til andre beskæftigelsesrelaterede ydelser, der er optjent senest den 31. december 2020. Betalinger i forbindelse med denne forpligtelse foretages i overensstemmelse med stk. 5 og 6.

3. Unionen meddeler senest den 31. marts hvert år fra og med 2022 Det Forenede Kongerige de betalinger, der er foretaget i løbet af det foregående år, og som svarer til de uindfriede forpligtelser pr. 31. december 2020, samt størrelsen på Det Forenede Kongeriges bidrag til disse betalinger.

4. Unionen sender senest den 31. marts hvert år fra og med 2022 Det Forenede Kongerige et særligt dokument om pensioner, som vedrører situationen pr. 31. december det foregående år med hensyn til det i stk. 2 omhandlede ansvar, og hvoraf fremgår:

a) de resterende beløb, der endnu ikke er betalt i forbindelse med de i stk. 5 beskrevne forpligtelser

b) de beregninger, der er foretaget, og de data og forudsætninger, der er anvendt til at fastsætte det beløb, som Det Forenede Kongerige skal betale senest den 30. juni i det pågældende år for så vidt angår pensionsudbetalinger til personalet og Unionens budgetbidrag til den fælles sygeforsikringsordning i det foregående år i overensstemmelse med stk. 6, og et overslag over disse beløb for det pågældende år

c) oplysninger, der baseret på befolkningen pr. 31. december 2020 angiver antallet af faktiske modtagere og skønnet antal fremtidige modtagere af pensions- og sygeforsikringsordningerne ved udgangen af det foregående år og de deraf følgende rettigheder efter fratræden på det pågældende tidspunkt, og

d) Det Forenede Kongeriges uindfriede forpligtelser beregnet ved hjælp af aktuarmæssige værdiansættelser foretaget i overensstemmelse med de relevante internationale regnskabsstandarder for den offentlige sektor og en redegørelse for udviklingen i dette ansvar sammenlignet med det foregående år.

Dokumentet kan ajourføres senest den 30. september samme år for at afspejle de endelige tal for det foregående år.

5. Med hensyn til Det Forenede Kongeriges ansvar for pensionsrettigheder og rettigheder til andre beskæftigelsesrelaterede ydelser omhandlet i stk. 2, for så vidt angår pensioner til medlemmer og offentligt EU-ansatte på højt plan, der er omfattet af Rådets forordning nr. 422/67/EØF, nr. 5/67/Euratom ([148]), Europa-Parlamentets afgørelse 2005/684/EF, Euratom ([149]) og Rådets forordning (EU) 2016/300 ([150]), bidrager Det Forenede Kongerige til forpligtelserne, som de er opført i Unionens konsoliderede regnskab for regnskabsåret 2020, i 10 rater fra og med den 31. oktober 2021.

6. Med hensyn til Det Forenede Kongeriges ansvar for pensionsrettigheder og rettigheder til andre beskæftigelsesrelaterede ydelser omhandlet i stk. 2, for så vidt angår Unionens tjenestemandspensioner, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 77-84 i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union, og de pensioner til midlertidigt ansatte, kontraktansatte og parlamentariske assistenter, som er fastsat i overensstemmelse med henholdsvis artikel 33-40, artikel 101-114 og artikel 135 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Den Europæiske Union, bidrager Det Forenede Kongerige årligt til nettobetalingerne fra Unionens budget til hver modtager og til Unionens tilhørende budgetbidrag til den fælles sygeforsikringsordning for hver modtager eller person, der modtager ydelser via en modtager. Betalingerne af dette bidrag begynder den 30. juni 2022.

For de pensioner, der er omhandlet i første afsnit, er Det Forenede Kongeriges betaling summen af de nettobetalinger, der for hver modtager er foretaget fra Unionens budget det foregående år, ganget med Det Forenede Kongeriges andel og en bestemt procentdel for hver enkelt modtager (»den bestemte procentdel«). Den bestemte procentdel er som følger:

a) For en modtager, der modtager pension den 1. januar 2021, er den bestemte procentdel 100 %.

b) For enhver anden pensionsmodtager beregnes den bestemte procentdel som forholdet mellem de pensionsrettigheder, der er optjent i overensstemmelse med vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union, navnlig vedtægtens bilag VIII, senest den 31. december 2020, herunder pensionsrettigheder, der er overført på denne dato, og de optjente pensionsrettigheder på pensions- eller dødsdatoen, hvis denne ligger tidligere, eller på den dato, hvor personen forlader ordningen.

c) Med henblik på bidraget fra budgettet til den fælles sygeforsikringsordning beregnes den bestemte procentdel som forholdet mellem det antal år, hvor modtageren har bidraget til pensionsordningen indtil den 31. december 2020, og det samlede antal år ved pensionering, i løbet af hvilket modtageren eller den person, der er omfattet af vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union, og som udgør grundlaget for rettighederne under den fælles sygeforsikringsordning, har bidraget til pensionsordningen.

For en modtager af en efterladtepension eller en børnepension, der er fastsat i overensstemmelse med vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union, foretages beregningen ud fra karrieren for den person, der er omfattet af den personalevedtægt, hvilket udgør grundlaget for efterladtepensionen eller børnepensionen.

Så længe det ansvar, som er knyttet til dette stykke, ikke er bortfaldet, kan Det Forenede Kongerige i et givet år (»år N«) inden den 1. marts i år N sende Unionen en anmodning om at betale den uindfriede forpligtelse den 31. december i år N. Unionen fastsætter størrelsen af den uindfriede forpligtelse i forhold til pensionsrettighederne og til rettigheder efter fratræden under den fælles sygeforsikringsordning, idet der anvendes samme metode som i stk. 4, litra d). Hvis Det Forenede Kongerige erklærer sig enig heri, betaler det dette beløb i fem rater, hvoraf den første betaling finder sted i år N +1. Det Forenede Kongerige dækker også sin forpligtelse for år N ved hjælp af den procedure, der er fastsat i nærværende stykke. Efter betalingen er gennemført og under forudsætning af, at de i stk. 5 omhandlede betalinger er gennemført, bortfalder de resterende forpligtelser i henhold til denne artikel. Det Blandede Udvalg og det i artikel 165, stk. 1, litra f), omhandlede udvalg vedrørende finansielle bestemmelser underrettes om denne situation.

([148]) Rådets forordning nr. 422/67/EØF, nr. 5/67/Euratom af 25. juli 1967 om lønningsregulativ for Kommissionens formand og medlemmer og for Domstolens præsident, dommere, generaladvokater og justitssekretær (EFT 187 af 8.8.1967, s. 1).

([149]) Europa-Parlamentets afgørelse 2005/684/EF, Euratom af 28. september 2005 om vedtagelse af statutten for Europa-Parlamentets medlemmer (EUT L 262 af 7.10.2005, s. 1).

([150]) Rådets forordning (EU) 2016/300 af 29. februar 2016 om lønningsregulativ for offentligt EU-ansatte på højt plan (EUT L 58 af 4.3.2016, s. 1).

Artikel 143

Finansielle eventualforpligtelser i tilknytning til lån i forbindelse med finansiel bistand, EFSI, EFSD og det eksterne lånemandat

1. Det Forenede Kongerige hæfter over for Unionen for sin andel af Unionens finansielle eventualforpligtelser som følge af finansielle transaktioner, som er:

a) vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet eller af Europa-Kommissionen inden datoen for denne aftales ikrafttræden, hvis sådanne finansielle transaktioner vedrører lån i forbindelse med finansiel bistand, der er vedtaget i overensstemmelse med Rådets forordning (EU) nr. 407/2010 ([151]), Rådets forordning (EF) nr. 332/2002 ([152]) eller Europa-Parlamentets og Rådets afgørelser om makrofinansiel bistand til forskellige lande på baggrund af en tilførsel i overensstemmelse med Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 480/2009 ([153]) eller Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2728/94 ([154])

b) godkendt inden datoen for denne aftales ikrafttræden af de organer, enheder eller personer, der er direkte ansvarlige for gennemførelsen af finansielle transaktioner i forbindelse med budgetgarantier, som enten blev givet til EIB gennem EFSI i overensstemmelse med forordning (EU) 2015/1017 eller gennem det eksterne lånemandat i overensstemmelse med forordning (EF, Euratom) nr. 480/2009 eller forordning (EF, Euratom) nr. 2728/94 og Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 466/2014/EU ([155]) eller Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1080/2011/EU ([156]), eller blev givet til støtteberettigede modparter (EFSD).

Unionen forelægger den 31. juli 2019 Det Forenede Kongerige en særlig rapport om disse finansielle transaktioner med oplysninger for hver type instrument om:

a) de finansielle forpligtelser som følge af disse finansielle transaktioner på datoen for denne aftales ikrafttræden

b) hvor det er relevant, de hensættelser, der på datoen for denne aftales ikrafttræden gives mulighed for i de respektive garantifonde eller forvaltningskonti til at dække de finansielle forpligtelser, der er omhandlet i litra a), og de respektive hensættelser, som der er indgået forpligtelser for, og som endnu ikke er betalt.

I Unionens konsoliderede regnskab for 2019 og 2020 offentliggøres de betalinger, der er foretaget i forbindelse med de i andet afsnit, litra b), omhandlede bestemmelser fra datoen for denne aftales ikrafttræden og indtil den 31. december i henholdsvis 2019 og 2020 for de samme finansielle transaktioner som omhandlet i dette stykke, men som fastsættes på datoen for denne aftales ikrafttræden eller derefter.

Det Forenede Kongeriges ansvar over for Unionen i forbindelse med de finansielle transaktioner, der er omhandlet i dette stykke, berøres ikke af nogen omstrukturering af de pågældende finansielle transaktioner. Navnlig må Det Forenede Kongeriges finansielle eksponering ikke vokse i nominel værdi i sammenligning med situationen umiddelbart inden omstruktureringen.

2. Med hensyn til de finansielle transaktioner, der er omhandlet i stk. 1, hæfter Unionen over for Det Forenede Kongerige for sin andel af:

a) eventuelle beløb, som Unionen har inddrevet hos debitorer af forfaldne fordringer, eller som vedrører uretmæssige betalinger, og

b) eventuelle nettoindtægter som følge af forskellen mellem finansielle og operationelle indtægter og finansielle og operationelle udgifter, der er opført som generelle eller formålsbestemte indtægter på Unionens budget.

([151]) Rådets forordning (EU) nr. 407/2010 af 11. maj 2010 om oprettelse af en europæisk finansiel stabiliseringsmekanisme (EUT L 118 af 12.5.2010, s. 1).
([152]) Rådets forordning (EF) nr. 332/2002 af 18. februar 2002 om indførelse af en mekanisme for mellemfristet betalingsbalancestøtte til medlemsstaterne (EFT L 53 af 23.2.2002, s. 1).
([153]) Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 480/2009 af 25. maj 2009 om oprettelse af en garantifond for aktioner i forhold til tredjeland (EUT L 145 af 10.6.2009, s. 10).
([154]) Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2728/94 af 31. oktober 1994 om oprettelse af en garantifond for aktioner i forhold til tredjeland (EFT L 293 af 12.11.1994, s. 1).
([155]) Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 466/2014/EU af 16. april 2014 om en EU-garanti til Den Europæiske Investeringsbank mod tab i forbindelse med finansieringstransaktioner til støtte for investeringsprojekter uden for Unionen (EUT L 135 af 8.5.2014, s. 1).
([156]) Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1080/2011/EU af 25. oktober 2011 om en EU-garanti til Den Europæiske Investeringsbank mod tab i forbindelse med lån til og lånegarantier for projekter uden for Unionen og om ophævelse af afgørelse nr. 633/2009/EF (EUT L 280 af 27.10.2011, s. 1).

For indtægter fra forvaltningen af midler tilført fra de instrumenter, der har en tilførsel, beregner Unionen en procentdel af indtægterne som forholdet mellem nettoindtægten for det foregående år og den samlede tilførsel ved udgangen af det foregående år. Størrelsen af forpligtelsen over for Det Forenede Kongerige for så vidt angår indtægter fra forvaltningen af tilførte midler er det beløb, der fremkommer ved at gange Det Forenede Kongeriges nuværende hensættelser som omhandlet i stk. 5 med denne procentdel af indtægterne.

3. Senest den 31. marts 2021 meddeler Unionen for hvert af de i stk. 1 omhandlede instrumenter, som giver mulighed for at tilføre midler fra Unionens budget, Det Forenede Kongerige:

a) den oprindelige tilførsel beregnet som Det Forenede Kongeriges andel af summen af:

   i) de tilførsler, der pr. 31. december 2020 er vedtaget i den tilsvarende garantifond

   ii) størrelsen af de tilførsler, for hvilke der er indgået forpligtelser, og som pr. 31. december 2020 endnu ikke er betalt, og

   iii) de betalinger, der er foretaget fra datoen for denne aftales ikrafttræden og indtil den 31. december 2020 vedrørende finansielle transaktioner, som der er truffet afgørelse om fra og med datoen for denne aftales ikrafttræden, og

b) sin standardtilførselssats beregnet som forholdet mellem Det Forenede Kongeriges oprindelige tilførsler under det pågældende instrument og størrelsen af de i stk. 1 omhandlede finansielle transaktioner pr. 31. december 2020, som der er truffet beslutning om inden datoen for denne aftales ikrafttræden.

4. Unionen meddeler den 31. marts hvert år fra og med 2021 og indtil afskrivning, udløb eller afslutning af de finansielle transaktioner, der er omhandlet i stk. 1, Det Forenede Kongerige oplysninger om disse finansielle transaktioner. For hver type instrument gives oplysninger om:

a) de uindfriede forpligtelser pr. 31. december det foregående år

b) de betalinger, som Unionen har foretaget i det foregående år i forbindelse med de finansielle transaktioner, og størrelsen af sådanne betalinger, der er akkumuleret efter den 31. december 2020

c) Det Forenede Kongeriges aktuelle tilførsler og dets aktuelle tilførselssats som fastsat i stk. 5

d) de tilbagebetalinger, der er foretaget til Det Forenede Kongerige i det foregående år i overensstemmelse med stk. 6, litra a), og størrelsen af sådanne tilbagebetalinger, der er akkumuleret efter den 31. december 2020

e) de i stk. 2 omhandlede inddrevne beløb og nettoindtægter, der er opført på Unionens budget for det foregående år

f) om nødvendigt andre nyttige oplysninger om de finansielle transaktioner i det foregående år.

5. Senest den 31. marts hvert år skal Unionen for hvert af de instrumenter, der er omhandlet i stk. 1, hvis der i basisretsakten er foreskrevet tilførsler fra Unionens budget:

a) beregne Det Forenede Kongeriges aktuelle tilførsler defineret som Det Forenede Kongeriges oprindelige tilførsler fratrukket:

   i) Det Forenede Kongeriges andel af de i stk. 4, litra b), omhandlede akkumulerede betalinger, som efter den 31. december 2020 er foretaget over Unionens budget i forbindelse med finansielle transaktioner, som der er truffet afgørelse om inden datoen for denne aftales ikrafttræden

   ii) Det Forenede Kongeriges andel af de frigørelser, der er foretaget i de foregående år vedrørende de uindfriede forpligtelser, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 3, litra a), nr. ii), som meddelt i henhold til artikel 140, stk. 3

   iii) det akkumulerede omfang af tilbagebetalinger til Det Forenede Kongerige pr. 1. januar 2021 som omhandlet i stk. 4, litra d)

b) meddele Det Forenede Kongerige den aktuelle tilførselssats defineret som forholdet mellem Det Forenede Kongeriges aktuelle tilførsler og størrelsen af de finansielle transaktioner, der er omhandlet i stk. 4, litra a).

6. Hvert år fra og med 2022 hæfter:

a) Unionen, hvis Det Forenede Kongeriges aktuelle tilførselssats for et instrument overstiger landets standardtilførselssats for det pågældende instrument, over for Det Forenede Kongerige med hensyn til det pågældende instrument for det beløb, der fremkommer ved at gange værdien af de finansielle forpligtelser, der er omhandlet i stk. 4, litra a), med forskellen mellem den aktuelle tilførselssats og standardtilførselssatsen. Unionens ansvar må ikke overstige værdien af Det Forenede Kongeriges løbende tilførsler som beregnet i stk. 5.

b) Det Forenede Kongerige, hvis Det Forenede Kongeriges aktuelle tilførselssats for et instrument i et givet år bliver negativt, over for Unionen med hensyn til det pågældende instrument for beløbet af de negative aktuelle tilførsler. I de følgende år hæfter Det Forenede Kongerige over for Unionen med hensyn til det pågældende instrument for sin andel af betalingerne som meddelt i overensstemmelse med denne artikels stk. 4, litra b), og for Det Forenede Kongeriges andel af værdien af frigørelser i det foregående år vedrørende de uindfriede forpligtelser omhandlet i nærværende artikels stk. 3, litra a), nr. ii), som meddelt i henhold til artikel 140, stk. 3.

7. Hvis Det Forenede Kongeriges aktuelle tilførsler er positive, når Unionens finansielle transaktioner, der er tilknyttet et instrument som omhandlet i stk. 1, er bortfaldet, hæfter Unionen over for Det Forenede Kongerige for den del af Det Forenede Kongeriges aktuelle tilførsler, der er beregnet i overensstemmelse med stk. 5.

8. Efter den 31. december 2020 hæfter Det Forenede Kongerige, hvis der foretages udbetalinger fra Unionens budget til de finansielle transaktioner, der er omhandlet i stk. 1, i forbindelse med et instrument, for hvilket der i basisretsakten ikke fastsættes tilførsler, over for Unionen for så vidt angår dette instrument for sin andel af betalingerne som meddelt i overensstemmelse med stk. 4, litra b).

9. Med henblik på denne artikel skal der, når finansielle forpligtelser, betalinger, inddrivelser eller andre beløb vedrører finansielle transaktioner som omhandlet i stk. 1, men det ikke direkte kan fastslås, om de hidrører fra en bestemt finansiel transaktion, som følge af anvendelsen af risikodeling eller efterstillede mekanismer, ske beregning af de relevante finansielle forpligtelser, betalinger, inddrivelser eller andre beløb, som skal fastsættes med henblik på anvendelsen af denne artikel, på et pro rata-grundlag baseret på forholdet mellem antallet af finansielle transaktioner, der er blevet vedtaget eller godkendt inden datoen for denne aftales ikrafttræden, pr. 31. december året inden beregningen foretages, og den samlede størrelse af de finansielle transaktioner pr. sidstnævnte dato.

10. I tilfælde, hvor finansielle transaktioner som omhandlet i stk. 1 ikke er afskrevet, betragtes sådanne finansielle transaktioner efter 10 år som afskrevet forholdsmæssigt i forhold til afskrivningen af den resterende afskrivning.

Artikel 144

Finansielle instrumenter under direkte eller indirekte gennemførelse, der finansieres af programmerne under FFR 2014-2020 eller under tidligere finansielle overslag

1. Fra datoen for denne aftales ikrafttræden og indtil den fulde afskrivning af de finansielle transaktioner, der er omhandlet i nærværende afsnits litra a), identificerer Unionen de finansielle transaktioner, som:

a) inden datoen for denne aftales ikrafttræden er blevet vedtaget af Europa-Kommissionen og, hvor det er nødvendigt, godkendt af de finansielle institutioner, som Europa-Kommissionen har overdraget gennemførelsen af et finansielt instrument under et program under FFR 2014-2020 eller under tidligere finansielle overslag under direkte eller indirekte gennemførelse og

b) er blevet vedtaget og, hvor det er nødvendigt, godkendt på eller efter datoen for denne aftales ikrafttræden.

Unionen giver den 31. juli 2019 i den rapport, der er omhandlet i artikel 143, stk. 1, andet afsnit, følgende oplysninger om de finansielle instrumenter under direkte eller indirekte gennemførelse, der finansieres af programmerne under FFR 2014-2020 eller under tidligere finansielle overslag:

a) de finansielle forpligtelser, der opstår i forbindelse med de transaktioner, som Europa-Kommissionen eller den enhed, som Europa-Kommissionen har overdraget gennemførelsen af det finansielle instrument, har vedtaget inden datoen for denne aftales ikrafttræden, og

b) de beløb, som Europa-Kommissionen har betalt for de finansielle instrumenter, og de beløb, der er indgået forpligtelser for vedrørende de finansielle instrumenter, som endnu ikke er betalt på denne dato.

Unionens ansvar over for Det Forenede Kongerige i forbindelse med de finansielle transaktioner, der er omhandlet i dette stykke, berøres ikke af en omstrukturering af de pågældende finansielle transaktioner, i det omfang sådan omstrukturering ikke øger modpartens finansielle eksponering i nominel værdi, som den var umiddelbart inden omstruktureringen.

2. Unionen sender den 31. marts hvert år fra og med 2021 og indtil afskrivning, udløb eller afslutning af hver af de finansielle transaktioner, der er omhandlet i stk. 1, Det Forenede Kongerige de tilgængelige oplysninger om de i stk. 1 omhandlede finansielle transaktioner, som er blevet vedtaget eller godkendt inden datoen for denne aftales ikrafttræden, og om dem, der er blevet vedtaget eller godkendt på eller efter denne dato. For hvert instrument gives følgende oplysninger:

a) finansielle forpligtelser pr. 31. december det foregående år som følge af de finansielle transaktioner, som Europa-Kommissionen har vedtaget, eller som den enhed, som Europa-Kommissionen har overdraget gennemførelsen af det finansielle instrument, har godkendt inden datoen for denne aftales ikrafttræden

b) de samlede finansielle forpligtelser pr. 31. december det foregående år som følge af de finansielle transaktioner, som Europa-Kommissionen eller den enhed, som Europa-Kommissionen har overdraget gennemførelsen af det finansielle instrument, har vedtaget

c) forholdet mellem beløbene omhandlet i litra a) og b)

d) de betalinger, som er foretaget fra hensættelsesfonden eller fra forvaltningskonti hos de bemyndigede enheder, når sådanne betalinger vedrører finansielle transaktioner, som Europa-Kommissionen har vedtaget, eller som den enhed, som Europa-Kommissionen har overdraget gennemførelsen af det finansielle instrument, har godkendt efter datoen for denne aftales ikrafttræden

e) den del af de beløb, der betales tilbage til Unionen i overensstemmelse med finansforordningens artikel 209, stk. 3, bortset fra de i nærværende stykkes litra f) omhandlede afkast, i forbindelse med finansielle transaktioner, som er vedtaget eller godkendt inden datoen for denne aftales ikrafttræden

f) afkast af midler fra det finansielle instrument i hensættelsesfonden eller på forvaltningskonti

g) den del af beløbet i hensættelsesfonden eller på forvaltningskonti, der ikke er udbetalt, og som er blevet inddrevet af Europa-Kommissionen

h) om nødvendigt andre nyttige oplysninger om de finansielle transaktioner i det foregående år.

3. Unionen er over for Det Forenede Kongerige ansvarlig for Det Forenede Kongeriges andel af de i stk. 2, litra d)-g), omhandlede beløb.

4. Med henblik på denne artikel skal der, når finansielle forpligtelser, betalinger, inddrivelser eller andre beløb vedrører finansielle transaktioner som omhandlet i stk. 1, men det ikke direkte kan fastslås, om de hidrører fra en bestemt finansiel transaktion som følge af anvendelsen af risikodeling eller efterstillede mekanismer, ske beregning af de relevante finansielle forpligtelser, betalinger, inddrivelser eller andre beløb, som skal fastsættes med henblik på anvendelsen af denne artikel, på et pro rata-grundlag baseret på det forhold, der er omhandlet i stk. 2, litra c).

Artikel 145

Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab

Unionen er over for Det Forenede Kongerige ansvarlig for sin andel af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskabs nettoaktiver under afvikling pr. 31. december 2020.

Unionen tilbagebetaler Det Forenede Kongerige det relevante beløb i fem lige store årlige rater den 30. juni hvert år fra og med den 30. juni 2021.

Artikel 146

Unionens investeringer i EIF

Unionen er over for Det Forenede Kongerige ansvarlig for sin andel af Unionens investeringer i EIF's indbetalte kapital pr. 31. december 2020.

Unionen tilbagebetaler Det Forenede Kongerige det relevante beløb i fem lige store årlige rater den 30. juni hvert år fra og med den 30. juni 2021.

Artikel 147

Eventualforpligtelser knyttet til retssager

1. Det Forenede Kongerige er ansvarligt for sin andel af de betalinger, der er påkrævede for at indfri de af Unionens eventualforpligtelser, der forfalder i forbindelse med retssager vedrørende Unionens finansielle interesser i tilknytning til budgettet, og navnlig i forbindelse med forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 eller i forbindelse med retssager som følge af gennemførelsen af EU-programmer og -politikker, forudsat at de faktiske forhold, der lå til grund for disse sager, fandt sted senest den 31. december 2020.

Unionen er over for Det Forenede Kongerige ansvarlig for sin andel af ethvert senere inddrevet beløb med tilknytning til de betalinger, der er omhandlet i første afsnit.

2. Unionen meddeler senest den 31. marts hvert år Det Forenede Kongerige de beløb, der er omhandlet i stk. 1.

Artikel 148

Betalinger efter 2020

1. Referencedatoerne for Det Forenede Kongeriges betalinger til Unionen eller for Unionens betalinger til Det Forenede Kongerige, som foretages efter den 31. december 2020, er den 30. juni og den 31. oktober hvert år for beløb:

a) omhandlet i artikel 49, stk. 2, artikel 50 og 53, artikel 62, stk. 2, artikel 63, stk. 1, litra e), artikel 63, stk. 2, artikel 99, stk. 3, og artikel 100, stk. 2

b) omhandlet i artikel 84, stk. 1)

c) omhandlet i artikel 136, stk. 3, litra a), b), c), e) og f), senest på den efterfølgende referencedato efter datoen for justering eller korrektion

d) som følge af korrigerende foranstaltninger, som Det Forenede Kongerige skal træffe vedrørende egne indtægter for regnskabsårene indtil 2020 som følge af kontrol gennemført i henhold til forordning (EU, Euratom) nr. 608/2014 eller forordning (EØF, Euratom) nr. 1553/89 eller af anden årsag, senest på den efterfølgende referencedato efter datoen for den korrigerende foranstaltning

e) omhandlet i artikel 140, stk. 4, i to rater på referencedatoerne for betalingerne, hvoraf den første rate svarer til halvdelen af den anden rate

f) omhandlet i artikel 140, stk. 5, pr. 30. juni, efter at Det Forenede Kongerige over for det i artikel 165, stk. 1, litra f), omhandlede udvalg vedrørende finansielle bestemmelser og Det Blandede Udvalg har bekræftet, at det godkender Unionens forslag

g) omhandlet i artikel 141, senest på den efterfølgende referencedato efter justeringen af medlemsstaternes egne indtægter som følge af den endelige opførelse af bøden på Unionens budget

h) omhandlet i artikel 142, stk. 1, senest på den efterfølgende referencedato efter datoen for den i stk. 3 omhandlede meddelelse

i) omhandlet i artikel 142, stk. 5, og artikel 142, stk. 6, fjerde afsnit, pr. 31. oktober hvert år

j) omhandlet i artikel 142, stk. 6, første afsnit, pr. 30. juni hvert år

k) omhandlet i artikel 143 og 144, senest på den efterfølgende referencedato efter datoen for den i artikel 143, stk. 4, og artikel 144, stk. 2, omhandlede meddelelse

l) omhandlet i artikel 145 og 146

m) omhandlet i artikel 147, stk. 2, senest på den efterfølgende referencedato efter datoen for den deri omhandlede meddelelse

n) omhandlet i stk. 3 som mulige påløbne renter.

Betalingerne foretages i fire lige store månedlige rater for betalinger, hvor referencedatoen er den 30. juni, og i otte lige store månedlige rater for betalinger, hvor referencedatoen er den 31. oktober. Alle betalinger foretages senest den sidste arbejdsdag i hver måned fra og med referencedatoen eller den sidste arbejdsdag inden referencedatoen, såfremt referencedatoen ikke er en arbejdsdag.

2. Så længe der stadig skal foretages betalinger fra Unionen til Det Forenede Kongerige eller fra Det Forenede Kongerige til Unionen, sender Unionen den 16. april og den 16. september hvert år Det Forenede Kongerige et dokument med angivelse af de relevante beløb, der skal betales, udtrykt i euro og i britiske pund på grundlag af den omregningskurs, som Den Europæiske Centralbank anvender den første arbejdsdag i måneden. Unionen eller Det Forenede Kongerige betaler nettobeløbene senest på de datoer, der er omhandlet i stk. 1.

3. Der betales renter af enhver forsinkelse i betalinger fra Det Forenede Kongerige til Unionen eller fra Unionen til Det Forenede Kongerige i overensstemmelse med artikel 12 i forordning (EU, Euratom) nr. 609/2014.

KAPITEL 3

Den Europæiske Centralbank

Artikel 149

Tilbagebetaling af den indbetalte kapital

Den Europæiske Centralbank tilbagebetaler på Unionens vegne den af Bank of England indbetalte kapital. Tilbagebetalingsdatoen og andre praktiske foranstaltninger fastsættes i overensstemmelse med protokol nr. 4 om statutten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank.

KAPITEL 4

Den Europæiske Investeringsbank

Artikel 150

Det Forenede Kongeriges fortsatte ansvar og tilbagebetaling af den indbetalte kapital

1. Det Forenede Kongerige hæfter fortsat som fastsat i denne artikel for de finansielle transaktioner, som EIB har godkendt inden datoen for denne aftales ikrafttræden, som nærmere præciseret i stk. 2 (»EIB's finansielle transaktioner«), selv om den deraf følgende finansielle eksponering påtages på eller efter datoen for denne aftales ikrafttræden, og hæfter fortsat for andre risici, som EIB påtager sig, jf. andet afsnit.

I overensstemmelse med stk. 6 omfatter Det Forenede Kongeriges ansvar også EIB's finansielle transaktioner og risici i forbindelse med aktiv-passiv-styring og operationelle risici, der kan tilskrives EIB's finansielle transaktioner. For andre sådanne risici, som ikke er forbundet med specifikke finansielle operationer, og som ikke kan tilskrives beholdningen af finansielle transaktioner, der er opført efter datoen for denne aftales ikrafttræden, står Det Forenede Kongeriges ansvar i forhold til forholdet mellem den resterende eksponering som følge af EIB's finansielle transaktioner og de finansielle transaktioners samlede beløb på det tidspunkt, hvor Det Forenede Kongeriges ansvar udløses i overensstemmelse med stk. 6.

Gennemførelsen af en eventuel EIB-vækststrategi for perioden efter udtrædelsen er ikke omfattet af denne artikel.

2. EIB's finansielle transaktioner omfatter lån, garantier, fondsinvesteringer, egenkapitalinvesteringer, obligationer og andre substitutionsprodukter for lån og alle øvrige finansielle transaktioner med modparter eller vedrørende projekter inden for og uden for medlemsstaternes område, herunder transaktioner, der garanteres af tredjeparter, herunder medlemsstaterne eller Unionen.

Det Forenede Kongeriges ansvar for EIB's finansielle transaktioner finder anvendelse, når EIB's finansielle eksponering:

a) er baseret på en godkendelse fra EIB's bestyrelse afgivet inden datoen for denne aftales ikrafttræden eller på en afgørelse, der er vedtaget på grundlag af en delegation fra bestyrelsen inden datoen for denne aftales ikrafttræden

b) sker som følge af omstruktureringen af en af EIB's finansielle transaktioner i det omfang en sådan omstrukturering ikke øger modpartens finansielle eksponering i nominel værdi, som den var umiddelbart inden omstruktureringen

c) sker som følge af en ændring af en af EIB's finansielle transaktioner, når den pågældende ændring blev godkendt af EIB's bestyrelse på eller efter datoen for denne aftales ikrafttræden, i det omfang en sådan ændring ikke øger modpartens finansielle eksponering, som den var umiddelbart inden ændringen, eller

d) sker som følge af EIB's institutionelle deltagelse i EIF's og Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udviklings kapital, som den var umiddelbart inden datoen for denne aftales ikrafttræden.

Med henblik på at fastsætte grænserne for Det Forenede Kongeriges ansvar i henhold til stk. 3 og 5 anses EIB's eksponering som følge af EIB's finansielle transaktioner, der efter deres karakter ikke afskrives, navnlig investeringer af egenkapitaltypen, revolverende mandater tildelt EIF og deltagelsen i EIF's og Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udviklings kapital, for at afskrives på følgende vis: i en periode på 10 år fra denne aftales ikrafttræden anses beløbet for den ikkeafskrivelige eksponering i henhold til EIB's finansielle transaktion for at forblive på det beløb, som EIB godkendte forud for denne aftales ikrafttræden, fratrukket enhver afhændelse foretaget af EIB siden denne dato. Efter denne periode behandles beløbet som faldende i forhold til afskrivningen på den resterende afskrivelige eksponering som følge af EIB's finansielle transaktioner.

3. Med henblik på stk. 1 hæfter Det Forenede Kongerige for sin andel af EIB's tegnede, ikke indbetalte kapital, som den var umiddelbart inden datoen for denne aftales ikrafttræden. Det Forenede Kongerige foretager betalinger til EIB op til det beløb, der svarer til dets ansvar i henhold til nærværende stykke, når ansvaret udløses i overensstemmelse med stk. 6.

Det samlede ansvar i henhold til nærværende stykke må på intet tidspunkt overstige Det Forenede Kongeriges andel af EIB's tegnede, ikke indbetalte kapital, som den var umiddelbart inden datoen for denne aftales ikrafttræden.

Når beløbet for EIB's resterende eksponering i henhold til EIB's finansielle transaktioner omhandlet i stk. 1 er lavere end den samlede værdi af EIB's tegnede kapital, som den var umiddelbart inden datoen for denne aftales ikrafttræden, begrænses Det Forenede Kongeriges ansvar i henhold til nærværende stykke på ethvert givet tidspunkt til det beløb, der fremkommer ved at anvende forholdet mellem Det Forenede Kongeriges indbetalte andel af EIB's tegnede kapital og EIB's samlede tegnede kapital, som de var umiddelbart inden datoen for denne aftales ikrafttræden (»Det Forenede Kongeriges andel af den tegnede kapital«), sammenholdt med forskellen mellem størrelsen af den resterende eksponering på det pågældende tidspunkt og EIB's samlede indbetalte, tegnede kapital, som den var umiddelbart inden datoen for denne aftales ikrafttræden.

4. EIB betaler på Unionens vegne Det Forenede Kongerige et beløb, som svarer til Det Forenede Kongeriges andel af EIB's indbetalte, tegnede kapital, som den var umiddelbart inden datoen for denne aftales ikrafttræden. Betalingen skal ske i overensstemmelse med protokol nr. 5 vedrørende vedtægterne for Den Europæiske Investeringsbank. Den udbetales i 12 årlige rater. De første 11 rater, som hver svarer til 300 000 000 EUR, forfalder den 15. december hvert år fra og med 2019. Restbeløbet på 195 903 950 EUR forfalder den 15. december 2030. De betalinger, der foretages i overensstemmelse med dette stykke, frigør ikke Det Forenede Kongerige for dets ansvar i henhold til stk. 5.

5. Med henblik på stk. 1 hæfter Det Forenede Kongerige ud over dets ansvar i henhold til stk. 3 for sin indbetalte, tegnede kapital fra EIB, som den var umiddelbart inden datoen for denne aftales ikrafttræden. Det Forenede Kongerige foretager betalinger til EIB op til det beløb, der svarer til dets ansvar i overensstemmelse med nærværende stykke, når ansvaret udløses i overensstemmelse med stk. 6.

Det samlede ansvar i henhold til nærværende stykke må på intet tidspunkt overstige Det Forenede Kongeriges andel af EIB's indbetalte, tegnede kapital, som den var umiddelbart inden datoen for denne aftales ikrafttræden.

Når EIB's resterende eksponering som følge af EIB's finansielle transaktioner som omhandlet i stk. 1 er lavere end EIB's samlede indbetalte, tegnede kapital, som den var umiddelbart inden datoen for denne aftales ikrafttræden, begrænses Det Forenede Kongeriges ansvar i henhold til nærværende stykke til enhver tid til et beløb, der fremkommer ved at anvende forholdet mellem Det Forenede Kongeriges andel af den tegnede kapital og størrelsen på den resterende eksponering på det pågældende tidspunkt.

6. Det Forenede Kongeriges ansvar i overensstemmelse med denne artikel udløses på lige fod med medlemsstaterne, såfremt EIB pålægger medlemsstaterne at foretage betalinger i henhold til deres tegnede, ikke indbetalte kapital, eller når medlemsstaternes indbetalte, tegnede kapital anvendes.

Når Det Forenede Kongeriges ansvar i henhold til stk. 3 udløses, betaler Det Forenede Kongerige EIB det skyldige beløb på de samme betingelser som dem, der gælder for medlemsstaterne (herunder betalingstidspunktet og -betingelserne), som vedtaget af EIB's bestyrelse på det relevante tidspunkt. EIB's afgørelse om, at medlemsstaterne skal foretage betalinger i henhold til deres tegnede, ikke indbetalte kapital, kan navnlig være knyttet til de underliggende risikobegivenheders karakter og EIB's finansielle stilling i lyset af dens betalingsforpligtelser, aktiver og passiver, stilling på kapitalmarkederne samt de bestemmelser i dens beredskabs- og genopretningsplanlægning, der finder anvendelse på det relevante tidspunkt.

Når Det Forenede Kongeriges ansvar i henhold til stk. 5 udløses, betaler Det Forenede Kongerige EIB det skyldige beløb i euro senest 30 dage efter EIB's første anmodning og med forbehold af nærværende stykkes fjerde afsnit.

Det Forenede Kongeriges ansvar udløst i overensstemmelse med stk. 5 opfyldes fra Det Forenede Kongeriges andel af EIB's indbetalte, tegnede kapital, som den var umiddelbart inden datoen for denne aftales ikrafttræden, op til det beløb, der endnu ikke er udbetalt til Det Forenede Kongerige i overensstemmelse med stk. 4. Størrelsen af de årlige rater, der er omhandlet i stk. 4, nedsættes tilsvarende. Hvis Det Forenede Kongeriges ansvar ikke kan opfyldes fuldt ud i overensstemmelse med denne metode, betaler Det Forenede Kongerige EIB det resterende skyldige beløb.

EIB fastlægger på Unionens vegne i hvert enkelt tilfælde tildelingen af de begivenheder, der ligger til grund for udløsningen af Det Forenede Kongeriges ansvar i henhold til den relevante beholdning af finansielle transaktioner eller risici, og det beløb, som Det Forenede Kongerige er forpligtet til at betale EIB, på følgende vis:

a) I det omfang, de underliggende begivenheder kan tilskrives EIB's finansielle transaktioner, en tilknyttet risiko i forbindelse med aktiv-passiv-styring eller en operationel risiko, betaler Det Forenede Kongerige EIB et beløb svarende til henholdsvis Det Forenede Kongeriges andel af den tegnede kapital af det samlede beløb, som medlemsstaterne skal betale, eller et beløb svarende til Det Forenede Kongeriges andel af den samlede sum, hvorved medlemsstaternes indbetalte, tegnede kapital anvendes.

b) I det omfang, de underliggende begivenheder kan tilskrives andre risici og ikke kan tilskrives en specifik finansiel operation eller beholdningen af finansielle transaktioner, der er opført efter datoen for denne aftales ikrafttræden, betaler Det Forenede Kongerige EIB det beløb, der følger af litra a), ganget med forholdet mellem den resterende eksponering som følge af EIB's finansielle transaktioner og det samlede beløb for de finansielle transaktioner på det tidspunkt, hvor Det Forenede Kongeriges ansvar udløses.

7. Bortset fra de betalinger, der er omhandlet i stk. 4, er EIB ikke forpligtet til at foretage andre betalinger, afkast eller vederlag på grund af afslutningen af Det Forenede Kongeriges medlemskab af EIB eller på grund af Det Forenede Kongeriges bibeholdelse af et ansvar i overensstemmelse med denne artikel.

8. Den 31. juli 2019 giver EIB Det Forenede Kongerige meddelelse om Det Forenede Kongeriges eksponering i henhold til EIB's finansielle transaktioner samt begrænsningen af Det Forenede Kongeriges ansvar i overensstemmelse med stk. 3 og 5 med udgangspunkt i EIB's finansielle situation og Det Forenede Kongeriges ansvar på datoen for denne aftales ikrafttræden.

EIB giver den 31. marts hvert år fra og med 2020 og indtil bortfald af Det Forenede Kongeriges ansvar i overensstemmelse med denne artikel Det Forenede Kongerige meddelelse om Det Forenede Kongeriges resterende eksponering i henhold til EIB's finansielle transaktioner og begrænsningen af Det Forenede Kongeriges ansvar i overensstemmelse med stk. 3 og 5 med udgangspunkt i EIB's finansielle situation og Det Forenede Kongeriges ansvar pr. 31. december det foregående år. Rapporten skal også anføre eventuelle væsentlige ændringer, som efter EIB's opfattelse har væsentlig indvirkning på Det Forenede Kongeriges ansvar. EIB giver også rettidige oplysninger, hvis sådanne ændringer sker i løbet af året.

EIB giver Det Forenede Kongerige rettidige oplysninger om enhver forestående udløsning af Det Forenede Kongeriges ansvar i henhold til denne artikel i overensstemmelse med de oplysninger, der meddeles medlemsstaterne. Disse oplysninger omfatter oplysninger om den udløsende begivenheds karakter og beregningen af de beløb, der skal betales. Det Forenede Kongerige behandler disse oplysninger som strengt fortrolige, indtil EIB ophæver fortroligheden, eller indtil Det Forenede Kongeriges ansvar udløses, afhængigt af hvad der indtræffer først.

Artikel 151

Det Forenede Kongeriges deltagelse i EIB-Gruppen efter udtrædelsesdatoen

Fra datoen for denne aftales ikrafttræden er hverken Det Forenede Kongerige eller projekter i Det Forenede Kongerige berettiget til nye finansielle transaktioner fra EIB-gruppen, der er forbeholdt medlemsstaterne, herunder dem, der er omfattet af EU-mandater. Enheder, der er etableret i Det Forenede Kongerige, behandles som enheder uden for Unionen.

Undertegnelsen af finansielle transaktioner vedrørende Det Forenede Kongerige, enheder i Det Forenede Kongerige eller projekter i Det Forenede Kongerige, som er godkendt af EIB-gruppen inden datoen for denne aftales ikrafttræden, kan efter denne dato ske på samme grundlag som det, hvorpå de oprindeligt blev godkendt.

KAPITEL 5

Den Europæiske Udviklingsfond og Det Forenede Kongeriges kaution i henhold til de interne EUF-aftaler

Artikel 152

Deltagelse i Den Europæiske Udviklingsfond

1. Det Forenede Kongerige forbliver part i Den Europæiske Udviklingsfond (»EUF«) indtil afslutningen af 11. EUF og alle tidligere uafsluttede EUF'er og påtager sig i den forbindelse de samme forpligtelser som medlemsstaterne i henhold til den interne aftale, hvorved den blev oprettet (»den interne aftale om 11. EUF«) ([157]), samt de forpligtelser, der følger af tidligere EUF'er, indtil deres afslutning, herunder eventuelle sådanne forpligtelser i henhold til Rådets forordning (EU) 2015/322 ([158]) og (EU) 2015/323 ([159]), på de i nærværende aftale fastsatte betingelser. Det Forenede Kongerige er bundet af Rådets afgørelser, hvori medlemsstaternes årlige bidrag fastsættes som vedtaget i henhold til artikel 21 i forordning (EU) 2015/323. Støttemodtagere i Det Forenede Kongerige forbliver berettigede til at deltage i projekter knyttet til 11. EUF og tidligere EUF'er på samme betingelser som inden datoen for nærværende aftales ikrafttræden.

2. Uanset nærværende aftales artikel 7 kan Det Forenede Kongerige deltage som observatør uden stemmeret i EUF-Udvalget, jf. artikel 8 i den interne aftale om 11. EUF, og i Investeringsfacilitetsudvalget, jf. artikel 9 i den interne aftale om 11. EUF.

3. De oversøiske lande og territorier, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra e), modtager støtte fra 11. EUF indtil dens afslutning og fra tidligere EUF'er indtil deres afslutning.

4. Det Forenede Kongeriges andel af EUF's investeringsfacilitet fra flere på hinanden følgende EUF-perioder tilbagebetales til Det Forenede Kongerige, efterhånden som investeringen modnes. Tilbagebetalingsmetoden er den samme som den metode, der er fastsat i artikel 144. Medmindre andet er aftalt, indgås der ikke nye forpligtelser vedrørende Det Forenede Kongeriges kapitalandel ud over udløbet af 11. EUF's forpligtelsesperiode, og kapitalandelen overføres heller ikke automatisk til efterfølgende perioder.

Artikel 153

Genanvendelse af frigørelser

Hvis der for beløbene fra projekter under 10. EUF eller fra tidligere EUF'er ikke er indgået forpligtelser i overensstemmelse med artikel 1, stk. 3, i den interne aftale om 11. EUF, eller hvis de er blevet frigjort i overensstemmelse med artikel 1, stk. 4, i den interne aftale om 11. EUF på datoen for nærværende aftales ikrafttræden, må Det Forenede Kongeriges andel af disse beløb ikke genanvendes.

Første afsnit finder anvendelse på Det Forenede Kongeriges andel af midler, som der ikke er indgået forpligtelser for, eller som er frigjort under 11. EUF, efter den 31. december 2020.

Artikel 154

Det Forenede Kongeriges kaution i henhold til de på hinanden følgende interne EUF-aftaler

Det Forenede Kongerige hæfter fortsat for sine kautioner i henhold til artikel 9 i den interne aftale om 4. EUF ([160]), artikel 8 i den interne aftale om 5. ([161]), 6. ([162]), 7. ([163]) og 8. EUF ([164]), artikel 6 i den interne aftale om 9. EUF ([165]) og artikel 4 i den interne aftale om 10. ([166]) og 11. EUF.

([157]) Intern aftale mellem repræsentanterne for Den Europæiske Unions medlemsstaters regeringer, forsamlet i Rådet, om finansiering af Den Europæiske Unions bistand i henhold til den flerårige finansielle ramme for perioden 2014-2020 i overensstemmelse med AVS-EU-partnerskabsaftalen samt om tildeling af finansiel bistand til de oversøiske lande og territorier, på hvilke fjerde del i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde finder anvendelse (EUT L 210 af 6.8.2013, s. 1).
([158]) Rådets forordning (EU) 2015/322 af 2. marts 2015 om gennemførelse af 11. Europæiske Udviklingsfond (EUT L 58 af 3.3.2015, s. 1).
([159]) Rådets forordning (EU) 2015/323 af 2. marts 2015 om finansforordningen for 11. Europæiske Udviklingsfond (EUT L 58 af 3.3.2015, s. 17).
([160]) EFT L 25 af 30.1.1976, s. 168.
([161]) EFT L 347 af 22.12.1980, s. 210.
([162]) EFT L 86 af 31.3.1986, s. 210.
([163]) EFT L 229 af 17.8.1991, s. 288.
([164]) EFT L 156 af 29.5.1998, s. 108.
([165]) EFT L 317 af 15.12.2000, s. 355.
([166]) EUT L 247 af 9.9.2006, s. 32.

Det Forenede Kongerige bevarer retten til sin andel af alle tilbagebetalte beløb i henhold til medlemsstatsgarantierne og til saldoen på sin medlemsstatskonto. Det Forenede Kongeriges andel omhandlet i dette afsnit skal stå i forhold til dets respektive deltagelse i de enkelte kautionsaftaler.

KAPITEL 6

Trustfonde og faciliteten for flygtninge i Tyrkiet

Artikel 155

Forpligtelser i forhold til trustfondene og faciliteten for flygtninge i Tyrkiet

1. Det Forenede Kongerige skal opfylde de forpligtelser, som det inden datoen for denne aftales ikrafttræden har påtaget sig over for Den Europæiske Unions Nødtrustfond for Stabilitet og Håndtering af de Grundlæggende Årsager til Irregulær Migration og til Fordrivelse af Personer i Afrika, der blev oprettet ved Kommissionens afgørelse af 20. oktober 2015 ([167]), over for enhver fremtidig EU-trustfond, der oprettes inden datoen for denne aftales ikrafttræden, og over for faciliteten for flygtninge i Tyrkiet, som blev oprettet ved Kommissionens afgørelse af 24. november 2015 ([168]), og eventuelle ændringer hertil, som er vedtaget inden datoen for denne aftales ikrafttræden.

2. Det Forenede Kongerige kan deltage i de relevante organer, der er knyttet til faciliteten for flygtninge i Tyrkiet, efter de bestemmelser, der er fastsat for donorerne, jf. finansforordningens artikel 234, stk. 4.

KAPITEL 7

Rådsagenturer og operationer under den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik

Artikel 156

Det Forenede Kongeriges forpligtelser fra datoen for denne aftales ikrafttræden

Indtil den 31. december 2020 bidrager Det Forenede Kongerige til finansieringen af Det Europæiske Forsvarsagentur, Den Europæiske Unions Institut for Sikkerhedsstudier og EU-Satellitcentret samt til omkostningerne i forbindelse med operationer under den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik på grundlag af de fordelingsnøgler, der er fastsat i henholdsvis artikel 14, stk. 9, litra a), i Rådets afgørelse (EU) 2016/1353 ([169]), artikel 10, stk. 3, i Rådets afgørelse 2014/75/FUSP ([170]), artikel 10, stk. 3, i Rådets afgørelse 2014/401/FUSP ([171]) og artikel 41, stk. 2, andet afsnit, i traktaten om Den Europæiske Union og i overensstemmelse med denne aftales artikel 5.

Artikel 157

Det Forenede Kongeriges forpligtelser efter den 31. december 2020

1. På grundlag af agenturernes regnskaber betaler Det Forenede Kongerige i det omfang, der pr. 31. december 2020 ikke er dækning for de relevante forpligtelser, sin andel af følgende forpligtelser i overensstemmelse med dets fordelingsnøgle for hvert af disse agenturer på grundlag af deres reviderede regnskaber pr. 31. december 2020:

a) pensionsforpligtelserne til personalet ved Det Europæiske Forsvarsagentur, Den Europæiske Unions Institut for Sikkerhedsstudier og EU-Satellitcentret

b) eventuelle forpligtelser i forbindelse med afviklingen af Den Vesteuropæiske Union.

2. Betalingen i forbindelse med de i stk. 1 omhandlede forpligtelser foretages senest den 30. juni 2021.

([167]) Kommissionens afgørelse af 20. oktober 2015 om oprettelse af Den Europæiske Unions Nødtrustfond for Stabilitet og Håndtering af de Grundlæggende Årsager til Irregulær Migration og til Fordrivelse af Personer i Afrika (C(2015) 7293).

([168]) Kommissionens afgørelse af 24. november 2015 om koordinering af Unionens og medlemsstaternes tiltag gennem en koordinationsmekanisme – flygtningefaciliteten for Tyrkiet (EUT C 407 af 8.12.2015, s. 8).

([169]) Rådets afgørelse (EU) 2016/1353 af 4. august 2016 om de finansielle bestemmelser for Det Europæiske Forsvarsagentur og om ophævelse af afgørelse 2007/643/FUSP (EUT L 219 af 12.8.2016, s. 98).

([170]) Rådets afgørelse 2014/75/FUSP af 10. februar 2014 om Den Europæiske Unions Institut for Sikkerhedsstudier (EUT L 41 af 12.2.2014, s. 13).

([171]) Rådets afgørelse 2014/401/FUSP af 26. juni 2014 om EU-satellitcentret og om ophævelse af fælles aktion 2001/555/FUSP om oprettelse af et EU-satellitcenter (EUT L 188 af 27.6.2014, s. 73).

SJETTE DEL

INSTITUTIONELLE OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

AFSNIT I

Ensartet fortolkning og anvendelse

Artikel 158

Henvisninger til Den Europæiske Unions Domstol vedrørende anden del

1. Hvis der i en sag, der inden for 8 år fra overgangsperiodens afslutning er anlagt i første instans ved en domstol i Det Forenede Kongerige, opstår et spørgsmål om fortolkningen af denne aftales anden del, og den pågældende domstol skønner, at en afgørelse af dette spørgsmål er nødvendig, før den kan afsige sin dom i den pågældende sag, kan domstolen anmode Den Europæiske Unions Domstol om en præjudiciel afgørelse af spørgsmålet.

Hvis sagens genstand ved domstolen i Det Forenede Kongerige er en afgørelse vedrørende en ansøgning i henhold til artikel 18, stk. 1 eller 4, eller i henhold til artikel 19, kan der kun anmodes om en præjudiciel afgørelse, hvis sagen er anlagt ved første instans inden for 8 år fra den dato, fra hvilken artikel 19 finder anvendelse.

2. Den Europæiske Unions Domstol har kompetence til at afgøre præjudicielle spørgsmål vedrørende anmodninger i henhold til stk. 1. Retsvirkningerne i Det Forenede Kongerige af sådanne præjudicielle afgørelser er de samme som retsvirkningerne i Unionen og dens medlemsstater af præjudicielle afgørelser, der træffes i medfør af artikel 267 i TEUF.

3. Såfremt Det Blandede Udvalg vedtager en afgørelse efter artikel 132, stk. 1, forlænges det i stk. 1, andet afsnit, omhandlede tidsrum på otte år automatisk med det antal måneder, som overgangsperioden forlænges med.

Artikel 159

Overvågning af gennemførelsen og anvendelsen af anden del

1. Gennemførelsen og anvendelsen af anden del overvåges i Det Forenede Kongerige af en uafhængig myndighed (»myndigheden«), som har beføjelser svarende til dem, Europa-Kommissionen, når den handler i medfør af traktaterne, har til på eget initiativ at iværksætte undersøgelser af Det Forenede Kongeriges administrative myndigheders påståede overtrædelser af anden del og til at modtage klager fra unionsborgere og deres familiemedlemmer med henblik på iværksættelse af sådanne undersøgelser. Myndigheden har også ret til på baggrund af sådanne klager at indlede retsforfølgning ved en kompetent domstol i Det Forenede Kongerige inden for rammerne af en egnet retslig procedure med henblik på at søge passende oprejsning.

2. Europa-Kommissionen og myndigheden orienterer årligt hver især det specialiserede borgerrettighedsudvalg, der er omhandlet i artikel 165, stk. 1, litra a), om gennemførelsen og anvendelsen af anden del i henholdsvis Unionen og Det Forenede Kongerige. De fremlagte oplysninger skal navnlig dække de foranstaltninger, der er truffet for at gennemføre eller overholde anden del, og antallet og arten af indkomne klager.

3. Det Blandede Udvalg vurderer tidligst 8 år efter overgangsperiodens afslutning, hvordan myndigheden fungerer. Efter at det har foretaget en sådan vurdering, kan det i medfør af artikel 164, stk. 4, litra f), og artikel 166 beslutte i god tro, at Det Forenede Kongerige kan nedlægge myndigheden.

Artikel 160

Den Europæiske Unions Domstols kompetence vedrørende visse bestemmelser i femte del

Artikel 258, 260 og 267 i TEUF finder henvendelse på fortolkningen og anvendelsen af den gældende EU-ret, der er omhandlet i dennes aftales artikel 136 og artikel 138, stk. 1 eller 2, jf. dog denne aftales artikel 87. Med henblik herpå skal alle henvisninger i artikel 258, 260 og 267 i TEUF til en medlemsstat forstås som omfattende Det Forenede Kongerige.

Artikel 161

Sager for Den Europæiske Unions Domstol

1. Hvis en domstol i en medlemsstat henviser et spørgsmål vedrørende fortolkningen af denne aftale til Den Europæiske Unions Domstol med henblik på en præjudiciel afgørelse, gives der meddelelse om den nationale domstols beslutning, hvori det pågældende spørgsmål stilles, til Det Forenede Kongerige.

2. EU-rettens bestemmelser om sager, der indbringes for Den Europæiske Unions Domstol i overensstemmelse med artikel 267 i TEUF, finder tilsvarende anvendelse på anmodninger i medfør af denne aftales artikel 158 om, at Den Europæiske Unions Domstol træffer afgørelse.

EU-rettens bestemmelser om rettergangsmåden ved Den Europæiske Unions Domstol finder anvendelse på sager for Den Europæiske Unions Domstol og anmodninger om præjudicielle afgørelser i overensstemmelse med denne aftales artikel 160.

3. I sager, der indbringes for Den Europæiske Unions Domstol i overensstemmelse med denne aftales stk. 1 og artikel 158 og 160 samt artikel 12 i protokollen om de baseområder i Cypern, hvorover det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland udøver overhøjhed:

a) kan Det Forenede Kongerige deltage i retsforhandlingerne for Den Europæiske Unions Domstol på samme måde som en medlemsstat

b) har advokater med møderet for domstolene i Det Forenede Kongerige ret til at repræsentere eller bistå parter i sådanne retsforhandlinger for Den Europæiske Unions Domstol; i sådanne sager behandles disse advokater i enhver henseende som advokater med møderet for medlemsstaternes domstole, som repræsenterer eller bistår en part for Den Europæiske Unions Domstol.

Artikel 162

Europa-Kommissionens deltagelse i verserende sager i Det Forenede Kongerige

Hvis det er nødvendigt for at sikre en ensartet fortolkning og anvendelse af denne aftale, kan Europa-Kommissionen indgive skriftlige bemærkninger til verserende sager ved domstolene i Det Forenede Kongerige, hvis de vedrører fortolkningen af aftalen. Europa-Kommissionen kan med den pågældende domstols tilladelse også fremsætte mundtlige bemærkninger. Europa-Kommissionen underretter Det Forenede Kongerige om, at den har til hensigt at fremsætte bemærkninger, inden den formelt fremsætter sådanne bemærkninger.

Artikel 163

Regelmæssig dialog og udveksling af oplysninger

For at lette en ensartet fortolkning af denne aftale og under fuld respekt af domstolenes uafhængighed indgår Den Europæiske Unions Domstol og Det Forenede Kongeriges højeste domstole i en regelmæssig dialog svarende til den dialog, som Den Europæiske Unions Domstol fører med medlemsstaternes højeste domstole.

AFSNIT II

Institutionelle bestemmelser

Artikel 164

Det Blandede Udvalg

1. Der nedsættes herved et blandet udvalg bestående af repræsentanter for Unionen og Det Forenede Kongerige. Formandskabet for Det Blandede Udvalg varetages i fællesskab af Unionen og Det Forenede Kongerige.

2. Det Blandede Udvalg træder sammen på Unionens eller Det Forenede Kongeriges anmodning og under alle omstændigheder mindst én gang om året. Det Blandede Udvalg fastsætter sin mødekalender og sin dagsorden efter fælles overenskomst. Det Blandede Udvalgs arbejde reguleres af den forretningsorden, der er indeholdt i bilag VIII til denne aftale.

3. Det Blandede Udvalg har ansvaret for gennemførelsen og anvendelsen af denne aftale. Unionen og Det Forenede Kongerige kan hver især henvise ethvert spørgsmål vedrørende gennemførelsen, anvendelsen og fortolkningen af denne aftale til Det Blandede Udvalg.

4. Det Blandede Udvalg:

a) fører tilsyn med og letter gennemførelsen og anvendelsen af denne aftale

b) træffer beslutning om specialudvalgenes opgaver og fører tilsyn med deres arbejde

c) tilstræber at finde hensigtsmæssige måder og metoder til at forhindre de problemer, der eventuelt kan opstå på områder, der er omfattet af denne aftale, eller til at bilægge de tvister, der eventuelt kan opstå med hensyn til fortolkningen og anvendelsen af denne aftale

d) tager ethvert spørgsmål vedrørende områder, der er omfattet af denne aftale, op til overvejelse

e) vedtager afgørelser og fremsætter henstillinger som fastsat i artikel 166 og

f) vedtager ændringer af denne aftale i de tilfælde, der er fastsat i denne aftale.

5. Det Blandede Udvalg kan:

a) delegere ansvarsområder til specialudvalg undtagen de ansvarsområder, der er omhandlet i stk. 4, litra b), e) og f)

b) nedsætte andre specialudvalg end dem, der er nedsat ved artikel 165, for at bistå Det Blandede Udvalg med at udføre sine opgaver

c) ændre de opgaver, der er henlagt til specialudvalg, og opløse et hvilket som helst af disse udvalg

d) undtagen i forbindelse med første, fjerde og sjette del indtil udgangen af det fjerde år efter overgangsperiodens udløb vedtage afgørelser om ændring af denne aftale, forudsat at sådanne ændringer er nødvendige for at korrigere fejl, rette op på udeladelser eller andre mangler eller håndtere situationer, der ikke kunne forudses på tidspunktet for denne aftales undertegnelse, og forudsat at sådanne afgørelser ikke kan ændre de væsentlige elementer i denne aftale

e) vedtage ændringer af forretningsordenen i bilag VIII og

f) ved udførelsen af sine opgaver træffe sådanne andre tiltag, som Unionen og Det Forenede Kongerige har besluttet.

6. Det Blandede Udvalg udarbejder en årsberetning om, hvordan denne aftale fungerer.

Artikel 165

Specialudvalg

1. Der nedsættes herved følgende specialudvalg:

a) borgerrettighedsudvalget

b) udvalget vedrørende andre udtrædelsesbestemmelser

c) udvalget vedrørende spørgsmål i relation til gennemførelsen af protokollen om Irland/Nordirland

d) udvalget vedrørende spørgsmål i relation til gennemførelsen af protokollen om de baseområder i Cypern, hvorover Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland udøver overhøjhed

e) udvalget vedrørende spørgsmål i relation til gennemførelsen af protokollen om Gibraltar og

f) udvalget vedrørende finansielle bestemmelser.

Disse specialudvalg skal bestå af repræsentanter for Unionen og repræsentanter for Det Forenede Kongerige.

2. Specialudvalgenes arbejde reguleres af den forretningsorden, der er indeholdt i bilag VIII til denne aftale.

Medmindre andet er fastsat i denne aftale, eller medmindre formændene bestemmer andet, mødes specialudvalgene mindst én gang om året. Der kan afholdes yderligere møder på Unionens, Det Forenede Kongeriges eller Det Blandede Udvalgs anmodning. De ledes i fællesskab af repræsentanter for Unionen og Det Forenede Kongerige. Specialudvalgene fastsætter deres mødekalender og dagsorden efter fælles overenskomst. Specialudvalgene kan udarbejde udkast til afgørelser og henstillinger og forelægge dem for Det Blandede Udvalg med henblik på vedtagelse.

3. Unionen og Det Forenede Kongerige sikrer, at deres respektive repræsentanter i specialudvalgene har passende ekspertise med hensyn til de spørgsmål, der drøftes.

4. Specialudvalgene underretter Det Blandede Udvalg om deres mødekalender og dagsorden i tilstrækkelig god tid forud for deres møder og rapporterer til Det Blandede Udvalg om resultaterne og konklusionerne fra hvert af deres møder. Nedsættelsen eller eksistensen af et specialudvalg forhindrer ikke Unionen eller Det Forenede Kongerige i at indbringe en sag direkte for Det Blandede Udvalg.

Artikel 166

Afgørelser og henstillinger

1. Med henblik på denne aftale har Det Blandede Udvalg beføjelse til at vedtage afgørelser vedrørende alle de forhold, som denne aftale indeholder bestemmelser om, og til at fremsætte passende henstillinger til Unionen og Det Forenede Kongerige.

2. Afgørelser truffet af Det Blandede Udvalg er bindende for Unionen og Det Forenede Kongerige, og Unionen og Det Forenede Kongerige skal gennemføre disse afgørelser. De har samme retsvirkning som denne aftale.

3. Det Blandede Udvalg træffer afgørelser og fremsætter henstillinger efter fælles overenskomst.

AFSNIT III

Tvistbilæggelse

Artikel 167

Samarbejde

Unionen og Det Forenede Kongerige bestræber sig til enhver tid på at enes om fortolkningen og anvendelsen af denne aftale, og de udfolder enhver bestræbelse på gennem samarbejde og konsultationer at nå en gensidigt tilfredsstillende løsning på ethvert spørgsmål, der vil kunne påvirke aftalens anvendelse.

Artikel 168

Eksklusivitet

Med hensyn til enhver tvist mellem Unionen og Det Forenede Kongerige, som opstår i henhold til denne aftale, må Unionen og Det Forenede Kongerige kun anvende de procedurer, der er fastsat i denne aftale.

Artikel 169

Konsultationer og kommunikation i Det Blandede Udvalg

1. Unionen og Det Forenede Kongerige bestræber sig på at bilægge enhver tvist vedrørende fortolkningen og anvendelsen af denne aftales bestemmelser ved at indlede konsultationer i Det Blandede Udvalg i god tro med det formål at nå frem til en gensidigt acceptabel løsning. En part, der ønsker at indlede konsultationer, giver Det Blandede Udvalg skriftlig meddelelse herom.

2. Enhver kommunikation eller meddelelse mellem Unionen og Det Forenede Kongerige som omhandlet i dette afsnit finder sted i Det Blandede Udvalg.

Artikel 170

Indledning af voldgiftsproceduren

1. Hvis der inden 3 måneder, efter at der er indgivet en skriftlig meddelelse til Det Blandede Udvalg i overensstemmelse med artikel 169, stk. 1, ikke er fundet en gensidigt acceptabel løsning, kan Unionen eller Det Forenede Kongerige anmode om, at der nedsættes et voldgiftspanel, jf. dog artikel 160. En sådan anmodning forelægges skriftligt for den anden part og for det internationale bureau ved Den Faste Voldgiftsret. Anmodningen skal angive genstanden for den tvist, der indbringes for voldgiftspanelet, og indeholde et referat af de retlige anbringender til støtte for anmodningen.

2. Unionen og Det Forenede Kongerige kan aftale, at der kan anmodes om nedsættelse af et voldgiftspanel inden udløbet af den i stk. 1 fastsatte frist.

Artikel 171

Nedsættelse af voldgiftspanelet

1. Det Blandede Udvalg udarbejder senest ved overgangsperiodens udløb en liste over 25 personer, der har vilje og evne til at fungere som medlemmer af et voldgiftspanel. Med henblik herpå foreslår Unionen og Det Forenede Kongerige hver ti personer. Unionen og Det Forenede Kongerige foreslår også i fællesskab fem personer til at fungere som formand for voldgiftspanelet. Det Blandede Udvalg sikrer, at listen til enhver tid overholder disse krav.

2. Den liste, der udarbejdes i henhold til stk. 1, må kun omfatte personer, hvis uafhængighed er uomtvistelig, som i deres hjemland opfylder betingelserne for at indtage de højeste dommerembeder, eller som er jurister, hvis faglige kvalifikationer er almindeligt anerkendt, og som besidder specialiseret viden om eller har erfaringer med EU-retten og folkeretten. Listen må ikke omfatte personer, som er medlemmer af eller tjenestemænd eller øvrige ansatte i Unionens institutioner, en medlemsstats regering eller Det Forenede Kongeriges regering.

3. Et voldgiftspanel består af fem medlemmer.

4. Inden 15 dage fra datoen for en anmodning i overensstemmelse med artikel 170 nedsættes panelet i overensstemmelse med stk. 5 og 6.

5. Unionen og Det Forenede Kongerige udnævner hver to medlemmer blandt personerne på listen udarbejdet i henhold til stk. 1. Formanden vælges ved konsensus af panelets medlemmer blandt de personer, som Unionen og Det Forenede Kongerige i fællesskab har udnævnt til at fungere som formand.

Hvis panelets medlemmer ikke kan nå til enighed om udvælgelsen af formand inden for den frist, der er fastsat i stk. 4, kan Unionen eller Det Forenede Kongerige anmode generalsekretæren for Den Faste Voldgiftsret om at vælge formanden ved lodtrækning blandt de personer, som Unionen og Det Forenede Kongerige i fællesskab har foreslået til at fungere som formand.

6. Generalsekretæren for Den Faste Voldgiftsret foretager den udvælgelse, der er omhandlet i stk. 5, andet afsnit, inden 5 dage fra den i stk. 5 omhandlede anmodning. Repræsentanter for Unionen og Det Forenede Kongerige har ret til at være til stede ved udvælgelsen.

7. Voldgiftspanelet anses for nedsat på den dato, på hvilken udvælgelsesproceduren er afsluttet.

8. Hvis den i stk. 1 omhandlede liste ikke er udarbejdet ved udløbet af den frist, der er fastsat i stk. 4, udnævner Unionen og Det Forenede Kongerige inden 5 dage hver to personer til at fungere som medlemmer af panelet. Hvis der er foreslået personer i henhold til stk. 1, foretages udnævnelserne blandt disse personer. Formanden udpeges dernæst i overensstemmelse med proceduren i stk. 5. Hvis Unionen og Det Forenede Kongerige inden yderligere 5 dage ikke i fællesskab har foreslået mindst en person til at fungere som formand, foreslår generalsekretæren for Den Faste Voldgiftsret inden fem dage og efter høring af Unionen og Det Forenede Kongerige en formand, der opfylder kravene i stk. 2. Medmindre enten Unionen eller Det Forenede Kongerige inden 5 dage gør indsigelser mod dette forslag, udpeges den person, som generalsekretæren for Den Faste Voldgiftsret har foreslået.

9. Hvis det ikke lykkes at nedsætte et voldgiftspanel inden 3 måneder fra datoen for anmodningen i henhold til artikel 170, udpeger generalsekretæren for Den Faste Voldgiftsret efter anmodning fra enten Unionen eller Det Forenede Kongerige inden 15 dage efter en sådan anmodning og efter høring af Unionen og Det Forenede Kongerige personer, der opfylder kravene i nærværende artikels stk. 2, til at udgøre voldgiftspanelet.

Artikel 172

Forretningsorden

De tvistbilæggelsesprocedurer, der er fastsat i dette afsnit, er omfattet af forretningsordenen i bilag IX, del A, (»Forretningsordenen«); Det Blandede Udvalg overvåger løbende, hvordan disse tvistbilæggelsesprocedurer fungerer, og kan ændre forretningsordenen.

Artikel 173

Tidsramme for proceduren for voldgiftspanelet

1. Voldgiftspanelet meddeler Unionen, Det Forenede Kongerige og Det Blandede Udvalg sin kendelse inden 12 måneder fra datoen for nedsættelsen af voldgiftspanelet. Finder voldgiftspanelet, at det ikke kan overholde denne frist, meddeler formanden Unionen og Det Forenede Kongerige dette skriftligt og angiver årsagerne til forsinkelsen og den dato, hvor panelet agter at afslutte sit arbejde.

2. Inden 10 dage efter nedsættelsen af voldgiftspanelet kan Unionen og Det Forenede Kongerige indgive en begrundet anmodning under henvisning til, at sagen haster. I så tilfælde træffer voldgiftspanelet kendelse om sagens hastende karakter inden 15 dage fra modtagelsen af en sådan anmodning. Hvis voldgiftspanelet har fastslået sagens hastende karakter, udfolder det enhver bestræbelse på at meddele Unionen og Det Forenede Kongerige sin kendelse inden 6 måneder fra datoen fra dets nedsættelse.

Artikel 174

Tvister, der rejser spørgsmål vedrørende EU-retten

1. Hvis en tvist, der er indbragt til voldgift i overensstemmelse med dette afsnit, rejser et spørgsmål vedrørende fortolkningen af et begreb i EU-retten, et spørgsmål vedrørende fortolkningen af en bestemmelse i EU-retten, der henvises til i denne aftale, eller et spørgsmål om, hvorvidt Det Forenede Kongerige har opfyldt sine forpligtelser efter artikel 89, stk. 2, påkender voldgiftspanelet ikke et sådant spørgsmål. I så tilfælde anmoder det Den Europæiske Unions Domstol om at afgøre spørgsmålet. Den Europæiske Unions Domstol har kompetence til at træffe en sådan afgørelse, som er bindende for voldgiftspanelet.

Voldgiftspanelet fremsætter den i første afsnit omhandlede anmodning efter at have hørt parterne.

2. Hvis Unionen eller Det Forenede Kongerige finder, at der skal fremsættes en anmodning i overensstemmelse med stk. 1, kan den/det fremsætte bemærkninger til voldgiftspanelet med henblik herpå, uden at dette dog berører stk. 1, første afsnit, første punktum. I så tilfælde indgiver voldgiftspanelet anmodningen i overensstemmelse med stk. 1, medmindre det rejste spørgsmål ikke vedrører fortolkningen af et begreb i EU-retten, fortolkningen af en bestemmelse i EU-retten, der henvises til i denne aftale, eller hvorvidt Det Forenede Kongerige har opfyldt sine forpligtelser efter artikel 89, stk. 2. Voldgiftspanelet begrunder sin vurdering. Inden 10 dage efter vurderingen kan hver af parterne anmode voldgiftspanelet om at tage sin vurdering op til fornyet overvejelse, og der afholdes inden 15 dage fra indgivelsen af anmodningen en høring af parterne om spørgsmålet. Voldgiftspanelet begrunder sin vurdering.

3. I de i stk. 1 og 2 omhandlede tilfælde suspenderes de frister, der er fastsat i artikel 173, indtil Den Europæiske Unions Domstol har truffet afgørelse. Voldgiftspanelet er ikke forpligtet til at afsige kendelse inden 60 dage fra den dato, hvor Den Europæiske Unions Domstol har truffet afgørelse.

4. Artikel 161, stk. 2, første afsnit, og artikel 161, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse på sager, der indbringes for Den Europæiske Unions Domstol i overensstemmelse med nærværende artikel.

Artikel 175

Efterkommelse af voldgiftspanelets kendelse

Voldgiftspanelets kendelse er bindende for Unionen og Det Forenede Kongerige. Unionen og Det Forenede Kongerige træffer alle nødvendige foranstaltninger for i god tro at efterkomme voldgiftspanelets kendelse og bestræber sig på at nå til enighed om det tidspunkt, fra hvilket kendelsen skal efterkommes, jf. proceduren i artikel 176.

Artikel 176

Rimelig frist for efterkommelse

1. Senest 30 dage, efter at voldgiftspanelets kendelse er meddelt Unionen og Det Forenede Kongerige, meddeler den indklagede part, hvis panelet gav den klagende part medhold, den klagende part, hvor lang tid den indklagede part anser for nødvendig for at efterkomme kendelsen (»rimelig frist«).

2. Hvis der mellem Unionen og Det Forenede Kongerige er uenighed om, hvad der er en rimelig frist for at efterkomme voldgiftspanelets kendelse, anmoder den klagende part inden 40 dage efter den indklagede parts meddelelse i henhold til stk. 1 skriftligt det oprindelige voldgiftspanel om at fastsætte den rimelige frists længde. En sådan anmodning meddeles samtidig den indklagede part. Voldgiftspanelet meddeler Unionen og Det Forenede Kongerige sin afgørelse om fristen for at efterkomme kendelsen inden 40 dage fra datoen for indgivelsen af anmodningen.

3. Hvis det oprindelige voldgiftspanel eller nogle af dets medlemmer ikke kan træde sammen for at behandle en anmodning i henhold til stk. 2, nedsættes et nyt voldgiftspanel som fastsat i artikel 171. Fristen for at meddele afgørelsen er 60 dage fra datoen for nedsættelsen af det nye voldgiftspanel.

4. Den indklagede part underretter skriftligt den klagende part om, hvor langt den pågældende er med at efterkomme voldgiftspanelets kendelse omhandlet i artikel 173, mindst en måned inden udløbet af den rimelige frist.

5. Den rimelige frist kan forlænges efter fælles overenskomst mellem Unionen og Det Forenede Kongerige.

Artikel 177

Prøvelse af eventuelle foranstaltninger, der er truffet for at efterkomme voldgiftspanelets kendelse

1. Den indklagede part underretter inden udløbet af den rimelige frist den klagende part om eventuelle foranstaltninger, denne har truffet for at efterkomme voldgiftspanelets kendelse.

2. Hvis den klagende part ved udløbet af den rimelige frist finder, at den indklagede part ikke har efterkommet voldgiftspanelets kendelse omhandlet i artikel 173, kan den klagende part skriftligt anmode det oprindelige voldgiftspanel om at afgøre spørgsmålet. Voldgiftspanelet meddeler Unionen og Det Forenede Kongerige sin kendelse inden 90 dage fra datoen for indgivelsen af anmodningen.

3. Hvis det oprindelige voldgiftspanel eller nogle af dets medlemmer ikke kan træde sammen for at behandle en anmodning i henhold til stk. 2, nedsættes et nyt voldgiftspanel som fastsat i artikel 171. Fristen for at meddele afgørelsen er 60 dage fra datoen for nedsættelsen af det nye voldgiftspanel.

4. Hvis en sag, som i henhold til stk. 2 er henvist til voldgiftspanelet, rejser et spørgsmål om fortolkningen af et begreb i EU-retten eller et spørgsmål om fortolkningen af en bestemmelse i EU-retten, der henvises til i denne aftale, finder artikel 174 tilsvarende anvendelse.

Artikel 178

Midlertidige retsmidler i tilfælde af manglende efterkommelse

1. Hvis voldgiftspanelet fastslår i overensstemmelse med artikel 177, stk. 2, at den indklagede part ikke har efterkommet voldgiftspanelets kendelse omhandlet i artikel 173, kan det på den klagende parts anmodning pålægge den indklagede part at betale et fast beløb eller en tvangsbøde til den klagende part. Ved fastsættelsen af det faste beløb eller tvangsbøden tager voldgiftspanelet hensyn til, hvor alvorlig den manglende efterkommelse og den bagved liggende tilsidesættelse af forpligtelsen er, og til, hvor lang tid den manglende efterkommelse og den bagved liggende tilsidesættelse af forpligtelsen har varet.

2. Hvis den indklagede part en måned efter voldgiftspanelets kendelse omhandlet i stk. 1 ikke har betalt det faste beløb eller den tvangsbøde, der blev pålagt den pågældende, eller hvis den indklagede part seks måneder efter voldgiftspanelets kendelse omhandlet i artikel 177, stk. 2, fortsat ikke har efterkommet voldgiftspanelets kendelse omhandlet i artikel 173, har den klagende part ved meddelelse herom til den indklagede part ret til at suspendere de forpligtelser, der følger af:

a) enhver bestemmelse i denne aftale bortset fra bestemmelserne i anden del eller

b) dele af enhver anden aftale mellem Unionen og Det Forenede Kongerige på de betingelser, der er fastsat i den pågældende aftale.

Meddelelsen skal præcisere, hvilke bestemmelser den klagende part har til hensigt at suspendere. Inden den klagende part beslutter at suspendere dele af en aftale som omhandlet i litra b), overvejer den pågældende, om det ville være en passende reaktion på tilsidesættelsen at suspendere en bestemmelse i nærværende aftale i overensstemmelse med litra a). Enhver suspension skal stå i et rimeligt forhold til tilsidesættelsen af den pågældende forpligtelse, idet der tages hensyn til, hvor alvorlig tilsidesættelsen er, og de pågældende rettigheder, og, hvis suspensionen er baseret på det forhold, at den indklagede part fortsat ikke har efterkommet voldgiftspanelets kendelse omhandlet i artikel 173, om den indklagede part er blevet pålagt en tvangsbøde og har betalt denne eller stadig mangler at betale den.

Den klagende part kan gennemføre suspensionen på et hvilket som helst tidspunkt, men ikke tidligere end 10 dage efter datoen for meddelelsen, medmindre den indklagede part har anmodet om voldgift i henhold til stk. 3.

3. Hvis den indklagede part finder, at omfanget af suspensionen som anført i den i stk. 2 omhandlede meddelelse ikke er forholdsmæssig, kan den pågældende skriftligt anmode det oprindelige voldgiftspanel om at afgøre spørgsmålet. En sådan anmodning meddeles den klagende part inden udløbet af det tidsrum på 10 dage, der er omhandlet i stk. 2. Voldgiftspanelet meddeler Unionen og Det Forenede Kongerige sin kendelse inden 60 dage fra datoen for indgivelsen af anmodningen. Forpligtelser må ikke suspenderes, før voldgiftspanelet har meddelt sin kendelse, og enhver suspension skal være i overensstemmelse med voldgiftspanelets kendelse.

4. Hvis det oprindelige voldgiftspanel eller nogle af dets medlemmer ikke kan træde sammen for at behandle en anmodning i henhold til stk. 2, nedsættes et nyt voldgiftspanel som fastsat i artikel 171. Fristen for at meddele kendelsen er i sådanne tilfælde 90 dage fra datoen for nedsættelsen af det nye voldgiftspanel.

5. Suspensionen af forpligtelser er midlertidig og anvendes kun, indtil enhver foranstaltning, der anses for at være i strid med denne aftales bestemmelser, er blevet trukket tilbage eller ændret, således at den er i overensstemmelse med denne aftales bestemmelser, eller indtil Unionen og Det Forenede Kongerige er nået til enighed om på anden vis at bilægge tvisten.

Artikel 179

Prøvelse af eventuelle foranstaltninger, der er truffet efter brug af midlertidige retsmidler

1. Hvis den klagende part har suspenderet forpligtelser i overensstemmelse med artikel 178, eller hvis voldgiftspanelet har pålagt den indklagede part en tvangsbøde i overensstemmelse med artikel 178, stk. 1, giver den indklagede part den klagende part meddelelse om enhver foranstaltning, den indklagede part har truffet for at efterkomme voldgiftspanelets kendelse, og om dens anmodning om, at den af den klagende part anvendte suspension af forpligtelser eller tvangsbøden bringes til ophør.

2. Hvis Unionen og Det Forenede Kongerige ikke inden 45 dage fra datoen for modtagelsen af meddelelsen når til enighed om, hvorvidt den meddelte foranstaltning bringer den indklagede i overensstemmelse med denne aftales bestemmelser, kan hver af parterne skriftligt anmode det oprindelige voldgiftspanel om at afgøre spørgsmålet. En sådan anmodning meddeles samtidig den anden part. Voldgiftspanelets kendelse meddeles Unionen, Det Forenede Kongerige og Det Blandede Udvalg inden 75 dage efter indgivelsen af anmodningen.

Hvis voldgiftspanelet fastslår, at den indklagede part har bragt sig i overensstemmelse med denne aftale, eller hvis den klagende part ikke inden 45 dage fra indgivelsen af den i stk. 1 omhandlede meddelelse anmoder om, at det oprindelige voldgiftspanel afgør spørgsmålet:

a) bringes suspensionen af forpligtelser til ophør inden 15 dage fra enten voldgiftspanelets kendelse eller udløbet af de 45 dage

b) bringes tvangsbøden til ophør på dagen efter enten voldgiftspanelets kendelse eller udløbet af de 45 dage.

3. Hvis det oprindelige voldgiftspanel eller nogle af dets medlemmer ikke kan træde sammen for at behandle en anmodning i henhold til stk. 2, nedsættes et nyt voldgiftspanel som fastsat i artikel 171. Fristen for at meddele kendelsen er i sådanne tilfælde 90 dage fra datoen for nedsættelsen af det nye voldgiftspanel.

4. Hvis en sag, som i henhold til stk. 2 er henvist til voldgiftspanelet, rejser et spørgsmål om fortolkningen af et begreb i EU-retten eller et spørgsmål om fortolkningen af en bestemmelse i EU-retten, der henvises til i denne aftale, finder artikel 174 tilsvarende anvendelse.

Artikel 180

Voldgiftspanelets afgørelser og kendelser

1. Voldgiftspanelet udfolder enhver bestræbelse på at træffe afgørelser ved konsensus. Hvis det desuagtet ikke er muligt at nå til en afgørelse ved konsensus, afgøres det pågældende spørgsmål ved flertalsafstemning. Voldgiftspanelets medlemmers dissenser offentliggøres dog ikke.

2. Enhver af voldgiftspanelets kendelser er bindende for Unionen og Det Forenede Kongerige. I kendelsen redegøres der for de faktiske omstændigheder, anvendeligheden af denne aftales relevante bestemmelser og begrundelsen for panelets resultater og konklusioner. Unionen og Det Forenede Kongerige offentliggør voldgiftspanelets kendelser og afgørelser i deres helhed, dog således, at fortrolige oplysninger beskyttes.

Artikel 181

Medlemmerne af et voldgiftspanel

1. Medlemmerne af et voldgiftspanel skal være uafhængige og handle efter deres egen overbevisning og må ikke modtage instruktioner fra nogen organisation eller regering, og de skal overholde den adfærdskodeks, der er fastsat i bilag IX, del B. Det Blandede Udvalg kan ændre denne adfærdskodeks.

2. Medlemmerne af et voldgiftspanel nyder fra nedsættelsen af panelet immunitet i Unionen og Det Forenede Kongerige fra retsforfølgning for handlinger i forbindelse med udøvelsen af deres hverv i voldgiftspanelet.

AFSNIT IV

Afsluttende bestemmelser

Artikel 182

Protokoller og bilag

Protokollen om Irland/Nordirland, protokollen om de baseområder i Cypern, hvorover Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland udøver overhøjhed, og bilag I-IX udgør en integrerende del af denne aftale.

Artikel 183

Autentiske tekster og depositar

Denne aftale er udfærdiget i ét eksemplar på bulgarsk, dansk, engelsk, estisk, finsk, fransk, græsk, irsk, italiensk, kroatisk, lettisk, litauisk, maltesisk, nederlandsk, polsk, portugisisk, rumænsk, slovakisk, slovensk, spansk, svensk, tjekkisk, tysk og ungarsk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed.

Generalsekretæren for Rådet er depositar for denne aftale.

Artikel 184

Forhandlinger om de fremtidige forbindelser:

Unionen og Det Forenede Kongerige bestræber sig på i god tro og med fuld respekt af deres respektive retsordener at tage de nødvendige skridt til hurtigt at forhandle de aftaler, der regulerer deres i den politiske erklæring af 25. november 2018 omhandlede fremtidige forbindelser på plads og gennemføre de relevante procedurer for ratifikation eller indgåelse af disse aftaler med henblik på at sikre, at disse aftaler så vidt muligt finder anvendelse fra overgangsperiodens udløb.

Artikel 185

Ikrafttræden og anvendelse

Denne aftale træder i kraft på en af følgende datoer, alt efter hvilken der kommer først:

a) dagen efter udløbet af den frist, der er fastsat i artikel 50, stk. 3, i TEU som forlænget af Det Europæiske Råd efter aftale med Det Forenede Kongerige, forudsat at depositaren for denne aftale forud for denne dato har modtaget de skriftlige notifikationer fra Unionen og Det Forenede Kongerige om, at de nødvendige interne procedurer er afsluttet

b) den første dag i den måned, der følger, efter at depositaren for denne aftale har modtaget den sidste af de skriftlige notifikationer, der er omhandlet i litra a).

Såfremt depositaren for denne aftale inden udløbet af fristen i artikel 50, stk. 3, i TEU som forlænget af Det Europæiske Råd efter aftale med Det Forenede Kongerige ikke har modtaget de skriftlige notifikationer, der er omhandlet i litra a), træder denne aftale ikke i kraft.

I forbindelse med den skriftlige notifikation omhandlet i stk. 1 kan Unionen for hver medlemsstat, der har anført årsager vedrørende grundlæggende principper i den pågældende medlemsstats nationale ret, erklære, at den pågældende medlemsstats fuldbyrdende judicielle myndigheder ud over de grunde til at afslå fuldbyrdelse af en europæisk arrestordre, der er omhandlet i rammeafgørelse 2002/584/RIA, i overgangsperioden kan afslå at overgive sine statsborgere til Det Forenede Kongerige i henhold til en europæisk arrestordre. I så tilfælde kan Det Forenede Kongerige senest en måned efter modtagelsen af Unionens erklæring erklære, at dets fuldbyrdende judicielle myndigheder kan afslå at overgive sine statsborgere til den pågældende medlemsstat.

Anden og tredje del med undtagelse af artikel 19, artikel 34, stk. 1, artikel 44 og artikel 96, stk. 1, samt sjette del, afsnit I, og artikel 169-181 finder anvendelse fra overgangsperiodens udløb.

Protokollen om Irland/Nordirland finder anvendelse fra overgangsperiodens udløb med undtagelse af følgende bestemmelser i nævnte protokol, der finder anvendelse fra denne aftales ikrafttræden:

— Artikel 1, 2 og 3

— artikel 6, stk. 1, tredje afsnit, sidste punktum, artikel 6, stk. 1, fjerde afsnit, artikel 6, stk. 1, femte afsnit, sidste punktum, og artikel 6, stk. 1, sjette afsnit

— artikel 6, stk. 2, første afsnit, andet punktum

— artikel 12, stk. 2, sidste punktum

— artikel 14, stk. 3

— artikel 16

— artikel 17, stk. 1-4, og artikel 17, stk. 6

— artikel 21

— artikel 4, stk. 3, tredje punktum, og artikel 5, stk. 2, i bilag 2

— artikel 4, stk. 1, andet punktum, artikel 8, stk. 1, og artikel 13, stk. 2, første punktum, i bilag 3

— artikel 1, stk. 4, artikel 2, stk. 3, artikel 7, stk. 2, sidste punktum, og artikel 8, stk. 1, i bilag 4 og

— bilag 9, første afsnit.

Protokollen om de baseområder i Cypern, hvorover Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland udøver overhøjhed, finder med undtagelse af dennes artikel 11 anvendelse fra overgangsperiodens udløb.

Protokollen om Gibraltar ophører med undtagelse af dennes artikel 1 med at finde anvendelse ved overgangsperiodens udløb.

Udfærdiget den ….

PROTOKOLLER

PROTOKOL OM IRLAND/NORDIRLAND

Unionen og Det Forenede Kongerige,

SOM HENVISER til de historiske bånd og den varige karakter af det bilaterale forhold mellem Irland og Det Forenede Kongerige,

SOM MINDER OM, at Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen udgør en betydelig og helt særlig udfordring for øen Irland, og som bekræfter, at fredsprocessens resultater, fordele og forpligtelser fortsat vil være af altafgørende betydning for freden, stabiliteten og forsoningen der,

SOM ERKENDER, at det er nødvendigt at tage hånd om de helt særlige forhold på øen Irland ved hjælp af en helt særlig løsning for at sikre Det Forenede Kongeriges velordnede udtræden af Unionen,

SOM MINDER OM, at aftalen om Det Forenede Kongerige Storbritanniens og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab (»udtrædelsesaftalen«), der har hjemmel i artikel 50 i TEU, ikke har til formål permanent at fastsætte de fremtidige forbindelser mellem Unionen og Det Forenede Kongerige,

SOM MINDER OM, at Unionen og Det Forenede Kongerige har til hensigt at erstatte bagstopperløsningen for Nordirland af en efterfølgende aftale, hvori der fastsættes alternative ordninger med henblik på at undgå en varig hård grænse på øen Irland,

SOM HENVISER til Unionens og Det Forenede Kongeriges fælles mål om tætte fremtidige forbindelser, inden for hvilke der i fuld overensstemmelse med deres respektive retsordener vil blive fastsat ambitiøse toldordninger baseret på det fælles toldområde, som fastsættes i denne protokol,

SOM BEKRÆFTER, at alle dele af Langfredagsaftalen eller Belfastaftalen af 10. april 1998 mellem Det Forenede Kongeriges regering, Irlands regering og de øvrige deltagere i flerpartsforhandlingerne (»aftalen af 1998«), der er knyttet som bilag til den britisk-irske aftale af samme dato (»den britisk-irske aftale«), herunder de efterfølgende gennemførelsesaftaler og –ordninger, bør beskyttes,

SOM ERKENDER, at samarbejdet mellem Nordirland og Irland udgør en central del af aftalen af 1998 og er afgørende for at sikre forsoning og normalisering af forholdene på øen Irland, og som minder om den nordirske forvaltnings, det nordirske parlaments og Nord-Syd-Ministerrådets roller, funktioner og garantier (herunder de tværgående bestemmelser) som fastsat i aftalen af 1998,

SOM NOTERER SIG, at EU-retten har udgjort en understøttende ramme for bestemmelserne om rettigheder, garantier og lige muligheder i aftalen af 1998,

SOM ERKENDER, at irske borgere i Nordirland som følge af deres unionsborgerskab fortsat vil nyde, udøve og have adgang til rettigheder, muligheder og fordele, og at denne protokol bør respektere og ikke berøre de rettigheder og muligheder og den identitet, der følger af unionsborgerskabet for de borgere i Nordirland, som vælger at påberåbe sig deres ret til irsk statsborgerskab som fastsat i bilag 2 til den britisk-irske aftale (»Declaration on the Provisions of Paragraph (vi) of Article 1 in Relation to Citizenship«),

SOM MINDER OM Det Forenede Kongeriges forpligtelse til at beskytte nord-syd-samarbejdet og dets garanti for, at der ikke indføres en hård grænse, herunder enhver fysisk infrastruktur eller tilknyttet ind- og udrejsekontrol og anden kontrol, og som ihukommer, at alle fremtidige ordninger skal være forenelige med disse overordnede krav,

SOM NOTERER SIG, at intet i denne protokol forhindrer Det Forenede Kongerige i at sikre uhindret markedsadgang for varer, der sendes fra Nordirland til resten af Det Forenede Kongeriges interne marked,

SOM UNDERSTREGER Unionens og Det Forenede Kongeriges fælles mål om at undgå kontrol i nordirske havne og lufthavne, så vidt det er muligt i overensstemmelse med gældende lovgivning og under hensyntagen til deres respektive regelsæt og gennemførelsen heraf,

SOM MINDER OM, at der i den fælles rapport af 8. december 2017 fra Den Europæiske Unions og Det Forenede Kongeriges regerings forhandlere om fremskridtene i løbet af første fase af forhandlingerne i henhold til artikel 50 TEU om Det Forenede Kongeriges velordnede udtræden af Den Europæiske Union skitseres tre forskellige scenarier for at beskytte nord-syd-samarbejdet og undgå en hård grænse, men at denne protokol er baseret på det tredje scenarie, som går ud på at bevare fuld overensstemmelse med de regler for Unionens indre marked og toldunionen, som nu eller fremover støtter nord-syd-samarbejdet, økonomien på hele øen og beskyttelsen af aftalen af 1998, og som skal finde anvendelse, medmindre og indtil der er opnået enighed om en alternativ ordning, som gennemfører et andet scenarie,

SOM NOTERER SIG, at overgangsperioden i overensstemmelse med udtrædelsesaftalens artikel 132 kan forlænges efter fælles overenskomst,

SOM MINDER OM, at Unionen og Det Forenede Kongerige har foretaget en kortlægning, som viser, at nord-syd-samarbejdet i vid udstrækning hviler på en fælles retlig og politisk EU-ramme,

SOM NOTERER SIG, at Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen derfor skaber betydelige udfordringer med hensyn til at bevare og udvikle nord-syd-samarbejdet,

SOM MINDER OM, at Det Forenede Kongerige fortsat er forpligtet til at beskytte og støtte det fortsatte nord-syd- og øst-vest-samarbejde på tværs af hele spektret af politiske, økonomiske, sikkerhedsmæssige, samfundsmæssige og landbrugsmæssige sammenhænge og samarbejdsrammer, herunder nord-syd-gennemførelsesorganernes fortsatte funktion,

SOM ANERKENDER behovet for at gennemføre denne protokol for derved at bevare de nødvendige forudsætninger for det fortsatte nord-syd-samarbejde, herunder for mulige nye ordninger i overensstemmelse med aftalen af 1998,

SOM MINDER OM Unionens og Det Forenede Kongeriges forpligtelser i forhold til nord-syd-Peace- og Interreg-finansieringsprogrammerne inden for rammerne af den nuværende flerårige finansielle ramme og i forhold til at bevare de nuværende finansieringsandele i det fremtidige program,

SOM BEKRÆFTER Det Forenede Kongeriges forpligtelse til at lette en effektiv og rettidig transit gennem sit område af varer, der sendes fra Irland til en anden medlemsstat eller et tredjeland, og omvendt,

SOM ER FAST BESLUTTEDE PÅ, at anvendelsen af denne protokol bør have mindst mulig indvirkning på hverdagen for befolkningerne i både Irland og Nordirland,

SOM ER OPMÆRKSOMME PÅ, at Irlands rettigheder og forpligtelser i henhold til reglerne for Unionens indre marked og toldunion skal overholdes fuldt ud,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til udtrædelsesaftalen:

Artikel 1

Mål og forhold til en efterfølgende aftale

1. Denne protokol berører ikke bestemmelserne i aftalen af 1998 med hensyn til Nordirlands forfatningsmæssige status og princippet om samtykke, som fastslår, at enhver ændring af denne status kun kan ske med samtykke fra et flertal af dets borgere.

2. Denne protokol respekterer Det Forenede Kongeriges væsentlige statslige funktioner og territoriale integritet.

3. I denne protokol fastsættes de ordninger, der er nødvendige for at tage hånd om de helt særlige forhold på øen Irland, bevare de nødvendige forudsætninger for det fortsatte nord-syd-samarbejde, undgå en hård grænse og beskytte aftalen af 1998 i alle dens dimensioner.

4. Formålet med udtrædelsesaftalen er ikke at fastsætte et permanent forhold mellem Unionen og Det Forenede Kongerige. Denne protokols bestemmelser er derfor beregnet på kun at finde anvendelse midlertidigt, idet der tages hensyn til Unionens og Det Forenede Kongeriges forpligtelser i artikel 2, stk. 1. Denne protokols bestemmelser finder anvendelse, medmindre og indtil de helt eller delvist afløses af en efterfølgende aftale.

Artikel 2

Efterfølgende aftale

1. Unionen og Det Forenede Kongerige bestræber sig på senest den 31. december 2020 at indgå en aftale, som afløser denne protokol helt eller delvist.

2. I enhver efterfølgende aftale mellem Unionen og Det Forenede Kongerige angives de dele af denne protokol, som den afløser. Når en efterfølgende aftale mellem Unionen og Det Forenede Kongerige finder anvendelse fra et tidspunkt efter udtrædelsesaftalens ikrafttræden, finder denne protokol fra datoen for anvendelsen af en sådan efterfølgende aftale og i overensstemmelse med den pågældende aftales bestemmelser om aftalens virkninger for denne protokol, ikke anvendelse eller ophører med at finde anvendelse, alt efter omstændighederne, helt eller delvist uanset artikel 20.

Artikel 3

Forlængelse af overgangsperioden

Det Forenede Kongerige kan under hensyntagen til de fremskridt, der er gjort hen imod indgåelsen af den aftale, der er omhandlet i denne protokols artikel 1, stk. 4, og artikel 2, stk. 1, på et hvilket som helst tidspunkt inden den 1. juli 2020 anmode om en forlængelse af den overgangsperiode, der er omhandlet i udtrædelsesaftalens artikel 126. Hvis Det Forenede Kongerige fremsætter en sådan anmodning, kan overgangsperioden forlænges i overensstemmelse med udtrædelsesaftalens artikel 132.

Artikel 4

Enkeltpersoners rettigheder

1. Det Forenede Kongerige sikrer, at dets udtræden af Unionen ikke mindsker de rettigheder, garantier eller lige muligheder, der er fastsat i den del af aftalen af 1998, der har titlen »Rights, Safeguards and Equality of Opportunity«, herunder på området beskyttelse mod forskelsbehandling som fastsat i de EU-retlige bestemmelser, der er opført i bilag 1 til denne protokol, og gennemfører dette stykke ved hjælp af specifikke mekanismer.

2. Det Forenede Kongerige fortsætter med at lette det hertil knyttede arbejde i de institutioner og organer, der blev oprettet i henhold til aftalen af 1998, herunder Northern Ireland Human Rights Commission, Equality Commission for Northern Ireland og Joint Committee of representatives of the Human Rights Commissions of Northern Ireland and Ireland, med at opretholde menneskerettigheds- og ligestillingsstandarderne.

Artikel 5

Fælles rejseområde

1. Det Forenede Kongerige og Irland kan fortsat indgå indbyrdes ordninger om personers frie bevægelighed mellem deres områder (»det fælles rejseområde«), idet de fuldt ud overholder fysiske personers rettigheder i medfør af EU-retten.

2. Det Forenede Kongerige sikrer, at det fælles rejseområde og dertil knyttede rettigheder og privilegier fortsat finder anvendelse uden at påvirke Irlands forpligtelser i henhold til EU-retten, navnlig hvad angår den frie bevægelighed til, fra og internt i Irland for unionsborgere og deres familiemedlemmer uanset deres nationalitet.

Artikel 6

Et fælles toldområde, varebevægelser

1. Indtil de fremtidige forbindelser finder anvendelse, opsættes der et fælles toldområde mellem Unionen og Det Forenede Kongerige (»det fælles toldområde«). Nordirland er følgelig i samme toldområde som Storbritannien.

Det fælles toldområde omfatter:

a) Unionens toldområde som fastlagt i artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 ([1]) og

b) Det Forenede Kongeriges toldområde.

Reglerne i bilag 2 til denne protokol finder anvendelse i forbindelse med al handel med varer mellem de områder, der er omhandlet i andet afsnit, samt, når der er fastsat bestemmelser herom, mellem det fælles toldområde og tredjelande. For at sikre opretholdelsen af de lige vilkår, der er påkrævet, for at dette stykke kan fungere efter hensigten, finder bestemmelserne i bilag 4 til denne protokol anvendelse. Det Blandede Udvalg kan, hvor det er hensigtsmæssigt, ændre bilag 4 for at fastsætte højere standarder for disse lige vilkår.

Det Blandede Udvalg vedtager inden den 1. juli 2020 de nærmere regler for handelen med varer mellem de to dele af det fælles toldområde med henblik på gennemførelsen af dette stykke. Hvis der ikke er vedtaget en sådan afgørelse inden den 1. juli 2020, finder bilag 3 til denne protokol anvendelse.

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen (EUT L 269 af 10.10.2013, s. 1).

Uanset tredje afsnit er fiskevarer og akvakulturprodukter som fastsat i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1379/2013 ([2]) (»fiskevarer og akvakulturprodukter«) hverken omfattet af reglerne i bilag 2 og 4 eller de regler, der er omhandlet i fjerde afsnit, medmindre der gælder en aftale om adgang til farvande og fiskerimuligheder mellem Unionen og Det Forenede Kongerige. I overensstemmelse med udtrædelsesaftalens artikel 184 bestræber Unionen og Det Forenede Kongerige sig på at indgå og ratificere en sådan aftale inden den 1. juli 2020.

Det Blandede Udvalg kan vedtage afgørelser, der ændrer bilag 3 til denne protokol, hvis sådanne ændringer er nødvendige for, at dette stykke kan fungere efter hensigten. Sådanne afgørelser kan ikke ændre væsentlige elementer i denne protokol eller i udtrædelsesaftalen.

Andet afsnit berører ikke de særlige ordninger i protokollen om de baseområder i Cypern, hvorover Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland udøver overhøjhed.

2. Lovgivning som defineret i artikel 5, nr. 2, i forordning (EU) nr. 952/2013 finder anvendelse på og i Det Forenede Kongerige for så vidt angår Nordirland (eksklusive Det Forenede Kongeriges territorialfarvande). Det Blandede Udvalg fastsætter dog de betingelser, herunder i kvantitativ forstand, hvorpå visse fiskevarer og akvakulturprodukter, der indføres i Unionens toldområde som fastlagt i artikel 4 i forordning (EU) nr. 952/2013 af fartøjer, der fører Det Forenede Kongeriges flag og har deres registreringshavn i Nordirland, er fritaget for told.

De EU-retlige bestemmelser, der er opført i bilag 5 til denne protokol, finder på de i nævnte bilag fastsatte betingelser også anvendelse på og i Det Forenede Kongerige for så vidt angår Nordirland.

Artikel 30 og 110 i TEUF finder anvendelse på og i Det Forenede Kongerige for så vidt angår Nordirland. Kvantitative ind- og udførselsrestriktioner er forbudt mellem Unionen og Nordirland.

Artikel 7

Beskyttelse af Det Forenede Kongeriges interne marked

1. Intet i denne protokol forhindrer Det Forenede Kongerige i at sikre uhindret markedsadgang for varer, der sendes fra Nordirland til resten af Det Forenede Kongeriges indre marked. EU-retlige bestemmelser, der finder anvendelse i medfør af denne protokol, og som forbyder eller begrænser eksporten af varer, finder kun anvendelse på handel mellem de områder, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1, andet afsnit, i det omfang, det er strengt påkrævet i medfør af Unionens internationale forpligtelser. Det Forenede Kongerige sikrer fuld beskyttelse i henhold til internationale krav og forpligtelser, som er relevante for forbud mod og restriktioner af eksport af varer fra Unionen til tredjelande, jf. EU-retten.

2. Under hensyn til Nordirlands integrerede plads i Det Forenede Kongeriges interne marked bestræber Unionen og Det Forenede Kongerige sig på at lette handelen mellem den del af Det Forenede Kongeriges område, som forordning (EU) nr. 952/2013 finder anvendelse på i medfør af artikel 6, stk. 2, og andre dele af Det Forenede Kongeriges område i overensstemmelse med gældende lovgivning og under hensyntagen til deres respektive regelsæt og gennemførelsen heraf. Det Blandede Udvalg overvåger løbende anvendelsen af nærværende stykke og vedtager passende henstillinger med henblik på så vidt muligt at undgå kontrol i Nordirlands havne og lufthavne.

3. Intet i denne protokol forhindrer et produkt med oprindelse i Nordirland i at blive præsenteret som hidrørende fra Det Forenede Kongerige, når det bringes i omsætning i Storbritannien.

4. Intet i denne protokol påvirker Det Forenede Kongeriges regler vedrørende det forhold, at varer fra Nordirland, som overholder eller drager fordel af tekniske forskrifter, vurderinger, registreringer, certifikater, godkendelser eller tilladelser, der er omfattet af de EU-retlige bestemmelser, der er omhandlet i bilag 5 til denne protokol, bringes i omsætning i andre dele af Det Forenede Kongerige.

Artikel 8

Tekniske forskrifter, vurderinger, registreringer, certifikater, godkendelser og tilladelser

1. Uden at dette berører de EU-retlige bestemmelser, der er omhandlet i bilag 5 til denne protokol, reguleres lovligheden af, at varer bringes i omsætning i Nordirland, af Det Forenede Kongeriges ret samt, for så vidt angår varer importeret fra Unionen, af artikel 34 og 36 i TEUF.

([2]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1379/2013 af 11. december 2013 om den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter, om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1184/2006 og (EF) nr. 1224/2009 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 104/2000 (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 1).

2. Hvis EU-retlige bestemmelser, der finder anvendelse i medfør af denne protokol, foreskriver angivelse af en medlemsstat, herunder i forkortet form, på mærkesedler, etiketter eller andet, angives Det Forenede Kongerige for så vidt angår Nordirland som »UK(NI)« eller »Det Forenede Kongerige (Nordirland)«. Hvis EU-retlige bestemmelser, der finder anvendelse i medfør af denne protokol, foreskriver angivelse af en numerisk kode, angives Det Forenede Kongerige for så vidt angår Nordirland med en identificerbar numerisk kode.

3. Uanset denne protokols artikel 15, stk. 1, og udtrædelsesaftalens artikel 7 læses henvisninger til medlemsstater i bestemmelser, der finder anvendelse i medfør af denne protokol, for så vidt angår en medlemsstats anerkendelse af tekniske forskrifter, vurderinger, registreringer, certifikater, godkendelser eller tilladelser, der er udstedt eller foretaget af en anden medlemsstats myndigheder eller af et organ, der er oprettet i en anden medlemsstat, ikke som omfattende Det Forenede Kongerige for så vidt angår Nordirland med hensyn til tekniske forskrifter, vurderinger, registreringer, certifikater, godkendelser eller tilladelser, der er udstedt eller foretaget af Det Forenede Kongeriges myndigheder eller af organer, der er oprettet i Det Forenede Kongerige.

Første afsnit finder ikke anvendelse på registreringer, certifikater, godkendelser eller tilladelser vedrørende produktionssteder, –anlæg eller –lokaler i Nordirland, som er udstedt eller foretaget af Det Forenede Kongeriges kompetente myndigheder, hvis registreringen, certifikatet, godkendelsen eller tilladelsen eventuelt nødvendiggør inspektion af produktionsstederne, –anlæggene eller –lokalerne.

Første afsnit finder ikke anvendelse på veterinærcertifikater eller officielle mærkesedler for planteformeringsmateriale, som kræves efter EU-retlige bestemmelser, der finder anvendelse i medfør af denne protokol.

Første afsnit berører ikke gyldigheden i Nordirland af vurderinger, registreringer, certifikater, godkendelser eller tilladelser, der er udstedt eller foretaget på grundlag af EU-retlige bestemmelser, der finder anvendelse i medfør af denne protokol, af Det Forenede Kongeriges kompetente myndigheder eller af organer, der er oprettet i Det Forenede Kongerige. Enhver overensstemmelsesmærkning, ethvert logo eller lignende, der kræves i henhold til EU-retlige bestemmelser, der finder anvendelse i medfør af denne protokol, og som økonomiske aktører har påført på grundlag af vurderinger, registreringer, certifikater, godkendelser eller tilladelser, der er udstedt af Det Forenede Kongeriges kompetente myndigheder eller af organer, der er oprettet i Det Forenede Kongerige, skal ledsages af angivelsen »UK(NI)«.

Det Forenede Kongerige kan for så vidt angår Nordirland ikke indlede indsigelses-, beskyttelses- eller voldgiftsprocedurer, der er foreskrevet i EU-retlige bestemmelser, som finder anvendelse i medfør af denne protokol, i det omfang disse procedurer vedrører tekniske forskrifter, standarder, vurderinger, registreringer, certifikater, godkendelser eller tilladelser, der er udstedt eller foretaget af medlemsstaternes kompetente myndigheder eller af organer, der er oprettet i medlemsstaterne.

Første afsnit er ikke til hinder for, at en kvalificeret person i Nordirland kan foretage test og frigive et parti lægemidler, der er importeret til eller fremstillet i Nordirland.

Artikel 9

Moms og punktafgifter

De EU-retlige bestemmelser, der er opført i bilag 6 til denne protokol, vedrørende varer finder anvendelse på og i Det Forenede Kongerige for så vidt angår Nordirland.

Det Blandede Udvalg drøfter regelmæssigt gennemførelsen af denne artikel og vedtager, hvis det er hensigtsmæssigt, de nødvendige foranstaltninger for at sikre korrekt anvendelse heraf.

Artikel 10

Landbrug og miljø

De EU-retlige bestemmelser, der er opført i bilag 5 til denne protokol, finder på de i nævnte bilag fastsatte betingelser anvendelse på og i Det Forenede Kongerige for så vidt angår Nordirland.

Artikel 11

Et fælles elmarked

De EU-retlige bestemmelser vedrørende engrosmarkederne for elektricitet, der er opført i bilag 7 til denne protokol, finder på de i nævnte bilag fastsatte betingelser anvendelse på og i Det Forenede Kongerige for så vidt angår Nordirland.

Artikel 12

Statsstøtte

1. De EU-retlige bestemmelser, der er opført på listen i bilag 8 til denne protokol, finder anvendelse på Det Forenede Kongerige, herunder med hensyn til foranstaltninger til støtte for fremstilling af og handel med landbrugsvarer i Nordirland, for så vidt angår foranstaltninger omfattet af denne protokol, der påvirker handelen mellem den del af Det Forenede Kongeriges område, som forordning (EU) nr. 952/2013 finder anvendelse på i medfør af denne protokols artikel 6, stk. 2, og Unionen.

2. Uanset stk. 1 finder de EU-retlige bestemmelser, der er omhandlet i nævnte stykke, ikke anvendelse for så vidt angår foranstaltninger, som Det Forenede Kongeriges myndigheder har truffet for at støtte fremstilling af og handel med landbrugsvarer i Nordirland op til et fastsat maksimalt overordnet årligt støtteniveau, og forudsat at en fastsat minimumsprocentdel af denne fritagne støtte er i overensstemmelse med bestemmelserne i bilag 2 til WTO-aftalen om landbrug. Fastsættelsen af det maksimale fritagne overordnede årlige støtteniveau og minimumsprocentdelen reguleres ved procedurerne i bilag 9.

3. Hvis Europa-Kommissionen undersøger oplysninger om en foranstaltning truffet af Det Forenede Kongeriges myndigheder, som kan udgøre ulovlig støtte omfattet af stk. 1, sikrer den, at Det Forenede Kongerige fuldt og regelmæssigt holdes underrettet om de fremskridt, der gøres med undersøgelsen af foranstaltningen, og resultatet heraf.

Europa-Kommissionen og den uafhængige myndighed, der er omhandlet i artikel 9 i bilag 4, fastsætter de administrative ordninger, der er nødvendige for at sikre en korrekt gennemførelse af henholdsvis nærværende artikel og bilag 4, fjerde del, og overvåger disse ordninger.

Artikel 13

Andre områder af nord-syd-samarbejdet

1. I overensstemmelse med de ordninger, der er omhandlet i artikel 6, stk. 2, og artikel 7-12 og under fuld overholdelse af EU-retten gennemføres og anvendes denne protokol således, at de nødvendige betingelser for det fortsatte nord-syd-samarbejde opretholdes, herunder på miljø-, sundheds-, landbrugs-, transport-, uddannelses-, og turistområdet samt på energi-, telekommunikations-, radio- og TV-, ferskvandsfiskeri-, og rets- og sikkerhedsområdet, inden for videregående uddannelser samt på idrætsområdet.

Under fuld overholdelse af EU-retten kan Det Forenede Kongerige og Irland fortsætte med at indgå nye ordninger, der bygger på bestemmelserne i aftalen af 1998, på andre områder af nord-syd-samarbejdet på øen Irland.

2. Det Blandede Udvalg overvåger løbende, i hvilket omfang gennemførelsen og anvendelsen af denne protokol sikrer opretholdelsen af de nødvendige betingelser for nord-syd-samarbejdet. Det Blandede Udvalg kan i den henseende fremsætte passende henstillinger til Unionen og Det Forenede Kongerige, herunder efter henstilling fra specialudvalget.

Artikel 14

Gennemførelse, anvendelse, tilsyn og håndhævelse

1. Uden at det berører stk. 4, er Det Forenede Kongeriges myndigheder ansvarlige for gennemførelsen og anvendelsen af de EU-retlige bestemmelser, der i medfør af denne protokol finder anvendelse på og i Det Forenede Kongerige for så vidt angår Nordirland.

2. Uden at det berører stk. 4, har Unionens repræsentanter ret til at være til stede under alle Det Forenede Kongeriges myndigheders aktiviteter i forbindelse med gennemførelsen og anvendelsen af de EU-retlige bestemmelser, der finder anvendelse i medfør af denne protokol, og Det Forenede Kongerige meddeler efter anmodning alle relevante oplysninger vedrørende sådanne aktiviteter. Det Forenede Kongerige letter sådan tilstedeværelse af Unionens repræsentanter og giver dem de oplysninger, som de anmoder om. Hvis Unionens repræsentant anmoder Det Forenede Kongeriges myndigheder om at gennemføre kontrolforanstaltninger i enkeltsager af behørigt begrundede årsager, gennemfører Det Forenede Kongeriges myndigheder disse kontrolforanstaltninger.

3. De praktiske ordninger i forbindelse med udøvelsen af rettighederne for de i stk. 2 omhandlede repræsentanter fra Unionen fastlægges af Det Blandede Udvalg efter forslag fra specialudvalget.

4. Hvad angår denne protokols artikel 6, stk. 2, og artikel 8-12 samt artikel 7, stk. 1, i bilag 4 til denne protokol for så vidt angår de foranstaltninger, der træffes af medlemsstaterne, har Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer de beføjelser, som EU-retten tillægger dem, i forhold til Det Forenede Kongerige og fysiske eller juridiske personer, som har ophold i eller er etableret i Det Forenede Kongerige. Navnlig har Den Europæiske Unions Domstol kompetence som fastsat i traktaterne i denne henseende. Artikel 267, stk. 2 og 3, i TEUF finder anvendelse på og i Det Forenede Kongerige i denne henseende.

5. Retsakter, som vedtages af Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer i overensstemmelse med stk. 4, har samme retsvirkninger over for og i Det Forenede Kongerige som i Unionen og dens medlemsstater.

6. Når advokater med møderet for domstolene i Det Forenede Kongerige repræsenterer eller bistår en part i forbindelse med administrative procedurer som følge af udøvelsen af de beføjelser, som er tillagt Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer, jf. stk. 4, behandles de i enhver henseende som advokater med møderet for domstolene i en medlemsstat, der repræsenterer eller bistår en part i forbindelse med sådanne administrative procedurer.

7. I sager indbragt for Den Europæiske Unions Domstol i henhold til stk. 4 kan:

a) Det Forenede Kongerige deltage i retsforhandlingerne for Den Europæiske Unions Domstol på samme måde som en medlemsstat

b) advokater med møderet for domstolene i Det Forenede Kongerige repræsentere eller bistå en part for Den Europæiske Unions Domstol i sådanne retssager, og de skal i alle henseender behandles som advokater med møderet for domstolene i en medlemsstat, der repræsenterer eller bistår en part for Den Europæiske Unions Domstol.

Artikel 15

Almindelige bestemmelser

1. Med henblik på denne protokol læses enhver henvisning til Det Forenede Kongerige i udtrædelsesaftalens relevante bestemmelser som en henvisning til Det Forenede Kongerige eller til Det Forenede Kongerige for så vidt angår Nordirland, alt efter omstændighederne.

Når der i udtrædelsesaftalens og denne protokols relevante bestemmelser samt i de EU-retlige bestemmelser, der i medfør af denne protokol finder anvendelse på Det Forenede Kongerige for så vidt angår Nordirland, henvises til det i artikel 4 i forordning (EU) nr. 952/2013 fastlagte område, læses dette uanset eventuelle andre bestemmelser i denne protokol som omfattende den del af Det Forenede Kongeriges område, som forordning (EU) nr. 952/2013 i medfør af denne protokols artikel 6, stk. 2, finder anvendelse på.

Med henblik på artikel 6, stk. 1, første afsnit, har betegnelsen »toldområde« samme betydning som i artikel XXIV i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel af 1994.

Udtrædelsesaftalens tredje del, afsnit I og III, og sjette del finder anvendelse, uden at dette berører bestemmelserne i denne protokol.

2. Med henblik på denne protokolforstås ved:

— »tredjeland«: et land eller område, som ikke tilhører de i artikel 6, stk. 1, andet afsnit, omhandlede toldområder

— »del af det fælles toldområde«: enten Unionens toldområde som fastlagt i artikel 4 i forordning (EU) nr. 952/2013 eller Det Forenede Kongeriges toldområde.

3. Uanset udtrædelsesaftalens artikel 4, stk. 4 og 5, skal de bestemmelser i denne protokol, som henviser til EU-retten eller til begreber eller bestemmelser i denne, ved deres gennemførelse og anvendelse fortolkes i overensstemmelse med Den Europæiske Unions Domstols relevante retspraksis.

4. Uanset udtrædelsesaftalens artikel 6, stk. 1, og medmindre andet er fastsat, læses henvisninger til en EU-retsakt i denne protokol som henvisninger til den pågældende EU-retsakt som ændret eller erstattet.

5. Hvis Unionen vedtager en ny retsakt, der falder inden for denne protokols anvendelsesområde, men hverken ændrer eller erstatter en EU-retsakt, der er opført i bilagene til denne protokol, underretter Unionen Det Forenede Kongerige om vedtagelsen af retsakten i Det Blandede Udvalg. Det Blandede Udvalg afholder efter anmodning fra Unionen eller Det Forenede Kongerige drøftelser om den nyligt vedtagne retsakts indvirkning på denne protokols korrekte funktion senest 6 uger efter anmodningen.

Så hurtigt som praktisk muligt efter, at Unionen har underrettet Det Forenede Kongerige i Det Blandede Udvalg, skal Det Blandede Udvalg enten:

a) vedtage en afgørelse om tilføjelse af den nyligt vedtagne retsakt til det relevante bilag til denne protokol eller

b) dersom der ikke kan opnås enighed om at tilføje den nyligt vedtagne retsakt til det relevante bilag til denne protokol, undersøge alle yderligere muligheder for at opretholde denne protokols funktion og træffe enhver afgørelse, der måtte være nødvendig med henblik herpå.

Hvis Det Blandede Udvalg ikke har truffet afgørelse som omhandlet i andet afsnit inden for en rimelig frist, har Unionen efter at have underrettet Det Forenede Kongerige herom ret til at træffe passende afhjælpende foranstaltninger. Sådanne foranstaltninger har tidligst virkning seks måneder efter, at Unionen har underrettet Det Forenede Kongerige i overensstemmelse med første afsnit, men har under ingen omstændigheder virkning før den dato, hvor den nyligt vedtagne retsakt gennemføres i Unionen.

6. Uanset nærværende artikels stk. 1 og udtrædelsesaftalens artikel 7, og medmindre Unionen finder, at fuld eller delvis adgang er strengt nødvendig for enten Det Forenede Kongerige eller for Det Forenede Kongerige for så vidt angår Nordirland, alt efter omstændighederne, med henblik på at sætte Det Forenede Kongerige i stand til at overholde sine forpligtelser i henhold til denne protokol, herunder hvor sådan adgang er nødvendig, fordi adgangen til de relevante oplysninger ikke kan formidles af den i denne protokols artikel 17 omhandlede arbejdsgruppe eller ved hjælp af andre praktiske løsninger, læses for så vidt angår adgangen til alle net, informationssystemer eller databaser, der er oprettet på grundlag af EU-retten, henvisninger til medlemsstater og medlemsstaternes kompetente myndigheder i de EU-retlige bestemmelser, der finder anvendelse i medfør af denne protokol, ikke således, at dette omfatter Det Forenede Kongerige eller Det Forenede Kongerige for så vidt angår Nordirland, alt efter omstændighederne.

7. Det Forenede Kongeriges myndigheder må ikke fungere som førende myndigheder for risikovurderinger, undersøgelser, godkendelser eller tilladelsesprocedurer, som er fastlagt i henhold til de EU-retlige bestemmelser, der finder anvendelse i medfør af denne protokol.

8. Artikel 346 og 347 i TEUF finder anvendelse på denne protokol med hensyn til foranstaltninger, der træffes af en medlemsstat eller af Det Forenede Kongerige for så vidt angår Nordirland.

Artikel 16

Specialudvalget

Udvalget vedrørende spørgsmål i relation til gennemførelsen af protokollen om Irland/Nordirland, der er oprettet ved udtrædelsesaftalens artikel 165 (»specialudvalget«):

a) letter gennemførelsen og anvendelsen af denne protokol

b) undersøger forslag vedrørende gennemførelsen og anvendelsen af denne protokol fra Nord-Syd-Ministerrådet og de nord-syd-gennemførelsesorganer, der er oprettet i henhold til aftalen af 1998

c) tager ethvert spørgsmål af relevans for denne protokols artikel, som det gøres opmærksom på af Northern Ireland Human Rights Commission, Equality Commission for Northern Ireland og Joint Committee of representatives of the Human Rights Commissions of Northern Ireland and Ireland, op til overvejelse

d) drøfter ethvert spørgsmål, der rejses af Unionen eller Det Forenede Kongerige, som er af relevans for denne protokol og giver anledning til vanskeligheder

e) fremsætter henstillinger til Det Blandede Udvalg vedrørende den måde, hvorpå denne protokol fungerer.

Artikel 17

Fælles rådgivende arbejdsgruppe

1. Der nedsættes hermed en fælles rådgivende arbejdsgruppe vedrørende gennemførelsen af denne protokol (»arbejdsgruppen«). Den fungerer som et forum for udveksling af oplysninger og for gensidige konsultationer.

2. Arbejdsgruppen består af repræsentanter fra Unionen og Det Forenede Kongerige og varetager sine opgaver under tilsyn af specialudvalget, som den rapporterer til. Arbejdsgruppen har ikke beføjelse til at træffe andre bindende beslutninger end vedtagelsen af sin forretningsorden som omhandlet i stk. 6.

3. Inden for arbejdsgruppen:

a) udveksler Unionen og Det Forenede Kongerige rettidigt oplysninger om planlagte, igangværende og afsluttede gennemførelsesforanstaltninger i forbindelse med de EU-retsakter, der er opført i bilagene til denne protokol

b) underretter Unionen Det Forenede Kongerige om planlagte EU-retsakter inden for denne protokols anvendelsesområde, herunder EU-retsakter, som ændrer eller erstatter de EU-retsakter, der er opført i bilagene til denne protokol

c) giver Unionen Det Forenede Kongerige alle de oplysninger, som Unionen anser for relevante for, at Det Forenede Kongerige fuldt ud kan overholde sine forpligtelser i henhold til protokollen, og

d) giver Det Forenede Kongerige Unionen alle de oplysninger, som medlemsstaterne skal give hinanden eller Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer i henhold til de EU-retsakter, der er opført i bilagene til denne protokol.

4. Formandskabet for arbejdsgruppen varetages i fællesskab af Unionen og Det Forenede Kongerige.

5. Arbejdsgruppen mødes mindst en gang om måneden, medmindre Unionen og Det Forenede Kongerige efter fælles overenskomst beslutter andet. Hvis det er nødvendigt, kan Unionen og Det Forenede Kongerige udveksle de i stk. 3, litra c) og d), omhandlede oplysninger mellem møderne.

6. Arbejdsgruppen vedtager sin forretningsorden ved fælles overenskomst.

7. Unionen sikrer, at alle synspunkter, som det Forenede Kongerige fremsætter i arbejdsgruppen, og alle oplysninger, som Det Forenede Kongerige fremkommer med i arbejdsgruppen, herunder tekniske og videnskabelige oplysninger, formidles til Unionens relevante institutioner, organer, kontorer og agenturer uden ugrundet ophold.

Artikel 18

Beskyttelsesforanstaltninger

1. Hvis anvendelsen af denne protokol medfører alvorlige økonomiske, samfundsmæssige eller miljømæssige vanskeligheder, som kan antages at vare ved, eller medfører, at handelen omdirigeres, kan Unionen eller Det Forenede Kongerige ensidigt træffe egnede beskyttelsesforanstaltninger. Sådanne beskyttelsesforanstaltninger skal med hensyn til deres anvendelsesområde og varighed begrænses til, hvad der er strengt nødvendigt for at afhjælpe situationen. Der gives prioritet til sådanne foranstaltninger, som forstyrrer denne protokols funktion mindst muligt.

2. Hvis en sikkerhedsforanstaltning, der er truffet af Unionen eller Det Forenede Kongerige, alt efter omstændighederne, i overensstemmelse med stk. 1, giver anledning til ubalance mellem rettighederne og forpligtelserne i henhold til denne protokol, kan Unionen eller det Forenede Kongerige, alt efter omstændighederne, træffe sådanne forholdsmæssige udlignende foranstaltninger, som er strengt nødvendige for at afhjælpe ubalancen. Der gives prioritet til sådanne foranstaltninger, som forstyrrer denne protokols funktion mindst muligt.

3. Beskyttelsesforanstaltninger og udlignende foranstaltninger i overensstemmelse med stk. 1 og 2 er omfattet af procedurerne i bilag 10 til denne protokol.

Artikel 19

Beskyttelse af finansielle interesser

Unionen og Det Forenede Kongerige bekæmper svig og enhver anden ulovlig aktivitet, der skader Unionens eller Det Forenede Kongeriges finansielle interesser.

Artikel 20

Revision

Hvis Unionen eller Det Forenede Kongerige på et hvilket som helst tidspunkt efter overgangsperiodens udløb finder, at denne protokol helt eller delvis ikke længere er nødvendig for at nå de i artikel 1, stk. 3, fastsatte mål og helt eller delvis bør ophøre med at finde anvendelse, meddeler den pågældende den anden part dette med angivelse af grundene.

Senest 6 måneder efter en sådan meddelelse mødes Det Blandede Udvalg på ministerplan for at drøfte meddelelsen under hensyntagen til alle målene i artikel 1. Det Blandede Udvalg kan anmode om en udtalelse fra de institutioner, der er oprettet ved aftalen af 1998.

Hvis Unionen og Det Forenede Kongerige efter den i andet afsnit omhandlede drøftelse og under fuld overholdelse af udtrædelsesaftalens artikel 5 i fællesskab beslutter i Det Blandede Udvalg, at hele eller en del af protokollen ikke længere er nødvendig for at nå dennes mål, ophører protokollen helt eller delvis med at finde anvendelse. I så fald retter Det Blandede Udvalg henstillinger til Unionen og til Det Forenede Kongerige om de nødvendige foranstaltninger under hensyntagen til de forpligtelser, der påhviler parterne i aftalen af 1998.

Artikel 21

Bilag

Bilag 1-10 udgør en integrerende del af denne protokol.

BILAG 1

DE BESTEMMELSER I EU-RETTEN, DER ER OMHANDLET I ARTIKEL 4, STK. 1

— Rådets direktiv 2004/113/EF af 13. december 2004 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med adgang til og levering af varer og tjenesteydelser ([1])

— Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF af 5. juli 2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv ([2])

— Rådets direktiv 2000/43/EF af 29. juni 2000 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse ([3])

— Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv ([4])

— Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/41/EU af 7. juli 2010 om anvendelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i selvstændige erhverv og om ophævelse af Rådets direktiv 86/613/EØF ([5])

— Rådets direktiv 79/7/EØF af 19. december 1978 om gradvis gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til social sikring ([6])

([1]) EUT L 373 af 21.12.2004, s. 37.
([2]) EUT L 204 af 26.7.2006, s. 23.
([3]) EUT L 180 af 19.7.2000, s. 22.
([4]) EUT L 303 af 2.12.2000, s. 16.
([5]) EUT L 180 af 15.7.2010, s. 1.
([6]) EUT L 6 af 10.1.1979, s. 24.

BILAG 2

Artikel 1

Anvendelsesområde

1. På de i denne protokols artikel 6, stk. 1, fastsatte betingelser finder dette bilag anvendelse på alle varer, der:

a) er fremstillet i Unionens toldområde eller Det Forenede Kongeriges toldområde, herunder de varer der er fuldt ud eller delvist fremstillet på basis af produkter fra tredjelande, som er i fri omsætning i Unionens toldområde eller Det Forenede Kongeriges toldområde eller

b) kommer fra tredjelande og er i fri omsætning i Unionens toldområde eller Det Forenede Kongeriges toldområde

c) er fremstillet i Unionens toldområde eller Det Forenede Kongeriges toldområde ved brug af produkter fra tredjelande, som ikke er i fri omsætning i enten Unionens toldområde eller Det Forenede Kongeriges toldområde, forudsat at formaliteterne i forbindelse med import er opfyldt, og at eventuel told eller afgift med tilsvarende virkning, som skal betales af de pågældende varer eller af de produkter fra tredjelande, som anvendes ved disses fremstilling, er blevet pålignet i den eksporterende del af det fælles toldområde.

Udtrykket »fuldt ud fremstillet« i litra a) har samme betydning i Det Forenede Kongeriges toldområde som i Unionens toldområde.

2. Varer fra tredjelande betragtes som værende i fri omsætning i Unionens toldområde eller i Det Forenede Kongeriges toldområde, hvis formaliteterne i forbindelse med import er opfyldt, og eventuel told eller afgift med tilsvarende virkning, som skal betales, er blevet pålignet af Unionen eller af Det Forenede Kongerige i deres respektive del af det fælles toldområde, og hvis varerne ikke har nydt godt af en fuldstændig eller delvis refusion af en sådan told eller afgift.

3. Hvad angår varer fremstillet i Unionens toldområde eller Det Forenede Kongeriges toldområde ved brug af produkter fra tredjelande, som ikke er i fri omsætning i enten Unionens toldområde eller Det Forenede Kongeriges toldområde, men som ikke er omfattet af stk. 1, litra c), anvender den importerende del af det fælles toldområde den toldlovgivning, der finder anvendelse på varer fra tredjelande.

Artikel 2

Handel mellem parterne i det fælles toldområde

1. Told ved import og eksport og andre afgifter med tilsvarende virkning er forbudt mellem parterne i det fælles toldområde. Dette forbud gælder også told af fiskal karakter.

Afgifter for udførelse af toldkontrol eller for enhver anden anvendelse af toldlovgivningen mellem parterne i det fælles toldområde betragtes som afgifter med tilsvarende virkning som told. Der kan dog pålægges afgifter eller betaling for udgifterne, når toldmyndighederne yder særlige tjenester, navnlig følgende:

a) toldpersonales uden for officiel kontortid eller i andre lokaler end toldmyndighedernes, når der anmodes herom

b) analyser eller ekspertrapporter om varer og forsendelsesomkostninger til tilbagesendelse af varer til en ansøger, navnlig hvad angår afgørelser, der er truffet, eller oplysninger, der er givet, efter anmodning

c) undersøgelse eller prøveudtagning af varer til kontrol eller destruktion af varer, når det involverer andre udgifter end udgifter til brug af toldpersonale

d) undtagelsesvise kontrolforanstaltninger, når disse er nødvendige som følge af varernes art eller af en potentiel risiko.

2. Artikel III, V og XI i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel af 1994 (»GATT 1994«) indarbejdes i og gøres til en del af denne protokol og finder tilsvarende anvendelse mellem parterne i det fælles toldområde.

3. Bestemmelserne i dette bilag er ikke til hinder for forbud eller restriktioner vedrørende import, eksport eller varer i transit, såfremt sådanne forbud eller restriktioner er begrundet i hensynet til den offentlige sædelighed, den offentlige orden eller offentlige sikkerhed, beskyttelse af menneskers, dyrs eller planters sundhed eller liv, beskyttelse af nationale skatte af kunstnerisk, historisk eller arkæologisk værdi eller beskyttelse af industriel eller kommerciel ejendom. Sådanne forbud eller restriktioner må dog ikke udgøre et middel til vilkårlig forskelsbehandling eller skjulte restriktioner på handel mellem parterne i det fælles toldområde.

4. Intet i dette bilag må fortolkes som:

a) et krav om, at Unionen eller Det Forenede Kongerige videregiver eller indrømmer adgang til oplysninger i strid med sine vitale sikkerhedsinteresser, eller

b) værende til hinder for, at Unionen eller Det Forenede Kongerige træffer tiltag, som den pågældende finder nødvendige til beskyttelse af sine vitale sikkerhedsinteresser:

   i) i forbindelse med fremstilling eller handel med våben, ammunition eller krigsmateriel eller i forbindelse med fremstilling af eller handel med andre varer og materialer med direkte eller indirekte henblik på at forsyne et militært anlæg

   ii) vedrørende fissions- og fusionsmaterialer eller de materialer, af hvilke de udvindes, eller

   iii) truffet i krigstid eller anden krisetilstand i internationale forbindelser, eller

c) som værende til hinder for, at Unionen eller Det Forenede Kongerige træffer tiltag med henblik på at opretholde international fred og sikkerhed.

Artikel 3

Toldtarif, der finder anvendelse på handel med tredjelande

1. Det Forenede Kongerige bringer de tariffer og bestemmelser, der finder anvendelse i dets toldområde, i overensstemmelse med:

a) Unionens fælles toldtarif som fastsat i artikel 56, stk. 2, i forordning (EU) nr. 952/2013

b) Unionens regler om varers oprindelse som fastsat i afsnit II, kapitel 2, i forordning (EU) nr. 952/2013 og

c) Unionens regler om varers toldværdi som fastsat i afsnit II, kapitel 3, i forordning (EU) nr. 952/2013.

2. Det Forenede Kongerige må under ingen omstændigheder:

a) for sit toldområde anvende en toldsats, der er lavere end den fælles toldtarif, på en vare eller import fra et tredjeland eller

b) i sit toldområde anvende eller indrømme toldpræferencer for en vare på grundlag af andre oprindelsesbestemmelser end dem, der gælder for Unionens indrømmelse af toldpræferencer for samme vare i dens toldområde.

3. Det Forenede Kongerige må ikke uden forudgående enighed i Det Blandede Udvalg anvende eller indrømme kvoter, toldkontingenter eller toldsuspensioner i sit toldområde.

4. Det Forenede Kongerige underrettes om enhver afgørelse, som Unionen træffer, om at ændre den fælles toldtarif eller at suspendere eller genindføre kvoter, toldkontingenter eller toldsuspensioner tilstrækkeligt tidligt til at kunne tilpasse sig den pågældende afgørelse. Der kan om nødvendigt ske konsultation i Det Blandede Udvalg.

Artikel 4

Handelspolitik

1. Det fælles toldområde skal være i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i artikel XXIV i GATT 1994. I dette øjemed afpasser Det Forenede Kongerige den handelspolitik, der finder anvendelse på dets toldområde, til Unionens fælles handelspolitik, i det omfang det er nødvendigt for at gennemføre denne protokols artikel 6, stk. 1, og dette bilags artikel 3 samt ved at anvende bestemmelser om handel bortset fra told, navnlig foranstaltninger, der er omfattet af artikel XI:1 i GATT 1994, som i det væsentlige er de samme som Unionens.

2. Det Forenede Kongerige sikrer, at dets lister over indrømmelser omhandlet i artikel II i GATT 1994 for de produkter, der er omfattet af denne protokols artikel 6, stk. 1, fuldt ud er afpasset til Unionens, og at forpligtelser vedrørende toldkontingenter er forenelige med Unionens og i overensstemmelse med bestemmelserne i dette bilags artikel 3. Unionen og Det Forenede Kongerige er enige om at samarbejde om WTO-anliggender, om tildelingen af WTO-toldkontingenter og, i det omfang det er nødvendigt, for at sikre et velfungerende fælles toldområde.

3. Unionens handelsforsvarsordning samt Unionens generelle toldpræferencesystem (»GSP«) omfatter begge dele af det fælles toldområde. Unionen hører Det Forenede Kongerige om eventuelle handelsforsvarsforanstaltninger eller -tiltag under GSP-ordningen, som den overvejer at iværksætte. Mindst seks måneder inden overgangsperiodens udløb fastlægger Det Blandede Udvalg procedurerne for anvendelse af dette stykke.

Artikel 5

Administrativt samarbejde

1. Ud over det specifikke samarbejde, der er omhandlet i denne protokols artikel 3, yder Unionens administrative myndigheder, herunder dens medlemsstater, og Det Forenede Kongeriges ditto, som er ansvarlige for gennemførelsen af bestemmelserne i dette bilag, hinanden gensidig administrativ bistand, således at det sikres, at de pågældende bestemmelser om handel med varer mellem delene i det fælles toldområde eller med tredjelande efterleves.

2. Mindst seks måneder inden overgangsperiodens udløb vedtager Det Blandede Udvalg passende bestemmelser om den i stk. 1 omhandlede gensidige administrative bistand, herunder hvad angår inddrivelse af gæld.

Artikel 6

Særlige retsmidler

1. Uanset udtrædelsesaftalens artikel 170-179, denne protokols artikel 6, stk. 1, og dette bilags artikel 2 kan Unionen, såfremt Det Forenede Kongerige ikke overholder forpligtelserne i dette bilags artikel 1, 3 og 4med hensyn til varer og produkter fra tredjelande, indføre told eller andre restriktioner på de pågældende varers bevægelse ind i eller ud af Unionens toldområde, hvis den finder det nødvendigt for at beskytte det indre markeds integritet. De pågældende varer anses ikke for at høre under dette bilags anvendelsesområde, jf. artikel 1, stk. 1.

2. Hvis Unionen på grundlag af objektive oplysninger har konstateret, at der i Det Forenede Kongeriges toldområde er sket en fejl i gennemførelsen af bilag 3 til denne protokol, og at den pågældende fejl får følger med hensyn til importtold, anmoder Unionen Det Blandede Udvalg om at fastlægge passende foranstaltninger til at løse situationen.

3. Udtrædelsesaftalens sjette del finder anvendelse på enhver tvist vedrørende anvendelsen af denne artikel.

BILAG 3

Artikel 1

Anvendelse af toldkodekser

Uden at det berører bestemmelserne i denne protokols bilag 2, finder EU-toldkodeksen samt alle andre foranstaltninger og kontroller, som finder anvendelse i Unionens toldområde, samt Det Forenede Kongeriges toldlov fra 2018 og dens gennemførelsesbestemmelser og anden relevant lovgivning, som finder anvendelse i Det Forenede Kongeriges toldområde, anvendelse på handel med varer mellem de to dele af det fælles toldområde i henhold til betingelserne i denne protokol og i dette bilag.

Artikel 2

Formaliteter i forbindelse med artikel 1, stk. 1, litra c), i bilag 2

1. Med henblik på gennemførelse af denne protokols artikel 1, stk. 1, litra c), i bilag 2 anses formaliteterne i forbindelse med import for opfyldt i den eksporterende del af det fælles toldområde ved påtegning af det dokument, der er nødvendigt for at godtgøre, at varen er omfattet af bilag 2, jf. nævnte bilags artikel 1, stk. 1.

2. Den i stk. 1 omhandlede påtegning bevirker, at told eller afgifter med tilsvarende virkning, pålignes i den eksporterende del af det fælles toldområde, dersom der skal betales en sådan told eller sådanne afgifter af de pågældende varer eller af de varer fra tredjelande, som anvendes ved disses fremstilling, i overensstemmelse med artikel 3 i bilag 2 til denne protokol. Den bevirker også, at de handelspolitiske foranstaltninger, der er beskrevet i artikel 4 i bilag 2, og som varerne kan være omfattet af, finder anvendelse.

3. Tidspunktet for påligning af den told eller de afgifter med tilsvarende virkning, der er omhandlet i stk. 2, anses for at være tidspunktet for de kompetente toldmyndigheders accept af eksportangivelsen vedrørende de pågældende varer.

4. Klarereren er debitor. Ved indirekte repræsentation er den person, for hvis regning angivelsen udfærdiges, også debitor.

Artikel 3

Dokumentation

Uden at det berører artikel 5, godtgøres det, at en vare er omfattet af bilag 2 til denne protokol, jf. nævnte bilags artikel 1, stk. 1, ved hjælp af dokumentation, som udstedes på eksportørens anmodning af toldmyndighederne i dele af det fælles toldområde.

Artikel 4

Varecertifikat A. UK.

1. Den i artikel 3 omhandlede dokumentation består af et varecertifikat A. UK. Unionen udformer et standardeksemplar af varecertifikat A. UK. med tilhørende forklarende note og underretter Det Blandede Udvalg herom. Anvendelse af dette standardeksemplar er obligatorisk.

2. Varecertifikat A. UK. må kun anvendes, hvis:

a) varerne efter eksporten, og før de angives til import, ikke er blevet ændret eller omdannet på nogen måde eller har været genstand for andre aktiviteter end dem, som har til formål at bevare dem i god stand eller at anbringe mærker, etiketter, segl eller anden dokumentation for at sikre overholdelse af specifikke nationale krav i den importerende del af det fælles toldområde

b) varerne har været oplagret eller udstillet i et tredjeland, forudsat at varerne forbliver under toldtilsyn i det pågældende tredjeland.

3. Uden at det berører stk. 2, kan opdeling af sendinger finde sted i et tredjeland, hvis den foretages af eksportøren eller under dennes ansvar, og forudsat at varerne forbliver under toldtilsyn i det pågældende tredjeland.

4. Stk. 2 anses for opfyldt, medmindre toldmyndighederne i den importerende del af det fælles toldområde har grund til at antage andet. I sådanne tilfælde kan toldmyndighederne anmode klarereren om dokumentation for overholdelsen, som kan gives i enhver form.

5. Et varecertifikat A. UK. godkendes af toldmyndighederne i den eksporterende del af det fælles toldområde, når de varer, som det vedrører, er eksporteret. Det stilles til rådighed for eksportøren, så snart eksporten faktisk har fundet sted eller er sikret.

6. Et varecertifikat A. UK. kan kun godkendes, hvis det kan tjene som den dokumentation, der er nødvendig for at fastslå, at en vare er omfattet af bilag 2 til denne protokol, jf. nævnte bilags artikel 1, stk. 1.

7. Den eksportør, der anmoder om at få udstedt et varecertifikat A. UK., skal når som helst på begæring af toldmyndighederne i den eksporterende del af det fælles toldområde, hvor det pågældende varecertifikat A. UK. er udstedt, kunne fremlægge alle egnede dokumenter, som godtgør dels de pågældende varers status, dels at de øvrige betingelser i denne protokol og i bilag 2 hertil er opfyldt.

8. De udstedende toldmyndigheder træffer alle nødvendige forholdsregler for at verificere varernes status og sikre, at de øvrige krav i denne protokol og i dette bilag er opfyldt. Med henblik herpå er de berettiget til at kræve alle rimelige oplysninger og foretage alle former for kontrol, som de finder hensigtsmæssig. De udstedende toldmyndigheder sikrer ligeledes, at certifikaterne er behørigt udfyldt. De kontrollerer navnlig, at den rubrik, der er forbeholdt varebeskrivelsen, er udfyldt på en sådan måde, at der ikke kan foretages svigagtige tilføjelser.

9. Et varecertifikat A. UK. skal indgives til toldmyndighederne i den importerende del af det fælles toldområde senest fire måneder efter den dato, på hvilken toldmyndighederne i den eksporterende del af det fælles toldområde har udstedt det.

10. Et varecertifikat A. UK., som er indgivet til toldmyndighederne i den importerende del af det fælles toldområde efter sidste frist for fremsendelse, jf. stk. 9, kan accepteres, hvis den manglende indgivelse af disse dokumenter inden fristens udløb skyldes særlige omstændigheder.

11. I andre tilfælde af forsinket fremsendelse accepterer toldmyndighederne i den importerende del af det fælles toldområde et varecertifikat A. UK., hvis de tilhørende varer blev fremsendt til de pågældende myndigheder inden udløbet af den sidste frist for fremsendelse, jf. stk. 9.

Artikel 5

Udstedelse af varecertifikat A. UK. med tilbagevirkende kraft

1. Uanset artikel 4, stk. 5, kan et varecertifikat A. UK. undtagelsesvis udstedes, efter at eksporten af de varer, som det vedrører, faktisk har fundet sted eller er sikret, hvis:

a) det på grund af fejltagelser, uforsætlige undladelser eller særlige omstændigheder ikke blev udstedt ved eksporten, eller

b) det over for toldmyndighederne godtgøres, at der var udstedt et varecertifikat A. UK., men at dette af tekniske grunde ikke blev accepteret ved importen.

2. Ved anvendelsen af stk. 1 skal eksportøren i sin anmodning anføre sted og dato for eksporten af de varer, som det pågældende varecertifikat A. UK. vedrører, og årsagerne til sin anmodning.

3. Toldmyndighederne kan kun udstede et varecertifikat A. UK. med tilbagevirkende kraft, hvis de finder det godtgjort, at der er anmodet om et certifikat i overensstemmelse med denne artikels bestemmelser.

Artikel 6

Indgivelse af varecertifikat A. UK.

1. Et varecertifikat A. UK indgives til toldmyndighederne i den importerende del af det fælles toldområde i overensstemmelse med procedurerne i nævnte del af det fælles toldområde. Myndighederne er berettiget til at forlange en oversættelse af certifikatet. De kan også anmode om, at importangivelsen ledsages af oplysninger fra importøren om, at varerne er omfattet af bilag 2 til denne protokol, jf. nævnte bilags artikel 1, stk. 1.

2. Hvis der konstateres mindre forskelle mellem oplysningerne i et varecertifikat A. UK. og oplysningerne i de dokumenter, der forelægges toldmyndighederne med henblik på afvikling af formaliteterne i forbindelse med importen af varerne, gør dette ikke i sig selv varecertifikaterne ugyldige, når det på fyldestgørende måde godtgøres, at certifikaterne svarer til de frembudte varer.

3. Klare formelle fejl som maskinskrivningsfejl på et varecertifikat A. UK. bør ikke medføre, at varecertifikatet afvises, hvis fejlene ikke er af en sådan karakter, at de rejser tvivl om rigtigheden af oplysningerne i certifikatet.

Artikel 7

Erstatning af varecertifikat A. UK.

Når varer undergives et toldsteds kontrol i den ene del af det fælles toldområdes, skal det være muligt at erstatte det oprindelige varecertifikat A. UK. med et eller flere varecertifikater A. UK. med henblik på forsendelse af alle eller nogle af disse varer til et andet sted inden for det fælles toldområde. Et erstatningsvarecertifikat A. UK. udstedes af det toldsted, hvis kontrol varerne er undergivet.

Artikel 8

Administrativt samarbejde

1. Toldmyndighederne i medlemsstaterne og i Det Forenede Kongerige forsyner gennem Europa-Kommissionen hinanden med aftryk af de stempler, de anvender på deres toldsteder ved udstedelsen af et varecertifikat A. UK., og med adresserne på de toldmyndigheder, der er ansvarlige for verifikationen af disse certifikater.

2. For at sikre en korrekt anvendelse af denne protokol bistår Unionen og Det Forenede Kongerige gennem de kompetente toldmyndigheder hinanden med kontrol af varecertifikater A. UK. med henblik på disses ægthed og rigtigheden af oplysningerne heri.

Artikel 9

Verifikation af varecertifikat A. UK.

1. Efterfølgende verifikation af et varecertifikat A. UK. foretages tilfældigt, eller når toldmyndighederne i den importerende del af det fælles toldområde nærer rimelig tvivl om et certifikats ægthed, de pågældende varers status eller opfyldelsen af de øvrige betingelser i denne protokol og i bilagene hertil, forudsat at en sådan verifikation foretages senest tre år efter, at toldmyndighederne i den eksporterende del af det fælles toldområde har udstedt det pågældende varecertifikat A. UK.

2. Med henblik på bestemmelserne i stk. 1 sender toldmyndighederne i den importerende del af det fælles toldområde det pågældende varecertifikat A. UK. til toldmyndighederne i den eksporterende del af det fælles toldområde sammen med fakturaen, hvis en sådan er fremlagt, eller en kopi af disse dokumenter med en angivelse af grundene til henvendelsen, hvis dette er hensigtsmæssigt. Eventuelle indhentede dokumenter og oplysninger, som tyder på, at angivelserne i et varecertifikat A. UK. er ukorrekte, fremsendes til støtte for anmodningen om verifikation.

3. Verifikationen foretages af toldmyndighederne i den eksporterende del af det fælles toldområde. Med henblik herpå er de berettiget til at kræve alle rimelige oplysninger og foretage alle former for kontrol af eksportørens regnskaber eller enhver anden kontrol, som de finder hensigtsmæssig.

4. Hvis toldmyndighederne i den importerende del af det fælles toldområde træffer afgørelse om at afslå at behandle de pågældende varer i henhold til bestemmelserne i bilag 2, mens de afventer resultatet af verifikationen, skal de tilbyde at frigive varerne til importøren med forbehold af de sikkerhedsforanstaltninger, de skønner nødvendige.

5. De toldmyndigheder, der anmoder om verifikationen, underrettes om resultatet af denne verifikation inden for højst ti måneder. Det skal af resultatet klart fremgå, om dokumenterne er ægte, og om de pågældende varer var omfattet af bilag 2 til denne protokol, jf. nævnte bilags artikel 1, stk. 1, og opfylder de øvrige betingelser i denne protokol og i bilagene hertil.

6. Hvis der i tilfælde, hvor der er rimelig tvivl, ikke foreligger svar inden ti måneder, eller svaret ikke indeholder tilstrækkelige oplysninger til at fastslå de pågældende dokumenters ægthed eller varens korrekte status, afslår de anmodende toldmyndigheder, medmindre der foreligger særlige omstændigheder, behandlingen i henhold til bestemmelserne i denne protokol og i bilagene hertil.

Artikel 10

Tvister i forbindelse med verifikationsproceduren

1. Hvis der i forbindelse med den i artikel 9 fastsatte verifikationsprocedure opstår tvister, der ikke kan bilægges, mellem de toldmyndigheder, der anmoder om verifikation, og de toldmyndigheder, der er ansvarlige for dens gennemførelse, eller hvis der opstår tvister om fortolkningen af dette bilag, forelægges disse tvister for Det Blandede Udvalg.

2. På anmodning af Unionen eller Det Forenede Kongerige sker der konsultation i Det Blandede Udvalg inden for en periode på 90 dage fra datoen for den i stk. 1 omhandlede forelæggelse med henblik på at bilægge disse tvister. Perioden for konsultation kan forlænges afhængigt af den konkrete sag efter skriftlig aftale. Efter denne periode kan toldmyndigheden i den importerende del af det fælles toldområde træffe sin afgørelse vedrørende de pågældende varers status.

3. Tvister mellem importøren og toldmyndighederne i den importerende del af det fælles toldområde bilægges i alle sager i henhold til lovgivningen i denne del af det fælles toldområde.

Artikel 11

Sanktioner

Sanktioner pålægges enhver person, som udfærdiger et dokument, som indeholder urigtige oplysninger, eller forårsager et sådant udfærdiget, med henblik på at opnå en behandling i henhold til bestemmelserne i denne protokol og i bilag 2 hertil. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

Artikel 12

Bestemmelser om varer, der medføres af rejsende

Varer, der medføres af rejsende fra en del af det fælles toldområde til den anden del af det fælles toldområde, behandles, forudsat at de ikke er beregnet til kommerciel udnyttelse, i henhold til bestemmelserne i bilag 2 uden at være omfattet af bestemmelserne om certifikatet, jf. nærværende bilags artikel 3-11, når disse varer angives som varer omfattet af bilag 2, jf. nævnte bilags artikel 1, stk. 1, og der ikke hersker tvivl om angivelsens rigtighed.

Det Blandede Udvalg drøfter regelmæssigt gennemførelsen af denne artikel og vedtager, hvis det er hensigtsmæssigt, de nødvendige foranstaltninger for at sikre en korrekt anvendelse heraf.

Artikel 13

Postforsendelser

Postforsendelser, herunder postpakker, behandles i henhold til bestemmelserne i bilag 2 til denne protokol uden at være omfattet af bestemmelserne om certifikatet, jf. nærværende bilags artikel 3-11, forudsat at der ikke på emballagen eller i de ledsagende dokumenter er tegn på, at de varer, som forsendelsen indeholder, ikke er omfattet af bilag 2 til denne protokol, jf. nævnte bilags artikel 1, stk. 1. En sådan angivelse skal bestå af en etiket, som de kompetente myndigheder i den eksporterende del af det fælles toldområde anbringer i alle sådanne tilfælde.

Unionen udformer et standardeksemplar af den i første afsnit omhandlede etiket og underretter Det Blandede Udvalg herom. Anvendelsen af en etiket, som er baseret på dette standardeksemplar, er obligatorisk.

Det Blandede Udvalg drøfter regelmæssigt gennemførelsen af denne artikel og vedtager, hvis det er hensigtsmæssigt, de nødvendige foranstaltninger for at sikre en korrekt anvendelse heraf.

BILAG 4

FØRSTE DEL

BESKATNING

Artikel 1

Beskatning

1. Unionen og Det Forenede Kongerige anerkender og forpligter sig til at gennemføre principperne om god forvaltningsskik på beskatningsområdet, herunder de internationale standarder vedrørende gennemsigtighed og udveksling af oplysninger, fair beskatning og OECD's standarder vedrørende udhuling af skattegrundlaget og overførsel af overskud (BEPS). Unionen og Det Forenede Kongerige fremmer god forvaltningsskik vedrørende skatteanliggender, forbedrer det internationale samarbejde på skatteområdet og fremmer opkrævningen af skatteindtægter.

2. I forbindelse med Unionens og Det Forenede Kongeriges forpligtelser i stk. 1 anvender Det Forenede Kongerige fortsat bestemmelser i sin nationale ret, som gennemfører følgende bestemmelser i EU-retten, således som de gælder ved overgangsperiodens udløb:

a) Rådets direktiv 2011/16/EU ([1])

b) Rådets direktiv (EU) 2016/1164 ([2]) og

c) artikel 89 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU ([3]).

3. Unionen og Det Forenede Kongerige bekræfter på ny deres forpligtelse til at begrænse skadelige skatteforanstaltninger, idet kursen i BEPS-handlingsplanen fra G20-OECD afspejles.

I den forbindelse bekræfter Det Forenede Kongerige på ny sin tilslutning til adfærdskodeksen for erhvervsbeskatning, der fremgår af konklusionerne fra Ministerrådets møde den 1. december 1997, som afspejlet i det mandat og de kriterier, der fastsættes ved nævnte konklusioner, samt vejledningen vedrørende adfærdskodeksen, således som den gælder ved overgangsperiodens udløb.

4. Det Blandede Udvalg kan fastlægge de foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre stk. 2, og drøfter alle anliggender vedrørende gennemførelsen af stk. 3.

5. Udtrædelsesaftalens artikel 170-181 finder ikke anvendelse på tvister vedrørende fortolkningen og anvendelsen af nærværende artikels stk. 1, 3 og 4.

ANDEN DEL

MILJØBESKYTTELSE

Artikel 2

Opretholdelse af niveauet af miljøbeskyttelse

1. Med henblik på at sikre et velfungerende fælles toldområde sikrer Unionen og Det Forenede Kongerige, at det miljøbeskyttelsesniveau, der er fastsat ved lov, forskrifter og praksis, ikke bliver lavere end det niveau, der er fastsat ved de fælles standarder, der gælder i Unionen og Det Forenede Kongerige ved overgangsperiodens udløb med hensyn til adgang til miljøoplysninger, offentlig deltagelse i og domstolsprøvelse i miljøanliggender; miljøkonsekvensvurdering og strategisk miljøvurdering; industrielle emissioner; luftemissioner og luftkvalitetsmål og lofter; bevaring af natur og biodiversitet; affaldshåndtering; beskyttelse og bevarelse af vandmiljøet; beskyttelse og bevarelse af havmiljøet; forebyggelse, nedbringelse og fjernelse af risici for menneskers sundhed eller for miljøet, som skyldes fremstilling, anvendelse, udslip og bortskaffelse af kemiske stoffer; samt klimaændringer.

([1]) Rådets direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF (EUT L 64 af 11.3.2011, s. 1).

([2]) Rådets direktiv (EU) 2016/1164 af 12. juli 2016 om regler til bekæmpelse af metoder til skatteundgåelse, der direkte indvirker på det indre markeds funktion (EUT L 193 af 19.7.2016, s. 1).

([3]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

2. Idet Unionen og Det Forenede Kongerige lader deres fælles principper ved overgangsperiodens udløb og deres tilslutning til 1992-Rioerklæringen om miljø og udvikling afspejle, efterlever de i forbindelse med opfyldelsen af forpligtelserne i denne artikel følgende principper i deres respektive miljølovgivning:

a) forsigtighedsprincippet

b) princippet om forebyggende indsats

c) princippet om, at indgreb over for miljøskader fortrinsvis bør ske ved kilden, og

d) princippet om, at forureneren betaler.

3. Under henvisning til de fælles standarder omhandlet i stk. 1 vedtager Det Blandede Udvalg afgørelser om minimumsforpligtelser for:

a) nedbringelsen af nationale emissioner af visse luftforurenende stoffer

b) det maksimale svovlindhold i skibsbrændstof, som må anvendes i territorialfarvande, eksklusive økonomiske zoner, herunder SOx-emissionskontrolområdet i Nordsøen og Østersøområdet, og i Unionens medlemsstaters og Det Forenede Kongeriges havne, og

c) de bedste til rådighed værende teknikker, inklusive emissionsgrænseværdier, i forbindelse med industrielle emissioner.

Disse afgørelser finder anvendelse fra overgangsperiodens udløb.

4. Unionen og Det Forenede Kongerige træffer de nødvendige foranstaltninger til at opfylde deres respektive forpligtelser til at afhjælpe klimaændringer i henhold til internationale aftaler, herunder dem, der gennemfører De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer, såsom Parisaftalen fra 2015.

5. Det Forenede Kongerige gennemfører en CO_2-prisordning, som er mindst lige så effektiv og har mindst samme anvendelsesområde som den, der er fastsat ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF ([4]).

6. Unionen og Det Forenede Kongerige bekræfter på ny deres forpligtelse til effektivt at gennemføre de multilateraler miljøaftaler, som de er part i, i deres lovgivning, forskrifter og praksis.

7. Udtrædelsesaftalens artikel 170-181 finder ikke anvendelse på tvister vedrørende fortolkningen og anvendelsen af nærværende artikel.

Artikel 3

Overvågning og håndhævelse vedrørende miljøbeskyttelse

1. Idet det noterer sig, at den effektive anvendelse af EU-retten, som afspejler de fælles standarder omhandlet i artikel 2, stk. 1, i Unionen sikres af Kommissionen og Den Europæiske Unions Domstol, som handler i medfør af traktaterne, sikrer Det Forenede Kongerige effektiv håndhævelse af artikel 2 og af sin lovgivning, sine forskrifter og sin praksis, som afspejler de pågældende fælles standarder, uden at dette berører artikel 2, stk. 7.

Det Forenede Kongerige sikrer, at der er administrative og retslige procedurer, som gør det muligt for de offentlige myndigheder og offentligheden effektivt og rettidigt at klage eller indbringe sager i tilfælde af overtrædelse af lovgivning, forskrifter og praksis, og indfører effektive retsmidler, herunder foreløbige foranstaltninger, der sikrer, at eventuelle sanktioner er effektive og forholdsmæssige og har en reel og afskrækkende virkning.

2. Det Forenede Kongerige indfører et gennemsigtigt system til effektiv national overvågning, rapportering, tilsyn og håndhævelse af dets forpligtelser i henhold til denne artikel og artikel 2 af et uafhængigt organ/uafhængige organer med de nødvendige ressourcer (»det uafhængige organ«).

Det uafhængige organ skal have beføjelser til på eget initiativ at gennemføre undersøgelser vedrørende Det Forenede Kongeriges offentlige organers og myndigheders påståede overtrædelser og til at modtage klager med henblik på at gennemføre sådanne undersøgelser. Det skal have alle nødvendige beføjelser til at varetage sine funktioner, herunder beføjelsen til at anmode om oplysninger. Det uafhængige organ skal have ret til at indlede retsforfølgning ved en kompetent domstol i Det Forenede Kongerige efter en egnet retslig procedure med henblik på at søge et passende retsmiddel.

([4]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32).

TREDJE DEL

ARBEJDSSTANDARDER OG SOCIALE STANDARDER

Artikel 4

Opretholdelse af arbejdsstandarder og sociale standarder

1. Med henblik på at sikre et velfungerende fælles toldområde sikrer Unionen og Det Forenede Kongerige, at det beskyttelsesniveau, der er fastsat ved lovgivning, forskrifter eller praksis, ikke bliver lavere end det niveau, der er fastsat ved de fælles standarder, der gælder i Unionen og Det Forenede Kongerige ved overgangsperiodens udløb på området beskyttelse af arbejdstagerrettigheder og social beskyttelse og hvad angår grundlæggende rettigheder på arbejdspladsen, sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen, retfærdige arbejdsforhold og beskæftigelsesstandarder, ret til information og høring i virksomheden og omstrukturering.

2. Udtrædelsesaftalens artikel 170-181 finder ikke anvendelse på tvister vedrørende fortolkningen og anvendelsen af nærværende artikel.

Artikel 5

Multilaterale arbejdsstandarder og sociale standarder og aftaler

1. I betragtning af vigtigheden af internationalt samarbejde og internationale aftaler om arbejdsanliggender og af en høj grad af beskyttelse af arbejdstagerrettigheder og social beskyttelse samt den effektive beskyttelse heraf fremmer og beskytter Unionen og Det Forenede Kongerige den sociale dialog om arbejdsmarkedsanliggender blandt arbejdstagere og arbejdsgivere og deres respektive organisationer samt regeringer.

2. Unionen og Det Forenede Kongerige bekræfter på ny deres forpligtelse til effektiv at gennemføre ILO-konventioner og bestemmelserne i Europarådets europæiske socialpagt som ratificeret og godkendt af henholdsvis Det Forenede Kongerige og medlemsstaterne i deres lovgivning, forskrifter og praksis.

3. Unionen og Det Forenede Kongerige udveksler oplysninger om medlemsstaternes og Det Forenede Kongeriges respektive situationer og fremskridt med hensyn til ratificeringen af ILO-konventioner, som af ILO er klassificeret som værende ajour, og af den reviderede europæiske socialpagt og tilhørende protokoller.

4. Udtrædelsesaftalens artikel 170-181 finder ikke anvendelse på tvister vedrørende fortolkningen og anvendelsen af nærværende artikel.

Artikel 6

Overvågning og håndhævelse af arbejdsstandarder og sociale standarder

Idet det noterer sig, at den effektive anvendelse af EU-retten, som afspejler de fælles standarder omhandlet i artikel 4, stk. 1, i Unionen sikres af Kommissionen og Den Europæiske Unions Domstol, som handler i medfør af traktaterne, sikrer Det Forenede Kongerige effektiv håndhævelse af artikel 4 og af sin lovgivning, sine forskrifter og sin praksis, som afspejler de pågældende fælles standarder, på hele sit område, uden at dette berører artikel 4, stk. 2.

Det Forenede Kongerige opretholder et effektivt system med arbejdsmarkedstilsyn, sikrer, at der er administrative og retslige procedurer, der gør det muligt effektivt at klage eller indbringe sager i tilfælde af overtrædelse af lovgivning, forskrifter og praksis, og indfører effektive retsmidler, der sikrer, at eventuelle sanktioner er effektive og forholdsmæssige og har en reel og afskrækkende virkning.

FJERDE DEL

STATSSTØTTE

Artikel 7

Statsstøtte

1. Med henblik på at bevare en solid og omfattende ramme for statsstøttekontrol, der forhindrer urimelig fordrejning af konkurrencen eller påvirkning af samhandelen, finder de EU-retlige bestemmelser om statsstøtte, der er opført i bilag 8 til denne protokol, anvendelse på Det Forenede Kongerige for så vidt angår foranstaltninger, der påvirker den handel mellem parterne i det fælles toldområde, som er omfattet af bilag 2. Hvad angår sådanne foranstaltninger, der træffes af Det Forenede Kongeriges myndigheder, læses henvisninger til Europa-Kommissionen i de pågældende bestemmelser i EU-retten som en henvisning til den uafhængige myndighed, der er omhandlet i artikel 9.

2. Uanset stk. 1 finder de bestemmelser i EU-retten, der henvises til i det pågældende stykke, ikke anvendelse for så vidt angår foranstaltninger, der træffes af Det Forenede Kongeriges myndigheder for at støtte fremstilling af og handel med landbrugsprodukter i Det Forenede Kongeriges toldområde op til et fastsat maksimalt overordnet årligt støtteniveau, og forudsat, at en fastsat minimumsprocentsats af denne fritagne støtte er i overensstemmelse med bestemmelserne i bilag 2 til WTO-aftalen om landbrug. Det maksimale fritagne overordnede årlige støtteniveau og minimumsprocenten fastlægges af Det Blandede Udvalg og er underlagt procedurerne i dette bilags artikel 8.

3. Nærværende artikel berører ikke denne protokols artikel 12eller denne protokols artikel 14, stk. 4 og 5, for så vidt angår dennes artikel 12.

Artikel 8

Procedurer omhandlet i artikel 7, stk. 2

Det Blandede Udvalg fastlægger det første maksimale fritagne overordnede årlige støtteniveau og den første minimumsprocent omhandlet i artikel 7, stk. 2, under hensyntagen til de seneste til rådighed værende oplysninger. Det første maksimale fritagne overordnede årlige støtteniveau baseres på Det Forenede Kongeriges kommende landbrugsstøtteordning samt det årlige gennemsnit af de samlede udgifter, der er afholdt i Det Forenede Kongeriges toldområde som led i den fælles landbrugspolitik under den aktuelle FFR 2014-2020. Den første minimumsprocent baseres på Det Forenede Kongeriges landbrugsstøtteordning samt den procentsats, hvormed de samlede udgifter som led i den fælles landbrugspolitik i Unionen var i overensstemmelse med bestemmelserne i bilag 2 til WTO-aftalen om landbrug som meddelt for den pågældende periode.

Det Blandede Udvalg tilpasser det støtteniveau og den procentsats, der er omhandlet i stk. 1 og baseret på Det Forenede Kongeriges landbrugsstøtteordning, til eventuelle variationer i det samlede støttebeløb, der er til rådighed som led i den fælles landbrugspolitik i Unionen i hver kommende flerårige finansielle ramme.

Hvis Det Blandede Udvalg ikke fastlægger det første støtteniveau og den første procentsats i overensstemmelse med stk. 1 eller ikke tilpasser støtteniveauet og procentsatsen i overensstemmelse med stk. 2 ved overgangsperiodens udløb eller inden for et år efter en kommende flerårig finansiel rammes ikrafttræden, alt efter omstændighederne, suspenderes anvendelsen af artikel 7, stk. 2, indtil Det Blandede Udvalg har fastlagt eller tilpasset støtteniveauet og procentsatsen.

Artikel 9

Uafhængig myndighed

1. Det Forenede Kongerige opretter eller bevarer en operationelt uafhængig myndighed (»den uafhængige myndighed«). Den uafhængige myndighed skal til udførelsen af sine opgaver og udøvelsen af sine beføjelser have de fornødne garantier for uafhængighed af politisk eller anden ekstern indflydelse og handle upartisk.

2. Hvad angår foranstaltninger, der træffes af Det Forenede Kongeriges myndigheder og er omfattet af artikel 7, stk. 1, skal den uafhængige myndighed have beføjelser og funktioner svarende til Europa-Kommissionens, som handler i medfør af Unionens statsstøtteregler opført i bilag 8 til denne protokol. Den uafhængige myndighed tildeles de ressourcer, der er nødvendige for at sikre den fulde anvendelse og effektive håndhævelse i overensstemmelse med artikel 7, stk. 1, af Unionens statsstøtteregler opført i bilag 8 til denne protokol. Disse ressourcer omfatter menneskelige, tekniske og økonomiske ressourcer, lokaler og infrastruktur.

3. Den uafhængige myndigheds afgørelser har over for og i Det Forenede Kongerige samme retsvirkninger som de retsvirkningerne, tilsvarende afgørelser truffet af Europa-Kommissionen, som handler i medfør af Unionens statsstøtteregler opført i bilag 8 til denne protokol, har i Unionen og dens medlemsstater.

Artikel 10

Samarbejde

1. Europa-Kommissionen og den uafhængige myndighed samarbejder med henblik på at sikre konsekvent overvågning på statsstøtteområdet i hele det fælles toldområde.

2. Europa-Kommissionen og den uafhængige myndighed:

a) udveksler oplysninger og synspunkter om gennemførelsen, anvendelsen og fortolkningen af Unionens statsstøtteregler opført i bilag 8 til denne protokol og

b) giver fra sag til sag oplysninger og udveksler synspunkter om individuelle statsstøttesager, som påvirker handelen mellem parterne i det fælles toldområde, som er omfattet af bilag 2 til denne protokol. Europa-Kommissionen og den uafhængige myndighed udveksler disse oplysninger, idet de tager hensyn til de begrænsninger, der følger af tavshedspligt og forretningshemmeligheder.

3. Hvis den uafhængige myndighed beslutter at indlede proceduren i artikel 108, stk. 2, i TEUF vedrørende foranstaltninger truffet af Det Forenede Kongeriges myndigheder, som er omfattet af artikel 7, stk. 1, meddeler den uafhængige myndighed Europa-Kommissionen en sådan beslutning og giver den mulighed for at fremsætte bemærkninger i overensstemmelse med de frister, der er fastsat i Rådets forordning (EU) 2015/1589 ([5]).

4. Den uafhængige myndighed hører Europa-Kommissionen om alle udkast til afgørelser, som den agter at vedtage i overensstemmelse med artikel 7, stk. 1, og artikel 9. Europa-Kommissionen har op til tre måneder til at meddele sin holdning, og den uafhængige myndighed tager størst muligt hensyn til den pågældende holdning, når den vedtager sin afgørelse. I hastetilfælde kan den uafhængige myndighed opfordre Kommissionen til at meddele sin holdning så hurtigt som muligt.

Hvis Europa-Kommissionen finder, at den i løbet af den i første afsnit omhandlede periode har brug for yderligere oplysninger for at kunne udarbejde sin holdning, kan den anmode den uafhængige myndighed om yderligere oplysninger. Perioden suspenderes fra datoen for Europa-Kommissionens anmodning og løber på ny fra datoen for den uafhængige myndigheds svar.

Den uafhængige myndighed vedtager ikke udkastet til afgørelse, før Europa-Kommissionen har meddelt sin udtalelse i overensstemmelse med første afsnit.

Artikel 11

Det Forenede Kongeriges domstole

1. Idet det noterer sig, at Den Europæiske Unions Domstol har kompetence i medfør af traktaterne med hensyn til Europa-Kommissionens retsakter på området statsstøtte, sikrer Det Forenede Kongerige for så vidt angår foranstaltninger, der træffes af Det Forenede Kongeriges myndigheder og er omfattet af dette bilags artikel 7, stk. 1, at Det Forenede Kongeriges domstole har kompetence til at:

a) efterprøve og håndhæve Det Forenede Kongeriges myndigheders overholdelse af forpligtelsen i henhold til artikel 108, stk. 3, i TEUF til at underrette og ikke gennemføre en påtænkt foranstaltning, før den er godkendt af den uafhængige myndighed

b) efterprøve, hvorvidt den uafhængige myndigheds afgørelser er i overensstemmelse med Unionens statsstøtteregler opført i bilag 8 til denne protokol

c) efterprøve og håndhæve Det Forenede Kongeriges myndigheders overholdelse af den uafhængige myndigheds afgørelser og til at indføre sanktioner i tilfælde af manglende overholdelse

d) påkende sager vedrørende den uafhængige myndigheds passivitet og til at beordre den uafhængige myndighed at handle, og

e) påkende sager om private erstatningssøgsmål og til at tilkende en sådan erstatning

2. Europa-Kommissionen og interesserede parter har søgsmålskompetence for Det Forenede Kongeriges domstole til at anlægge sådanne sager.

Udtrykket »interesserede parter« i første afsnit har samme betydning som den i Unionens statsstøtteregler opført i bilag 8 til denne protokol.

3. Europa-Kommissionen har ret til at intervenere i sager omhandlet i stk. 1, som indbringes for Det Forenede Kongeriges domstole af den uafhængige myndighed eller enhver interesseret part.

Artikel 12

Gennemsigtighed

Uden at det berører Unionens statsstøtteregler opført i bilag 8 til denne protokol, opretholder Det Forenede Kongerige et system med gennemsigtighed i den støtte, der ydes til individuelle statsstøttetilskud på over 500 000 EUR.

([5]) Rådets forordning (EU) 2015/1589 af 13. juli 2015 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (EUT L 248 af 24.9.2015, s. 9).

Artikel 13

Konsultationer

1. Hvis Unionen finder, at Det Forenede Kongeriges anvendelse eller gennemførelse af artikel 7 og 9-12 truer med alvorligt at undergrave de lige konkurrencevilkår mellem delene i det fælles toldområde, kan den anmode om konsultation i Det Blandede Udvalg med henblik på at finde en for begge acceptabel løsning.

2. Konsultationen finder sted på grundlag af en skriftlig anmodning, der omfatter en redegørelse for Unionens grunde til at anmode om konsultationen. Der holdes et møde i Det Blandede Udvalg inden for 30 dage efter anmodningen.

3. Hvis der ikke nås til enighed om en fælles løsning i Det Blandede Udvalg inden for 30 dage fra afholdelsen af det i stk. 2 omhandlede møde i Det Blandede Udvalg, kan Unionen vedtage foreløbige foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 14.

Artikel 14

Foreløbige foranstaltninger

1. Unionen har efter at have underrettet Det Forenede Kongerige herom ret til at træffe passende afhjælpende foranstaltninger:

a) i overensstemmelse med artikel 13, stk. 3, eller

b) hvis Unionen finder, at Det Forenede Kongerige ikke har overholdt sine forpligtelser i henhold til dette bilags artikel 7 og 9-12, og Unionen har indledt konsultation i Det Fælles Udvalg i overensstemmelse med udtrædelsesaftalens artikel 169, forudsat at Unionen finder, at Det Forenede Kongeriges manglende overholdelse truer med at undergrave de lige konkurrencevilkår mellem delene i det fælles toldområde.

2. I de tilfælde, der er omhandlet i stk. 1, litra b), kan de passende afhjælpende foranstaltninger, som Unionen træffer, tidligst have virkning 30 dage efter, at Unionen har underrettet Det Forenede Kongerige herom.

3. De passende afhjælpende foranstaltninger, som Unionen træffer, ophører med at finde anvendelse, når:

a) Unionen finder det godtgjort, at truslen mod de lige konkurrencevilkår mellem delene i det fælles toldområde er blevet afhjulpet, eller

b) i sager, der indbringes til voldgift i overensstemmelse med udtrædelsesaftalens artikel 170, og hvor voldgiftpanelet har truffet den afgørelse, at Det Forenede Kongerige ikke har undladt at overholde sine forpligtelser i henhold til dette bilags artikel 7 og artikel 9-12.

Artikel 15

Koordinering

1. Den uafhængige myndigheds udøvelse af sine beføjelser i henhold til dette bilags artikel 9 over for foranstaltninger, der træffes af Det Forenede Kongeriges myndigheder og er omfattet af artikel 7, stk. 1, berører ikke Europa-Kommissionens beføjelser i medfør af denne protokols artikel 14, stk. 4, for så vidt angår dennes artikel 12.

Navnlig:

a) giver afgørelser truffet af den uafhængige myndighed ikke anledning til berettigede forventninger i henhold til EU-retten for så vidt angår anvendelse af denne protokols artikel 12

b) berører den uafhængige myndigheds afgørelse ikke retsvirkningerne i Det Forenede Kongerige af Europa-Kommissionens afgørelse i henhold til denne protokols artikel 14, stk. 5, hvis Europa-Kommissionen, der handler i medfør af denne protokols artikel 12, og den uafhængige myndighed, der handler i medfør af dette bilags artikel 7, stk. 1, og artikel 9, træffer afgørelser, der vedrører den samme foranstaltning truffet af Det Forenede Kongeriges myndigheder.

2. Hvis den uafhængige myndighed, uanset hvordan, får kendskab til en foranstaltning, som er truffet af Det Forenede Kongeriges myndigheder og er omfattet af både denne protokols artikel 12, stk. 1, og dette bilags artikel 7, stk. 1, kan den uformelt høre Europa-Kommissionen om, hvorvidt denne anser den pågældende foranstaltning for omfattet af denne protokols artikel 12, stk. 1.

FEMTE DEL

KONKURRENCE

Artikel 16

Principper

Unionen og Det Forenede Kongerige anerkender vigtigheden af fri og uhindret konkurrence i deres handels- og investeringsforbindelser. Unionen og Det Forenede Kongerige anerkender, at konkurrenceskadelig forretningsadfærd, fusioner mellem virksomheder og statslig intervention kan lægge hindringer i vejen for velfungerende markeder og underminere fordelene ved handelsliberalisering.

Denne del berører ikke de specifikke bestemmelser, der finder anvendelse i Unionen på landbrugsprodukter i overensstemmelse med artikel 42 i TEUF, og tilsvarende lovgivning, forskrifter og praksis, der finder anvendelse i Det Forenede Kongerige.

Artikel 17

Aftaler mellem virksomheder

1. Følgende er forbudt, i det omfang det kan påvirke handelen mellem Unionen og Det Forenede Kongerige: alle aftaler mellem virksomheder, alle vedtagelser inden for sammenslutninger af virksomheder og alle former for samordnet praksis, der har til formål eller til følge at hindre, begrænse eller fordreje konkurrencen, navnlig sådanne, som består i:

a) direkte eller indirekte fastsættelse af købs- eller salgspriser eller af andre forretningsbetingelser

b) begrænsning af eller kontrol med produktion, afsætning, teknisk udvikling eller investeringer

c) opdeling af markeder eller forsyningskilder

d) anvendelse af ulige vilkår for ydelser af samme værdi over for handelspartnere, som derved stilles ringere i konkurrencen

e) at det stilles som vilkår for indgåelse af en aftale, at medkontrahenter godkender tillægsydelser, som efter deres natur eller ifølge handelssædvane ikke har forbindelse med aftalens genstand.

2. De aftaler eller vedtagelser, som er forbudt i medfør af denne artikel, har ingen retsvirkning.

3. Bestemmelserne i stk. 1. kan dog erklæres uanvendelige på:

— enhver aftale eller kategori af aftaler mellem virksomheder

— enhver vedtagelse eller kategori af vedtagelser inden for sammenslutninger af virksomheder

— enhver samordnet praksis eller kategori deraf,

der bidrager til at forbedre produktionen eller fordelingen af varerne eller til at fremme den tekniske eller økonomiske udvikling, samtidig med at de sikrer forbrugerne en rimelig andel af fordelen herved, og uden at der:

a) pålægges de pågældende virksomheder begrænsninger, som ikke er nødvendige for at nå disse mål

b) gives disse virksomheder mulighed for at udelukke konkurrencen for en væsentlig del af de pågældende varer.

Artikel 18

Misbrug af dominerende stilling

En eller flere virksomheders misbrug af en dominerende stilling på Unionens og Det Forenede Kongeriges områder eller en væsentlig del heraf er forbudt, i det omfang handelen mellem Unionen og Det Forenede Kongerige herved kan påvirkes.

Misbrug kan navnlig bestå i:

a) direkte eller indirekte påtvingelse af urimelige købs- eller salgspriser eller af andre urimelige forretningsbetingelser

b) begrænsning af produktion, afsætning eller teknisk udvikling til skade for forbrugerne

c) anvendelse af ulige vilkår for ydelser af samme værdi over for handelspartnere, som derved stilles ringere i konkurrencen

d) at det stilles som vilkår for indgåelse af en aftale, at medkontrahenten godkender tillægsydelser, som efter deres natur eller ifølge handelssædvane ikke har forbindelse med aftalens genstand.

Artikel 19

Fusioner mellem virksomheder

Fusioner mellem virksomheder, som skal anmeldes til Det Forenede Kongerige eller Unionen eller til en eller flere af dens medlemsstater, og som truer med betydeligt at hæmme den effektive konkurrence eller væsentligt at svække konkurrencen, navnlig som følge af skabelsen eller styrkelsen af en dominerende stilling, skal erklæres uforenelige, i det omfang de påvirker handelen mellem Unionen og Det Forenede Kongerige, medmindre der tilbydes eller pålægges afhjælpende foranstaltninger, som er tilstrækkelige til at afhjælpe de konstaterede konkurrencemæssige betænkeligheder.

Artikel 20

Offentlige virksomheder, virksomheder, der har fået overdraget særlige eller eksklusive rettigheder, og udpegede monopoler

1. Unionen og Det Forenede Kongerige afstår for så vidt angår offentlige virksomheder og virksomheder, som medlemsstater eller Det Forenede Kongerige indrømmer særlige eller eksklusive rettigheder, fra at træffe eller opretholde foranstaltninger, der er i modstrid med bestemmelserne i artikel 17, 18 og 19.

2. Virksomheder, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, eller som har karakter af fiskale monopoler, er underkastet bestemmelserne i artikel 17, 18 og 19, i det omfang anvendelsen af disse bestemmelser ikke retligt eller faktisk hindrer opfyldelsen af de særlige opgaver, som er betroet dem. Udviklingen af samhandelen må ikke påvirkes i et sådant omfang, at det strider mod Unionens og Det Forenede Kongeriges interesse.

Artikel 21

Fortolkning

Unionen og Det Forenede Kongerige gennemfører og anvender artikel 17-20, i det omfang de afspejler EU-retlige begreber, og lægger ved fortolkningen de kriterier til grund, som er baseret på anvendelsen af artikel 101, 102 og 106 i TEUF, samt alle relevante retsakter vedtaget af Unionens institutioner, organer, kontorer eller agenturer, herunder rammer, retningslinjer, meddelelser og andre retsakter, der gælder i Unionen.

Artikel 22

Gennemførelse

1. Unionen og Det Forenede Kongerige træffer alle passende foranstaltninger til sikring af, at deres respektive konkurrenceregler på en effektiv måde bekæmper alle praksisser, der er nævnt i artikel 17-20.

Navnlig vedtager eller opretholder Det Forenede Kongerige en konkurrencelov, som på en effektiv måde bekæmper alle praksisser, der er nævnt i artikel 17-20.

2. Unionen og Det Forenede Kongerige håndhæver de bestemmelser, der er omhandlet i stk. 1, første afsnit, i deres respektive område.

Med henblik på første afsnit opretter eller bevarer Det Forenede Kongerige en eller flere operationelt uafhængige myndigheder (»den uafhængige myndighed«). Den uafhængige myndighed skal gives de fornødne garantier for uafhængighed af politisk eller anden ekstern indflydelse og have mulighed for at udføre sine opgaver og udøve sine beføjelser upartisk. Den tildeles alle de beføjelser og ressourcer, der er nødvendige for at sikre den fulde anvendelse og den effektive håndhævelse af konkurrenceretten, der er omhandlet i stk. 1.

3. Det Forenede Kongerige anvender den konkurrenceret, der er omhandlet i stk. 1, på en gennemsigtig og ikkediskriminerende måde under overholdelse af principperne om en retfærdig rettergang og retten til forsvar for de berørte virksomheder uanset nationalitet eller ejerskabsstatus.

Artikel 23

Samarbejde

1. For at forbedre effektiv håndhævelse af konkurrencereglerne anerkender Unionen og Det Forenede Kongerige, at det er i deres fælles interesse at styrke samarbejdet om udvikling af konkurrencepolitikken og om undersøgelser af konkurrence- og fusionssager.

2. Med henblik på stk. 1 bestræber Unionens og Det Forenede Kongeriges konkurrencemyndigheder sig på i videst muligt omfang at samordne deres håndhævelsesaktiviteter vedrørende de samme eller beslægtede sager.

3. Med henblik på at lette det samarbejde, der er omhandlet i stk. 1, kan Unionens og Det Forenede Kongeriges konkurrencemyndigheder udveksle oplysninger.

4. I forbindelse med gennemførelsen af målsætningerne i denne artikel kan Unionen og Det Forenede Kongerige, eller Unionens og Det Forenede Kongeriges konkurrencemyndigheder, indgå en særskilt aftale eller aftale en ramme vedrørende samarbejdet mellem konkurrencemyndighederne.

Artikel 24

Overvågning og tvistbilæggelse

1. Idet det noterer sig, at den effektive håndhævelse i Unionen sikres af Kommissionen og Domstolen, som handler i medfør af traktaterne, sikrer Det Forenede Kongerige effektiv håndhævelse af bestemmelserne i artikel 17-20 og må ikke reducere effektiviteten af den offentlige og private håndhævelse af sine konkurrencelove, -forskrifter og -praksis. Navnlig sikrer Det Forenede Kongerige, at der er administrative og retslige procedurer, som gør det muligt effektivt og rettidigt at klage eller indbringe sager i tilfælde af overtrædelse, og indfører effektive retsmidler, herunder foreløbige foranstaltninger, der sikrer, at eventuelle sanktioner er effektive og forholdsmæssige og har en reel og afskrækkende virkning.

2. Udtrædelsesaftalens artikel 170-181 finder ikke anvendelse på tvister vedrørende fortolkningen og anvendelsen af dette bilags artikel 16-23.

SJETTE DEL

STATSEJEDE VIRKSOMHEDER, VIRKSOMHEDER, DER HAR FÅET OVERDRAGET SÆRLIGE RETTIGHEDER OG PRIVILEGIER, SAMT UDPEGEDE MONOPOLER

Artikel 25

Neutral regulering

1. Unionen og Det Forenede Kongerige overholder og gør bedst mulig brug af relevante internationale standarder, herunder bl.a. OECD's retningslinjer for corporate governance af statsejede virksomheders praksis.

2. Enhver reguleringsmyndighed eller -funktion, som oprettes eller opretholdes i Unionen eller Det Forenede Kongerige, skal:

a) være uafhængig af og ikke stå til ansvar over for nogen af de virksomheder, som den regulerer, med henblik på at sikre reguleringsfunktionens effektivitet, og

b) handle upartisk i samme situation over for alle virksomheder, som den regulerer.

3. Unionen og Det Forenede Kongerige sikrer håndhævelsen af love og forskrifter på en sammenhængende og ikkediskriminerende måde.

BILAG 5

DE BESTEMMELSER I EU-RETTEN, DER ER OMHANDLET I ARTIKEL 6, STK. 2, OG ARTIKEL 10

1. Generelle toldaspekter ([1])

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen ([2])

— Rådets Forordning (EF) nr. 515/97 af 13. marts 1997 om gensidig bistand mellem medlemsstaternes administrative myndigheder og om samarbejde mellem disse og Kommissionen med henblik på at sikre den rette anvendelse af told- og landbrugsbestemmelserne ([3])

— Rådets direktiv 2010/24/EU af 16. marts 2010 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med skatter, afgifter og andre foranstaltninger ([4])

2. Beskyttelse af Unionens finansielle interesser

Med henblik på anvendelsen af de i dette afsnit opførte retsakter betragtes korrekt opkrævning af told foretaget af Det Forenede Kongerige for så vidt angår Nordirland som en del af beskyttelsen af Unionens finansielle interesser.

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 ([5])

— Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser ([6])

3. Handelsstatistikker

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 638/2004 af 31. marts 2004 om statistikker over varehandelen mellem medlemsstaterne og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 3330/91 ([7])

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 471/2009 af 6. maj 2009 om fællesskabsstatistikker over varehandelen med tredjelande og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1172/95 ([8])

4. Generelle handelsrelaterede aspekter

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 978/2012 af 25. oktober 2012 om anvendelse af et arrangement med generelle toldpræferencer og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 732/2008 ([9])

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/479 af 11. marts 2015 om fælles ordninger for udførsel ([10])

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/936 af 9. juni 2015 om den fælles ordning for indførsel af tekstilvarer fra en række tredjelande, som ikke er omfattet af bilaterale aftaler, protokoller eller andre arrangementer eller af andre specifikke EU-regler for indførsel ([11])

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/821 af 17. maj 2017 om fastlæggelse af due diligence-forpligtelser i forsyningskæden for EU-importører af tin, tantal, wolfram og deres malme samt guld, der hidrører fra konfliktramte områder og højrisikoområder ([12])

([1]) Overskrifterne og underoverskrifterne i dette bilag er kun vejledende.
([2]) EUT L 269 af 10.10.2013, s. 1.
([3]) EFT L 82 af 22.3.1997, s. 1.
([4]) EUT L 84 af 31.3.2010, s. 1.
([5]) EUT L 248 af 18.9.2013, s. 1.
([6]) EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1.
([7]) EUT L 102 af 7.4.2004, s. 1.
([8]) EUT L 152 af 16.6.2009, s. 23.
([9]) EUT L 303 af 31.10.2012, s. 1.
([10]) EUT L 83 af 27.3.2015, s. 34.
([11]) EUT L 160 af 25.6.2015, s. 1.
([12]) EUT L 130 af 19.5.2017, s. 1.

— Rådets forordning (EF) nr. 1215/2009 af 30. november 2009 om exceptionelle handelsforanstaltninger for lande og territorier, der deltager i eller er knyttet til Den Europæiske Unions stabiliserings- og associeringsproces ([13])

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1566 af 13. september 2017 om indførelse af midlertidige autonome handelsforanstaltninger til fordel for Ukraine som supplement til de handelsmæssige indrømmelser i associeringsaftalen ([14])

— Forpligtelser, der følger af de internationale aftaler, som er indgået af Unionen eller af medlemsstater, der handler på dens vegne, eller af Unionen og dens medlemsstater, der handler i fællesskab, for så vidt som de vedrører handelen med varer mellem Unionen og tredjelande

5. Handelspolitiske beskyttelsesinstrumenter

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union ([15])

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1037 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union ([16])

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/478 af 11. marts 2015 om fælles ordninger for indførsel ([17])

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/755 af 29. april 2015 om fælles ordninger for indførsel fra visse tredjelande ([18])

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/476 af 11. marts 2015 om de foranstaltninger, Unionen kan træffe på grundlag af en rapport vedtaget af WTO's Tvistbilæggelsesorgan vedrørende antidumping- og antisubsidieforanstaltninger ([19])

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/477 af 11. marts 2015 om de foranstaltninger, Unionen kan træffe med hensyn til den kombinerede virkning af antidumping- eller antisubsidieforanstaltninger sammen med beskyttelsesforanstaltninger ([20])

6. Forordninger om bilaterale beskyttelsesforanstaltninger

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 654/2014 af 15. maj 2014 om udøvelsen af Unionens rettigheder for så vidt angår anvendelsen og håndhævelsen af internationale handelsregler og om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 3286/94 om fastsættelse af fællesskabsprocedurer på området for den fælles handelspolitik med henblik på at sikre udøvelsen af Fællesskabets rettigheder i henhold til internationale handelsregler, navnlig regler fastlagt i Verdenshandelsorganisationens regi ([21])

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/1145 af 8. juli 2015 om de i overenskomsten mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund fastsatte beskyttelsesforanstaltninger ([22])

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/475 af 11. marts 2015 om de i overenskomsten mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Republikken Island fastsatte beskyttelsesforanstaltninger ([23])

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/938 af 9. juni 2015 om de beskyttelsesforanstaltninger, der er fastsat i overenskomsten mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Kongeriget Norge ([24])

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 332/2014 af 11. marts 2014 om visse procedurer for anvendelsen af stabiliserings- og associeringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Serbien på den anden side ([25])

([13]) EUT L 328 af 15.12.2009, s. 1.
([14]) EUT L 254 af 30.9.2017, s. 1.
([15]) EUT L 176 af 30.6.2016, s. 21.
([16]) EUT L 176 af 30.6.2016, s. 55.
([17]) EUT L 83 af 27.3.2015, s. 16.
([18]) EUT L 123 af 19.5.2015, s. 33.
([19]) EUT L 83 af 27.3.2015, s. 6.
([20]) EUT L 83 af 27.3.2015, s. 11.
([21]) EUT L 189 af 27.6.2014, s. 50.
([22]) EUT L 191 af 17.7.2015, s. 1.
([23]) EUT L 83 af 27.3.2015, s. 1.
([24]) EUT L 160 af 25.6.2015, s. 57.
([25]) EUT L 103 af 5.4.2014, s. 10.

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/752 af 29. april 2015 om visse procedurer for anvendelsen af stabiliserings- og associeringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Montenegro på den anden side ([26])

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 19/2013 af 15. januar 2013 om gennemførelse af den bilaterale beskyttelsesklausul og stabiliseringsmekanismen for bananer i handelsaftalen mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Colombia og Peru på den anden side ([27])

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 20/2013 af 15. januar 2013 om gennemførelse af den bilaterale beskyttelsesklausul og stabiliseringsmekanismen for bananer i aftalen om oprettelse af en associering mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Mellemamerika på den anden side ([28])

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/400 af 9. marts 2016 om gennemførelse af beskyttelsesklausulen og mekanismen til modvirkning af omgåelse fastsat i associeringsaftalen mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Moldova på den anden side ([29])

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/401 af 9. marts 2016 om gennemførelse af mekanismen til modvirkning af omgåelse fastsat i associeringsaftalen mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab og deres medlemsstater på den ene side og Georgien på den anden side ([30])

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/941 af 9. juni 2015 om visse procedurer for anvendelse af stabiliserings- og associeringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien på den anden side ([31])

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/940 af 9. juni 2015 om visse procedurer for anvendelsen af stabiliserings- og associeringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Bosnien-Hercegovina på den anden side samt for anvendelsen af interimsaftalen om handel og handelsanliggender mellem Det Europæiske Fællesskab på den ene side og Bosnien-Hercegovina på den anden side ([32])

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/939 af 9. juni 2015 om visse procedurer for anvendelsen af stabiliserings- og associeringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Albanien på den anden side ([33])

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 511/2011 af 11. maj 2011 om gennemførelse af den bilaterale beskyttelsesklausul i frihandelsaftalen mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater og Republikken Korea ([34])

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/355 af 15. februar 2017 om visse procedurer for anvendelsen af stabiliserings- og associeringsaftalen mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab på den ene side og Kosovo * på den anden side ([35])

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1076 af 8. juni 2016 om anvendelse af de ordninger for varer med oprindelse i bestemte lande i gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS), der er fastlagt i aftaler om indgåelse af økonomiske partnerskabsaftaler eller i aftaler, som fører til indgåelse af økonomiske partnerskabsaftaler ([36])

7. Andre

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 816/2006 af 17. maj 2006 om tvangslicens til udnyttelse af patenter vedrørende fremstilling af farmaceutiske produkter med henblik på eksport til lande med folkesundhedsproblemer ([37])

([26]) EUT L 123 af 19.5.2015, s. 16.
([27]) EUT L 17 af 19.1.2013, s. 1.
([28]) EUT L 17 af 19.1.2013, s. 13.
([29]) EUT L 77 af 23.3.2016, s. 53.
([30]) EUT L 77 af 23.3.2016, s. 62.
([31]) EUT L 160 af 25.6.2015, s. 76.
([32]) EUT L 160 af 25.6.2015, s. 69.
([33]) EUT L 160 af 25.6.2015, s. 62.
([34]) EUT L 145 af 31.5.2011, s. 19.
* Denne betegnelse indebærer ingen stillingtagen til Kosovos status og er i overensstemmelse med UNSCR 1244 (1999) og ICJ's udtalelse om Kosovos uafhængighedserklæring.
([35]) EUT L 57 af 3.3.2017, s. 59.
([36]) EUT L 185 af 8.7.2016, s. 1.
([37]) EUT L 157 af 9.6.2006, s. 1.

8. Varer – almindelige bestemmelser

— Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 af 9. september 2015 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester ([38]), med undtagelse af bestemmelserne om forskrifter for informationssamfundets tjenester

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1025/2012 af 25. oktober 2012 om europæisk standardisering, om ændring af Rådets direktiv 89/686/EØF og 93/15/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/9/EF, 94/25/EF, 95/16/EF, 97/23/EF, 98/34/EF, 2004/22/EF, 2007/23/EF, 2009/23/EF og 2009/105/EF og om ophævelse af Rådets beslutning 87/95/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1673/2006/EF ([39])

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 339/93 ([40])

— Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 768/2008/EF af 9. juli 2008 om fælles rammer for markedsføring af produkter og om ophævelse af Rådets afgørelse 93/465/EØF ([41])

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 764/2008 af 9. juli 2008 om procedurer for anvendelsen af visse nationale tekniske forskrifter på produkter, der markedsføres lovligt i en anden medlemsstat, og om ophævelse af beslutning nr. 3052/95/EF ([42])

— Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/95/EF af 3. december 2001 om produktsikkerhed i almindelighed ([43])

— Rådets forordning (EF) nr. 2679/98 af 7. december 1998 om det indre markeds funktion med hensyn til fri bevægelighed for varer mellem medlemsstaterne ([44])

— Rådets direktiv 85/374/EØF af 25. juli 1985 om tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om produktansvar ([45])

9. Motorkøretøjer, herunder landbrugs- og skovbrugstraktorer

— Rådets direktiv 70/157/EØF af 6. februar 1970 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om tilladt støjniveau og udstødningssystemer for motordrevne køretøjer ([46])

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 540/2014 af 16. april 2014 om motorkøretøjers og udskiftningslyddæmpningssystemers støjniveau og om ændring af direktiv 2007/46/EF og om ophævelse af direktiv 70/157/EØF ([47])

— Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/64/EF af 26. oktober 2005 om typegodkendelse af motorkøretøjer med hensyn til genbrugelighed, genvindelighed og nyttiggørelsesmuligheder og om ændring af Rådets direktiv 70/156/EØF ([48])

— Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/40/EF af 17. maj 2006 om emissioner fra luftkonditioneringsanlæg i motorkøretøjer og om ændring af Rådets direktiv 70/156/EØF ([49])

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 715/2007 af 20. juni 2007 om typegodkendelse af motorkøretøjer med hensyn til emissioner fra lette personbiler og lette erhvervskøretøjer (Euro 5 og Euro 6), om adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer ([50])

— Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/46/EF af 5. september 2007 om fastlæggelse af en ramme for godkendelse af motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil samt af systemer, komponenter og separate tekniske enheder til sådanne køretøjer (Rammedirektiv) ([51])

([38]) EUT L 241 af 17.9.2015, s. 1.
([39]) EUT L 316 af 14.11.2012, s. 12.
([40]) EUT L 218 af 13.8.2008, s. 30.
([41]) EUT L 218 af 13.8.2008, s. 82.
([42]) EUT L 218 af 13.8.2008, s. 21.
([43]) EFT L 11 af 15.1.2002, s. 4.
([44]) EFT L 337 af 12.12.1998, s. 8.
([45]) EFT L 210 af 7.8.1985, s. 29.
([46]) EFT L 42 af 23.2.1970, s. 16.
([47]) EUT L 158 af 27.5.2014, s. 131.
([48]) EUT L 310 af 25.11.2005, s. 10.
([49]) EUT L 161 af 14.6.2006, s. 12.
([50]) EUT L 171 af 29.6.2007, s. 1.
([51]) EUT L 263 af 9.10.2007, s. 1.

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/858 af 30. maj 2018 om godkendelse og markedsovervågning af motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil samt af systemer, komponenter og separate tekniske enheder til sådanne køretøjer, om ændring af forordning (EF) nr. 715/2007 og (EF) nr. 595/2009 og om ophævelse af direktiv 2007/46/EF ([52])

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 78/2009 af 14. januar 2009 om typegodkendelse af motorkøretøjer med henblik på beskyttelse af fodgængere og andre bløde trafikanter og om ændring af direktiv 2007/46/EF og ophævelse af direktiv 2003/102/EF og direktiv 2005/66/EF ([53])

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 661/2009 af 13. juli 2009 om krav til typegodkendelse for den generelle sikkerhed af motorkøretøjer, påhængskøretøjer dertil samt systemer, komponenter og separate tekniske enheder til sådanne køretøjer ([54])

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 79/2009 af 14. januar 2009 om typegodkendelse af brintdrevne motorkøretøjer og om ændring af direktiv 2007/46/EF ([55])

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 595/2009 af 18. juni 2009 om typegodkendelse af motorkøretøjer og motorer med hensyn til emissioner fra tunge erhvervskøretøjer (Euro VI) og om adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer og om ændring af forordning (EF) nr. 715/2007 og direktiv 2007/46/EF og om ophævelse af direktiv 80/1269/EØF, 2005/55/EF og 2005/78/EF ([56])

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 168/2013 af 15. januar 2013 om godkendelse og markedsovervågning af to- og trehjulede køretøjer samt quadricykler ([57])

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/758 af 29. april 2015 om typegodkendelseskrav for indførelse af et køretøjsmonteret eCall-system, der er baseret på 112-tjenesten, og om ændring af direktiv 2007/46/EF ([58])

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 443/2009 af 23. april 2009 om fastsættelse af præstationsnormer for nye personbilers emissioner inden for Fællesskabets integrerede tilgang til at nedbringe CO_2-emissionerne fra personbiler og lette erhvervskøretøjer ([59])

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 510/2011 af 11. maj 2011 om fastsættelse af præstationsnormer for nye lette erhvervskøretøjers emissioner inden for Unionens integrerede tilgang til nedbringelse af CO_2-emissionerne fra personbiler og lette erhvervskøretøjer ([60])

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 167/2013 af 5. februar 2013 om godkendelse og markedsovervågning af landbrugs- og skovbrugstraktorer ([61])

10. Hejse-, løfte- og transportmateriel

— Rådets direktiv 73/361/EØF af 19. november 1973 om tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser vedrørende certificering og mærkning af ståltove, lænkekæder og kroge ([62])

— Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/33/EU af. 26. februar 2014 om harmonisering af medlemsstaternes love om elevatorer og sikkerhedskomponenter til elevatorer ([63])

11. Gasapparater

— Rådets direktiv 92/42/EØF af 21. maj 1992 om krav til virkningsgrad i nye varmtvandskedler, der anvender flydende eller luftformigt brændsel ([64])

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/426 af 9. marts 2016 om apparater, der forbrænder gasformigt brændstof og om ophævelse af direktiv 2009/142/EF ([65])

([52]) EUT L 151 af 14.6.2018, s. 1.
([53]) EUT L 35 af 4.2.2009, s. 1.
([54]) EUT L 200 af 31.7.2009, s. 1.
([55]) EUT L 35 af 4.2.2009, s. 32.
([56]) EUT L 188 af 18.7.2009, s. 1.
([57]) EUT L 60 af 2.3.2013, s. 52.
([58]) EUT L 123 af 19.5.2015, s. 77.
([59]) EUT L 140 af 5.6.2009, s. 1.
([60]) EUT L 145 af 31.5.2011, s. 1.
([61]) EUT L 60 af 2.3.2013, s. 1.
([62]) EFT L 335 af 5.12.1973, s. 51.
([63]) EUT L 96 af 29.3.2014, s. 251.
([64]) EFT L 167 af 22.6.1992, s. 17.
([65]) EUT L 81 af 31.3.2016, s. 99.

12. Trykbeholdere

— Rådets direktiv 75/324/EØF af 20. maj 1975 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om aerosoler ([66])

— Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/35/EU af 16. juni 2010 om transportabelt trykbærende udstyr og om ophævelse af Rådets direktiv 76/767/EØF, 84/525/EØF, 84/526/EØF, 84/527/EØF og 1999/36/EF ([67])

— Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/68/EU af 15. maj 2014 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om tilgængeliggørelse på markedet af trykbærende udstyr ([68])

— Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/29/EU af 26. februar 2014 om harmonisering af medlemsstaternes love om tilgængeliggørelse af simple trykbeholdere på markedet ([69])

13. Måleinstrumenter

— Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/34/EF af 23. april 2009 om fælles bestemmelser for måleinstrumenter og for måletekniske kontrolmetoder ([70])

— Rådets direktiv 75/107/EØF af 19. december 1974 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om flasker som målebeholdere ([71])

— Rådets direktiv 76/211/EØF af 20. januar 1976 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om emballering af visse varer efter vægt eller volumen i færdigpakninger ([72])

— Rådets direktiv 80/181/EØF af 20. december 1979 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om måleenheder og om ophævelse af direktiv 71/354/EØF ([73])

— Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/45/EF af 5. september 2007 om indførelse af bestemmelser om nominelle mængder for færdigpakkede produkter, om ophævelse af Rådets direktiv 75/106/EØF og 80/232/EØF og om ændring af Rådets direktiv 76/211/EØF ([74])

— Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/17/EU af 9. marts 2011 om ophævelse af Rådets direktiv 71/317/EØF, 71/347/EØF, 71/349/EØF, 74/148/EØF, 75/33/EØF, 76/765/EØF, 76/766/EØF og 86/217/EØF vedrørende metrologi ([75])

— Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/31/EU af 26. februar 2014 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning vedrørende tilgængeliggørelse på markedet af ikkeautomatiske vægte ([76])

— Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/32/EU af 26. februar 2014 om harmonisering af medlemsstaternes love om tilgængeliggørelse på markedet af måleinstrumenter ([77])

14. Byggevarer, maskiner, tovbaner, personlige værnemidler

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 305/2011 af 9. marts 2011 om fastlæggelse af harmoniserede betingelser for markedsføring af byggevarer og om ophævelse af Rådets direktiv 89/106/EØF ([78])

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/425 af 9. marts 2016 om personlige værnemidler og om ophævelse af Rådets direktiv 89/686/EØF ([79])

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/424 af 9. marts 2016 om tovbaneanlæg og om ophævelse af direktiv 2000/9/EF ([80])

([66]) EFT L 147 af 9.6.1975, s. 40.
([67]) EUT L 165 af 30.6.2010, s. 1.
([68]) EUT L 189 af 27.6.2014, s. 164.
([69]) EUT L 96 af 29.3.2014, s. 45.
([70]) EUT L 106 af 28.4.2009, s. 7.
([71]) EFT L 42 af 15.2.1975, s. 14.
([72]) EFT L 46 af 21.2.1976, s. 1.
([73]) EFT L 39 af 15.2.1980, s. 40.
([74]) EUT L 247 af 21.9.2007, s. 17.
([75]) EUT L 71 af 18.3.2011, s. 1.
([76]) EUT L 96 af 29.3.2014, s. 107.
([77]) EUT L 96 af 29.3.2014, s. 149.
([78]) EUT L 88 af 4.4.2011, s. 5.
([79]) EUT L 81 af 31.3.2016, s. 51.
([80]) EUT L 81 af 31.3.2016, s. 1.

— Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/42/EF af 17. maj 2006 om maskiner og om ændring af direktiv 95/16/EF ([81])

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1628 af 14. september 2016 om krav vedrørende emissionsgrænser for forurenende luftarter og partikler for og typegodkendelse af forbrændingsmotorer til mobile ikkevejgående maskiner, om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012 og (EU) nr. 167/2013 og om ændring og ophævelse af direktiv 97/68/EF ([82])

— Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/14/EF af 8. maj 2000 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om støjemission i miljøet fra maskiner til udendørs brug ([83])

15. Elektrisk materiel og radioudstyr

— Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/30/EU af 26. februar 2014 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om elektromagnetisk kompatibilitet ([84])

— Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/34/EU af 26. februar 2014 om harmonisering af medlemsstaternes love om materiel og sikringssystemer til anvendelse i en potentielt eksplosiv atmosfære ([85])

— Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/35/EU af 26. februar 2014 om harmonisering af medlemsstaternes love om tilgængeliggørelse på markedet af elektrisk materiel bestemt til anvendelse inden for visse spændingsgrænser ([86])

— Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/53/EU af 16. april 2014 om harmonisering af medlemsstaternes love om tilgængeliggørelse af radioudstyr på markedet og om ophævelse af direktiv 1999/5/EF ([87])

16. Tekstilvarer, fodtøj

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1007/2011 af 27. september 2011 om tekstilfiberbetegnelser og tilknyttet etikettering og mærkning af tekstilprodukters fibersammensætning og om ophævelse af Rådets direktiv 73/44/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/73/EF og 2008/121/EF ([88])

— Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/11/EF af 23. marts 1994 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser vedrørende mærkning af materialer anvendt i hovedbestanddelene af fodtøj med henblik på salg i detailleddet ([89])

17. Kosmetik, legetøj

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1223/2009 af 30. november 2009 om kosmetiske produkter ([90])

— Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/48/EF af 18. juni 2009 om sikkerhedskrav til legetøj ([91])

18. Fritidsfartøjer

— Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/53/EU af 20. november 2013 om fritidsfartøjer og personlige fartøjer og om ophævelse af direktiv 94/25/EF ([92])

19. Eksplosivstoffer og pyrotekniske artikler

— Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/28/EU af 26. februar 2014 om harmonisering af medlemsstaternes love om tilgængeliggørelse på markedet af og kontrol med eksplosivstoffer til civil brug ([93])

([81]) EUT L 157 af 9.6.2006, s. 24.
([82]) EUT L 252 af 16.9.2016, s. 53.
([83]) EFT L 162 af 3.7.2000, s. 1.
([84]) EUT L 96 af 29.3.2014, s. 79.
([85]) EUT L 96 af 29.3.2014, s. 309.
([86]) EUT L 96 af 29.3.2014, s. 357.
([87]) EUT L 153 af 22.5.2014, s. 62.
([88]) EUT L 272 af 18.10.2011, s. 1.
([89]) EFT L 100 af 19.4.1994, s. 37.
([90]) EUT L 342 af 22.12.2009, s. 59.
([91]) EUT L 170 af 30.6.2009, s. 1.
([92]) EUT L 354 af 28.12.2013, s. 90.
([93]) EUT L 96 af 29.3.2014, s. 1.

— Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/29/EU af 12. juni 2013 om harmonisering af medlemsstaternes love om tilgængeliggørelse af pyrotekniske artikler på markedet ([94])

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 98/2013 af 15. januar 2013 om markedsføring og brug af udgangsstoffer til eksplosivstoffer ([95])

20. Lægemidler

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 726/2004 af 31. marts 2004 om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse og overvågning af human- og veterinærmedicinske lægemidler og om oprettelse af et europæisk lægemiddelagentur ([96])

Henvisningerne til Fællesskabet i nævnte forordnings artikel 2, andet afsnit, og artikel 48, andet afsnit, må ikke læses således, at de omfatter Det Forenede Kongerige for så vidt angår Nordirland.

— Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler ([97])

Henvisningerne til Fællesskabet i nævnte direktivs artikel 8, stk. 2, og artikel 16b, stk. 1, samt henvisningen til Unionen i nævnte direktivs artikel 104, stk. 3, andet afsnit, må ikke læses således, at det omfatter Det Forenede Kongerige for så vidt angår Nordirland, med undtagelse af tilladelser, der er indrømmet af Det Forenede Kongerige for så vidt angår Nordirland.

Et lægemiddel, der er godkendt i Det Forenede Kongerige for så vidt angår Nordirland, må ikke betragtes som et referencelægemiddel i Unionen.

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1901/2006 af 12. december 2006 om lægemidler til pædiatrisk brug og om ændring af forordning (EØF) nr. 1768/92, direktiv 2001/20/EF, direktiv 2001/83/EF og forordning (EF) nr. 726/2004 ([98]), med undtagelse af artikel 36

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 141/2000 af 16. december 1999 om lægemidler til sjældne sygdomme ([99])

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1394/2007 af 13. november 2007 om lægemidler til avanceret terapi og om ændring af direktiv 2001/83/EF og forordning (EF) nr. 726/2004 ([100])

— Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/82/EF af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for veterinærlægemidler ([101])

Henvisningerne til Fællesskabet i nævnte direktivs artikel 12, stk. 2, og artikel 74, andet afsnit, må ikke læses således, at det omfatter Det Forenede Kongerige for så vidt angår Nordirland, med undtagelse af tilladelser, der er indrømmet af Det Forenede Kongerige for så vidt angår Nordirland.

Et veterinærlægemiddel, der er godkendt i Det Forenede Kongerige for så vidt angår Nordirland, må ikke betragtes som et referencelægemiddel i Unionen.

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 470/2009 af 6. maj 2009 om fællesskabsprocedurer for fastsættelse af grænseværdier for restkoncentrationer af farmakologisk virksomme stoffer i animalske fødevarer, om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 2377/90 og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/82/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 726/2004 ([102])

— Artikel 13 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/20/EF af 4. april 2001 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om anvendelse af god klinisk praksis ved gennemførelse af kliniske forsøg med lægemidler til human brug ([103])

— Kapitel IX i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 536/2014 af 16. april 2014 om kliniske forsøg med humanmedicinske lægemidler og om ophævelse af direktiv 2001/20/EF ([104])

([94]) EUT L 178 af 28.6.2013, s. 27.
([95]) EUT L 39 af 9.2.2013, s. 1.
([96]) EUT L 136 af 30.4.2004, s. 1.
([97]) EFT L 311 af 28.11.2001, s. 67.
([98]) EUT L 378 af 27.12.2006, s. 1.
([99]) EFT L 18 af 22.1.2000, s. 1.
([100]) EUT L 324 af 10.12.2007, s. 121.
([101]) EFT L 311 af 28.11.2001, s. 1.
([102]) EUT L 152 af 16.6.2009, s. 11.
([103]) EFT L 121 af 1.5.2001, s. 34.
([104]) EUT L 158 af 27.5.2014, s. 1.

— Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/35/EF af 23. april 2009 om stoffer, der må tilsættes lægemidler med henblik på farvning af disse ([105])

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/793 af 11. maj 2016 om hindring af omlægning til Den Europæiske Union af handelen med visse essentielle lægemidler ([106])

21. Medicinsk udstyr

— Rådets direktiv 93/42/EØF af 14. juni 1993 om medicinsk udstyr ([107])

— Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/79/EF af 27. oktober 1998 om medicinsk udstyr til in vitro-diagnostik ([108])

— Rådets direktiv 90/385/EØF af 20. juni 1990 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om aktivt, implantabelt medicinsk udstyr ([109])

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/745 af 5. april 2017 om medicinsk udstyr, om ændring af direktiv 2001/83/EF, forordning (EF) nr. 178/2002 og forordning (EF) nr. 1223/2009 og om ophævelse af Rådets direktiv 90/385/EØF og 93/42/EØF ([110])

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/746 af 5. april 2017 om medicinsk udstyr til in vitro-diagnostik og om ophævelse af direktiv 98/79/EF og Kommissionens afgørelse 2010/227/EU ([111])

22. Stoffer af menneskelig oprindelse

— Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/98/EF af 27. januar 2003 om fastsættelse af standarder for kvaliteten og sikkerheden ved tapning, testning, behandling, opbevaring og distribution af humant blod og blodkomponenter og om ændring af direktiv 2001/83/EF ([112])

— Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/23/EF af 31. marts 2004 om fastsættelse af standarder for kvaliteten og sikkerheden ved donation, udtagning, testning, behandling, præservering, opbevaring og distribution af humane væv og celler ([113])

— Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/53/EU af 7. juli 2010 om kvalitets- og sikkerhedsstandarder for menneskelige organer til transplantation ([114])

23. Kemikalier og kemiske produkter

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2003/2003 af 13. oktober 2003 om gødninger ([115])

— Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/10/EF af 11. februar 2004 om indbyrdes tilnærmelse af lovgivning om anvendelsen af principper for god laboratoriepraksis og om kontrol med deres anvendelse ved forsøg med kemiske stoffer ([116])

— Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/9/EF af 11. februar 2004 om inspektion og verifikation af god laboratoriepraksis (GLP) ([117])

— Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/65/EU af 8. juni 2011 om begrænsning af anvendelsen af visse farlige stoffer i elektrisk og elektronisk udstyr ([118])

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 648/2004 af 31. marts 2004 om vaske- og rengøringsmidler ([119])

([105]) EUT L 109 af 30.4.2009, s. 10.
([106]) EUT L 135 af 24.5.2016, s. 39.
([107]) EFT L 169 af 12.7.1993, s. 1.
([108]) EFT L 331 af 7.12.1998, s. 1.
([109]) EFT L 189 af 20.7.1990, s. 17.
([110]) EUT L 117 af 5.5.2017, s. 1.
([111]) EUT L 117 af 5.5.2017, s. 176.
([112]) EUT L 33 af 8.2.2003, s. 30.
([113]) EUT L 102 af 7.4.2004, s. 48.
([114]) EUT L 207 af 6.8.2010, s. 14.
([115]) EUT L 304 af 21.11.2003, s. 1.
([116]) EUT L 50 af 20.2.2004, s. 44.
([117]) EUT L 50 af 20.2.2004, s. 28.
([118]) EUT L 174 af 1.7.2011, s. 88.
([119]) EUT L 104 af 8.4.2004, s. 1.

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 850/2004 af 29. april 2004 om persistente organiske miljøgifte og om ændring af direktiv 79/117/EØF ([120])

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 649/2012 af 4. juli 2012 om eksport og import af farlige kemikalier ([121])

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/852 af 17. maj 2017 om kviksølv og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1102/2008 ([122])

— Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/66/EF af 6. september 2006 om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer samt om ophævelse af direktiv 91/157/EØF ([123])

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF ([124])

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 af 16. december 2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger og om ændring og ophævelse af direktiv 67/548/EØF og 1999/45/EF og om ændring af forordning (EF) nr. 1907/2006 ([125])

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 273/2004 af 11. februar 2004 om narkotikaprækursorer ([126])

24. Pesticider, biocider

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 af 21. oktober 2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF ([127])

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 396/2005 af 23. februar 2005 om maksimalgrænseværdier for pesticidrester i eller på vegetabilske og animalske fødevarer og foderstoffer og om ændring af Rådets direktiv 91/414/EØF ([128])

Henvisningen til medlemsstater i nævnte forordnings artikel 43 må ikke læses således, at de omfatter Det Forenede Kongerige for så vidt angår Nordirland.

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 528/2012 af 22. maj 2012 om tilgængeliggørelse på markedet og anvendelse af biocidholdige produkter ([129])

Henvisningerne til medlemsstater i nævnte forordnings artikel 3, stk. 3, artikel 15, stk. 1, artikel 28, stk. 4, og artikel 75, stk. 1, litra g), må ikke læses således, at de omfatter Det Forenede Kongerige for så vidt angår Nordirland

25. Affald

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006 af 14. juni 2006 om overførsel af affald ([130])

— Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF af 20. december 1994 om emballage og emballageaffald ([131])

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1257/2013 af 20. november 2013 om ophugning af skibe og om ændring af forordning (EF) nr. 1013/2006 og direktiv 2009/16/EF ([132])

— Rådets direktiv 2006/117/Euratom af 20. november 2006 om overvågning af og kontrol med overførsel af radioaktivt affald og brugt nukleart brændsel ([133])

([120]) EUT L 158 af 30.4.2004, s. 7.
([121]) EUT L 201 af 27.7.2012, s. 60.
([122]) EUT L 137 af 24.5.2017, s. 1.
([123]) EUT L 266 af 26.9.2006, s. 1.
([124]) EUT L 396 af 30.12.2006, s. 1.
([125]) EUT L 353 af 31.12.2008, s. 1.
([126]) EUT L 47 af 18.2.2004, s. 1.
([127]) EUT L 309 af 24.11.2009, s. 1.
([128]) EUT L 70 af 16.3.2005, s. 1.
([129]) EUT L 167 af 27.6.2012, s. 1.
([130]) EUT L 190 af 12.7.2006, s. 1.
([131]) EFT L 365 af 31.12.1994, s. 10.
([132]) EUT L 330 af 10.12.2013, s. 1.
([133]) EUT L 337 af 5.12.2006, s. 21.

26. Miljø, energieffektivitet

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1143/2014 af 22. oktober 2014 om forebyggelse og håndtering af introduktion og spredning af invasive ikkehjemmehørende arter ([134])

— Rådets forordning (EF) nr. 708/2007 af 11. juni 2007 om brug af fremmede og lokalt fraværende arter i akvakultur ([135])

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 66/2010 af 25. november 2009 om EU-miljømærket ([136])

— Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/70/EF af 13. oktober 1998 om kvaliteten af benzin og dieselolie og om ændring af Rådets direktiv 93/12/EØF ([137])

— Rådets direktiv (EU) 2015/652 af 20. april 2015 om fastlæggelse af beregningsmetoder og indberetningskrav i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/70/EF om kvaliteten af benzin og dieselolie ([138])

— Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/42/EF af 21. april 2004 om begrænsning af emissioner af flygtige organiske forbindelser fra anvendelse af organiske opløsningsmidler i visse malinger og lakker samt produkter til autoreparationslakering og om ændring af direktiv 1999/13/EF ([139])

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 995/2010 af 20. oktober 2010 om fastsættelse af krav til virksomheder, der bringer træ og træprodukter i omsætning ([140])

— Rådets forordning (EF) nr. 2173/2005 af 20. december 2005 om indførelse af en FLEGT-licensordning for import af træ til Det Europæiske Fællesskab ([141])

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 517/2014 af 16. april 2014 om fluorholdige drivhusgasser og om ophævelse af forordning (EF) nr. 842/2006 ([142])

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1005/2009 af 16. september 2009 om stoffer, der nedbryder ozonlaget ([143])

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/852 af 17. maj 2017 om kviksølv og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1102/2008 ([144])

— Rådets forordning (EF) nr. 338/97 af 9. december 1996 om beskyttelse af vilde dyr og planter ved kontrol af handelen hermed ([145])

— Rådets forordning (EØF) nr. 3254/91 af 4. november 1991 om forbud mod anvendelse af rævesakse i Fællesskabet og indførsel til Fællesskabet af skind af og varer fremstillet på basis af visse vilde dyrearter med oprindelse i lande, der anvender rævesakse eller fangstmetoder, der ikke opfylder de internationale standarder for human fældefangst ([146])

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1007/2009 af 16. september 2009 om handel med sælprodukter ([147])

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1523/2007 af 11. december 2007 om forbud mod markedsføring og indførsel i og udførsel fra Fællesskabet af pelsskind fra hunde og katte samt produkter, hvori sådanne pelsskind indgår ([148])

— Rådets direktiv 83/129/EØF af 28. marts 1983 om indførsel i medlemsstaterne af visse sælungeskind og varer heraf ([149])

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 106/2008 af 15. januar 2008 om et EU-program for energieffektivitetsmærkning af kontorudstyr ([150])

([134]) EUT L 317 af 4.11.2014, s. 35.
([135]) EUT L 168 af 28.6.2007, s. 1.
([136]) EUT L 27 af 30.1.2010, s. 1.
([137]) EFT L 350 af 28.12.1998, s. 58.
([138]) EUT L 107 af 25.4.2015, s. 26.
([139]) EUT L 143 af 30.4.2004, s. 87.
([140]) EUT L 295 af 12.11.2010, s. 23.
([141]) EUT L 347 af 30.12.2005, s. 1.
([142]) EUT L 150 af 20.5.2014, s. 195.
([143]) EUT L 286 af 31.10.2009, s. 1.
([144]) EUT L 137 af 24.5.2017, s. 1.
([145]) EFT L 61 af 3.3.1997, s. 1.
([146]) EFT L 308 af 9.11.1991, s. 1.
([147]) EUT L 286 af 31.10.2009, s. 36.
([148]) EUT L 343 af 27.12.2007, s. 1.
([149]) EFT L 91 af 9.4.1983, s. 30.
([150]) EUT L 39 af 13.2.2008, s. 1.

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1222/2009 af 25. november 2009 om mærkning af dæk for så vidt angår brændstofeffektivitet og andre vigtige parametre ([151])

— Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF af 21. oktober 2009 om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energirelaterede produkter ([152])

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1369 af 4. juli 2017 om opstilling af rammer for energimærkning og om ophævelse af direktiv 2010/30/EU ([153])

27. Skibsudstyr

— Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/90/EU af 23. juli 2014 om skibsudstyr og om ophævelse af Rådets direktiv 96/98/EF ([154])

28. Jernbanetransport

— Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/797 af 11. maj 2016 om interoperabilitet i jernbanesystemet i Den Europæiske Union ([155]), for så vidt angår betingelser og tekniske specifikationer for markedsføring og ibrugtagning af samt fri bevægelighed for jernbaneprodukter

29. Fødevarer – generelt

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarelovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevaresikkerhed ([156])

Henvisningen til medlemsstat i nævnte forordnings artikel 29, stk. 1, andet afsnit, må ikke læses således, at den omfatter Det Forenede Kongerige for så vidt angår Nordirland.

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1169/2011 af 25. oktober 2011 om fødevareinformation til forbrugerne, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1924/2006 og (EF) nr. 1925/2006 og om ophævelse af Kommissionens direktiv 87/250/EØF, Rådets direktiv 90/496/EØF, Kommissionens direktiv 1999/10/EF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF, Kommissionens direktiv 2002/67/EF og 2008/5/EF og Kommissionens forordning (EF) nr. 608/2004 ([157])

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1924/2006 af 20. december 2006 om ernærings- og sundhedsanprisninger af fødevarer ([158])

30. Fødevarer – hygiejne

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 853/2004 af 29. april 2004 om særlige hygiejnebestemmelser for animalske fødevarer ([159])

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 852/2004 af 29. april 2004 om fødevarehygiejne ([160])

— Rådets direktiv 89/108/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om dybfrosne levnedsmidler ([161])

31. Fødevarer – ingredienser, spor, restprodukter og handelsnormer

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1331/2008 af 16. december 2008 om en fælles godkendelsesprocedure for fødevaretilsætningsstoffer, fødevareenzymer og fødevarearomaer ([162])

Henvisningen til medlemsstat i nævnte forordnings artikel 3, stk. 1, må ikke læses således, at den omfatter Det Forenede Kongerige for så vidt angår Nordirland.

([151]) EUT L 342 af 22.12.2009, s. 46.
([152]) EUT L 285 af 31.10.2009, s. 10.
([153]) EUT L 198 af 28.7.2017, s. 1.
([154]) EUT L 257 af 28.8.2014, s. 146.
([155]) EUT L 138 af 26.5.2016, s. 44.
([156]) EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1.
([157]) EUT L 304 af 22.11.2011, s. 18.
([158]) EUT L 404 af 30.12.2006, s. 9.
([159]) EUT L 139 af 30.4.2004, s. 55.
([160]) EUT L 139 af 30.4.2004, s. 1.
([161]) EFT L 40 af 11.2.1989, s. 34.
([162]) EUT L 354 af 31.12.2008, s. 1.

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1332/2008 af 16. december 2008 om fødevareenzymer og om ændring af Rådets direktiv 83/417/EØF, Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999, direktiv 2000/13/EF, Rådets direktiv 2001/112/EF og forordning (EF) nr. 258/97 ([163])

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1333/2008 af 16. december 2008 om fødevaretilsætningsstoffer ([164])

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1334/2008 af 16. december 2008 om aromaer og visse fødevareingredienser med aromagivende egenskaber til anvendelse i og på fødevarer og om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 1601/91, forordning (EF) nr. 2232/96, forordning (EF) nr. 110/2008 og direktiv 2000/13/EF ([165])

— Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/46/EF af 10. juni 2002 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om kosttilskud ([166])

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1925/2006 af 20. december 2006 om tilsætning af vitaminer og mineraler samt visse andre stoffer til fødevarer ([167])

— Europa-Parlamentets og Rådet forordning (EF) nr. 2065/2003 af 10. november 2003 om røgaromaer, som anvendes eller er bestemt til anvendelse i eller på fødevarer ([168])

Henvisningen til medlemsstat i nævnte forordnings artikel 7, stk. 2, må ikke læses således, at den omfatter Det Forenede Kongerige for så vidt angår Nordirland.

— Rådets forordning (EØF) nr. 315/93 af 8. februar 1993 om fællesskabsprocedurer for forurenende stoffer i levnedsmidler ([169])

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/2283 af 25. november 2015 om nye fødevarer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1169/2011 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 258/97 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1852/2001 ([170])

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 609/2013 af 12. juni 2013 om fødevarer bestemt til spædbørn og småbørn, fødevarer til særlige medicinske formål og kosterstatning til vægtkontrol og om ophævelse af Rådets direktiv 92/52/EØF, Kommissionens direktiv 96/8/EF, 1999/21/EF, 2006/125/EF og 2006/141/EF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/39/EF og Kommissionens forordning (EF) nr. 41/2009 og (EF) nr. 953/2009 ([171])

— Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/4/EF af 22. februar 1999 om kaffeekstrakter og cikorieekstrakter ([172])

— Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/36/EF af 23. juni 2000 om kakao- og chokoladevarer bestemt til konsum ([173])

— Rådets direktiv 2001/110/EF af 20. december 2001 om honning ([174])

— Rådets direktiv 2001/111/EF af 20. december 2001 om visse former for sukker bestemt til konsum ([175])

— Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 af 7. juni 2011 om nærmere bestemmelser for anvendelsen af Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår frugt og grøntsager og forarbejdede frugter og grøntsager ([176])

— Kommissionens forordning (EF) nr. 1295/2008 af 18. december 2008 om indførsel af humle fra tredjelande ([177])

([163]) EUT L 354 af 31.12.2008, s. 7.
([164]) EUT L 354 af 31.12.2008, s. 16.
([165]) EUT L 354 af 31.12.2008, s. 34.
([166]) EFT L 183 af 12.7.2002, s. 51.
([167]) EUT L 404 af 30.12.2006, s. 26.
([168]) EUT L 309 af 26.11.2003, s. 1.
([169]) EFT L 37 af 13.2.1993, s. 1.
([170]) EUT L 327 af 11.12.2015, s. 1.
([171]) EUT L 181 af 29.6.2013, s. 35.
([172]) EFT L 66 af 13.3.1999, s. 26.
([173]) EFT L 197 af 3.8.2000, s. 19.
([174]) EFT L 10 af 12.1.2002, s. 47.
([175]) EFT L 10 af 12.1.2002, s. 53.
([176]) EUT L 157 af 15.6.2011, s. 1.
([177]) EUT L 340 af 19.12.2008, s. 45.

— Kommissionens forordning (EF) nr. 1375/2007 af 23. november 2007 om indførsel af restprodukter fra fremstilling af majsstivelse fra USA ([178])

— Rådets direktiv 2001/112/EF af 20. december 2001 om frugtsaft og visse lignende produkter bestemt til konsum ([179])

— Rådets direktiv 2001/113/EF af 20. december 2001 om marmelade og frugtgelé samt kastanjecreme bestemt til konsum ([180])

— Rådets direktiv 2001/114/EF af 20. december 2001 om visse former for konserveret helt eller delvis inddampet mælk bestemt til konsum ([181])

— Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2203 af 25. november 2015 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende kaseiner og kaseinater til konsum og om ophævelse af Rådets direktiv 83/417/EØF ([182])

— Afsnit V, kapitel IV, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17. december 2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008 ([183])

— Del II, afsnit II, kapitel I, afdeling 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 ([184])

32. Materialer bestemt til kontakt med fødevarer

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1935/2004 af 27. oktober 2004 om materialer og genstande bestemt til kontakt med fødevarer og om ophævelse af direktiv 80/590/EØF og 89/109/EØF ([185])

Henvisningen til medlemsstat i nævnte forordnings artikel 9, stk. 1, må ikke læses således, at den omfatter Det Forenede Kongerige for så vidt angår Nordirland.

— Rådets direktiv 84/500/EØF af 15. oktober 1984 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om keramiske genstande, bestemt til at komme i berøring med levnedsmidler ([186])

33. Fødevarer – andet

— Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/2/EF af 22. februar 1999 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om levnedsmidler og levnedsmiddelingredienser, som er behandlet med ioniserende stråling ([187])

— Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/3/EF af 22. februar 1999 om opstilling af en fællesskabsliste over levnedsmidler og levnedsmiddelingredienser, som er behandlet med ioniserende stråling ([188])

— Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/32/EF af 23. april 2009 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ekstraktionsmidler anvendt ved fremstilling af fødevarer og fødevareingredienser ([189])

— Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/54/EF af 18. juni 2009 om udvinding og markedsføring af naturligt mineralvand ([190])

— Rådets forordning (EF) nr. 834/2007 af 28. juni 2007 om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2092/91 ([191])

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/848 af 30. maj 2018 om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 834/2007 ([192])

([178]) EUT L 307 af 24.11.2007, s. 5.
([179]) EFT L 10 af 12.1.2002, s. 58.
([180]) EFT L 10 af 12.1.2002, s. 67.
([181]) EFT L 15 af 17.1.2002, s. 19.
([182]) EUT L 314 af 1.12.2015, s. 1.
([183]) EUT L 347 af 20.12.2013, s. 549.
([184]) EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671.
([185]) EUT L 338 af 13.11.2004, s. 4.
([186]) EFT L 277 af 20.10.1984, s. 12.
([187]) EFT L 66 af 13.3.1999, s. 16.
([188]) EFT L 66 af 13.3.1999, s. 24.
([189]) EUT L 141 af 6.6.2009, s. 3.
([190]) EUT L 164 af 26.6.2009, s. 45.
([191]) EUT L 189 af 20.7.2007, s. 1.
([192]) EUT L 150 af 14.6.2018, s. 1.

— Rådets forordning (Euratom) 2016/52 af 15. januar 2016 om fastsættelse af de maksimalt tilladte niveauer for radioaktivitet i fødevarer og foder som følge af nukleare ulykker eller andre tilfælde af strålingsfare og om ophævelse af Rådets forordning (Euratom) nr. 3954/87 og Kommissionens forordning (Euratom) nr. 944/89 og (Euratom) nr. 770/90 ([193])

— Rådets forordning (EF) nr. 733/2008 af 15. juli 2008 om betingelser for indførsel af landbrugsprodukter med oprindelse i tredjelande som følge af ulykken på kernekraftværket i Tjernobyl ([194])

34. Foder – produkter og hygiejne

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2009 af 13. juli 2009 om markedsføring og anvendelse af foder, ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1831/2003 og ophævelse af Rådets direktiv 79/373/EØF, Kommissionens direktiv 80/511/EØF, Rådets direktiv 82/471/EØF, 83/228/EØF, 93/74/EØF, 93/113/EF og 96/25/EF og Kommissionens beslutning 2004/217/EF ([195])

— Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/32/EF af 7. maj 2002 om uønskede stoffer i foderstoffer ([196])

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1831/2003 af 22. september 2003 om fodertilsætningsstoffer ([197])

Henvisningen til nationale referencelaboratorier i bilag II, punkt 6, til nævnte forordning må ikke læses således, at den gælder for Det Forenede Kongerige for så vidt angår Nordirland. Dette er ikke til hinder for, at et nationalt referencelaboratorium, der er beliggende i en medlemsstat, udfører funktioner som nationalt referencelaboratorium for så vidt angår Nordirland. Oplysninger og materiale, der udveksles til dette formål mellem Nordirlands kompetente myndigheder og et nationalt referencelaboratorium i en medlemsstat, må ikke videregives af det nationale referencelaboratorium uden forudgående samtykke fra de pågældende kompetente myndigheder.

— Rådets direktiv 90/167/EØF af 26. marts 1990 om fastsættelse af betingelserne for tilberedning, markedsføring og anvendelse af foderlægemidler i Fællesskabet ([198])

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 183/2005 af 12. januar 2005 om krav til foderstofhygiejne ([199])

35. Genetisk modificerede organismer

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 af 22. september 2003 om genetisk modificerede fødevarer og foderstoffer ([200]), med undtagelse af artikel 32, andet afsnit

Dette er ikke til hinder for, at et nationalt referencelaboratorium, der er beliggende i en medlemsstat, udfører funktioner som nationalt referencelaboratorium for så vidt angår Nordirland. Oplysninger og materiale, der udveksles til dette formål mellem Nordirlands kompetente myndigheder og et nationalt referencelaboratorium i en medlemsstat, må ikke videregives af det nationale referencelaboratorium uden forudgående samtykke fra de pågældende kompetente myndigheder.

Henvisningerne til medlemsstater i nævnte forordnings artikel 10, stk. 1, og artikel 22, stk. 1, må ikke læses således, at de omfatter Det Forenede Kongerige for så vidt angår Nordirland.

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1830/2003 af 22. september 2003 om sporbarhed og mærkning af genetisk modificerede organismer og sporbarhed af fødevarer og foder fremstillet af genetisk modificerede organismer og om ændring af direktiv 2001/18/EF ([201])

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1946/2003 af 15. juli 2003 om grænseoverskridende overførsler af genetisk modificerede organismer ([202])

— Del C i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/18/EF af 12. marts 2001 om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer og om ophævelse af Rådets direktiv 90/220/EØF ([203])

([193]) EUT L 13 af 20.1.2016, s. 2.
([194]) EUT L 201 af 30.7.2008, s. 1.
([195]) EUT L 229 af 1.9.2009, s. 1.
([196]) EFT L 140 af 30.5.2002, s. 10.
([197]) EUT L 268 af 18.10.2003, s. 29.
([198]) EFT L 92 af 7.4.1990, s. 42.
([199]) EUT L 35 af 8.2.2005, s. 1.
([200]) EUT L 268 af 18.10.2003, s. 1.
([201]) EUT L 268 af 18.10.2003, s. 24.
([202]) EUT L 287 af 5.11.2003, s. 1.
([203]) EFT L 106 af 17.4.2001, s. 1.

36. Levende dyr, avlsmateriale og animalske produkter

Henvisninger til nationale referencelaboratorier i de i dette afsnit opførte retsakter må ikke læses således, at de omfatter referencelaboratoriet i Det Forenede Kongerige. Dette er ikke til hinder for, at et nationalt referencelaboratorium, der er beliggende i en medlemsstat, udfører funktioner som nationalt referencelaboratorium for så vidt angår Nordirland. Oplysninger og materiale, der udveksles til dette formål mellem Nordirlands kompetente myndigheder og et nationalt referencelaboratorium i en medlemsstat, må ikke videregives af det nationale referencelaboratorium uden forudgående samtykke fra de pågældende kompetente myndigheder.

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/429 af 9. marts 2016 om overførbare dyresygdomme og om ændring og ophævelse af visse retsakter på området for dyresundhed (»dyresundhedsloven«) ([204])

— Rådets direktiv 64/432/EØF af 26. juni 1964 om veterinærpolitimæssige problemer ved handel inden for Fællesskabet med kvæg og svin ([205])

— Rådets direktiv 91/68/EØF af 28. januar 1991 om dyresundhedsmæssige betingelser for samhandelen med får og geder inden for Fællesskabet ([206])

— Rådets direktiv 2009/156/EF af 30. november 2009 om dyresundhedsmæssige betingelser for enhovede dyrs bevægelser og indførsel af enhovede dyr fra tredjelande ([207])

— Rådets direktiv 2009/158/EF af 30. november 2009 om dyresundhedsmæssige betingelser for samhandelen inden for Fællesskabet med fjerkræ og rugeæg samt for indførsel heraf fra tredjelande ([208])

— Rådets direktiv 92/65/EØF af 13. juli 1992 om dyresundhedsmæssige betingelser for samhandel med og indførsel til Fællesskabet af dyr samt sæd, æg og embryoner, der for så vidt angår disse betingelser ikke er underlagt specifikke fællesskabsbetingelser som omhandlet i bilag A, del I, til direktiv 90/425/EØF ([209])

— Rådets direktiv 88/407/EØF af 14. juni 1988 om fastsættelse af de veterinærpolitimæssige krav i forbindelse med handelen inden for Fællesskabet med tyresæd og indførsel heraf ([210])

— Rådets direktiv 89/556/EØF af 25. september 1989 om fastsættelse af veterinærpolitimæssige betingelser i forbindelse med handel inden for Fællesskabet med embryoner af tamkvæg samt med indførsel heraf fra tredjelande ([211])

— Rådets direktiv 90/429/EØF af 26. juni 1990 om fastsættelse af de dyresundhedsmæssige krav i forbindelse med handelen inden for Fællesskabet med ornesæd og indførsel heraf ([212])

— Rådets direktiv 92/118/EØF af 17. december 1992 om dyresundhedsmæssige og sundhedsmæssige betingelser for samhandel med og indførsel til Fællesskabet af produkter, der for så vidt angår disse betingelser ikke er underlagt specifikke fællesskabsbestemmelser som omhandlet i bilag A, kapitel I, i direktiv 89/662/EØF, og for så vidt angår patogener, i direktiv 90/425/EØF ([213])

— Rådets direktiv 2006/88/EF af 24. oktober 2006 om dyresundhedsbestemmelser for akvakulturdyr og produkter deraf og om forebyggelse og bekæmpelse af visse sygdomme hos vanddyr ([214])

— Rådets direktiv 2004/68/EF af 26. april 2004 om dyresundhedsbestemmelser for import til og transit gennem Fællesskabet af visse levende hovdyr, om ændring af direktiv 90/426/EØF og 92/65/EØF og om ophævelse af direktiv 72/462/EØF ([215])

— Rådets direktiv 2002/99/EF af 16. december 2002 om dyresundhedsbestemmelser for produktion, tilvirkning, distribution og indførsel af animalske produkter til konsum ([216])

([204]) EUT L 84 af 31.3.2016, s. 1.
([205]) EFT 121 af 29.7.1964, s. 1977.
([206]) EFT L 46 af 19.2.1991, s. 19.
([207]) EUT L 192 af 23.7.2010, s. 1.
([208]) EUT L 343 af 22.12.2009, s. 74.
([209]) EFT L 268 af 14.9.1992, s. 54.
([210]) EFT L 194 af 22.7.1988, s. 10.
([211]) EFT L 302 af 19.10.1989, s. 1.
([212]) EFT L 224 af 18.8.1990, s. 62.
([213]) EFT L 62 af 15.3.1993, s. 49.
([214]) EUT L 328 af 24.11.2006, s. 14.
([215]) EUT L 139 af 30.4.2004, s. 321.
([216]) EFT L 18 af 23.1.2003, s. 11.

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 576/2013 af 12. juni 2013 om ikkekommerciel flytning af selskabsdyr og om ophævelse af forordning (EF) nr. 998/2003 ([217])

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1069/2009 af 21. oktober 2009 om sundhedsbestemmelser for animalske biprodukter og afledte produkter, som ikke er bestemt til konsum, og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1774/2002 (forordningen om animalske biprodukter) ([218])

37. Bekæmpelse af dyresygdomme, bekæmpelse af zoonose

Henvisninger til nationale referencelaboratorier i de i dette afsnit opførte retsakter må ikke læses således, at de omfatter referencelaboratoriet i Det Forenede Kongerige. Dette er ikke til hinder for, at et nationalt referencelaboratorium, der er beliggende i en medlemsstat, udfører funktioner som nationalt referencelaboratorium for så vidt angår Nordirland. Oplysninger og materiale, der udveksles til dette formål mellem Nordirlands kompetente myndigheder og et nationalt referencelaboratorium i en medlemsstat, må ikke videregives af det nationale referencelaboratorium uden forudgående samtykke fra de pågældende kompetente myndigheder.

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 999/2001 af 22. maj 2001 om fastsættelse af regler for forebyggelse af, kontrol med og udryddelse af visse transmissible spongiforme encephalopatier ([219])

— Rådets direktiv 77/391/EØF af 17. maj 1977 om indførelse af en fællesskabsaktion med henblik på udryddelse af brucellose, tuberkulose og leukose hos kvæg ([220])

— Rådets direktiv 78/52/EØF af 13. december 1977 om fastsættelse af fællesskabskriterier for nationale planer til fremme af udryddelse af brucellose, tuberkulose og enzootisk leukose hos kvæg ([221])

— Rådets direktiv 2003/85/EF af 29. september 2003 om EF-foranstaltninger til bekæmpelse af mund- og klovesyge, om ophævelse af direktiv 85/511/EØF og beslutningerne 89/531/EØF og 91/665/EØF og om ændring af direktiv 92/46/EØF ([222])

— Rådets direktiv 2005/94/EF af 20. december 2005 om fællesskabsforanstaltninger til bekæmpelse af aviær influenza og om ophævelse af direktiv 92/40/EØF ([223])

— Rådets direktiv 2001/89/EF af 23. oktober 2001 om EF-foranstaltninger til bekæmpelse af klassisk svinepest ([224])

— Rådets direktiv 92/35/EØF af 29. april 1992 om fastsættelse af regler for kontrol med og foranstaltninger til bekæmpelse af hestepest ([225])

— Rådets direktiv 2002/60/EF af 27. juni 2002 om specifikke bestemmelser for bekæmpelse af afrikansk svinepest og om ændring af direktiv 92/119/EØF for så vidt angår Teschener syge og afrikansk svinepest ([226])

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2160/2003 af 17. november 2003 om bekæmpelse af salmonella og andre bestemte fødevarebårne zoonotiske agenser ([227])

— Rådets direktiv 92/66/EØF af 14. juli 1992 om fællesskabsforanstaltninger til bekæmpelse af Newcastle disease ([228])

— Rådets direktiv 92/119/EØF af 17. december 1992 om generelle fællesskabsforanstaltninger til bekæmpelse af visse dyresygdomme samt om specifikke foranstaltninger vedrørende blæreudslæt hos svin ([229])

— Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/99/EF af 17. november 2003 om overvågning af zoonoser og zoonotiske agenser, om ændring af Rådets beslutning 90/424/EØF og om ophævelse af Rådets direktiv 92/117/EØF ([230])

— Rådets direktiv 2000/75/EF af 20. november 2000 om vedtagelse af specifikke bestemmelser vedrørende foranstaltninger til bekæmpelse og udryddelse af bluetongue hos får ([231])

([217]) EUT L 178 af 28.6.2013, s. 1.
([218]) EUT L 300 af 14.11.2009, s. 1.
([219]) EFT L 147 af 31.5.2001, s. 1.
([220]) EFT L 145 af 13.6.1977, s. 44.
([221]) EFT L 15 af 19.1.1978, s. 34.
([222]) EUT L 306 af 22.11.2003, s. 1.
([223]) EUT L 10 af 14.1.2006, s. 16.
([224]) EFT L 316 af 1.12.2001, s. 5.
([225]) EFT L 157 af 10.6.1992, s. 19.
([226]) EFT L 192 af 20.7.2002, s. 27.
([227]) EUT L 325 af 12.12.2003, s. 1.
([228]) EFT L 260 af 5.9.1992, s. 1.
([229]) EFT L 62 af 15.3.1993, s. 69.
([230]) EUT L 325 af 12.12.2003, s. 31.
([231]) EFT L 327 af 22.12.2000, s. 74.

38. Identifikation af dyr

— Rådets forordning (EF) nr. 21/2004 af 17. december 2003 om indførelse af en ordning for identifikation og registrering af får og geder og om ændring af forordning (EF) nr. 1782/2003 og direktiv 92/102/EØF og 64/432/EØF ([232])

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1760/2000 af 17. juli 2000 om indførelse af en ordning for identifikation og registrering af kvæg og om mærkning af oksekød og oksekødsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 820/97 ([233])

— Rådets direktiv 2008/71/EF af 15. juli 2008 om identifikation og registrering af svin ([234])

39. Dyreavl

— Artikel 37 og artikel 64, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1012 af 8. juni 2016 om zootekniske og genealogiske betingelser for avl, handel med og indførsel til Unionen af racerene avlsdyr, hybridavlssvin og avlsmateriale herfra og om ændring af forordning (EU) nr. 652/2014, Rådets direktiv 89/608/EØF og 90/425/EØF og ophævelse af visse retsakter på området for dyreavl (»dyreavlsforordning«) ([235])

40. Dyrevelfærd

— Rådets forordning (EF) nr. 1/2005 af 22. december 2004 om beskyttelse af dyr under transport og dermed forbundne aktiviteter og om ændring af direktiv 64/432/EØF og 93/119/EF og forordning (EF) nr. 1255/97 ([236])

— Rådets forordning (EF) nr. 1099/2009 af 24. september 2009 om beskyttelse af dyr på aflivningstidspunktet ([237])

41. Plantesundhed

— Rådets direktiv 2000/29/EF af 8. maj 2000 om foranstaltninger mod indslæbning i Fællesskabet af skadegørere på planter eller planteprodukter og mod deres spredning inden for Fællesskabet ([238])

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/2031 af 26. oktober 2016 om beskyttelsesforanstaltninger mod planteskadegørere og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 228/2013, (EU) nr. 652/2014 og (EU) nr. 1143/2014 og om ophævelse af Rådets direktiv 69/464/EØF, 74/647/EØF, 93/85/EØF, 98/57/EF, 2000/29/EF, 2006/91/EF og 2007/33/EF ([239])

42. Planteformeringsmateriale

— Rådets direktiv 66/402/EØF af 14. juni 1966 om handel med sædekorn ([240])

— Rådets direktiv 68/193/EØF af 9. april 1968 om handel med vegetativt formeringsmateriale af vin ([241])

— Rådets direktiv 1999/105/EF af 22. december 1999 om markedsføring af forstligt formeringsmateriale ([242])

— Rådets direktiv 2002/53/EF af 13. juni 2002 om den fælles sortsliste over landbrugsplantearter ([243])

— Rådets direktiv 2002/54/EF af 13. juni 2002 om handel med bederoefrø ([244])

— Rådets direktiv 2002/55/EF af 13. juni 2002 om handel med grøntsagsfrø ([245])

([232]) EUT L 5 af 9.1.2004, s. 8.
([233]) EFT L 204 af 11.8.2000, s. 1.
([234]) EUT L 213 af 8.8.2008, s. 31.
([235]) EUT L 171 af 29.6.2016, s. 66.
([236]) EUT L 3 af 5.1.2005, s. 1.
([237]) EUT L 303 af 18.11.2009, s. 1.
([238]) EFT L 169 af 10.7.2000, s. 1.
([239]) EUT L 317 af 23.11.2016, s. 4.
([240]) EFT 125 af 11.7.1966, s. 2309.
([241]) EFT L 93 af 17.4.1968, s. 15.
([242]) EFT L 11 af 15.1.2000, s. 17.
([243]) EFT L 193 af 20.7.2002, s. 1.
([244]) EFT L 193 af 20.7.2002, s. 12.
([245]) EFT L 193 af 20.7.2002, s. 33.

— Rådets direktiv 2002/56/EF af 13. juni 2002 om handel med læggekartofler ([246])

— Rådets direktiv 2002/57/EF af 13. juni 2002 om handel med frø af olie- og spindplanter ([247])

— Rådets direktiv 2008/90/EF af 29. september 2008 om afsætning af frugtplanteformeringsmateriale og frugtplanter bestemt til frugtproduktion ([248])

43. Offentlig kontrol, veterinærkontrol

Henvisninger til nationale referencelaboratorier i de i dette afsnit opførte retsakter må ikke læses således, at de omfatter referencelaboratoriet i Det Forenede Kongerige. Dette er ikke til hinder for, at et nationalt referencelaboratorium, der er beliggende i en medlemsstat, udfører funktioner som nationalt referencelaboratorium for så vidt angår Nordirland. Oplysninger og materiale, der udveksles til dette formål mellem Nordirlands kompetente myndigheder og et nationalt referencelaboratorium i en medlemsstat, må ikke videregives af det nationale referencelaboratorium uden forudgående samtykke fra de pågældende kompetente myndigheder.

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/625 af 15. marts 2017 om offentlig kontrol og andre officielle aktiviteter med henblik på at sikre anvendelsen af fødevare- og foderlovgivningen og reglerne for dyresundhed og dyrevelfærd, plantesundhed og plantebeskyttelsesmidler, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 999/2001, (EF) nr. 396/2005, (EF) nr. 1069/2009, (EF) nr. 1107/2009, (EU) nr. 1151/2012, (EU) nr. 652/2014, (EU) 2016/429 og (EU) 2016/2031, Rådets forordning (EF) nr. 1/2005 og (EF) nr. 1099/2009 samt Rådets direktiv 98/58/EF, 1999/74/EF, 2007/43/EF, 2008/119/EF og 2008/120/EF og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 854/2004 og (EF) nr. 882/2004, Rådets direktiv 89/608/EØF, 89/662/EØF, 90/425/EØF, 91/496/EØF, 96/23/EF, 96/93/EF og 97/78/EF og Rådets afgørelse 92/438/EØF (forordningen om offentlig kontrol) ([249])

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 af 29. april 2004 om offentlig kontrol med henblik på verifikation af, at foderstof- og fødevarelovgivningen samt dyresundheds- og dyrevelfærdsbestemmelserne overholdes ([250])

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 854/2004 af 29. april 2004 om særlige bestemmelser for tilrettelæggelsen af den offentlige kontrol af animalske produkter til konsum ([251])

— Rådets direktiv 91/496/EØF af 15. juli 1991 om fastsættelse af principperne for tilrettelæggelse af veterinærkontrollen for dyr, der føres ind i Fællesskabet fra tredjelande, og om ændring af direktiv 89/662/EØF, 90/425/EØF og 90/675/EØF ([252])

— Rådets direktiv 97/78/EF af 18. december 1997 om fastsættelse af principperne for tilrettelæggelse af veterinærkontrollen for tredjelandsprodukter, der føres ind i Fællesskabet ([253])

— Rådets direktiv 90/425/EØF af 26. juni 1990 om veterinærkontrol i samhandelen med visse levende dyr og produkter inden for Unionen med henblik på gennemførelse af det indre marked ([254])

— Rådets direktiv 89/662/EØF af 11. december 1989 om veterinærkontrol i samhandelen i Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked ([255])

44. Sundhed og plantesundhed – andre

— Rådets direktiv 96/22/EF af 29. april 1996 om forbud mod anvendelse af visse stoffer med hormonal og thyreostatisk virkning og af beta-agonister i husdyrbrug og om ophævelse af direktiv 81/602/EØF, 88/146/EØF og 88/299/EØF ([256])

— Rådets direktiv 96/23/EF af 29. april 1996 om de kontrolforanstaltninger, der skal iværksættes for visse stoffer og restkoncentrationer heraf i levende dyr og produkter heraf og om ophævelse af direktiv 85/358/EØF og 86/469/EØF og beslutning 89/187/EØF og 91/664/EØF ([257])

([246]) EFT L 193 af 20.7.2002, s. 60.
([247]) EFT L 193 af 20.7.2002, s. 74.
([248]) EUT L 267 af 8.10.2008, s. 8.
([249]) EUT L 95 af 7.4.2017, s. 1.
([250]) EUT L 165 af 30.4.2004, s. 1.
([251]) EUT L 139 af 30.4.2004, s. 206.
([252]) EFT L 268 af 24.9.1991, s. 56.
([253]) EFT L 24 af 30.1.1998, s. 9.
([254]) EFT L 224 af 18.8.1990, s. 29.
([255]) EFT L 395 af 30.12.1989, s. 13.
([256]) EFT L 125 af 23.5.1996, s. 3.
([257]) EFT L 125 af 23.5.1996, s. 10.

45. Intellektuel ejendomsret

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 110/2008 af 15. januar 2008 om definition, betegnelse, præsentation og mærkning af samt beskyttelse af geografiske betegnelser for spiritus og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1576/89 ([258])

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer ([259])

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 251/2014 af 26. februar 2014 om definition, beskrivelse, præsentation, mærkning og beskyttelse af geografiske betegnelser for aromatiserede vinprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1601/91 ([260])

— Del II, afsnit II, kapitel I, afdeling 2 og 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 ([261])

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 608/2013 af 12. juni 2013 om toldmyndighedernes håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1383/2003 ([262])

46. Fiskeri og akvakultur

— Kommissionens forordning (EØF) nr. 3703/85 af 23. december 1985 om fastsættelse af gennemførelsesbestemmelser vedrørende de fælles handelsnormer for visse ferske eller kølede fisk ([263])

— Rådets forordning (EØF) nr. 2136/89 af 21. juni 1989 om fælles handelsnormer for sardinkonserves og varebetegnelser for sardinkonserves og sardintypekonserves ([264])

— Rådets forordning (EØF) nr. 1536/92 af 9. juni 1992 om fælles handelsnormer for tun- og bonitkonserves ([265])

— Rådets forordning (EF) nr. 2406/96 af 26. november 1996 om fælles handelsnormer for visse fiskerivarer ([266])

— Rådets forordning (EF) nr. 850/98 af 30. marts 1998 om bevarelse af fiskeressourcerne gennem tekniske foranstaltninger til beskyttelse af unge marine organismer ([267]), for så vidt angår bestemmelser vedrørende mindstemål for marine organismer

— Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en kontrolordning for Unionen med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, om ændring af forordning (EF) nr. 847/96, (EF) nr. 2371/2002, (EF) nr. 811/2004, (EF) nr. 768/2005, (EF) nr. 2115/2005, (EF) nr. 2166/2005, (EF) nr. 388/2006, (EF) nr. 509/2007, (EF) nr. 676/2007, (EF) nr. 1098/2007, (EF) nr. 1300/2008, (EF) nr. 1342/2008 og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1627/94 og (EF) nr. 1966/2006 ([268]), for så vidt angår bestemmelser vedrørende handelsnormer

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1379/2013 af 11. december 2013 om den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter, om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1184/2006 og (EF) nr. 1224/2009 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 104/2000 ([269]), for så vidt angår bestemmelser vedrørende handelsnormer og forbrugeroplysning

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF ([270]), for så vidt angår bestemmelser vedrørende handelsnormer for fiskevarer og akvakulturprodukter

([258]) EUT L 39 af 13.2.2008, s. 16.
([259]) EUT L 343 af 14.12.2012, s. 1.
([260]) EUT L 84 af 20.3.2014, s. 14.
([261]) EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671.
([262]) EUT L 181 af 29.6.2013, s. 15.
([263]) EFT L 351 af 28.12.1985, s. 63.
([264]) EFT L 212 af 22.7.1989, s. 79.
([265]) EFT L 163 af 17.6.1992, s. 1.
([266]) EFT L 334 af 23.12.1996, s. 1.
([267]) EFT L 125 af 27.4.1998, s. 1.
([268]) EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1.
([269]) EUT L 354 af 28.12.2013, s. 1.
([270]) EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22.

— Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 af 29. september 2008 om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri, om ændring af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1936/2001 og (EF) nr. 601/2004 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1093/94 og (EF) nr. 1447/1999 ([271])

— Rådets forordning (EF) nr. 1035/2001 af 22. maj 2001 om en dokumentationsordning for fangster af *Dissostichus* spp. ([272])

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 640/2010 af 7. juli 2010 om et dokumentationsprogram for fangster af almindelig tun (*Thunnus thynnus*) og om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1984/2003 ([273])

— Rådets forordning (EF) nr. 1100/2007 af 18. september 2007 om foranstaltninger til genopretning af bestanden af europæisk ål ([274])

47. Andre

— Del III i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 ([275]), med undtagelse af kapitel VI

— Rådets forordning (EF) nr. 2964/95 af 20. december 1995 om registrering i Fællesskabet af indførsler og leverancer af råolie ([276])

— Rådets forordning (EF) nr. 2182/2004 af 6. december 2004 om medaljer og møntefterligninger, der ligner euromønter ([277])

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1889/2005 af 26. oktober 2005 om kontrol med likvide midler, der indføres til eller forlader Fællesskabet ([278])

— Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/40/EU af 3. april 2014 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om fremstilling, præsentation og salg af tobak og relaterede produkter og om ophævelse af direktiv 2001/37/EF ([279])

— Rådets forordning (EF) nr. 116/2009 af 18. december 2008 om udførsel af kulturgoder ([280])

— Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/60/EU af 15. maj 2014 om tilbagelevering af kulturgoder, som ulovligt er fjernet fra en medlemsstats område, og om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012 ([281])

— Rådets direktiv 69/493/EØF af 15. december 1969 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om krystalglas ([282])

— Rådets forordning (EF) nr. 428/2009 af 5. maj 2009 om en fællesskabsordning for kontrol med udførsel, overførsel, mæglervirksomhed og transit i forbindelse med produkter med dobbelt anvendelse ([283])

— Rådets direktiv 91/477/EØF af 18. juni 1991 om erhvervelse og besiddelse af våben ([284])

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 258/2012 af 14. marts 2012 om gennemførelse af artikel 10 i De Forenede Nationers protokol om bekæmpelse af ulovlig fremstilling af og handel med skydevåben og dele, komponenter samt ammunition hertil, der supplerer De Forenede Nationers konvention om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet (»FN's våbenprotokol«), og om fastsættelse af udførselstilladelse og indførsels- og transitforanstaltninger for skydevåben og dele, komponenter samt ammunition hertil ([285])

([271]) EUT L 286 af 29.10.2008, s. 1.
([272]) EFT L 145 af 31.5.2001, s. 1.
([273]) EUT L 194 af 24.7.2010, s. 1.
([274]) EUT L 248 af 22.9.2007, s. 17.
([275]) EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671.
([276]) EFT L 310 af 22.12.1995, s. 5.
([277]) EUT L 373 af 21.12.2004, s. 1.
([278]) EUT L 309 af 25.11.2005, s. 9.
([279]) EUT L 127 af 29.4.2014, s. 1.
([280]) EUT L 39 af 10.2.2009, s. 1.
([281]) EUT L 159 af 28.5.2014, s. 1.
([282]) EFT L 326 af 29.12.1969, s. 36.
([283]) EUT L 134 af 29.5.2009, s. 1.
([284]) EFT L 256 af 13.9.1991, s. 51.
([285]) EUT L 94 af 30.3.2012, s. 1.

— Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/43/EF af 6. maj 2009 om forenkling af vilkår og betingelser for overførsel af forsvarsrelaterede produkter inden for Fællesskabet ([286])

— Rådets forordning (EF) nr. 1236/2005 af 27. juni 2005 om handel med visse varer, der kan anvendes til henrettelse, tortur eller anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf ([287])

— Rådets forordning (EF) nr. 2368/2002 af 20. december 2002 om gennemførelse af Kimberley-processens certificeringsordning for international handel med uslebne diamanter ([288])

— Gældende restriktive foranstaltninger baseret på artikel 215 i TEUF, for så vidt som de vedrører handel med varer mellem Unionen og tredjelande

([286]) EUT L 146 af 10.6.2009, s. 1.
([287]) EUT L 200 af 30.7.2005, s. 1.
([288]) EFT L 358 af 31.12.2002, s. 28.

BILAG 6

DE EU-RETLIGE BESTEMMELSER, DER ER OMHANDLET I ARTIKEL 9

1. Merværdiafgift ([1])

— Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem ([2])

— Rådets direktiv 2008/9/EF af 12. februar 2008 om detaljerede regler for tilbagebetaling af moms i henhold til direktiv 2006/112/EF til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i tilbagebetalingsmedlemsstaten, men i en anden medlemsstat ([3])

— Rådets forordning (EU) nr. 904/2010 af 7. oktober 2010 om administrativt samarbejde og bekæmpelse af svig vedrørende merværdiafgift ([4])

— Rådets direktiv 2010/24/EU af 16. marts 2010 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med skatter, afgifter og andre foranstaltninger ([5])

— Rådets trettende direktiv 86/560/EØF af 17. november 1986 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter - Foranstaltninger til tilbagebetaling af merværdiafgift til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret på Fællesskabets område ([6])

— Rådets direktiv 2007/74/EF af 20. december 2007 om fritagelse for merværdiafgift og punktafgifter på varer, der indføres af rejsende fra tredjelande ([7])

— Rådets direktiv 2009/132/EF af 19. oktober 2009 om fastlæggelse af anvendelsesområdet for artikel 143, litra b) og c), i direktiv 2006/112/EF for så vidt angår fritagelse for merværdiafgift ved visse former for endelig indførsel af goder ([8])

— Rådets direktiv 2006/79/EF af 5. oktober 2006 om afgiftsfritagelse ved indførsel af varer i småforsendelser uden erhvervsmæssig karakter fra tredjelande ([9])

— Forpligtelser som følge af aftalen mellem Den Europæiske Union og Kongeriget Norge om administrativt samarbejde, bekæmpelse af svig og inddrivelse af fordringer på momsområdet ([10])

— Forpligtelser som følge af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side om bekæmpelse af svig og enhver anden ulovlig aktivitet til skade for deres finansielle interesser ([11])

2. Punktafgifter

— Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 92/12/EØF ([12])

— Rådets forordning (EU) nr. 389/2012 af 2. maj 2012 om administrativt samarbejde på punktafgiftsområdet og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2073/2004 ([13])

— Rådets direktiv 2010/24/EU af 16. marts 2010 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med skatter, afgifter og andre foranstaltninger ([14])

— Rådets direktiv 92/83/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer ([15])

— Rådets direktiv 92/84/EØF af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for alkohol og alkoholholdige drikkevarer ([16])

([1]) Overskrifterne og underoverskrifterne i dette bilag er kun vejledende.
([2]) EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1.
([3]) EUT L 44 af 20.2.2008, s. 23.
([4]) EUT L 268 af 12.10.2010, s. 1.
([5]) EUT L 84 af 31.3.2010, s. 1.
([6]) EFT L 326 af 21.11.1986, s. 40.
([7]) EUT L 346 af 29.12.2007, s. 6.
([8]) EUT L 292 af 10.11.2009, s. 5.
([9]) EUT L 286 af 17.10.2006, s. 15.
([10]) EUT L 195 af 1.8.2018, s. 1.
([11]) EUT L 46 af 17.2.2009, s. 8.
([12]) EUT L 9 af 14.1.2009, s. 12.
([13]) EUT L 121 af 8.5.2012, s. 1.
([14]) EUT L 84 af 31.3.2010, s. 1.
([15]) EFT L 316 af 31.10.1992, s. 21.
([16]) EFT L 316 af 31.10.1992, s. 29.

— Rådets direktiv 2011/64/EU af 21. juni 2011 om punktafgiftsstrukturen og -satserne for forarbejdet tobak ([17])

— Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet ([18])

— Rådets direktiv 95/60/EF af 27. november 1995 om afgiftsmærkning af gasolier og petroleum ([19])

— Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 1152/2003/EF af 16. juni 2003 om edb-mæssig registrering og kontrol af punktafgiftspligtige varers bevægelser ([20])

— Rådets direktiv 2007/74/EF af 20. december 2007 om fritagelse for merværdiafgift og punktafgifter på varer, der indføres af rejsende fra tredjelande ([21])

— Rådets direktiv 2006/79/EF af 5. oktober 2006 om afgiftsfritagelse ved indførsel af varer i småforsendelser uden erhvervsmæssig karakter fra tredjelande ([22])

([17]) EUT L 176 af 5.7.2011, s. 24.
([18]) EUT L 283 af 31.10.2003, s. 51.
([19]) EFT L 291 af 6.12.1995, s. 46.
([20]) EUT L 162 af 1.7.2003, s. 5.
([21]) EUT L 346 af 29.12.2007, s. 6.
([22]) EUT L 286 af 17.10.2006, s. 15.

BILAG 7

DE BESTEMMELSER I EU-RETTEN, DER ER OMHANDLET I ARTIKEL 11

Følgende retsakter finder anvendelse på og i Det Forenede Kongerige for så vidt angår Nordirland, i det omfang de gælder produktion, transmission, distribution og forsyning af elektricitet, handel med engroselektricitet eller grænseoverskridende elektricitetsudveksling.

Bestemmelser vedrørende detailmarkeder og forbrugerbeskyttelse finder ikke anvendelse. Henvisninger til en bestemmelse i en anden EU-retsakt i de retsakter, der er opført i dette bilag, betyder ikke, at den bestemmelse, der henvises til, finder anvendelse, hvis den ikke i øvrigt finder anvendelse på eller i Det Forenede Kongerige for så vidt angår Nordirland, medmindre det er en bestemmelse om engrosmarkeder for elektricitet, som finder anvendelse i Irland og er nødvendig for den fælles drift af det fælles engrosmarked for elektricitet i Irland og Nordirland.

— Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 2003/54/EF ([1])

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 714/2009 af 13. juli 2009 om betingelserne for netadgang i forbindelse med grænseoverskridende elektricitetsudveksling og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1228/2003 ([2])

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 713/2009 af 13. juli 2009 om oprettelse af et agentur for samarbejde mellem energireguleringsmyndigheder ([3])

— Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/89/EF af 18. januar 2006 om foranstaltninger til fremme af elforsyningssikkerhed og infrastrukturinvesteringer ([4])

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1227/2011 af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne ([5])

— Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) ([6])

— Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om et system for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Unionen og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF ([7])

([1]) EUT L 211 af 14.8.2009, s. 55.
([2]) EUT L 211 af 14.8.2009, s. 15.
([3]) EUT L 211 af 14.8.2009, s. 1.
([4]) EUT L 33 af 4.2.2006, s. 22.
([5]) EUT L 326 af 8.12.2011, s. 1.
([6]) EUT L 334 af 17.12.2010, s. 17.
([7]) EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32.

BILAG 8

DE EU-RETLIGE BESTEMMELSER, DER ER OMHANDLET I DENNE PROTOKOLS ARTIKEL 12, STK. 1, OG I ARTIKEL 7, STK. 1, I BILAG 4

1. Statsstøtteregler i TEUF ([1])

   — Artikel 107, 108 og 109 i TEUF

   — Artikel 106 i TEUF for så vidt den angår statsstøtte

   — Artikel 93 i TEUF

2. Retsakter, der henviser til begrebet støtte

   — Kommissionens meddelelse om begrebet statsstøtte ([2])

   — Meddelelse fra Kommissionen om anvendelsen af Den Europæiske Unions statsstøtteregler på kompensation for levering af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse ([3])

   — Kommissionens meddelelse om anvendelsen af EF-traktatens artikel 87 og 88 på statsstøtte i form af garantier ([4])

3. Gruppefritagelsesforordninger

   3.1 Bemyndigelsesforordning

   — Rådets forordning (EU) 2015/1588 af 13. juli 2015 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på visse former for horisontal statsstøtte ([5])

   3.2 Generel gruppefritagelsesforordning

   — Kommissionens forordning (EU) nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108 ([6])

   3.3 Sektorvise gruppefritagelsesforordninger

   — Kommissionens forordning (EU) nr. 702/2014 af 25. juni 2014 om forenelighed med det indre marked efter artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde af visse kategorier af støtte i landbrugs- og skovbrugssektoren og i landdistrikter ([7])

   — Kommissionens forordning (EU) nr. 1388/2014 af 16. december 2014 om forenelighed med det indre marked efter artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde af visse kategorier af statsstøtte til virksomheder, der beskæftiger sig med fremstilling, forarbejdning og afsætning af fiskevarer og akvakulturprodukter ([8])

   — Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1370/2007 af 23. oktober 2007 om offentlig personbefordring med jernbane og ad vej og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1191/69 og (EØF) nr. 1107/70 ([9])

   — Meddelelse fra Kommissionen om retningslinjer for fortolkningen af forordning (EF) nr. 1370/2007 om offentlig personbefordring med jernbane og ad vej ([10])

   — Kommissionens afgørelse af 20. december 2011 om anvendelse af bestemmelserne i artikel 106, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste ydet til visse virksomheder, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse ([11])

([1]) Overskrifterne og underoverskrifterne i dette bilag er kun vejledende.
([2]) EUT C 262 af 19.7.2016, s. 1.
([3]) EUT C 8 af 11.1.2012, s. 4.
([4]) EUT C 155 af 20.6.2008, s. 10.
([5]) EUT L 248 af 24.9.2015, s. 1.
([6]) EUT L 187 af 26.6.2014, s. 1.
([7]) EUT L 193 af 1.7.2014, s. 1.
([8]) EUT L 369 af 24.12.2014, s. 37.
([9]) EUT L 315 af 3.12.2007, s. 1.
([10]) EUT C 92 af 29.3.2014, s. 1.
([11]) EUT L 7 af 11.1.2012, s. 3.

3.4 Forordninger om de minimis-støtte

— Kommissionens forordning (EU) nr. 1407/2013 af 18. december 2013 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte ([12])

— Kommissionens forordning (EU) nr. 360/2012 af 25. april 2012 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte ydet til virksomheder, der udfører tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse ([13])

— Kommissionens forordning (EU) nr. 1408/2013 af 18. december 2013 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte i landbrugssektoren ([14])

— Kommissionens forordning (EU) nr. 717/2014 af 27. juni 2014 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte i fiskeri- og akvakultursektoren ([15])

4. Processuelle regler

— Rådets forordning (EU) 2015/1589 af 13. juli 2015 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde ([16])

— Kommissionens forordning (EF) nr. 794/2004 af 21. april 2004 om gennemførelse af Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 ([17])

— Meddelelse fra Kommissionen – Mod en effektiv gennemførelse af Kommissionens beslutninger, som pålægger en medlemsstat at tilbagesøge ulovlig og uforenelig statsstøtte ([18])

— Kommissionens meddelelse om fastlæggelse af reglerne for vurdering af ulovlig statsstøtte ([19])

— Meddelelse fra Kommissionen om de nationale domstoles håndhævelse af statsstøttereglerne ([20])

— Meddelelse fra Kommissionen om revision af metoden for fastsættelse af referencesatsen og kalkulationsrenten ([21])

— Meddelelse fra Kommissionen – Kodeks for god praksis ved behandlingen af statsstøttesager ([22])

— Meddelelse fra Kommissionen C(2003) 4582 af 1. december 2003 om tavshedspligt i statsstøttebeslutninger ([23])

5. Regler om kompatibilitet

5.1 Vigtige projekter af fælles europæisk interesse

— Meddelelse fra Kommissionen – Kriterier for analysen af, hvorvidt statsstøtte til fremme af gennemførelsen af vigtige projekter af fælleseuropæisk interesse er forenelig med det indre marked ([24])

5.2 Landbrugsstøtte

— EU-retningslinjer for statsstøtte i landbrugs- og skovbrugssektoren og i landdistrikter 2014–2020 ([25])

5.3 Støtte til fiskeri og akvakultur

— Meddelelse fra Kommissionen – Retningslinjer for behandling af statsstøtte til fiskeri- og akvakultursektoren ([26])

([12]) EUT L 352 af 24.12.2013, s. 1.
([13]) EUT L 114 af 26.4.2012, s. 8.
([14]) EUT L 352 af 24.12.2013, s. 9.
([15]) EUT L 190 af 28.6.2014, s. 45.
([16]) EUT L 248 af 24.9.2015, s. 9.
([17]) EUT L 140 af 30.4.2004, s. 1.
([18]) EUT C 272 af 15.11.2007, s. 4.
([19]) EFT C 119 af 22.5.2002, s. 22.
([20]) EUT C 85 af 9.4.2009, s. 1.
([21]) EUT C 14 af 19.1.2008, s. 6.
([22]) Endnu ikke offentliggjort i EUT.
([23]) EUT C 297 af 9.12.2003, s. 6.
([24]) EUT C 188 af 20.6.2014, s. 4.
([25]) EUT C 204 af 1.7.2014, s. 1.
([26]) EUT C 217 af 2.7.2015, s. 1.

5.4 Regionalstøtte

— Retningslinjer for statsstøtte med regionalt sigte for 2014-2020 ([27])

5.5 Støtte til forskning og udvikling og innovation

— Meddelelse fra Kommissionen – Rammebestemmelser for statsstøtte til forskning og udvikling og innovation ([28])

5.6 Risikokapitalstøtte

— Meddelelse fra Kommissionen – EU-retningslinjer for statsstøtte til fremme af risikofinansieringsinvesteringer ([29])

5.7 Støtte til redning og omstrukturering

— Meddelelse fra Kommissionen – Rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte ikke-finansielle virksomheder ([30])

5.8 Støtte til uddannelse

— Meddelelse fra Kommissionen – Kriterierne for vurderingen af foreneligheden af individuelt anmeldt statsstøtte til uddannelse ([31])

5.9 Beskæftigelsesstøtte

— Meddelelse fra Kommissionen – Kriterier for vurdering af foreneligheden af statsstøtte til ansættelse af dårligt stillede og handicappede arbejdstagere underlagt individuel anmeldelsespligt ([32])

5.10 Midlertidige regler som følge af den økonomiske og finansielle krise

— Meddelelse fra Kommissionen om statsstøttereglernes anvendelse fra den 1. august 2013 på støtteforanstaltninger til fordel for banker i forbindelse med finanskrisen ([33])

— Meddelelse fra Kommissionen om behandlingen af værdiforringede aktiver i Fællesskabets banksektor ([34])

— Meddelelse fra Kommissionen om genoprettelse af rentabiliteten i finanssektoren under den nuværende krise og vurdering af omstruktureringsforanstaltninger på grundlag af statsstøttereglerne ([35])

5.11 Eksportkreditforsikring

— Meddelelse fra Kommissionen til medlemsstaterne om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på kortfristet eksportkreditforsikring ([36])

5.12 Energi og Miljø

5.12.1 Miljø og energi

— Meddelelse fra Kommissionen – Retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi 2014-2020 ([37])

— Meddelelse fra Kommissionen – Retningslinjer for visse statsstøtteforanstaltninger som led i ordningen for handel med kvoter for drivhusgasemissioner efter 2012 ([38])

5.12.2 Elektricitet (strandede omkostninger)

— Meddelelse fra Kommissionen om analysemetoden for statsstøtte i forbindelse med strandede omkostninger ([39])

([27]) EUT C 209 af 23.7.2013, s. 1.
([28]) EUT C 198 af 27.6.2014, s. 1.
([29]) EUT C 19 af 22.1.2014, s. 4.
([30]) EUT C 249 af 31.7.2014, s. 1.
([31]) EUT C 188 af 11.8.2009, s. 1.
([32]) EUT C 188 af 11.8.2009, s. 6.
([33]) EUT C 216 af 30.7.2013, s. 1.
([34]) EUT C 72 af 26.3.2009, s. 1.
([35]) EUT C 195 af 19.8.2009, s. 9.
([36]) EUT C 392 af 19.12.2012, s. 1.
([37]) EUT C 200 af 28.6.2014, s. 1.
([38]) EUT C 158 af 5.6.2012, s. 4.
([39]) http://ec.europa.eu/competition/state_aid/legislation/stranded_costs_da.pdf

5.12.3 Kul

— Rådets afgørelse af 10. december 2010 om statsstøtte til fremme af lukning af miner, der ikke er konkurrencedygtige ([40])

5.13 Basisindustri og fremstillingsindustri (stål)

— Kommissionens meddelelse om visse aspekter ved behandlingen af konkurrencesager efter EKSF-traktatens udløb ([41])

5.14 Posttjenester

— Meddelelse fra Kommissionen om anvendelse af konkurrencereglerne på postsektoren og på vurderingen af visse statslige foranstaltninger i relation til posttjenesterne ([42])

5.15 Audiovisuel produktion, radio- og TV-virksomhed og bredbånd

5.15.1 Audiovisuel produktion

— Meddelelse fra Kommissionen om statsstøtte til film og audiovisuelle værker ([43])

5.15.2 Radio- og TV-virksomhed

— Kommissionens meddelelse om statsstøttereglernes anvendelse på public service radio- og TV-virksomhed ([44])

5.15.3 Bredbåndsnet

— Meddelelse fra Kommissionen – EU-retningslinjer for statsstøttereglernes anvendelse i forbindelse med hurtig etablering af bredbåndsnet ([45])

5.16 Transport og infrastruktur

— Meddelelse fra Kommissionen – Fællesskabets retningslinjer for statsstøtte til jernbaneselskaber ([46])

— EU-retningslinjer for statsstøtte til søtransportsektoren ([47])

— Meddelelse fra Kommissionen om retningslinjer for statsstøtte, der supplerer fællesskabsfinansiering til iværksættelse af motorveje til søs ([48])

— Meddelelse Fra Kommissionen Vejledning om statsstøtte til skibsadministrationsselskaber ([49])

— Meddelelse fra Kommissionen – Retningslinjer for statsstøtte til lufthavne og luftfartsselskaber ([50])

5.17 Tjenesteydelser af almen økonomisk interesse

— Meddelelse fra Kommissionen – Den Europæiske Unions rammebestemmelser for statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste ([51])

6. Gennemsigtighed i finansielle forbindelser mellem medlemsstater og offentlige virksomheder

— Kommissionens direktiv 2006/111/EF af 16. november 2006 om gennemskueligheden af de økonomiske forbindelser mellem medlemsstaterne og de offentlige virksomheder og om den finansielle gennemskuelighed i bestemte virksomheder ([52])

([40]) EUT L 336 af 21.12.2010, s. 24.
([41]) EFT C 152 af 26.6.2002, s. 5.
([42]) EFT C 39 af 6.2.1998, s. 2.
([43]) EUT C 332 af 15.11.2013, s. 1.
([44]) EUT C 257 af 27.10.2009, s. 1.
([45]) EUT C 25 af 26.1.2013, s. 1.
([46]) EUT C 184 af 22.7.2008, s. 13.
([47]) EUT C 13 af 17.1.2004, s. 3.
([48]) EUT C 317 af 12.12.2008, s. 10.
([49]) EUT C 132 af 11.6.2009, s. 6.
([50]) EUT C 99 af 4.4.2014, s. 3.
([51]) EUT C 8 af 11.1.2012, s. 15.
([52]) EUT L 318 af 17.11.2006, s. 17.

BILAG 9

PROCEDURER OMHANDLET I ARTIKEL 12, STK. 2

Det Blandede Udvalg fastlægger det første maksimale fritagne overordnede årlige støtteniveau og den første minimumsprocentdel omhandlet i artikel 12, stk. 2, under hensyntagen til de seneste til rådighed værende oplysninger. Det første maksimale fritagne overordnede årlige støtteniveau baseres på udformningen af Det Forenede Kongeriges kommende landbrugsstøtteordning samt det årlige gennemsnit af de samlede udgifter, der er afholdt i Nordirland som led i den fælles landbrugspolitik under den aktuelle FFR 2014-2020. Den første minimumsprocentdel baseres på udformningen af Det Forenede Kongeriges landbrugsstøtteordning samt den procentdel, hvormed de samlede udgifter som led i den fælles landbrugspolitik i Unionen var i overensstemmelse med bestemmelserne i bilag 2 til WTO-aftalen om landbrug som meddelt for den pågældende periode.

Det Blandede Udvalg tilpasser det støtteniveau og den procentdel, der er omhandlet i første afsnit og baseret på udformningen af Det Forenede Kongeriges landbrugsstøtteordning, til eventuelle variationer i det samlede støttebeløb, der er til rådighed som led i den fælles landbrugspolitik i Unionen i hver kommende flerårige finansielle ramme.

Hvis Det Blandede Udvalg ikke fastlægger det første støtteniveau og den første procentdel i overensstemmelse med første afsnit eller ikke tilpasser støtteniveauet og procentdelen i overensstemmelse med andet afsnit senest ved overgangsperiodens udløb eller inden for et år efter en kommende flerårig finansiel rammes ikrafttræden alt efter omstændighederne, suspenderes anvendelsen af artikel 12, stk. 2, indtil Det Blandede Udvalg har fastlagt eller tilpasset støtteniveauet og procentdelen.

BILAG 10

PROCEDURER OMHANDLET I ARTIKEL 18, STK. 3

1. Unionen eller Forenede Kongerige skal, såfremt de overvejer at træffe beskyttelsesforanstaltninger i henhold til denne protokols artikel 18, stk. 1, straks underrette Unionen eller Det Forenede Kongerige, alt efter omstændighederne, gennem Det Blandede Udvalg og fremlægge alle relevante oplysninger.

2. Unionen og Det Forenede Kongerige indleder straks konsultationer i Det Blandede Udvalg med henblik på at finde en for begge acceptabel løsning.

3. Unionen eller Det Forenede Kongerige, alt efter omstændighederne, må først træffe beskyttelsesforanstaltninger en måned efter datoen for underretning i henhold til punkt 1, medmindre konsultationsproceduren i henhold til punkt 2 er afsluttet inden fristens udløb. Når særlige omstændigheder, som kræver omgående tiltag, udelukker forudgående undersøgelse, kan Unionen eller Det Forenede Kongerige, alt efter omstændighederne, straks anvende sådanne beskyttelsesforanstaltninger, som er strengt nødvendige for at afhjælpe situationen.

4. Unionen eller Det Forenede Kongerige, alt efter omstændighederne, underretter straks Det Blandede Udvalg om de trufne foranstaltninger og fremlægger alle relevante oplysninger.

5. De trufne beskyttelsesforanstaltninger drøftes i Det Blandede Udvalg hver tredje måned efter datoen for deres vedtagelse med henblik på ophævelse heraf inden det forudsete tidspunkt for deres udløb eller med henblik på begrænsning af deres anvendelsesområde. Unionen eller Det Forenede Kongerige, alt efter omstændighederne, kan til enhver tid anmode Det Blandede Udvalg om at tage sådanne foranstaltninger op til fornyet overvejelse.

6. Punkt 1-5 finder tilsvarende anvendelse på de udlignende foranstaltninger, som er omhandlet i denne protokols artikel 18, stk. 2.

PROTOKOL OM DE BASEOMRÅDER I CYPERN, HVOROVER DET FORENEDE KONGERIGE STORBRITANNIEN OG NORDIRLAND UDØVER OVERHØJHED

Unionen og Det Forenede Kongerige,

SOM MINDER OM, at det i den fælles erklæring om de baseområder i Cypern, hvorover Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland udøver overhøjhed, der er knyttet som bilag til slutakten til traktaten om Det Forenede Kongeriges tiltrædelse af De Europæiske Fællesskaber, blev fastslået, at den ordning, der skal finde anvendelse i forbindelserne mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og de områder, hvorover Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland udøver overhøjhed, vil blive fastlagt i forbindelse med en eventuel aftale mellem Fællesskabet og Republikken Cypern,

SOM BEKRÆFTER, at den ordning, der finder anvendelse på forbindelserne mellem Unionen og baseområderne efter Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen fortsat bør være fastlagt inden for rammerne af Republikken Cyperns medlemskab af Unionen,

SOM TAGER HENSYN TIL de bestemmelser vedrørende baseområderne Akrotiri og Dhekelia, hvorover det Forenede Kongerige udøver overhøjhed, (»baseområderne«), der er fastlagt i traktaten om oprettelse af Republikken Cypern og den tilknyttede noteveksling af 16. august 1960 (»oprettelsestraktaten«),

SOM BEKRÆFTER, at Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen ikke bør berøre Republikken Cyperns rettigheder og forpligtelser i henhold til EU-retten eller de rettigheder og forpligtelser, som henholdsvis tilkommer og påhviler parterne i oprettelsestraktaten,

SOM MINDER OM, at EU-retten fra datoen for Republikken Cyperns tiltrædelse af Den Europæiske Union kun finder anvendelse i baseområderne i det omfang, det er nødvendigt for at sikre gennemførelsen af den ordning, der er fastsat i protokol nr. 3 om de baseområder i Cypern, hvorover det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland udøver overhøjhed, som er knyttet til akten vedrørende vilkårene for Den Tjekkiske Republiks, Republikken Estlands, Republikken Cyperns, Republikken Letlands, Republikken Litauens, Republikken Ungarns, Republikken Maltas, Republikken Polens, Republikken Sloveniens og Den Slovakiske Republiks tiltrædelse og tilpasningerne af de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union (»protokol nr. 3«),

SOM NOTERER SIG noteveksligen af 16. august 1960 mellem Det Forenede Kongeriges regering og Republikken Cyperns regering om forvaltningen af baseområderne samt den dertil knyttede erklæring fra Det Forenede Kongeriges regering om, at et af hovedformålene er at beskytte interesserne for dem, der bor eller arbejder i baseområderne, og at disse personer i denne forbindelse så vidt muligt bør behandles på lige fod med dem, der bor eller arbejder i Republikken Cypern,

SOM NOTERER SIG Det Forenede Kongeriges tilsagn om fortsat at anvende den i medfør af oprettelsestraktaten indførte ordning, hvorefter Republikken Cyperns myndigheder forvalter en lang række offentlige tjenester i baseområderne, herunder inden for landbrug, told og beskatning,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at baseområderne bør forblive en del af Unionens toldområde efter Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen,

SOM NOTERER SIG oprettelsestraktatens bestemmelser om toldordninger mellem baseområderne og Republikken Cypern, navnlig bestemmelserne bilag F, del I, til nævnte traktat,

SOM NOTERER SIG Det Forenede Kongerige tilsagn om at afholde sig fra at oprette toldsteder eller andre grænsehindringer mellem baseområderne og Republikken Cypern og fra at oprette kommercielle eller civile havne eller lufthavne,

SOM ØNSKER at fastlægge en hensigtsmæssig ordning, hvormed målene for den ordning, der er fastsat i protokol nr. 3, kan nås efter Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at den i nærværende protokol fastsatte ordning bør sikre en korrekt gennemførelse og håndhævelse af de relevante EU-retlige bestemmelser i forhold til baseområderne efter Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at der er behov for at fastlægge en passende ordning for nedslag i og fritagelser fra afgifter og skatter, som opretholdes for Det Forenede Kongeriges væbnede styrker og deres dertil knyttede personale efter Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen,

SOM ERKENDER, at det er nødvendigt at fastsætte en særlig ordning for kontrol af varer og personer, der passerer baseområdernes ydre grænser, og at fastsætte de vilkår, hvorpå EU-rettens relevante bestemmelser finder anvendelse på linjen mellem de områder, hvor Republikken Cyperns regering ikke udøver faktisk kontrol, og baseområdet Dhekelia, hvilke vilkår i øjeblikket er fastsat på grundlag af protokol nr. 10 om Cypern, som er knyttet til akten vedrørende vilkårene for Den Tjekkiske Republiks, Republikken Estlands, Republikken Cyperns, Republikken Letlands, Republikken Litauens, Republikken Ungarns, Republikken Maltas, Republikken Polens, Republikken Sloveniens og Den Slovakiske Republiks tiltrædelse og tilpasningerne af de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union (»protokol nr. 10«),

SOM ERKENDER, at samarbejdet mellem Republikken Cypern og Det Forenede Kongerige er afgørende for at sikre en effektiv gennemførelse af den i denne protokol fastsatte ordning,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at EU-retten på grundlag af den i denne protokol fastsatte ordning finder anvendelse for visse af Unionens politikområder for så vidt angår baseområderne efter Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen,

SOM ANERKENDER den helt særlige ordning i henhold til oprettelsestraktaten og erklæringen fra 1960 for personer, der bor og arbejder i baseområderne, og målet om en ensartet anvendelse af den relevante EU-ret i både Republikken Cypern og baseområderne for at støtte denne ordning,

SOM I DEN FORBINDELSE NOTERER SIG, at Det Forenede Kongerige overdrager Republikken Cypern, som en medlemsstat i Unionen, ansvaret for gennemførelsen og håndhævelsen af EU-retlige bestemmelser i baseområderne som fastsat i denne protokol,

SOM MINDER OM, at Republikken Cypern er ansvarlig for gennemførelsen og håndhævelsen af EU-retten for så vidt angår varer med bestemmelsessted eller oprindelse i baseområderne, der indføres til eller udføres fra en havn eller lufthavn i Republikken Cypern,

SOM UNDERSTREGER, at den i denne protokol fastsatte ordning ikke berører oprettelsestraktatens artikel 1 og 2 og Republikken Cyperns og Det Forenede Kongeriges holdninger dertil,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at den i denne protokol fastsatte ordning bør have som sit eneste formål at fastsætte regler for den særlige situation i baseområderne og ikke bør finde anvendelse på andre områder eller danne præcedens,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til aftalen om Det Forenede Kongerige Storbritanniens og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab (»udtrædelsesaftalen«):

Artikel 1

Almindelige bestemmelser

1. Med henblik på denne protokol forstås enhver henvisning til Det Forenede Kongerige i udtrædelsesaftalens relevante bestemmelser som en henvisning til Det Forenede Kongerige for så vidt angår de baseområder i Cypern, hvorover Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland udøver overhøjhed. Udtrædelsesaftalens tredje del, afsnit I, II og III, samt sjette del finder anvendelse, uden at det berører bestemmelserne i denne protokol.

2. Uanset udtrædelsesaftalens artikel 4, stk. 4 og 5, fortolkes de bestemmelser i denne protokol, som henviser til EU-retten eller begreber eller bestemmelser deri, ved deres gennemførelse og anvendelse i overensstemmelse med Den Europæiske Unions Domstols relevante retspraksis.

3. Uanset udtrædelsesaftalens artikel 71 finder ud over andre bestemmelser i EU-retten om beskyttelse af personoplysninger, som finder anvendelse på og i baseområderne i henhold til denne protokol, forordning (EU) 2016/679 og direktiv (EU) 2016/680 anvendelse på personoplysninger, der behandles i baseområderne på grundlag af denne protokol.

4. Uanset udtrædelsesaftalens artikel 6, stk. 1, forstås henvisninger i denne protokol til en EU-retsakt som henvisninger til den pågældende retsakt som ændret eller erstattet. Nærværende stykke finder ikke anvendelse i forhold til artikel 4, stk. 3 og 10, i Rådets forordning (EF) nr. 866/2004 ([1]), i forhold til hvilke artikel 10, stk. 2, finder anvendelse.

([1]) Rådets forordning (EF) nr. 866/2004 af 29. april 2004 om en ordning i henhold til artikel 2 i protokol nr. 10 til tiltrædelsesakten (EUT L 161 af 30.4.2004, s. 128).

5. Hvis Unionen uanset udtrædelsesaftalens artikel 7 og 8 finder, at en fuld eller delvis adgang for Det Forenede Kongerige eller Det Forenede Kongerige for så vidt angår baseområderne, alt efter omstændighederne, er strengt nødvendig, for at Det Forenede Kongerige kan overholde sine forpligtelser i henhold til denne protokol, herunder hvis en sådan adgang er nødvendig, fordi adgangen til de relevante oplysninger ikke på anden måde er praktisk gennemførlig, forstås henvisninger til medlemsstaterne og medlemsstaternes kompetente myndigheder i EU-retlige bestemmelser, som finder anvendelse i medfør af denne protokol, således, at de i forbindelse med adgang til alle på grundlag af EU-retten oprettede net, informationssystemer eller databaser også omfatter Det Forenede Kongerige eller Det Forenede Kongerige for så vidt angår baseområderne, alt efter omstændighederne.

Artikel 2

Unionens toldområde

1. Baseområderne hører under hensyntagen til oprettelsestraktaten til Unionens toldområde. Med henblik herpå finder EU-rettens bestemmelser om told og den fælles handelspolitik, herunder EU-rettens bestemmelser om toldkontrol af specifikke varer eller med specifikke formål, anvendelse på og i baseområderne.

2. Varer, der er fremstillet af producenter i baseområderne og bragt i omsætning i Unionens toldområde, betragtes som varer i fri omsætning.

3. Alle varer bestemt til anvendelse i baseområderne indføres til øen Cypern gennem civile lufthavne og havne i Republikken Cypern, og Republikken Cyperns myndigheder gennemfører alle toldformaliteter og al toldkontrol for disse varer og opkræver den hermed forbundne importtold.

4. Alle varer bestemt til eksport forlader øen Cypern gennem civile lufthavne og havne i Republikken Cypern, og Republikken Cyperns myndigheder gennemfører alle toldformaliteter ved eksport og al toldkontrol forbundet dermed.

5. Den toldkontrol af dokumenter og udstyr, der er omhandlet i bilag C, afsnit 11, stk. 3, til oprettelsestraktaten, udføres i overensstemmelse med bestemmelserne i nævnte afsnit.

6. Uanset stk. 3 og 4 finder med det ene formål at støtte driften af baseområderne som militærbaser under hensyntagen til oprettelsestraktaten følgende bestemmelser anvendelse:

a) Følgende varer må indføres til eller udføres fra øen Cypern gennem en havn eller lufthavn i baseområderne, forudsat at alle toldformaliteter og al toldkontrol for disse varer og den hermed forbundne opkrævning af told gennemføres af myndighederne i baseområderne:

   i) varer, der importeres eller eksporteres med officielle eller militære formål

   ii) varer, der udelukkende til personlig brug importeres eller eksporteres i personlig bagage, af eller på vegne af Det Forenede Kongeriges personale, samt af andre personer, der rejser i forsvars- eller tjenesteanliggender.

b) Pakker, som Det Forenede Kongeriges personale eller personer, over for hvilke dette personale har forsørgerpligt, afsender eller modtager, og som transporteres af British Forces Post Office, kan på følgende betingelser indføres til eller udføres fra øen Cypern gennem en havn eller lufthavn i baseområderne:

   i) indgående pakker adresseret til Det Forenede Kongeriges personale eller personer, over for hvilke dette personale har forsørgerpligt, transporteres i en forseglet beholder og viderebringes efter ankomsten til et toldsted i Republikken Cypern, således at afslutningen af toldformaliteter og toldkontrol og den hermed forbundne opkrævning af importtold kan gennemføres af Republikken Cyperns myndigheder

   ii) udgående pakker, der afsendes af Det Forenede Kongeriges personale eller personer, over for hvilke dette personale har forsørgerpligt, er underlagt toldkontrol gennemført af myndighederne i baseområderne.

I dette stykke forstås ved »Det Forenede Kongeriges personale eller personer, over for hvilke dette personale har forsørgerpligt« de bilag B, del I, stk. 1, til oprettelsestraktaten definerede personer.

Det Forenede Kongerige udveksler relevante oplysninger med Republikken Cypern for gennem et tæt samarbejde at forhindre told- og afgiftsunddragelse, herunder smugling.

7. Artikel 34, 35 og 36 i TEUF og andre EU-retlige bestemmelser om varer, navnlig foranstaltninger vedtaget i henhold til artikel 114 i TEUF, finder anvendelse på og i baseområderne.

8. Varer, der ankommer fra de områder af Republikken Cypern, hvor Republikken Cyperns regering ikke udøver faktisk kontrol, passerer linjen mellem disse områder og det østlige baseområde i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 866/2004.

Uden at det berører denne protokols artikel 6, er Det Forenede Kongerige ansvarligt for gennemførelsen og håndhævelsen af forordning (EF) nr. 866/2004 for så vidt angår baseområderne i overensstemmelse med nævnte forordnings bestemmelser. Det Forenede Kongerige opfordrer Republikken Cyperns myndigheder til at foretage den nødvendige kontrol af dyre-, plante- og fødevaresundhed, der kræves i henhold til nævnte forordning.

9. Det Forenede Kongerige er ansvarligt for gennemførelsen og håndhævelsen af de i stk. 1 omhandlede EU-retlige bestemmelser vedrørende varer, der ankommer til eller udføres fra baseområderne i henhold til stk. 6.

Det Forenede Kongerige er også ansvarligt for udstedelsen af licenser, tilladelser eller attester, som måtte kræves for varer, der er omfattet af bilag F, afsnit 5, stk. 1, til oprettelsestraktaten.

10. Republikken Cypern er ansvarlig for gennemførelsen og håndhævelsen i baseområderne af de i stk. 7 omhandlede EU-retlige bestemmelser.

Artikel 3

Beskatning

1. EU-retlige bestemmelser om omsætningsafgifter, punktafgifter og andre indirekte skatter, som er vedtaget i henhold til artikel 113 i TEUF, finder anvendelse på og i baseområderne.

2. Transaktioner, der har oprindelse i eller er bestemt til baseområderne, behandles som transaktioner, der har oprindelse i eller er bestemt til Republikken Cypern for så vidt angår merværdiafgift (moms), punktafgifter og andre indirekte skatter.

3. Republikken Cypern er ansvarlig for gennemførelsen og håndhævelsen i baseområderne af de i denne artikel omhandlede EU-retlige bestemmelser, herunder for opkrævning af de afgifter og skatter, som skal betales af civile fysiske eller juridiske personer, der har bopæl eller er etableret i baseområderne.

Artikel 4

Afgiftsfritagelse

1. Varer eller tjenesteydelser, der er modtaget, erhvervet eller importeret til brug for Det Forenede Kongeriges væbnede styrker eller det civile personale, der ledsager dem, eller til forsyning af deres messer eller kantiner, er fritaget for told, moms og punktafgifter, forudsat at de berørte personer er berettiget til sådanne fritagelser i henhold til oprettelsestraktaten. Med henblik herpå udsteder Det Forenede Kongerige efter Republikken Cyperns godkendelse fritagelsescertifikater for de varer, der er omfattet af artikel 2, stk. 3.

2. Afgifter, som Det Forenede Kongeriges myndigheder måtte opkræve i baseområderne som følge af salg af de i stk. 1 omhandlede varer, skal godtgøres Republikken Cyperns myndigheder.

Artikel 5

Social sikring

Med henblik på fortsat beskyttelse af rettighederne for de personer, der har bopæl eller er beskæftiget i baseområderne, træffer Det Forenede Kongerige og Republikken Cypern om nødvendigt yderligere foranstaltninger for at sikre korrekt gennemførelse af artikel 4 i protokol nr. 3 efter overgangsperiodens udløb.

Artikel 6

Regler for landbrug, fiskeri og veterinær- og plantesundhed

EU-rettens bestemmelser om landbrug og fiskeri i tredje del, afsnit III, i TEUF og retsakter vedtaget i henhold til disse bestemmelser samt de veterinær- og plantesundhedsregler, der navnlig er vedtaget i henhold til artikel 168, stk. 4, litra b), i TEUF, finder anvendelse på og i baseområderne.

Republikken Cypern er ansvarlig for gennemførelsen og håndhævelsen i baseområderne af de i stk. 1 omhandlede EU-retlige bestemmelser.

Artikel 7

Kontrol af personer, der passerer baseområdernes ydre grænser

1. Ved »baseområdernes ydre grænser« forstås i denne artikel baseområdernes søgrænser, lufthavne og havne, men ikke deres land- og søgrænser med Republikken Cypern. Med forbehold af stk. 6 forstås ved »overgangssteder« i stk. 2 og 7 ethvert overgangssted, som Det Forenede Kongeriges myndigheder har godkendt til passage af baseområdernes ydre grænser.

2. Det Forenede Kongerige foretager kontrol af personer, der passerer baseområdernes ydre grænser. Kontrollen omfatter kontrol af rejselegitimation. Enhver sådan person skal underkastes mindst én sådan kontrol, så vedkommendes identitet kan fastslås. Det Forenede Kongerige tillader kun passage af baseområdernes ydre grænser ved overgangsstederne.

3. Tredjelandsstatsborgere og statsborgere i Det Forenede Kongerige må kun passere baseområdernes ydre grænser, såfremt de:

a) er i besiddelse af gyldig rejselegitimation

b) er i besiddelse af et gyldigt visum til Republikken Cypern, hvis et sådant kræves

c) deltager i en forsvarsrelateret aktivitet eller er familiemedlemmer til en person, som deltager i en sådan aktiviteter, og

d) ikke udgør en trussel mod statens sikkerhed.

Betingelsen i litra c) finder ikke anvendelse på statsborgere i Det Forenede Kongerige, der passerer den i stk. 6 omhandlede grænse.

Det Forenede Kongerige må kun fravige betingelserne i første afsnit af humanitære hensyn, af hensyn til nationale interesser eller for at overholde sine internationale forpligtelser.

Medlemmer af en styrke, det civile element og personer, over for hvem der består forsørgerpligt, som defineret i bilag C til oprettelsestraktaten, anses fritaget for kravet om visum til Republikken Cypern.

4. Enhver asylansøger, der i første omgang er indrejst til øen Cypern via et af baseområderne fra et sted uden for Den Europæiske Union, tilbagetages eller tillades på ny indrejse i baseområderne efter anmodning fra den medlemsstat, på hvis område ansøgeren befinder sig.

Republikken Cypern samarbejder fortsat med Det Forenede Kongerige med henblik på at finde praktiske måder og midler til at respektere rettighederne for asylansøgere og ulovlige migranter i baseområderne og dække deres fornødenheder under ihukommelse af humanitære hensyn og i overensstemmelse med den relevante lovgivning om forvaltningen af baseområderne.

5. Uden at dette berører stk. 6, foretages der ikke kontrol af personer ved land- og søgrænserne mellem baseområderne og Republikken Cypern.

6. Grænsen mellem det østlige baseområde og de områder af Republikken Cypern, som Republikken Cyperns regering ikke udøver faktisk kontrol over, behandles med henblik på denne artikel som en del af baseområdernes ydre grænser, så længe anvendelsen af EU-retten er suspenderet i henhold til artikel 1 i protokol nr. 10. Denne grænse må kun krydses ved overgangsstederne Strovilia og Pergamos. Republikken Cypern kan med forudgående samtykke fra og i samarbejde med Det Forenede Kongeriges myndigheder træffe yderligere foranstaltninger til at bekæmpe ulovlig migration over for personer, der har krydset denne grænse.

7. Det Forenede Kongeriges kompetente myndigheder overvåger de ydre grænser med mobile enheder på strækningerne mellem grænseovergangsstederne og ved overgangsstederne uden for den normale åbningstid ved baseområdernes ydre grænser og grænsen mellem baseområdet Dhekelia og de områder af Republikken Cypern, som Republikken Cyperns regering ikke udøver faktisk kontrol over. Overvågningen gennemføres på en måde, der afskrækker personer fra at unddrage sig kontrol ved overgangsstederne. Det Forenede Kongeriges myndigheder indsætter tilstrækkeligt med passende kvalificeret personel til at gennemføre denne kontrol og overvågning.

8. Det Forenede Kongeriges myndigheder opretholder et tæt løbende samarbejde med Republikken Cyperns myndigheder med henblik på en effektiv gennemførelse af den i stk. 6 og 7 omhandlede kontrol og overvågning.

Artikel 8

Samarbejde

Republikken Cypern og Det Forenede Kongerige samarbejder om at sikre en effektiv gennemførelse af denne protokol, navnlig med henblik på at bekæmpe svig og enhver anden ulovlig aktivitet, der skader Unionens eller Det Forenede Kongeriges finansielle interesser. Republikken Cypern og Det Forenede Kongerige kan træffe yderligere foranstaltninger vedrørende gennemførelsen af en hvilken som helst bestemmelse i denne protokol. Republikken Cypern underretter Europa-Kommissionen om eventuelle sådanne foranstaltninger, inden de træder i kraft.

Artikel 9

Specialudvalget

1. Det ved udtrædelsesaftalens artikel 165 oprettede specialudvalg vedrørende spørgsmål i relation til gennemførelsen af protokollen om de baseområder i Cypern, hvorover Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland udøver overhøjhed (»specialudvalget«):

a) letter gennemførelsen og anvendelsen af denne protokol

b) drøfter alle problematiske spørgsmål af relevans for denne protokol, som rejses af Unionen eller Det Forenede Kongerige, og

c) fremsætter henstillinger til Det Blandede Udvalg vedrørende den måde, hvorpå denne protokol fungerer, navnlig forslag om ændringer af henvisningerne til EU-retten i denne protokol.

2. Europa-Kommissionen underretter specialudvalget om alle rapporter, der forelægges i henhold til artikel 11 i forordning (EF) nr. 866/2004, og hører Det Forenede Kongerige i forbindelse med ethvert forslag fra Kommissionen om at vedtage retsakter, der ændrer eller erstatter nævnte forordning, hvis det berører baseområderne.

Artikel 10

Det Blandede Udvalg

1. Det Blandede Udvalg ændrer enhver henvisning til EU-retten i denne protokol efter henstilling fra specialudvalget.

2. Hvis Det Blandede Udvalg anser det for nødvendigt for at opretholde denne protokols funktion, kan det efter henstilling fra specialudvalget træffe enhver afgørelse, der er nødvendig for at erstatte de i artikel 1, stk. 4, omhandlede bestemmelser i forhold til denne protokol.

3. Det Blandede Udvalg kan efter henstilling fra specialudvalget ændre artikel 7, stk. 6, med hensyn til de i nævnte bestemmelse omhandlede overgangssteder.

Artikel 11

Anvendelsen af artikel 6 i protokol nr. 3 i overgangsperioden

Uanset udtrædelsesaftalens artikel 127, stk. 1, finder eventuelle foranstaltninger, der vedtages i overgangsperioden i henhold til artikel 6 i protokol nr. 3, ikke anvendelse på eller i baseområderne.

Artikel 12

Tilsyn og håndhævelse

1. For så vidt angår baseområderne og i forhold til fysiske og juridiske personer, der har bopæl eller er etableret i disse områder, har Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer de beføjelser, som de er tillagt i henhold til EU-retten i forbindelse med denne protokol og EU-retlige bestemmelser, som finder anvendelse i medfør heraf. Navnlig har Den Europæiske Unions Domstol kompetence som fastsat i traktaterne i denne henseende.

2. Retsakter, som vedtages af institutionerne, organerne, kontorerne og agenturerne i overensstemmelse med stk. 1, har samme retsvirkninger for og i baseområderne som i Unionen og dens medlemsstater.

Artikel 13

Ansvar for gennemførelsen

1. Medmindre andet er fastsat i denne protokol, er Det Forenede Kongerige ansvarligt for gennemførelsen og håndhævelsen af denne protokol i baseområderne. Uanset stk. 3 vedtager Det Forenede Kongeriges kompetente myndigheder den nationale lovgivning, der er nødvendig for at gennemføre denne protokol i baseområderne.

2. Det Forenede Kongerige bevarer eneretten til at gennemføre og håndhæve denne protokol for så vidt angår egne myndigheder eller fast ejendom, der ejes eller benyttes af Det Forenede Kongeriges forsvarsministerium, samt enhver beføjelse til tvangsindgreb, hvor der kræves beføjelse til at tiltvinge sig adgang til en bolig eller anholdelsesbeføjelser. Det Forenede Kongerige bevarer andre beføjelser til tvangsindgreb, medmindre andet er fastsat i den i stk. 1 omhandlede lovgivning.

3. Republikken Cypern overdrages ansvaret for at gennemføre og håndhæve denne protokol i baseområderne i overensstemmelse med artikel 2, stk. 10, og artikel 3 og 6.

PROTOKOL OM GIBRALTAR

Unionen og Det Forenede Kongerige,

SOM MINDER OM, at Det Forenede Kongerige er ansvarligt for Gibraltars udenrigsanliggender, og at EU-retten finder anvendelse på Gibraltar i det omfang, der er fastsat i tiltrædelsesakten af 1972 i medfør af artikel 355, stk. 3, i TEUF,

SOM MINDER OM, at denne protokol skal gennemføres i overensstemmelse med den forfatningsmæssige orden i Kongeriget Spanien henholdsvis Det Forenede Kongerige,

SOM MINDER OM, at EU-retten og Euratomretten i sin helhed i overensstemmelse med artikel 50 i TEU sammenholdt med Euratomtraktatens artikel 106a og med forbehold af bestemmelserne i aftalen om Det Forenede Kongerige Storbritanniens og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab (»udtrædelsesaftalen«) ophører med at finde anvendelse på Det Forenede Kongerige og derfor på Gibraltar på datoen for udtrædelsesaftalens ikrafttræden,

SOM ANSER det for nødvendigt at sikre Gibraltars velordnede udtræden af Unionen,

SOM FREMHÆVER, at Det Forenede Kongeriges velordnede udtræden af Unionen for Gibraltars vedkommende forudsætter en hensigtsmæssig håndtering af de potentielle negative konsekvenser for de tætte sociale og økonomiske relationer mellem Gibraltar og det omkringliggende område, navnlig i de kommuner, som udgør Mancomunidad de Municipios del Campo de Gibraltar i Kongeriget Spanien,

SOM NOTERER SIG Det Forenede Kongeriges tilsagn om for så vidt angår Gibraltar at håndtere betalingen af ydelser på tilfredsstillende vis senest den 31. december 2020,

SOM SIGTER MOD fortsat at fremme en afbalanceret økonomisk og social udvikling i området, navnlig hvad angår arbejdsvilkår, og fortsat at sikre det højest mulige miljøbeskyttelsesniveau i overensstemmelse med EU-retten samt fortsat at styrke sikkerheden for indbyggerne i området, navnlig gennem politi- og toldsamarbejde,

SOM ANERKENDER, at området med hensyn til økonomisk udvikling nyder godt af EU-rettens frie bevægelighed for personer, som fortsat vil finde anvendelse i overgangsperioden,

SOM PÅ NY BEKRÆFTER ambitionen om at beskytte folkesundheden og fremhæver nødvendigheden af at bekæmpe de alvorlige sundhedsmæssige, sociale og økonomiske konsekvenser af rygning,

SOM OGSÅ UNDERSTREGER behovet for at bekæmpe svig og smugling og beskytte alle berørte parters finansielle interesser,

SOM UNDERSTREGER, at denne protokol ikke berører Kongeriget Spaniens og Det Forenede Kongeriges respektive retsstilling med hensyn til suverænitet og jurisdiktion,

SOM NOTERER SIG de aftalememoranda, der er indgået mellem Kongeriget Spanien og Det Forenede Kongerige den 29. november 2018, vedrørende borgerrettigheder, tobak og andre produkter, samarbejde om miljøspørgsmål og politi- og toldsamarbejde samt den enighed, der blev opnået den 29. november 2018 at indgå en traktat om beskatning og beskyttelse af finansielle interesser,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til udtrædelsesaftalen:

Artikel 1

Borgerrettigheder

1. Kongeriget Spanien (»Spanien«) og Det Forenede Kongerige arbejder for så vidt angår Gibraltar tæt sammen med henblik på at forberede og understøtte den effektive gennemførelse af udtrædelsesaftalens anden del om borgerrettigheder, som bl.a. finder fuld anvendelse på grænsearbejdere med bopæl i Gibraltar eller Spanien, navnlig i de kommuner, der udgør Mancomunidad de Municipios del Campo de Gibraltar, og som i artikel 24 og 25 fastsætter specifikke rettigheder for grænsearbejdere.

2. I dette øjemed udveksler de kompetente myndigheder på kvartalsbasis ajourførte oplysninger om de personer omfattet af udtrædelsesaftalens anden del, som har bopæl i Gibraltar eller i de kommuner, der udgør Mancomunidad de Municipios del Campo de Gibraltar, herunder navnlig grænsearbejdere.

3. Spanien og Det Forenede Kongerige nedsætter et koordinationsudvalg som et forum for regelmæssige drøftelser mellem de kompetente myndigheder med henblik på at overvåge spørgsmål vedrørende ansættelses- og arbejdsvilkår. Dette koordinationsudvalg aflægger regelmæssigt rapport til det udvalg vedrørende spørgsmål i relation til gennemførelsen af protokollen om Gibraltar, der er nedsat ved udtrædelsesaftalens artikel 165 (»specialudvalget«).

Artikel 2

Luftfartslovgivning

EU-lovgivning om luftfart, der ikke har fundet anvendelse på lufthavnen i Gibraltar inden datoen for udtrædelsesaftalens ikrafttræden, finder først anvendelse på lufthavnen i Gibraltar fra den dato, der fastsættes af Det Blandede Udvalg. Det Blandede Udvalg vedtager en afgørelse herom, når Det Forenede Kongerige og Spanien har givet meddelelse om, at de har opnået en tilfredsstillende aftale om anvendelsen af lufthavnen i Gibraltar.

Artikel 3

Skatteanliggender og beskyttelse af finansielle interesser

1. Spanien og Det Forenede Kongerige indfører for så vidt angår Gibraltar de former for samarbejde, der er nødvendige for at opnå fuld gennemsigtighed på skatteområdet og for at beskytte alle berørte parters finansielle interesser, navnlig ved at oprette et udvidet system for administrativt samarbejde til bekæmpelse af svig, smugling og hvidvaskning af penge og til at løse konflikter om skattemæssigt hjemsted.

2. De internationale standarder fra G20 og Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD) vedrørende god skatteforvaltning, gennemsigtighed, udveksling af oplysninger og skadelig skattepraksis og navnlig de kriterier for økonomisk substans, der er fastlagt af OECD's forum om skadelig skattepraksis, skal overholdes i Gibraltar med henblik på Gibraltars deltagelse i OECD's inklusive ramme vedrørende udhuling af skattegrundlaget og overførsel af overskud (BEPS).

3. Det Forenede Kongerige sikrer, at dets ratificering af rammekonventionen om tobakskontrol, som blev vedtaget i Genève den 21. maj 2003, og protokollen om eliminering af ulovlig handel med tobaksvarer, som blev vedtaget i Seoul den 12. november 2012, udvides til at omfatte Gibraltar senest den 30. juni 2020.

Uden at det berører første afsnit, sikrer Det Forenede Kongerige, at et system af sporbarheds- og sikkerhedsforanstaltninger vedrørende tobaksvarer, som svarer til EU-rettens krav og standarder, er i kraft i Gibraltar senest den 30. juni 2020. Dette system skal sikre gensidig adgang til oplysninger om sporbarheden af cigaretter i Spanien og Gibraltar.

4. For at forebygge og forhindre smugling af produkter, der er pålagt punktafgifter eller særlige afgifter, sikrer Det Forenede Kongerige, at der i Gibraltar for så vidt angår alkohol og benzin er et beskatningssystem i kraft, som sigter mod at forhindre svigagtige aktiviteter, der involverer disse produkter.

Artikel 4

Miljøbeskyttelse og fiskeri

Spanien og Det Forenede Kongerige nedsætter et koordinationsudvalg som et forum for regelmæssige drøftelser mellem de kompetente myndigheder om spørgsmål vedrørende navnlig affaldshåndtering, luftkvalitet, forskning og fiskeri. Unionen inviteres til at deltage i dette koordinationsudvalgs møder. Dette koordinationsudvalg aflægger regelmæssigt rapport til specialudvalget.

Artikel 5

Politi- og toldsamarbejde

Spanien og Det Forenede Kongerige nedsætter et koordinationsudvalg som et forum for overvågning og koordinering mellem de kompetente myndigheder i spørgsmål vedrørende politi- og toldsamarbejde. Unionen inviteres til at deltage i dette koordinationsudvalgs møder. Dette koordinationsudvalg aflægger regelmæssigt rapport til specialudvalget.

Artikel 6

Specialudvalgets opgaver

Specialudvalget:

a) letter gennemførelsen og anvendelsen af denne protokol

b) drøfter alle problematiske spørgsmål af relevans for denne protokol, som rejses af Unionen eller Det Forenede Kongerige,

c) gennemgår rapporterne fra de koordinationsudvalg, der er omhandlet i denne protokol og

d) fremsætter henstillinger til Det Blandede Udvalg vedrørende den måde, hvorpå denne protokol fungerer.

BILAG

BILAG I

KOORDINERING AF SOCIAL SIKRING

DEL I

AFGØRELSER OG HENSTILLINGER FRA DEN ADMINISTRATIVE KOMMISSION

Gældende lovgivning (serie A):

— Afgørelse nr. A1 af 12. juni 2009 om indførelse af en dialog- og forligsprocedure om dokumenters gyldighed, fastlæggelse af, hvilken lovgivning der skal anvendes, og tilkendelse af ydelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 ([1])

— Afgørelse nr. A2 af 12. juni 2009 om fortolkning af artikel 12 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 om den lovgivning, der finder anvendelse på udstationerede arbejdstagere og selvstændige erhvervsdrivende, som midlertidigt er beskæftiget uden for den kompetente stat ([2])

— Afgørelse nr. A3 af 17. december 2009 om sammenlægning af udstationeringsperioder uden afbrydelser, der er tilbagelagt i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 ([3]).

Elektronisk dataudveksling (serie E):

— Afgørelse nr. E2 af 3. marts 2010 om fastsættelse af en procedure for forvaltning af ændringer vedrørende de nærmere bestemmelser for de organer, der er omhandlet i artikel 1 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004, og som er opført i det elektroniske register, der indgår i EESSI ([4])

— Afgørelse nr. E4 af 13. marts 2014 om overgangsperioden fastsat i artikel 95 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 ([5])

— Afgørelse nr. E5 af 16. marts 2017 om praktiske retningslinjer for overgangsperioden for den i artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 omhandlede elektroniske dataudveksling ([6]).

Familieydelser (serie F):

— Afgørelse nr. F1 af 12. juni 2009 om fortolkning af artikel 68 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 om samtidig ret til familieydelser ([7])

— Afgørelse nr. F2 af 23. juni 2015 om udveksling af data mellem institutioner med henblik på tildeling af familieydelser ([8]).

Horisontale spørgsmål (serie H):

— Afgørelse nr. H1 af 12. juni 2009 om overgangen fra Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 og (EØF) nr. 574/72 til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 og (EF) nr. 987/2009 og anvendelsen af afgørelser og henstillinger fra Den Administrative Kommission for Koordinering af Sociale Sikringsordninger ([9])

— Afgørelse nr. H3 af 15. oktober 2009 om den dato, der skal tages hensyn til ved fastsættelse af omregningskursen, som nævnt i artikel 90 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 ([10])

— Afgørelse nr. H4 af 22. december 2009 om sammensætningen af og virkemåden for så vidt angår Revisionsudvalget under Den Administrative Kommissionen for Koordinering af Sociale Sikringsordninger ([11])

([1]) EUT C 106 af 24.4.2010, s. 1.
([2]) EUT C 106 af 24.4.2010, s. 5.
([3]) EUT C 149 af 8.6.2010, s. 3.
([4]) EUT C 187 af 10.7.2010, s. 5.
([5]) EUT C 152 af 20.5.2014, s. 21.
([6]) EUT C 233 af 19.7.2017, s. 3.
([7]) EUT C 106 af 24.4.2010, s. 11.
([8]) EUT C 52 af 11.2.2016, s. 11.
([9]) EUT C 106 af 24.4.2010, s. 13.
([10]) EUT C 106 af 24.4.2010, s. 56.
([11]) EUT C 107 af 27.4.2010, s. 3.

— Afgørelse nr. H5 af 18. marts 2010 om samarbejde vedrørende bekæmpelse af svig og forebyggelse af fejl inden for rammerne af Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 om koordinering af de sociale sikringsordninger ([12])

— Afgørelse nr. H6 af 16. december 2010 om anvendelsen af visse principper i forbindelse med sammenlægning af perioder i henhold til artikel 6 i forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger ([13])

— Afgørelse nr. H7 af 25. juni 2015 om revision af afgørelse nr. H3 om den dato, der skal tages hensyn til ved fastsættelse af omregningskursen, som nævnt i artikel 90 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 ([14])

— Afgørelse nr. H8 af 17. december 2015 (opdateret med nogle få tekniske præciseringer den 9. marts 2016) om virksomheden for og sammensætningen af Det Tekniske Udvalg for Databehandling under Den Administrative Kommission for Koordinering af Sociale Sikringsordninger ([15])

— Henstilling nr. H1 af 19. juni 2013 om Gottardo-dommen, hvorefter rettigheder, som en stats egne statsborgere er omfattet af i henhold til en bilateral overenskomst om social sikring indgået mellem en medlemsstat og et tredjeland, også skal gælde for statsborgere fra andre medlemsstater ([16]).

Pensioner (serie P):

— Afgørelse nr. P1 af 12. juni 2009 om fortolkning af artikel 50, stk. 4, artikel 58 og artikel 87, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 i forbindelse med tilkendelse af ydelser ved invaliditet, alderdom og dødsfald ([17]).

Inddrivelse (serie R):

— Afgørelse nr. R1 af 20. juni 2013 om fortolkning af artikel 85 i forordning (EF) nr. 987/2009 ([18]).

Sygdom (serie S):

— Afgørelse nr. S1 af 12. juni 2009 om det europæiske sygesikringskort ([19])

— Afgørelse nr. S2 af 12. juni 2009 om de tekniske specifikationer for det europæiske sygesikringskort ([20])

— Afgørelse nr. S3 af 12. juni 2009 om definitionen af de ydelser, der er omfattet af artikel 19, stk. 1, og artikel 27, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 og artikel 25, afsnit A, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 ([21])

— Afgørelse nr. S5 af 2. oktober 2009 om fortolkningen af begrebet »naturalydelser« som defineret i artikel 1, litra va), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 i tilfælde af sygdom eller moderskab i henhold til artikel 17, 19, 20, 22, artikel 24, stk. 1, artikel 25, 26, artikel 27, stk. 1, 3, 4 og 5, artikel 28, 34 og artikel 36, stk. 1 og 2, i forordning (EF) nr. 883/2004 og om beregning af de ydelser, der skal refunderes i henhold til artikel 62, 63 og 64 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 ([22])

— Afgørelse nr. S6 af 22. december 2009 om registreringen i bopælsmedlemsstaten i henhold til artikel 24 i forordning (EF) nr. 987/2009 og etableringen af fortegnelser i henhold til artikel 64, stk. 4, i forordning (EF) nr. 987/2009 ([23])

— Afgørelse nr. S8 af 15. juni 2011 om bevilling af proteser, større hjælpemidler og andre større naturalydelser i henhold til artikel 33 i forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger ([24])

— Afgørelse nr. S9 af 20. juni 2013 om procedurerne for refusion i forbindelse med gennemførelsen af artikel 35 og 41 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 ([25])

([12]) EUT C 149 af 8.6.2010, s. 5.
([13]) EUT C 45 af 12.2.2011, s. 5.
([14]) EUT C 52 af 11.2.2016, s. 13.
([15]) EUT C 263 af 20.7.2016, s. 3.
([16]) EUT C 279 af 27.9.2013, s. 13.
([17]) EUT C 106 af 24.4.2010, s. 21.
([18]) EUT C 279 af 27.9.2013, s. 11.
([19]) EUT C 106 af 24.4.2010, s. 23.
([20]) EUT C 106 af 24.4.2010, s. 26.
([21]) EUT C 106 af 24.4.2010, s. 40.
([22]) EUT C 106 af 24.4.2010, s. 54.
([23]) EUT C 107 af 27.4.2010, s. 6.
([24]) EUT C 262 af 6.9.2011, s. 6
([25]) EUT C 279 af 27.9.2013, s. 8.

— Afgørelse nr. S10 af 19. december 2013 om overgangen fra forordning (EØF) nr. 1408/71 og (EØF) nr. 574/72 til forordning (EF) nr. 883/2004 og (EF) nr. 987/2009 og anvendelsen af refusionsprocedurer ([26])

— Henstilling nr. S1 af 15. marts 2012 om de finansielle aspekter af tværnationale organdonationer fra levende donorer ([27])

— Henstilling nr. S2 af 22. oktober 2013 om ret til naturalydelser for forsikringstagere og deres familiemedlemmer under et ophold i et tredjeland i henhold til en bilateral overenskomst mellem den kompetente medlemsstat og tredjelandet ([28]).

Arbejdsløshed (serie U):

— Afgørelse nr. U1 af 12. juni 2009 om artikel 54, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 angående familietillæg til ydelser ved arbejdsløshed ([29])

— Afgørelse nr. U2 af 12. juni 2009 om rækkevidden af artikel 65, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 angående ret til ydelser ved arbejdsløshed for andre fuldtidsledige end grænsearbejdere, som under deres seneste beskæftigelse eller selvstændige virksomhed var bosat i en anden medlemsstat end den kompetente stat ([30])

— Afgørelse nr. U3 af 12. juni 2009 om rækkevidden af udtrykket »delvis arbejdsløshed« i forbindelse med de i artikel 65, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 omhandlede arbejdsløse ([31])

— Afgørelse nr. U4 af 13. december 2011 vedrørende procedurerne for refusion i henhold til artikel 65, stk. 6 og 7, i forordning (EF) nr. 883/2004 og artikel 70 i forordning (EF) nr. 987/2009 ([32])

— Henstilling nr. U1 af 12. juni 2009 om den lovgivning, der skal finde anvendelse på arbejdsløse, der udøver lønnet beskæftigelse eller selvstændig virksomhed på deltidsbasis i en anden medlemsstat end bopælslandet ([33])

— Henstilling nr. U2 af 12. juni 2009 om anvendelse af artikel 64, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 på arbejdsløse, som ledsager deres ægtefælle eller partner, der udøver lønnet beskæftigelse eller selvstændig virksomhed, til en anden medlemsstat end den kompetente stat ([34]).

DEL II

DE RETSAKTER, DER HENVISES TIL

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger ([35]), som ændret ved:

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 988/2009 af 16. september 2009 ([36])

— Kommissionens forordning (EU) nr. 1244/2010 af 9. december 2010 ([37])

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 465/2012 af 22. maj 2012 ([38])

— Kommissionens forordning (EU) nr. 1224/2012 af 18. december 2012 ([39])

— Rådets forordning (EU) nr. 517/2013 af 13. maj 2013 ([40])

— Kommissionens forordning (EU) nr. 1372/2013 af 19. december 2013 ([41]), som ændret ved Kommissionens forordning (EU) nr. 1368/2014 af 17. december 2014 ([42])

— Kommissionens forordning (EU) 2017/492 af 21. marts 2017 ([43]).

([26]) EUT C 152 af 20.5.2014, s. 16.
([27]) EUT C 240 af 10.8.2012, s. 3.
([28]) EUT C 46 af 18.2.2014, s. 8.
([29]) EUT C 106 af 24.4.2010, s. 42.
([30]) EUT C 106 af 24.4.2010, s. 43.
([31]) EUT C 106 af 24.4.2010, s. 45.
([32]) EUT C 57 af 25.2.2012, s. 4.
([33]) EUT C 106 af 24.4.2010, s. 49.
([34]) EUT C 106 af 24.4.2010, s. 51.
([35]) EUT L 166 af 30.4.2004, s. 1.
([36]) EUT L 284 af 30.10.2009, s. 43.
([37]) EUT L 338 af 22.12.2010, s. 35.
([38]) EUT L 149 af 8.6.2012, s. 4.
([39]) EUT L 349 af 19.12.2012, s. 45.
([40]) EUT L 158 af 10.6.2013, s. 1.
([41]) EUT L 346 af 20.12.2013, s. 27.
([42]) EUT L 366 af 20.12.2014, s. 15.
([43]) EUT L 76 af 22.3.2017, s. 13.

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 af 16. september 2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger ([44]), som ændret ved:

— Kommissionens forordning (EU) nr. 1244/2010 af 9. december 2010 ([45])

— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 465/2012 af 22. maj 2012 ([46])

— Kommissionens forordning (EU) nr. 1224/2012 af 18. december 2012 ([47])

— Kommissionens forordning (EU) nr. 1372/2013 af 19. december 2013 ([48])

— Kommissionens forordning (EU) nr. 1368/2014 af 17. december 2014 ([49])

— Kommissionens forordning (EU) 2017/492 af 21. marts 2017 ([50]).

DEL III

TILPASNINGER AF FORORDNING (EF) NR. 883/2004 OG FORORDNING (EF) NR. 987/2009

Bestemmelserne i forordning (EF) nr. 883/2004 tilpasses med henblik på denne aftale således:

a) I bilag II tilføjes følgende:

»DET FORENEDE KONGERIGE-TYSKLAND

a) Artikel 7, stk. 5 og 6, i overenskomsten om social sikring af 20. april 1960 (lovgivning, som finder anvendelse på civilt ansatte inden for de væbnede styrker)

b) Artikel 5, stk. 5 og 6, i overenskomsten om arbejdsløshedsforsikring af 20. april 1960 (lovgivning, som finder anvendelse på civilt ansatte inden for de væbnede styrker).

DET FORENEDE KONGERIGE-IRLAND

Artikel 19, stk. 2, i aftalen af 14. december 2004 om social sikring (overførsel og medregning af bidrag til invalideforsikringen).«

b) I bilag III tilføjes følgende:

»DET FORENEDE KONGERIGE«

c) I bilag VI tilføjes følgende:

»DET FORENEDE KONGERIGE

Arbejdsløsheds- og understøttelsesydelse (ESA)

a) For støtte tilkendt inden den 1. april 2016 er ESA en naturalydelse ved sygdom for de første 91 dage (vurderingsfasen). Fra den 92. dag bliver ESA (hovedfasen) til en invaliditetsydelse

b) For støtte tilkendt den 1. april 2016 eller derefter er ESA en naturalydelse ved sygdom for de første 365 dage (vurderingsfasen). Fra den 366. dag bliver ESA (støttegruppen) til en invaliditetsydelse.

Storbritanniens lovgivning: Del 1 i Welfare Reform Act 2007.

Nordirlands lovgivning: Del 1 i Welfare Reform Act (Nordirland) 2007.«

d) I bilag VIII, del 1, tilføjes følgende:

»DET FORENEDE KONGERIGE

Alle ansøgninger om alderspension, folkepension i henhold til del 1 i pensionsloven af 2014, enkepension og erstatning for tab, med undtagelse af dem, for hvilke i løbet af et skatteår, der begynder den 6. april 1975 eller derefter:

i) den berørte part havde tilbagelagt forsikrings-, beskæftigelses- eller bopælsperiode i henhold til Det Forenede Kongeriges og en anden medlemsstats lovgivning, og et (eller flere) af disse skatteår ikke blev anset for at være et kvalificerende år i henhold til Det Forenede Kongeriges lovgivning

([44]) EUT L 284 af 30.10.2009, s. 1.
([45]) EUT L 338 af 22.12.2010, s. 35.
([46]) EUT L 149 af 8.6.2012, s. 4.
([47]) EUT L 349 af 19.12.2012, s. 45.
([48]) EUT L 346 af 20.12.2013, s. 27.
([49]) EUT L 366 af 20.12.2014, s. 15.
([50]) EUT L 76 af 22.3.2017, s. 13.

ii) der vil blive taget hensyn til forsikringsperioder tilbagelagt i henhold til gældende lovgivning i Det Forenede Kongerige for perioderne inden 5. juli 1948 med henblik på forordningens artikel 52, stk. 1, litra b), ved at anvende forsikrings-, beskæftigelses- eller bopælsperioder i henhold til lovgivningen i en anden medlemsstat.

Alle ansøgninger om tillægspension i henhold til Social Security Contributions and Benefits Act 1992, section 44, og Social Security Contributions and Benefits (Northern Ireland) Act 1992, section 44.«

e) I bilag VIII, del 2, tilføjes følgende:

»DET FORENEDE KONGERIGE

Forholdsmæssige alderspensionsydelser, der udbetales i henhold til National Insurance Act 1965, section 36 og 37, og National Insurance Act (Northern Ireland) 1966, section 35 og 36.«

f) I bilag X tilføjes følgende:

»DET FORENEDE KONGERIGE

a) Tillæg til statspension (State Pension Credit Act 2002 og State Pension Credit Act (Northern Ireland) 2002)

b) Indkomstbaserede ydelser til arbejdssøgende (Jobseekers Act 1995 og Jobseekers (Northern Ireland) Order 1995)

d) Befordringstilskud til invalidepension (Social Security Contributions and Benefits Act 1992 og Social Security Contributions and Benefits (Northern Ireland) Act 1992)

e) Indtægtsrelateret arbejdsløsheds- og understøttelsesydelse (Welfare Reform Act 2007 og Welfare Reform Act (Northern Ireland) 2007).«

g) I bilag XI tilføjes følgende:

»DET FORENEDE KONGERIGE

1. I tilfælde, hvor en person i overensstemmelse med Det Forenede Kongeriges lovgivning har ret til alderspension, såfremt:

   a) en tidligere ægtefælles bidrag tages i betragtning, som om de var den pågældende persons egne bidrag, eller

   b) de pågældende bidragsbetingelser opfyldes af den pågældende persons ægtefælle eller tidligere ægtefælle, og forudsat i begge tilfælde, at ægtefællen eller den tidligere ægtefælle som arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende har været omfattet af lovgivningen i to eller flere medlemsstater, finder bestemmelserne i denne forordnings afsnit III, kapitel 5, anvendelse ved fastsættelsen af ret til ydelser i henhold til Det Forenede Kongeriges lovgivning. I så tilfælde fortolkes enhver henvisning i det nævnte kapitel 5 til »forsikringsperioder« som en henvisning til forsikringsperioder, der er tilbagelagt af:

      i) en ægtefælle eller tidligere ægtefælle, når ansøgningen indgives af:

         — en gift kvinde, eller

         — en person, hvis ægteskab er ophørt på anden måde end på grund af ægtefællens død, eller

      ii) en tidligere ægtefælle, når ansøgningen indgives af:

         — en enkemand, som umiddelbart inden, han nåede pensionsalderen, ikke er berettiget til tilskud til efterladte med børn, eller

         — en enke, som umiddelbart inden, hun nåede pensionsalderen, ikke er berettiget til tilskud til enker med børn, tilskud til efterladte med børn eller enkepension, eller som kun er berettiget til aldersbestemt enkepension beregnet i henhold til denne forordnings artikel 52, stk. 1, litra b), og i den forbindelse forstås ved »aldersbestemt enkepension«: en enkepension, der er forholdsmæssigt nedsat, i overensstemmelse med Social Security, Contributions and Benefits Act 1992, section 39(4).

2. Med henblik på anvendelsen af denne forordnings artikel 6 på bestemmelserne om ret til plejetilskud (attendance allowance), pasningstilskud (carer's allowance) og invaliditetsydelse (disability living allowance) tages der hensyn til den beskæftigelsesperiode, periode med selvstændig erhvervsvirksomhed eller bopælsperiode, der er tilbagelagt på en anden medlemsstats område end Det Forenede Kongeriges, i det omfang det er nødvendigt for at opfylde krav om perioder med tilstedeværelse i Det Forenede Kongerige forud for den dato, hvor retten til den pågældende ydelse første gang indtræder.

3. Med henblik på anvendelsen af denne forordnings artikel 7 anses enhver, der i henhold til Det Forenede Kongeriges lovgivning er berettiget til kontantydelser ved invaliditet eller alderdom eller til efterladte, pensioner som følge af arbejdsulykker eller erhvervssygdomme samt ydelser ved dødsfald, og som opholder sig på en anden medlemsstats område, under dette ophold for at have bopæl på denne anden medlemsstats område.

4. Hvor denne forordnings artikel 46 finder anvendelse, medregner Det Forenede Kongerige, såfremt den pågældende bliver uarbejdsdygtig med invaliditet til følge, medens vedkommende er underlagt lovgivningen i en anden medlemsstat, med henblik på section 30A(5) i Social Security Contributions and Benefits Act 1992 enhver periode, hvor den pågældende på grund af uarbejdsdygtighed har modtaget:

   i) kontantydelser ved sygdom eller i givet fald løn, eller

   ii) ydelser som omhandlet i denne forordnings afsnit III, kapitel 4 og 5, der er tilkendt for invaliditet efter nævnte uarbejdsdygtighed i henhold til den anden medlemsstats lovgivning, som var det perioder med kortvarig ydelse ved uarbejdsdygtighed, der er tilkendt i overensstemmelse med section 30A, (1)-(4), i Social Security Contributions and Benefits Act fra 1992.

   Ved anvendelsen af nærværende bestemmelse tages der kun hensyn til tidsrum, i hvilke den pågældende ville have været uarbejdsdygtig i henhold til Det Forenede Kongeriges lovgivning.

5. 1) Med henblik på beregningen af lønfaktoren for fastsættelse af retten til ydelser i henhold til Det Forenede Kongeriges lovgivning anses den pågældende for hver beskæftigelsesuge som arbejdstager, i hvilken arbejdstageren har været omfattet af en anden medlemsstats lovgivning, og som er begyndt inden for det pågældende indkomstskatteår i henhold til Det Forenede Kongeriges lovgivning, for at have indbetalt bidrag som arbejdstager eller haft indtægter, som der er betalt bidrag af, på grundlag af en løn svarende til to tredjedele af den for det pågældende år fastsatte højeste løngrænse.

   2) Med henblik på denne forordnings artikel 52, stk. 1, litra b), nr. ii), gælder følgende:

      a) Når en arbejdstager i et indkomstskatteår, der begynder den 6. april 1975 eller senere, udelukkende har tilbagelagt forsikrings-, beskæftigelses- eller bopælsperioder i en anden medlemsstat end Det Forenede Kongerige, og anvendelsen af ovenstående punkt 5, stk. 1, bevirker, at dette år regnes for et kvalificerende år i henhold til Det Forenede Kongeriges lovgivning med henblik på denne forordnings artikel 52, stk. 1, litra b), nr. i), anses den pågældende for at have været forsikret i 52 uger i løbet af dette år i den anden medlemsstat

      b) når et indkomstskatteår, der begynder den 6. april 1975 eller senere, ikke regnes for et kvalificerende år i henhold til Det Forenede Kongeriges lovgivning med henblik på denne forordnings artikel 52, stk. 1, litra b), nr. i), tages forsikrings-, beskæftigelses- eller bopælsperioder, der er tilbagelagt i løbet af dette år, ikke i betragtning.

   3) Ved omregningen af lønfaktoren til forsikringsperioder divideres den indtjeningsfaktor, der er opnået for det pågældende indkomstskatteår i henhold til Det Forenede Kongeriges lovgivning, med beløbet for den for det pågældende skatteår fastsatte laveste løngrænse. Den således fremkomne størrelse udtrykkes i hele tal, idet decimaler ikke medregnes. Det således beregnede tal anses som udtryk for det antal forsikringsuger, der er tilbagelagt under Det Forenede Kongeriges lovgivning i det pågældende skatteår, forudsat at dette tal ikke overstiger det antal uger, i hvilke den pågældende inden for dette år har været underlagt denne lovgivning.«

Bestemmelserne i forordning (EF) nr. 987/2009 tilpasses med henblik på denne aftale således:

a) I bilag 1 tilføjes følgende:

»DET FORENEDE KONGERIGE-BELGIEN

a) Brevvekslingen af 4. maj og 14. juni 1976 vedrørende artikel 105, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 574/72 (afkald på refusion af udgifter til administrativ og lægelig kontrol)

b) Brevvekslingen af 18. januar og 14. marts 1977 vedrørende artikel 36, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 1408/71 (ordning vedrørende refusion eller afkald på refusion af udgifter til naturalydelser udredet i henhold til afsnit III, kapitel 1, i forordning (EØF) nr. 1408/71), som ændret ved brevveksling af 4. maj 1982 og 23. juli 1982 (aftale om refusion af udgifter i henhold til artikel 22, stk. 1, litra a), i forordning (EØF) nr. 1408/71)

DET FORENEDE KONGERIGE-DANMARK

Brevvekslingen af 30. marts og 19. april 1977, som ændret ved brevveksling af 8. november 1989 og 10. januar 1990 om afkald på refusion af udgifter til naturalydelser og udgifter til administrativ og lægelig kontrol

DET FORENEDE KONGERIGE-ESTLAND

Arrangementet endeligt udformet den 29. marts 2006 mellem de kompetente myndigheder i Republikken Estland og Det Forenede Kongerige i henhold til artikel 36, stk. 3, og artikel 63, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 1408/71 vedrørende andre metoder for refusion af udgifter til naturalydelser, som de to lande tilkender i henhold til nærværende forordning med virkning fra den 1. maj 2004

DET FORENEDE KONGERIGE-IRLAND

Brevvekslingen af 9. juli 1975 vedrørende artikel 36, stk. 3, og artikel 63, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 1408/71 (ordning vedrørende refusion eller afkald på refusion af udgifter til naturalydelser, udredt i henhold til afsnit III, kapitel 1 eller 4, i forordning (EØF) nr. 1408/71) og artikel 105, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 574/72 (afkald på refusion af udgifter til administrativ og lægelig kontrol)

DET FORENEDE KONGERIGE-SPANIEN

Aftalen af 18. juni 1999 om refusion af udgifter til naturalydelser, der er tilkendt i henhold til forordning (EØF) nr. 1408/71 og (EØF) nr. 574/72

DET FORENEDE KONGERIGE-FRANKRIG

a) Brevvekslingen af 25. marts og 28. april 1997 vedrørende artikel 105, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 574/72 (afkald på refusion af udgifter til administrativ og lægelig kontrol)

b) Aftalen af 8. december 1998 om særregler for fastsættelse af de udgifter til naturalydelser, der skal refunderes i henhold til forordning (EØF) nr. 1408/71 og (EØF) nr. 574/72

DET FORENEDE KONGERIGE-ITALIEN

Arrangementet undertegnet den 15. december 2005 mellem de kompetente myndigheder i Republikken Italien og Det forenede Kongerige i henhold til artikel 36, stk. 3, og artikel 63, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 1408/71 vedrørende andre metoder for refusion af udgifter til naturalydelser, som de to lande tilkender i henhold til nærværende forordning med virkning fra den 1. januar 2005

DET FORENEDE KONGERIGE-LUXEMBOURG

Brevvekslingen af 18. december 1975 og 20. januar 1976 vedrørende artikel 105, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 574/72 (afkald på refusion af udgifter til administrativ og lægelig kontrol omhandlet i artikel 105 i forordning (EØF) nr. 574/72)

DET FORENEDE KONGERIGE-UNGARN

Arrangementet endeligt udformet den 1. november 2005 mellem de kompetente myndigheder i Republikken Ungarn og Det Forenede Kongerige i henhold til artikel 35, stk. 3, og artikel 41, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 883/2004 vedrørende andre metoder for refusion af udgifter til naturalydelser, som de to lande tilkender i henhold til nævnte forordning med virkning fra den 1. maj 2004

DET FORENEDE KONGERIGE-MALTA

Arrangementet endeligt udformet den 17. januar 2007 mellem de kompetente myndigheder i Malta og Det Forenede Kongerige i henhold til artikel 35, stk. 3, og artikel 41, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 883/2004 vedrørende andre metoder for refusion af udgifter til naturalydelser, som de to lande tilkender i henhold til nævnte forordning med virkning fra den 1. maj 2004

DET FORENEDE KONGERIGE-NEDERLANDENE

Artikel 3, andet punktum, i det administrative arrangement af 12. juni 1956 om gennemførelse af overenskomsten af 11. august 1954

DET FORENEDE KONGERIGE-PORTUGAL

Arrangementet af 8. juni 2004 vedrørende andre metoder for refusion af udgifter til naturalydelser, som de to lande tilkender med virkning fra den 1. januar 2003

DET FORENEDE KONGERIGE-FINLAND

Brevvekslingen af 1. juni og 20. juni 1995 vedrørende artikel 36, stk. 3, og artikel 63, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 1408/71 (refusion eller afkald på refusion af udgifter til naturalydelser) og artikel 105, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 574/72 (afkald på refusion af udgifter til administrativ og lægelig kontrol)

DET FORENEDE KONGERIGE-SVERIGE

Arrangementet af 15. april 1997 om artikel 36, stk. 3, og artikel 63, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 1408/71 (refusion eller afkald på refusion af udgifter til naturalydelser) og artikel 105, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 574/72 (afkald på refusion af udgifter til administrativ og lægelig kontrol)«.

b) I bilag 3 tilføjes følgende:

»DET FORENEDE KONGERIGE«.

BILAG II

DE EU-RETLIGE BESTEMMELSER, DER ER OMHANDLET I ARTIKEL 41, STK. 4

1. Rådets direktiv 64/432/EØF af 26. juni 1964 om veterinærpolitimæssige problemer ved handel inden for Fællesskabet med kvæg og svin ([1]).

2. Rådets direktiv 91/68/EØF af 28. januar 1991 om dyresundhedsmæssige betingelser for samhandelen med får og geder inden for Fællesskabet ([2]).

3. Kapitel II i Rådets direktiv 2009/156/EF af 30. november 2009 om dyresundhedsmæssige betingelser for enhovede dyrs bevægelser og indførsel af enhovede dyr fra tredjelande ([3]).

4. Kapitel II i Rådets direktiv 2009/158/EF af 30. november 2009 om dyresundhedsmæssige betingelser for samhandelen inden for Fællesskabet med fjerkræ og rugeæg samt for indførsel heraf fra tredjelande ([4]).

5. Kapitel II i Rådets direktiv 92/65/EØF af 13. juli 1992 om dyresundhedsmæssige betingelser for samhandel med og indførsel til Fællesskabet af dyr samt sæd, æg og embryoner, der for så vidt angår disse betingelser ikke er underlagt specifikke fællesskabsbetingelser som omhandlet i bilag A, del I, til direktiv 90/425/EØF ([5]).

6. Kapitel II i Rådets direktiv 89/556/EØF af 25. september 1989 om fastsættelse af veterinærpolitimæssige betingelser i forbindelse med handel inden for Fællesskabet med embryoner af tamkvæg samt med indførsel heraf fra tredjelande ([6]).

7. Kapitel II i Rådets direktiv 88/407/EØF af 14. juni 1988 om fastsættelse af de veterinærpolitimæssige krav i forbindelse med handelen inden for Fællesskabet med tyresæd og indførsel heraf ([7]).

8. Kapitel II i Rådets direktiv 90/429/EØF af 26. juni 1990 om fastsættelse af de dyresundhedsmæssige krav i forbindelse med handelen inden for Fællesskabet med ornesæd og indførsel heraf ([8]).

9. Kapitel III i Rådets direktiv 2006/88/EF af 24. oktober 2006 om dyresundhedsbestemmelser for akvakulturdyr og produkter deraf og om forebyggelse og bekæmpelse af visse sygdomme hos vanddyr ([9]).

10. Kapitel II i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 576/2013 af 12. juni 2013 om ikke-kommerciel flytning af selskabsdyr og om ophævelse af forordning (EF) nr. 998/2003 ([10]).

([1]) EFT 121 af 29.7.1964, s. 1977.
([2]) EFT L 46 af 19.2.1991, s. 19.
([3]) EUT L 192 af 23.7.2010, s. 1.
([4]) EUT L 343 af 22.12.2009, s. 74.
([5]) EFT L 268 af 14.9.1992, s. 54.
([6]) EFT L 302 af 19.10.1989, s. 1.
([7]) EFT L 194 af 22.7.1988, s. 10.
([8]) EFT L 224 af 18.8.1990, s. 62.
([9]) EUT L 328 af 24.11.2006, s. 14.
([10]) EUT L 178 af 28.6.2013, s. 1.

BILAG III

FRISTER FOR DE SITUATIONER ELLER TOLDPROCEDURER, DER ER OMHANDLET I ARTIKEL 49, STK. 1

De frister, der er fastsat i dette bilag, er de relevante slutdatoer for anvendelsen af forordning (EU) nr. 952/2013.

Situation/procedure	Frist
1. **Midlertidig opbevaring**	**90 dage**, artikel 149 i forordning (EU) nr. 952/2013
2. **Overgang til fri omsætning**	1 måned + 10 dage efter antagelsen af angivelsen, artikel 146, stk. 3, i delegeret forordning (EU) 2015/2446 ([1]) om den supplerende angivelse; »en rimelig frist« for så vidt angår verifikation, artikel 194 i forordning (EU) nr. 952/2013 **Maksimum: 60 dage**
3. **Særlige procedurer** Frist for afslutning er obligatorisk for aktiv forædling, passiv forædling, særlige anvendelsesformål og midlertidig import (D.E. 4/17 i bilag A til delegeret forordning (EU) 2015/2446). Afslutning ved henførsel under en efterfølgende toldprocedure, udførsel af toldområdet eller tilintetgørelse, artikel 215, stk. 1, i forordning (EU) nr. 952/2013.	
a) **EU-forsendelse**	**Maksimum: 12 måneder efter frigivelse**
b) **Toldoplag**	**Maksimum: 12 måneder efter overgangsperiodens udløb**
c) **Frizoner**	**Ved overgangsperiodens udløb**
d) **Midlertidig import**	**Maksimum: 12 måneder efter frigivelse**
e) **Særligt anvendelsesformål**	**Maksimum: 12 måneder efter frigivelse**
f) **Aktiv forædling**	**Maksimum: 12 måneder efter frigivelse**
g) **Passiv forædling**	**Maksimum: 12 måneder efter frigivelse**
4. **Eksport**	**150 dage efter frigivelse**
5. **Reeksport**	**150 dage efter frigivelse**

([1]) Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/2446 af 28. juli 2015 til supplering af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 med nærmere regler angående visse bestemmelser i EU-toldkodeksen (EUT L 343 af 29.12.2015, s. 1).

BILAG IV

LISTE OVER NET, INFORMATIONSSYSTEMER OG DATABASER SOM OMHANDLET I ARTIKEL 50, 53, 99 OG 100

1. Der etableres bagudkompatibilitet for Det Forenede Kongerige og Unionen for at sikre, at medlemsstaterne og Det Forenede Kongerige ved eventuelle ændringer, der foretages af nettene, informationssystemerne og databaserne, samt eventuelle ændringer af formaterne til udveksling af oplysninger fortsat kan acceptere hinandens oplysninger i det nuværende format, medmindre Unionen og Det Forenede Kongerige aftaler andet.

2. Det Forenede Kongeriges adgang til ethvert givet net eller informationssystem eller en enhver given database er tidsbegrænset. Den respektive tidsperiode er angivet for hvert net, hvert informationssystem eller hver database. Hvis udveksling af oplysninger mellem toldmyndighederne er påkrævet for gennemførelsen af procedurer i overensstemmelse med artikel 49, på det tidspunkt hvor elektronisk databehandling ikke længere er mulig i overensstemmelse med dette bilag, anvendes alternative midler til udveksling og lagring af oplysninger.

Del I: Told

IT-toldsystem	Adgangstype	Frist
ICS (Importkontrolsystemet)	Indgivelse af angivelsen forud for ankomst, begrænset til: — modtagelse og afsendelse af data om summarisk indpassageangivelse (ENS) i angivelser indgivet inden overgangsperiodens udløb (i tilfælde af efterfølgende havne eller omdirigering) — modtagelse og afsendelse af risikodata om de pågældende erklæringer indgivet inden overgangsperiodens udløb.	31. juli 2021
NCTS (Det nye computerbaserede forsendelsessystem)	Alle funktionaliteter anvendt til igangværende forsendelser, dvs. bevægelser frigivet til forsendelse inden overgangsperiodens udløb. [Ingen frigivelse af nye forsendelser efter overgangsperiodens udløb.]	31. januar 2021
ECS (Eksportkontrolsystemet)	**Bekræftelse af udpassage for igangværende eksporttransaktioner**, dvs. varer frigivet til eksport inden overgangsperiodens udløb: — for transaktioner, hvor udgangstoldstederne i Det Forenede Kongerige skal bekræfte varernes udpassage i ECS — for transaktioner, hvor udgangstoldstederne er beliggende i medlemsstaterne, dvs. at eksporttoldstederne i Det Forenede Kongerige skal modtage bekræftelser af udpassage fra medlemsstaternes udgangstoldsteder.	31. januar 2021
INF (Oplysningsskema)	— Læseadgang til INF-specifik portal for erhvervsdrivende for Det Forenede Kongeriges erhvervsdrivende — Læse-/skriveadgang til aktive INF'er i INF-system for toldsteder.	31. december 2021
SURV-RECAPP (Tarifovervågningssystem – modtagelsesapplikation)	**Det Forenede Kongeriges toldmyndigheders transmission af dataelementer til overgang til fri omsætning (RFC) eller eksportprocedurer:** — Registreringer af angivelser vedrørende overvågning (SDR'er), som endnu ikke er videresendt til RFC, eller eksportprocedurer, under hvilke varerne blev henført inden overgangsperiodens udløb	28. februar 2021

IT-toldsystem	Adgangstype	Frist
	— SDR-elementer til RFC om ophør eller afslutning af en igangværende procedure eller situation.	
EBTI3 (Den europæiske bindende tariferingsoplysning)	**Input til beregning af toldskyld:** Adgang til oplysninger vedrørende afgørelser i relation til BTO eller enhver efterfølgende begivenhed, der kan påvirke den oprindelige ansøgning eller afgørelse [fuld adgang til søgning].	8. januar 2021
TARIC3 (Fællesskabets integrerede toldtarif)	**Input til beregning af toldskyld:** Transmissioner af daglige ajourføringer til Det Forenede Kongerige efter overgangsperiodens udløb med undtagelse af fortrolige oplysninger (statistiske overvågningsdata).	31. december 2021
QUOTA2 (System til forvaltning af toldkontingenter, lofter og anden overvågning)	**Input til beregning af toldskyld:** forvaltning af toldkontingenter, annullering af anmodninger om toldkontingenter og tilbageførsel af uudnyttede tildelte mængder.	6. januar 2021
SMS TRA, EXP (System til forvaltning af gengivelser)	Læseadgang til database med gengivelser af stempler, segl og certifikater.	31. januar 2021
SMS QUOTA (System til forvaltning af gengivelser)	Læseadgang til databasen med ægthedscertifikater, der er nødvendige for at udnytte kontingenterne.	6. januar 2021
OWNRES (Indberetning af egne indtægter i tilfælde af svig og uregelmæssigheder, der involverer traditionelle egne indtægter (TEI) på over 10 000 EUR, artikel 5, stk. 1, i forordning (EU, Euratom) nr. 608/2014)	Begrænset adgang er begrænset til sager, der involverer Det Forenede Kongerige (ingen adgang til globale analyser).	20. februar 2026
WOMIS (Ledelsesinformationssystem vedrørende afskrivninger for TEI-sagsrapporter i henhold til artikel 13, stk. 3, i forordning (EU, Euratom) nr. 609/2014)	Fuld adgang, da det som standard allerede er begrænset til nationale afskrivningsrapporter (læseadgang fra den 1. juli 2025 inden for rammerne af afviklingen af det særskilte regnskab pr. 31. december 2025).	30. juni 2025

Understøttende system	Adgangstype	Frist
EOS/EORI (Systemet for økonomiske operatører – registrering og identificering for økonomiske aktører)	Læseadgang til de forbundne systemer.	31. december 2021
CDS (Toldafgørelsessystemet)	Læseadgang for erhvervsdrivende i Det Forenede Kongerige og for toldsteder i Det Forenede Kongerige.	31. januar 2021

Understøttende system	Adgangstype	Frist
CS/RD2 (Centrale tjenester/referencedata)	Læseadgang til referencedata Læseadgang udelukkende for NA-UK's toldsteder.	31. december 2021
CS/MIS (Centrale tjenester/ledelsesinformationssystem)	Læseadgang til upload af indisponibiliteter og erhvervsstatistik.	31. juli 2021
GTP (Generisk portal for erhvervsdrivende)	Adgang til de generiske funktioner i portalen for erhvervsdrivende i Det Forenede Kongerige, indtil der lukkes ned for den sidste specifikke portal for erhvervsdrivende i Det Forenede Kongerige.	31. december 2021

Netværk og infrastruktur	Adgangstype	Frist
CCN (Det fælles kommunikationsnetværk)	Knyttet til adgangen til de forbundne systemer.	31. december 2021 (eller længere, hvis det er nødvendigt med henblik på punktafgifter og beskatning)
UUM&DS (Ensartet brugerforvaltning og digital signatur)	Knyttet til adgangen til de forbundne systemer.	31. december 2021 (eller længere, hvis det er nødvendigt med henblik på punktafgifter og beskatning)
CCN2 (Det fælles kommunikationsnetværk 2)	Knyttet til adgangen til de forbundne systemer.	31. december 2021 (eller længere, hvis det er nødvendigt med henblik på punktafgifter og beskatning)

Del II: Punktafgift

IT-punktafgiftssystem	Adgangstype	Frist
EMCS Core (System til kontrol af punktafgiftspligtige varers bevægelser)	Toldsuspension: Transmissioner af rapporter om modtagelse/rapporter om eksport (IE818) til og fra Det Forenede Kongerige.	31. maj 2021
EMCS Admin Coop (Det administrative samarbejde vedrørende systemet til kontrol af punktafgiftspligtige varers bevægelser)	— Transmissioner af meddelelser vedrørende igangværende bevægelser (hændelsesrapporter, kontrolrapporter, administrativt samarbejde (forespørgsler om igangværende EMCS-bevægelser)) til og fra Det Forenede Kongerige	31. maj 2021
	— Medlemsstaterne og Det Forenede Kongerige opretholder det administrative samarbejde vedrørende systemet til kontrol af punktafgiftspligtige varers bevægelser online for at muliggøre søgninger på og revisioner af bevægelser frem til overgangsperiodens udløb.	31. december 2024

Understøttende system	Adgangstype	Frist
SEED (System for udveksling af punktafgiftsoplysninger)	Læseadgang, hvor Det Forenede Kongeriges økonomiske operatører er ugyldiggjort.	31. maj 2021
CS/MISE (Centrale tjenester/ledelsesinformationssystemet for EMCS)	Filtreret for at begrænse det til bevægelser, der involverer Det Forenede Kongerige.	31. maj 2021

Netværk og infrastruktur	Adgangstype	Frist
CCN (Det fælles kommunikationsnetværk)	Knyttet til adgangen til de forbundne systemer.	31. maj 2021 (eller længere, hvis det er nødvendigt med henblik på punktafgifter og beskatning)

Del III: MOMS

IT-momssystem	Adgangstype	Frist
VAT-VIES (Momsinformationsudvekslingssystemet)	**Registreringsoplysninger for afgiftspligtige personer:** Gensidig adgang til IT-systemerne for Det Forenede Kongerige og medlemsstaterne [1] til at udveksle den anden parts historiske registreringsoplysninger [2] frem til den 31. december 2024 (registreringsdata indlæst i systemet inden overgangsperiodens udløb) samt den anden parts registreringsoplysninger ajourført efter overgangsperioden (f.eks. afslutning af registreringen af en afgiftspligtig person).	31. december 2024 [3]
	Transaktioner – oplysninger om omsætning: Adgang til IT-systemerne for Det Forenede Kongerige og medlemsstaterne med gensidig adgang til at udveksle oplysninger i momsoversigter, der er indgivet til den anden part for transaktioner, som fandt sted [4] inden overgangsperiodens udløb, og hvor den modtagende parts afgiftspligtige personer er involveret Det Forenede Kongerige og medlemsstaterne har ingen adgang til hinandens oplysninger om omsætning i forbindelse med transaktioner, der finder sted efter den 31. december 2020.	31. december 2024
Tilbagebetaling af moms	Adgang til IT-systemerne til at: — fremsende de ansøgninger om tilbagebetaling af moms, der indgives af afgiftspligtige personer etableret i Det Forenede Kongerige i overensstemmelse med direktiv 2008/9/EF, til medlemsstaterne og til at modtage de ansøgninger om tilbagebetaling af moms, der indgives af afgiftspligtige personer etableret i en medlemsstat, fra medlemsstaterne	30. april 2021

IT-momssystem	Adgangstype	Frist
	— behandle ([5]) ansøgninger om tilbagebetaling af moms modtaget af Det Forenede Kongerige og indgivet af afgiftspligtige personer, der er etableret i en medlemsstat, og ansøgninger om tilbagebetaling af moms modtaget af medlemsstaterne og indgivet af afgiftspligtige personer, der er etableret i Det Forenede Kongerige.	31. januar 2022
MOSS (Mini-One-Stop-Shop)	**Registreringsoplysninger** Adgang til IT-systemerne for Det Forenede Kongerige og medlemsstaterne med gensidig adgang til at:	
	— udveksle registreringsoplysninger og historiske registreringsoplysninger	31. december 2024
	— formidle oplysninger om nye MOSS-registreringer for registreringer, hvis faktiske registreringsdato er senest den 31. december 2020.	20. februar 2021
	Momsangivelser Adgang til IT-systemerne for Det Forenede Kongerige og medlemsstaterne med gensidig adgang til at:	
	— udveksle oplysninger om MOSS-momsangivelser for angivelser indgivet senest den 31. januar 2021	20. februar 2021
	— udveksle ændringer vedrørende MOSS-momsangivelser indgivet senest den 20. januar 2021	20. januar 2022
	— udveksle oplysninger om momsangivelser for transaktioner, hvor den anden part er involveret	31. december 2024
	— Det Forenede Kongerige og medlemsstaterne har ingen adgang til hinandens oplysninger om momsangivelser for transaktioner, der finder sted efter den 31. december 2020.	
	Betalingsoplysninger: Adgang til IT-systemerne for Det Forenede Kongerige og medlemsstaterne med gensidig adgang til at:	
	— udveksle betalingsoplysninger vedrørende betalinger modtaget fra MOSS-registrerede virksomheder senest den 31. januar 2021	20. februar 2021
	— udveksle oplysninger vedrørende tilbagebetalinger eller betalinger for ændringer i forbindelse med MOSS-momsangivelser indgivet senest den 31. december 2021, for så vidt angår afgiftspligtige transaktioner i den anden part.	20. januar 2022

([1]) I dette bilag forstås ved »gensidig adgang«, at Det Forenede Kongerige skal sikre, at medlemsstaterne har den samme adgang til sådanne data i Det Forenede Kongerige, som Det Forenede Kongerige og medlemsstaterne har til sådanne data i medlemsstaterne.

([2]) I dette bilag forstås ved den »anden part« en medlemsstat, for så vidt angår Det Forenede Kongerige, og Det Forenede Kongerige, for så vidt angår en medlemsstat.

([3]) Det Forenede Kongeriges data vedrørende dets afgiftspligtige personers momsregistreringsnumre skal ajourføres indtil den 31. december 2024.

([4]) Herunder transaktioner omfattet af artikel 51, stk. 1.

([5]) I dette led forstås ved »behandle« at afslutte alle handlinger i forbindelse med en ansøgning, så den kan afsluttes, herunder meddelelse om eventuelle ikkeanerkendte beløb, sammen med nærmere oplysninger om, hvordan man klager, og tilbagebetaling af eventuelle anerkendte beløb, sammen med udveksling af eventuelle relevante beskeder med momsrefusionssystemet.

Understøttende system	Adgangstype	Frist
CCN/eFCA **Administrativt samarbejde på momsområdet** (Det fælles kommunikationsnetværk/den centrale applikation for e-formularer)	Transmissioner af anmodninger mellem Det Forenede Kongerige og medlemsstaterne – og opfølgning på disse anmodninger – med hensyn til administrativt samarbejde i momsøjemed.	31. december 2024
TIC-præferencer for tilbagebetaling af moms	Adgang for Det Forenede Kongerige med henblik på ajourføring af Det Forenede Kongeriges præferencer for tilbagebetaling af moms.	31. marts 2021

Del IV: Inddrivelsesbistand for skatter og afgifter

Understøttende system	Adgangstype	Frist
CCN/eFCA **Inddrivelsesbistand**	Transmissioner af anmodninger mellem Det Forenede Kongerige og medlemsstaterne – og opfølgning på disse anmodninger – med hensyn til inddrivelsesbistand.	31. december 2025

BILAG V

EURATOM

I dette bilag fastsættes de kategorier af Fællesskabets udstyr og anden ejendom, der er relateret til sikkerhedskontrol og befinder sig i Det Forenede Kongerige i henhold til Euratomtraktaten, og som ved overgangsperiodens udløb overgår til Det Forenede Kongerige.

Ved overgangsperiodens udløb fremsender Europa-Kommissionen den endelige opgørelse af Euratom-udstyr og anden ejendom, der overføres, til Det Forenede Kongerige.

I overensstemmelse med artikel 84, stk. 1, og artikel 148 refunderer Det Forenede Kongerige Unionen værdien af dette udstyr og denne anden ejendom beregnet på grundlag af den værdi, der er tildelt dette udstyr og denne anden ejendom i det konsoliderede årsregnskab for 2020. Europa-Kommissionen meddeler Det Forenede Kongerige denne værdi efter den endelige forskriftsmæssige godkendelse heraf.

Euratom-udstyret befinder sig i:

— **Sellafield** ([1]), Det Forenede Kongeriges anlæg til oparbejdning af nukleart brændsel

— **Dounreay** ([2]), Det Forenede Kongeriges forhenværende center for forskning i og udvikling af hurtige reaktorer

— **Sizewell** ([3]), et anlæg med to atomkraftværker, nemlig Sizewell A (ikke i drift) og Sizewell B, der er en trykvandsreaktor, der stadig er i drift

— **Capenhurst** ([4]), et uranberigningsanlæg

— **Springfields** ([5]), et anlæg til fremstilling af brændsel

— andre reaktorer og forsknings- og lægefaciliteter samt andre faciliteter, hvor der anvendes udstyr til sikkerhedskontrol.

Euratom-udstyret omfatter forskellige elementer bestående af faste anlæg samt tilhørende udstyr, der er nødvendigt for anvendelsen af disse faste anlæg og udgør en integreret del af hele det installerede system:

1. Segl:

   — metalsegl til engangsbrug

   — fiberoptiksegl til engangsbrug og gentagen brug og

   — seglaflæsere.

2. Overvågningsudstyr:

   — digitale og analoge overvågningssystemer med en eller flere komponenter til sikkerhedskontrol.

3. Måleudstyr (ikkedestruktiv prøvning):

   — forskellige typer gammadetektorer med forforstærkere og tællerelektronik til gammamålinger

   — forskellige typer neutrondetektorer med forforstærkere og tællerelektronik til neutronmålinger samt

   — udstyr til måling af indholdet af friske og brugte brændselselementer, urantromler og plutoniumdunke, herunder scannere til stave og brændselselementer, vægte og vejeceller.

4. Laboratorieudstyr (en del af det lokale laboratorium i Sellafield):

   — massespektrometer (TIMS)

   — gamma- og røntgenbaserede måleinstrumenter (f.eks. K-edge densitometri og XRF) og

   — handskerum med analyseudstyr, herunder densitometer og analysevægte.

   For at fremme den mest effektive overdragelse af dette udstyr træffer Det Forenede Kongerige og Fællesskabet de nødvendige retlige foranstaltninger til at frigøre Fællesskabet fra dets forpligtelser og ansvar i henhold til dets aftale af 25. marts 1994 med British Nuclear Fuels PLC (nu Sellafield Ltd).

([1]) Sellafield Ltd, SELLAFIELD CA20 1PG, DET FORENEDE KONGERIGE
([2]) Dounreay Site Restoration Ltd, KW14 7TZ THURSO CAITHNESS, DET FORENEDE KONGERIGE
([3]) EDF Energy Nuclear Generation Limited - Sizewell B Power Station, SUFFOLK, IP16 4UR LEISTON
([4]) Urenco UK Limited, Capenhurst Works, CHESTER CH1 6ER, DET FORENEDE KONGERIGE
([5]) Westinghouse Springfields Fuels Ltd, SALWICK PRESTON PR4 OXJ, DET FORENEDE KONGERIGE

5. Computerudstyr og tilhørende udstyr (i kontorer og målingssystemer):

— PC'ere samt tilhørende udstyr, herunder infrastruktur til fjernoverførsel af data (batteripakker og strømforsyninger, hardwareenheder, der gør det muligt at kontrollere flere computere, netværksudstyr, herunder fiberoptik, ethernetkabler og omformere, switche, serieportservere, VPN-routere, tids- og domænecontrollere, kabinetter), samt

— tilhørende servere, skærme og printere.

BILAG VI

LISTE OVER DE ADMINISTRATIVE SAMARBEJDSPROCEDURER, DER ER OMHANDLET I ARTIKEL 98

1. Administrativt samarbejde mellem medlemsstaterne vedrørende leverandørerklæringer om varers oprindelse oprettet med henblik på præferencehandel mellem Unionen og visse lande (artikel 61-66 i gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447).

2. Ved verifikation af oprindelsesbeviser udstedt af et tredjelands myndigheder eller organer bemyndiget af dem (særlige ikkepræferentielle importordninger) (artikel 59 i gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447) og ved verifikation af oprindelsesbeviser udstedt eller udfærdiget af et tredjelands myndigheder eller eksportører (præferenceordninger) (artikel 108-111 og 125 i gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447, artikel 32 i bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1076, artikel 55 i bilag VI til Rådets afgørelse 2013/755/EU og tilsvarende bestemmelser i præferenceaftaler).

3. Gensidig bistand inden for rammerne af opkrævning af toldskyld (artikel 101, stk. 1, og artikel 102, stk. 1, i forordning (EU) nr. 952/2013, artikel 165 i gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447).

4. Gensidig bistand inden for rammerne af overførsel af det beløb, der svarer til toldskylden, fra den medlemsstat, som har accepteret en sikkerhedsstillelse, til den medlemsstat, hvor toldskylden opstår (artikel 92, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 952/2013, artikel 153 i gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447).

5. Verifikation af bevismiddel for EU-status (og administrativ bistand) (artikel 153 i forordning (EU) nr. 952/2013, artikel 212 i gennemførelsesforordning 2015/2447).

6. Kommunikation mellem myndigheder vedrørende returvarer (artikel 203 i forordning (EU) nr. 952/2013, artikel 256 i gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447).

7. Administrativt samarbejde inden for rammerne af opkrævning af andre afgifter for varer, der er henført under midlertidig indførsel i henhold til ATA-konventionen eller Istanbulkonventionen (artikel 226, stk. 3, litra c), i forordning (EU) nr. 952/2013, artikel 170 i gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447).

8. Gensidig bistand med henblik på indhentning af supplerende oplysninger med det formål at træffe afgørelse om en ansøgning om fritagelse eller godtgørelse (artikel 22 og artikel 116, stk. 1, i forordning (EU) nr. 952/2013, artikel 175 i gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447).

9. Verifikation og administrativ bistand med henblik på kontrol efter frigivelse af oplysningerne vedrørende EU-forsendelsen (artikel 48 i forordning (EU) nr. 952/2013, artikel 292 i gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447).

10. Administrativt samarbejde inden for rammerne af opkrævning af andre afgifter efter forsendelsesprocedurer (artikel 226, stk. 3, litra a), b) og c), i forordning (EU) nr. 952/2013, artikel 167 og 169 i gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447).

11. Meddelelse af opkrævning af told og andre afgifter i forbindelse med EU-forsendelsesproceduren og forsendelse i henhold til TIR-konventionen (artikel 226, stk. 3, litra a) og b), i forordning (EU) nr. 952/2013, artikel 168 i gennemførelsesforordning 2015/2447).

12. Direkte samarbejde og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne vedrørende eksportkontrol af produkter med dobbelt anvendelse (artikel 19, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 428/2009).

BILAG VII

LISTE OVER DE RETSAKTER/BESTEMMELSER, DER ER OMHANDLET I ARTIKEL 128, STK. 6

1. Rådets forordning (EF) nr. 2100/94 af 27. juli 1994 om EF-sortsbeskyttelse (uden at dette dog berører denne aftales artikel 96, stk. 1) ([1]).

2. Afsnit III og IX i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler ([2]), Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1901/2006 af 12. december 2006 om lægemidler til pædiatrisk brug ([3]), Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1394/2007 af 13. november 2007 om lægemidler til avanceret terapi ([4]), Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 141/2000 af 16. december 1999 om lægemidler til sjældne sygdomme ([5]), afsnit III og VII i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/82/EF af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for veterinærlægemidler ([6]), Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 470/2009 af 6. maj 2009 om fællesskabsprocedurer for fastsættelse af grænseværdier for restkoncentrationer af farmakologisk virksomme stoffer i animalske fødevarer ([7]), Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 726/2004 af 31. marts 2004 om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse og overvågning af human- og veterinærmedicinske lægemidler og om oprettelse af et europæisk lægemiddelagentur ([8]), Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 520/2012 af 19. juni 2012 om udførelsen af lægemiddelovervågningsaktiviteter, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 726/2004 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF ([9]) samt Kommissionens forordning (EF) nr. 1234/2008 af 24. november 2008 om behandling af ændringer af betingelserne i markedsføringstilladelser for humanmedicinske lægemidler og veterinærlægemidler ([10]).

3. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur ([11]).

4. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 af 16. december 2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger ([12]).

5. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 af 21. oktober 2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler ([13]) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 396/2005 af 23. februar 2005 om maksimalgrænseværdier for pesticidrester i eller på vegetabilske og animalske fødevarer og foderstoffer ([14]).

6. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 528/2012 af 22. maj 2012 om tilgængeliggørelse på markedet og anvendelse af biocidholdige produkter ([15]).

7. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 536/2014 af 16. april 2014 om kliniske forsøg med humanmedicinske lægemidler ([16]).

8. Artikel 16 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1235/2008 af 8. december 2008 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 834/2007 for så vidt angår ordninger for import af økologiske produkter fra tredjelande ([17]).

([1]) EFT L 227 af 1.9.1994, s. 1.
([2]) EFT L 311 af 28.11.2001, s. 67.
([3]) EUT L 378 af 27.12.2006, s. 1.
([4]) EUT L 324 af 10.12.2007, s. 121.
([5]) EFT L 18 af 22.1.2000, s. 1.
([6]) EFT L 311 af 28.11.2001, s. 1.
([7]) EUT L 152 af 16.6.2009, s. 11.
([8]) EUT L 136 af 30.4.2004, s. 1.
([9]) EUT L 159 af 20.6.2012, s. 5.
([10]) EUT L 334 af 12.12.2008, s. 7.
([11]) EUT L 396 af 30.12.2006, s. 1.
([12]) EUT L 353 af 31.12. 2008, s. 1.
([13]) EUT L 309 af 24.11.2009, s. 1.
([14]) EUT L 70 af 16.3.2005, s. 1.
([15]) EUT L 167 af 27.6.2012, s. 1.
([16]) EUT L 158 af 27.5.2014, s. 1.
([17]) EUT L 334 af 12.12.2008, s. 25.

9. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 391/2009 af 23. april 2009 om fælles regler og standarder for organisationer, der udfører inspektion og syn af skibe ([18]).

10. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/18/EF af 12. marts 2001 om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer ([19]), og artikel 6, stk. 3, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 af 22. september 2003 om genetisk modificerede fødevarer og foderstoffer ([20]).

11. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1924/2006 af 20. december 2006 om ernærings- og sundhedsanprisninger af fødevarer ([21]).

12. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1143/2014 af 22. oktober 2014 om forebyggelse og håndtering af introduktion og spredning af invasive ikkehjemmehørende arter ([22]).

13. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2009 af 13. juli 2009 om markedsføring og anvendelse af foder ([23]).

([18]) EUT L 131 af 28.5.2009, s. 11.
([19]) EFT L 106 af 17.4.2001, s. 1.
([20]) EUT L 268 af 18.10.2003, s. 1.
([21]) EUT L 404 af 30.12.2006, s. 9.
([22]) EUT L 317 af 4.11.2014, s. 35.
([23]) EUT L 229 af 1.9.2009, s. 1.

BILAG VIII

DET BLANDEDE UDVALGS OG SPECIALUDVALGENES FORRETNINGSORDEN

Regel 1

Formand

1. Formandskabet for Det Blandede Udvalg varetages i fællesskab af et medlem af Europa-Kommissionen og en repræsentant for Det Forenede Kongeriges regering på ministerplan eller af højtstående embedsmænd, der er udpeget til at fungere som deres stedfortrædere. Den Europæiske Union og Det Forenede Kongerige underretter skriftligt hinanden om, hvem de hver især har udpeget som formand og stedfortræder.

2. Formændenes afgørelser i henhold til denne forretningsorden træffes efter fælles overenskomst.

3. En formand, som er forhindret i at deltage i et møde, kan med henblik på det pågældende møde afløses af en stedfortræder. Den pågældende formand eller dennes stedfortræder underretter så tidligt som muligt skriftligt den anden formand og Det Blandede Udvalgs sekretariat om udpegelsen.

4. Formandens stedfortræder udøver formandens rettigheder, i det omfang vedkommende er udpeget til det. Enhver henvisning i denne forretningsorden til formændene forstås således, at det omfatter en stedfortræder.

Regel 2

Sekretariat

Det Blandede Udvalgs sekretariat (»sekretariatet«) består af en embedsmand fra Europa-Kommissionen og en embedsmand fra Det Forenede Kongeriges regering. Sekretariatet udfører under formændenes ledelse de opgaver, det pålægges ved denne forretningsorden.

Regel 3

Deltagelse i møder

1. Inden hvert møde underretter Unionen og Det Forenede Kongerige hinanden om den planlagte sammensætning af delegationerne gennem sekretariatet.

2. Eksperter eller andre personer, som ikke er medlemmer af delegationerne, kan, når det er hensigtsmæssigt og efter formændenes bestemmelse, indbydes til at deltage i Det Blandede Udvalgs møder med henblik på at oplyse om et bestemt emne.

Regel 4

Møder

1. Det Blandede Udvalg afholder sine møder skiftevis i Bruxelles og London, medmindre formændene bestemmer andet.

2. Uanset stk. 1 kan formændene bestemme, at et møde i Det Blandede Udvalg afholdes som video- eller telekonference.

3. Sekretariatet indkalder til Det Blandede Udvalgs møder, der afholdes på en dato og et sted, der fastsættes af formændene. Hvis enten Unionen eller Det Forenede Kongerige har fremsat en anmodning om et møde, bestræber Det Blandede Udvalg sig på at mødes senest 30 dage efter en sådan anmodning. I hastesager bestræber det sig på at mødes tidligere.

Regel 5

Dokumenter

Skriftlige dokumenter, som forhandlingerne i Det Blandede Udvalg er baseret på, skal af sekretariatet nummereres og rundsendes til Unionen og Det Forenede Kongerige som dokumenter fra Det Blandede Udvalg.

Regel 6

Korrespondance

1. Unionen og Det Forenede Kongerige sender deres korrespondance stilet til Det Blandede Udvalg til sekretariatet. En sådan korrespondance kan fremsendes i enhver skriftlig form, herunder via elektronisk post.

2. Sekretariatet sikrer, at korrespondance stilet til Det Blandede Udvalg videresendes til formændene og i givet fald rundsendes i overensstemmelse med regel 5.

3. Al korrespondance fra eller stilet direkte til formændene videresendes til sekretariatet og rundsendes i givet fald i overensstemmelse med regel 5.

Regel 7

Dagsorden for møderne

1. Sekretariatet udarbejder et udkast til foreløbig dagsorden for hvert møde. Det fremsendes sammen med de relevante dokumenter til formændene senest 15 dage inden datoen for mødet.

2. Den foreløbige dagsorden skal indeholde de punkter, som Unionen eller Det Forenede Kongerige har anmodet om bliver optaget på dagsordenen. Alle sådanne anmodninger fremsendes sammen med eventuelle relevante dokumenter til sekretariatet senest 21 dage inden mødets begyndelse.

3. Formændene træffer senest 10 dage inden datoen for mødet beslutning om den foreløbige dagsorden for et møde. De kan beslutte at offentliggøre den pågældende foreløbige dagsorden eller dele heraf inden mødets begyndelse.

4. Det Blandede Udvalg vedtager dagsordenen ved begyndelsen af hvert møde. På anmodning af Unionen eller Det Forenede Kongerige kan et punkt, som ikke er opført på den foreløbige dagsorden, optages på dagsordenen ved afgørelse truffet af Det Blandede Udvalg.

5. I særlige tilfælde kan formændene beslutte at fravige de frister, der er fastsat i stk. 1 og 2.

Regel 8

Referater

1. Sekretariatet udarbejder et udkast til referat for hvert møde senest 21 dage efter mødet, medmindre formændene bestemmer andet.

2. Referatet skal som hovedregel indeholde en sammenfatning af hvert punkt på dagsordenen og i givet fald oplysninger om:

   a) de dokumenter, der er forelagt Det Blandede Udvalg

   b) eventuelle erklæringer, som en af formændene har anmodet om at få optaget i referatet, og

   c) de vedtagne afgørelser, fremsatte henstillinger og besluttede fælles erklæringer samt de praktiske konklusioner, der er vedtaget vedrørende specifikke punkter.

3. Referatet skal indeholde en liste over navn, stillingsbetegnelse og funktion for alle de personer, der deltog i mødet.

4. Referatet godkendes skriftligt af formændene senest 28 dage efter datoen for mødet eller en anden dato, der er fastsat af formændene. Sekretariatets medlemmer undertegner to autentiske udgaver af referatet, når det er godkendt. Unionen og Det Forenede Kongerige modtager hver en af disse autentiske udgaver. Formændene kan beslutte, at undertegnelse og udveksling af elektroniske kopier opfylder dette krav.

5. Sekretariatet udarbejder også en sammenfatning af referatet. Formændene kan efter at have godkendt sammenfatningen vælge at offentliggøre den.

Regel 9

Afgørelser og henstillinger

1. I perioden mellem møderne kan Det Blandede Udvalg vedtage afgørelser eller henstillinger ved skriftlig procedure, hvis formændene beslutter at anvende denne procedure. Den skriftlige procedure består i udveksling af noter mellem formændene.

2. Når Det Blandede Udvalg vedtager afgørelser eller henstillinger, skal ordene »afgørelse« henholdsvis »henstilling« indgå i titlen på sådanne retsakter. Sekretariatet registrerer alle afgørelser og henstillinger med et løbenummer og en henvisning til datoen for vedtagelsen.

3. Afgørelser vedtaget af Det Blandede Udvalg skal angive datoen for deres ikrafttræden.

4. Afgørelser og henstillinger vedtaget af Det Blandede Udvalg undertegnes af formændene og sendes af sekretariatet til parterne umiddelbart efter undertegnelsen.

Regel 10

Offentlighed og fortrolighed

1. Medmindre formændene bestemmer andet, er Det Blandede Udvalgs møder fortrolige.

2. Når Unionen eller Det Forenede Kongerige forelægger oplysninger, der i henhold til deres love og forskrifter betragtes som fortrolige eller beskyttede mod videregivelse, for Det Blandede Udvalg eller et specialudvalg, behandler den anden part de pågældende oplysninger som fortrolige.

3. Uden at dette berører stk. 2, kan Unionen og Det Forenede Kongerige hver især beslutte, hvorvidt de vil offentliggøre de afgørelser og henstillinger, der vedtages af Det Blandede Udvalg, i deres respektive officielle tidender.

Regel 11

Sprog

1. Det Blandede Udvalgs officielle sprog er Unionens og Det Forenede Kongeriges officielle sprog.

2. Det Blandede Udvalgs arbejdssprog er engelsk. Medmindre formændene bestemmer andet, baserer Det Blandede Udvalg sine forhandlinger på dokumenter, der er udarbejdet på engelsk.

Regel 12

Udgifter

1. Unionen og Det Forenede Kongerige afholder hver især de udgifter, der påløber som følge af deltagelse i Det Blandede Udvalgs møder.

2. Udgifter i forbindelse med tilrettelæggelse af møder og reproduktion af dokumenter afholdes af Unionen for møder i Bruxelles og af Det Forenede Kongerige for møder i London.

3. Udgifter i forbindelse med tolkning til og fra Det Blandede Udvalgs arbejdssprog på møder afholdes af den part, der anmoder om tolkning.

Regel 13

Specialudvalg

1. Uden at dette berører nærværende regels stk. 2 og 3, finder regel 1-12 med de fornødne ændringer anvendelse på specialudvalgene, medmindre Det Blandede Udvalg bestemmer andet.

2. Formandskabet for specialudvalgene varetages i fællesskab af repræsentanter udpeget af Europa-Kommissionen og Det Forenede Kongeriges regering. Den Europæiske Union og Det Forenede Kongerige underretter hinanden om, hvem de hver især har udpeget som repræsentanter.

3. Alle oplysninger og rapporter, som et specialudvalg skal forelægge i henhold til aftalens artikel 165, stk. 4, forelægges Det Blandede Udvalg uden unødig forsinkelse.

Regel 14

Årsberetning

For hvert kalenderår udarbejder sekretariatet den årlige beretning om, hvordan aftalen fungerer, jf. aftalens artikel 164, stk. 6, senest den 1. maj det følgende år. Den vedtages og undertegnes af formændene.

BILAG IX

FORRETNINGSORDEN

DEL A

FORRETNINGSORDEN FOR TVISTBILÆGGELSE

I. Definitioner

1. I denne forretningsorden forstås ved:

a) »part«: enten Unionen eller Det Forenede Kongerige

b) »den klagende part«: enhver part, som anmoder om, at der nedsættes et voldgiftspanel i henhold til aftalens artikel 170

c) »den indklagede part«: den part, som påstås at have overtrådt en bestemmelse i denne aftale

d) »en parts repræsentant«: en ansat hos eller enhver anden person udpeget af en part, som repræsenterer den pågældende part i forbindelse med en tvist, der falder ind under denne aftale

e) »rådgiver«: en person, der er udpeget af en part til at rådgive eller bistå den pågældende part i forbindelse med en sag, der er indbragt for et voldgiftspanel

f) »assistent«: en person, som inden for rammerne af sit mandat foretager undersøgelser for eller bistår et medlem af et voldgiftspanel under det pågældende medlems ledelse og tilsyn.

II. Meddelelser

2. Følgende regler gælder for meddelelser mellem parterne og voldgiftspanelet:

a) voldgiftspanelet sender alle anmodninger, meddelelser, skriftlige indlæg og andre dokumenter til begge parter på samme tid

b) hvis en part sender en anmodning, en meddelelse, et skriftligt indlæg eller et andet dokument til voldgiftspanelet, sender den på samme tid en kopi heraf til den anden part, og

c) hvis en part sender en anmodning, en meddelelse, et skriftligt indlæg eller et andet dokument med relation til tvisten til den anden part, sender den på samme tid en kopi heraf til voldgiftspanelet.

3. Meddelelser som omhandlet i punkt 2 sendes pr. e-mail eller, hvis det er hensigtsmæssigt, ved hjælp af ethvert andet telekommunikationsmiddel, som giver bevis for fremsendelsen deraf. Medmindre andet dokumenteres, anses en sådan meddelelse for at være modtaget på dagen for dens afsendelse. Alle meddelelser sendes til henholdsvis Europa-Kommissionens Juridiske Tjeneste og den juridiske rådgiver for Det Forenede Kongeriges Ministerium for Udenrigs- og Commonwealth-anliggender.

4. Det internationale bureau ved Den Faste Voldgiftsret fungerer efter skriftlig anmodning fra parterne eller voldgiftspanelet som kommunikationskanal mellem parterne og voldgiftspanelet.

5. Mindre, rent formelle fejl i anmodninger, meddelelser, skriftlige indlæg eller andre dokumenter vedrørende den sag, der er indbragt for voldgiftspanelet, kan berigtiges ved indgivelse af et nyt dokument, hvori ændringerne klart er angivet.

6. Hvis den sidste dag for indgivelse af et dokument falder på en weekend eller en offentlig fridag, der gælder for Europa-Kommissionen eller Det Forenede Kongeriges Ministerium for Udenrigs- og Commonwealth-anliggender, alt efter omstændighederne, kan dokumentet indgives den efterfølgende arbejdsdag. Senest den 30. september hvert år underretter Unionen og Det Forenede Kongerige hinanden samt i de tilfælde, der er omhandlet i punkt 4, det internationale bureau ved Den Faste Voldgiftsret om de offentlige fridage, der gælder for henholdsvis Europa-Kommissionen og Det Forenede Kongeriges Ministerium for Udenrigs- og Commonwealth-anliggender.

III. Udnævnelse og udskiftning af medlemmer af et voldgiftspanel

7. Hvis en eller flere medlemmer af et voldgiftspanel i henhold til aftalens artikel 171, stk. 5, skal udvælges ved lodtrækning, underretter det internationale bureau ved Den Faste Voldgiftsret straks parterne om dato, tid og sted for udvælgelsen. Parterne kan vælge at være til stede under udvælgelsen. Fraværet af en eller begge parter udelukker dog ikke, at udvælgelsen kan gennemføres.

8. Det internationale bureau ved Den Faste Voldgiftsret meddeler skriftligt hver person, der er udvalgt til at fungere som medlem af et voldgiftspanel, at vedkommende er udnævnt. Hver af de udvalgte personer bekræfter senest 5 dage efter denne meddelelse sin disponibilitet over for det internationale bureau ved Den Faste Voldgiftsret og begge parter.

9. Hvis en part finder, at et medlem af voldgiftspanelet ikke overholder adfærdskodeksen i del B, og at det derfor er nødvendigt at udskifte vedkommende, giver denne part den anden part meddelelse herom senest 15 dage efter det tidspunkt, hvor parten fik tilstrækkelig dokumentation for det pågældende medlems påståede manglende overholdelse.

10. Parterne rådfører sig med hinanden senest 15 dage efter den i punkt 9 omhandlede meddelelse. De underretter medlemmet af voldgiftspanelet om den påståede manglende overholdelse og kan anmode det pågældende medlem om at tage skridt til at rette op på situationen. De kan også i fællesskab beslutte at fjerne det pågældende medlem og udvælge et nyt medlem i overensstemmelse med aftalens artikel 171.

    Hvis parterne ikke når til enighed om, hvorvidt et medlem af voldgiftspanelet, som ikke er formanden, bør udskiftes, kan hver af parterne anmode om, at spørgsmålet henvises til panelets formand, hvis afgørelse er endelig.

    Hvis formanden for voldgiftspanelet finder, at medlemmet af voldgiftspanelet ikke overholder adfærdskodeksen, udvælges et nyt medlem af voldgiftspanelet i overensstemmelse med aftalens artikel 171.

11. Hvis parterne ikke når til enighed om, hvorvidt formanden bør udskiftes, kan hver af parterne anmode om, at sagen henvises til en af de øvrige personer, som Unionen og Det Forenede Kongerige i fællesskab har foreslået til at fungere som formand i overensstemmelse med aftalens artikel 171, stk. 1, tredje punktum, (»den udvalgte person«). Generalsekretæren for Den Faste Voldgiftsret udvælger den pågældende person ved lodtrækning.

    Hvis den udvalgte person finder, at formanden ikke overholder adfærdskodeksen, udvælges en ny formand i overensstemmelse med aftalens artikel 171 blandt de personer, som Unionen og Det Forenede Kongerige i fællesskab har foreslået til at fungere som formand, med undtagelse af den udvalgte person.

IV. Økonomiske spørgsmål

12. Parterne deler ligeligt udgifterne i forbindelse med et voldgiftspanels nedsættelse og arbejde, herunder det vederlag og den godtgørelse af udgifter, der skal udbetales til medlemmerne af voldgiftspanelet.

13. Parterne skal senest 7 dage efter nedsættelsen af voldgiftspanelet nå til enighed med panelet om:

    a) det vederlag og den godtgørelse af udgifter, der skal udbetales til medlemmerne af voldgiftspanelet, hvilke skal være rimelige og i overensstemmelse med WTO's standarder

    b) det vederlag, der skal udbetales til assistenter; for hvert medlem af voldgiftspanelet skal det samlede vederlag, der skal udbetales til assistenter, være rimeligt og må under alle omstændigheder ikke overstige en tredjedel af vederlaget til det pågældende medlem.

    En sådan aftale kan indgås ved brug af ethvert kommunikationsmiddel.

V. Tidsplan og skriftlige indlæg

14. Voldgiftspanelet fastlægger efter høring af parterne en vejledende tidsplan for sagen senest 7 dage efter nedsættelsen af panelet.

15. Den klagende part sender sit skriftlige indlæg til voldgiftspanelet senest 20 dage efter datoen for fastlæggelsen af den vejledende tidsplan. Den indklagede part sender sit skriftlige indlæg til voldgiftspanelet senest 20 dage efter den dato, hvor den har modtaget en kopi af den klagende parts skriftlige indlæg.

VI. Voldgiftspanelets arbejde

16. Formanden for voldgiftspanelet leder alle panelets møder. Voldgiftspanelet kan delegere beføjelsen til at træffe administrative og proceduremæssige afgørelser til formanden.

17. Medmindre andet er fastsat i denne aftale eller i denne forretningsorden, kan voldgiftspanelet benytte ethvert kommunikationsmiddel til sine forhandlinger og drøftelser.

18. Kun medlemmer af voldgiftspanelet må deltage i voldgiftspanelets drøftelser, men voldgiftspanelet kan tillade, at medlemmernes assistenter er til stede under drøftelserne.

19. Udarbejdelsen af kendelser eller afgørelser påhviler alene medlemmerne af voldgiftspanelet og må ikke delegeres til andre.

20. Det internationale bureau ved Den Faste Voldgiftsret stiller sekretariatsbistand og anden logistisk støtte til rådighed for voldgiftspanelet.

21. Hvis der opstår et processuelt spørgsmål, som ikke er omfattet af denne aftale eller denne forretningsorden, kan voldgiftspanelet efter høring af parterne træffe afgørelse om, hvilken procedure der skal følges, forudsat at proceduren er forenelig med denne aftale og denne forretningsorden.

22. Hvis voldgiftspanelet finder, at det er nødvendigt at ændre nogle af de af sagens frister, der er omhandlet i denne forretningsorden, eller at foretage andre processuelle eller administrative justeringer, underretter det efter høring af parterne skriftligt disse om begrundelserne for ændringen eller justeringen og om den frist eller justering, der er behov for.

VII. Mundtlig forhandling

23. På grundlag af den vejledende tidsplan, jf. punkt 14, meddeler formanden efter høring af parterne og de andre medlemmer af voldgiftspanelet parterne dato, tid og sted for den mundtlige forhandling. Disse oplysninger gøres offentligt tilgængelige, medmindre den mundtlige forhandling ikke er offentlig.

Voldgiftspanelet kan med parternes samtykke beslutte ikke at afholde mundtlig forhandling.

24. Medmindre parterne aftaler andet, afholdes den mundtlige forhandling i Den Faste Voldgiftsrets lokaler i Haag.

25. Voldgiftspanelet kan indkalde til yderligere mundtlige forhandlinger, hvis parterne er enige herom.

26. Alle medlemmer af voldgiftspanelet skal være til stede under hele den mundtlige forhandling.

27. Medmindre parterne aftaler andet, kan følgende personer deltage i den mundtlige forhandling, uanset om denne er offentlig eller ej:

a) en parts repræsentanter

b) rådgivere

c) assistenter

d) tolke, oversættere og voldgiftspanelets retskrivere og

e) eksperter, efter voldgiftspanelets bestemmelse.

28. Senest fem dage inden datoen for en den mundtlige forhandling sender hver part voldgiftspanelet og den anden part en liste med navnene på de personer, der på den pågældende parts vegne vil fremføre mundtlige anbringender eller indlæg under den mundtlige forhandling, og på andre repræsentanter og rådgivere, som vil deltage i den mundtlige forhandling.

29. Voldgiftspanelet afholder den mundtlige forhandling på følgende måde, idet det sikres, at der tildeles den klagende part og den indklagede part den samme tid i forbindelse med såvel anbringender som replik:

a) anbringender:

i) den klagende parts anbringender

ii) den indklagede parts anbringender

b) replik:

i) den klagende parts replik

ii) den klagende parts duplik.

30. Voldgiftspanelet kan stille spørgsmål til hver af parterne når som helst under den mundtlige forhandling.

31. Voldgiftspanelet sørger for, at der udarbejdes et referat af den mundtlige forhandling, som fremsendes til parterne hurtigst muligt efter den mundtlige forhandling. Parterne kan fremsætte bemærkninger til referatet, og voldgiftspanelet kan inddrage disse bemærkninger i sine overvejelser.

32. En part kan senest ti dage efter datoen for den mundtlige forhandling indgive et supplerende skriftligt indlæg til voldgiftspanelet vedrørende ethvert spørgsmål, der opstod under den mundtlige forhandling.

VIII. Skriftlige forespørgsler

33. Voldgiftspanelet kan når som helst under en sag rette skriftlige forespørgsler til en eller begge parter.

34. Hver part skal have mulighed for at fremsætte skriftlige bemærkninger til den anden parts besvarelser af voldgiftspanelets forespørgsler senest fem dage efter datoen for modtagelsen af en kopi af disse besvarelser.

IX. Fortrolighed

35. Oplysninger, som en part forelægger voldgiftspanelet, og som den pågældende part har angivet som fortrolige, behandles som fortrolige af den anden part og af panelet. Når en part indgiver et skriftligt indlæg, som indeholder fortrolige oplysninger, til voldgiftspanelet, indgiver denne også senest 15 dage derefter et indlæg uden de fortrolige oplysninger, der gøres tilgængeligt for offentligheden.

36. Intet i denne forretningsorden udelukker en part fra at offentliggøre sine egne skriftlige indlæg, sine egne besvarelser af forespørgsler fra voldgiftspanelet eller sit eget referat af mundtlige anbringender, forudsat at den pågældende part, når den henviser til oplysninger forelagt af den anden part, ikke offentliggør eventuelle oplysninger, som den anden part har angivet som fortrolige.

37. Mundtlige forhandlinger for voldgiftspanelet er offentlige, medmindre en parts indlæg og anbringender indeholder fortrolige oplysninger, eller parterne i øvrigt aftaler, at forhandlingerne ikke er offentlige. I så tilfælde bevarer parterne fortroligheden af de mundtlige forhandlinger for voldgiftspanelet.

X. Ex parte-kontakter

38. Voldgiftspanelet må ikke mødes eller på anden måde kommunikere mundtligt med en part i den anden parts fravær.

XI. Hastesager

39. I hastesager, jf. aftalens artikel 173, stk. 2, justerer voldgiftspanelet efter høring af parterne, hvis det er relevant, de frister, der er omhandlet i denne forretningsorden. Voldgiftspanelet meddeler parterne disse justeringer.

XII. Oversættelse og tolkning

40. Processproget i sager for voldgiftspanelet er engelsk. Voldgiftspanelets afgørelser affattes på engelsk.

41. Hver part afholder egne udgifter i forbindelse med oversættelse af dokumenter, der forelægges voldgiftspanelet, og som ikke oprindelig er udarbejdet på engelsk, samt eventuelle udgifter til tolkning under den mundtlige forhandling i forbindelse med anvendelsen af repræsentanter eller rådgivere.

DEL B

ADFÆRDSKODEKS FOR MEDLEMMER AF VOLDGIFTSPANELER

Definitioner

1. Med henblik på denne adfærdskodeks finder forretningsordenens definition af »assistent« anvendelse. Desuden forstås ved »kandidat«: en person, hvis navn er opført på den liste, der er omhandlet i aftalens artikel 171, stk. 1, og som er i betragtning til udvælgelse til medlem af et voldgiftspanel i henhold til nævnte artikel.

Ansvar i forbindelse med afviklingen af sager

2. Alle kandidater og medlemmer af et voldgiftspanel skal undgå utilbørlig adfærd og adfærd, der fremstår utilbørlig, være uafhængige og upartiske, undgå direkte og indirekte interessekonflikter og iagttage høje adfærdsstandarder, således at tvistbilæggelsesprocedurens integritet og upartiskhed bevares. Tidligere kandidater eller medlemmer af et voldgiftspanel skal overholde forpligtelserne i punkt 8, 9 og 10.

Oplysningspligter

3. Kandidater oplyser forud for bekræftelsen af deres udvælgelse til medlem af et voldgiftspanel i henhold til denne aftale parterne skriftligt om enhver interesse, enhver forbindelse eller ethvert andet forhold, som de er bekendt med, og som kan forventes at påvirke deres uafhængighed eller upartiskhed, eller som med rimelighed kan forventes at give indtryk af utilbørlig eller partisk adfærd, i sagen for voldgiftspanelet.

4. Kandidater og medlemmer af et voldgiftspanel må kun videregive oplysninger om aktuelle eller potentielle overtrædelser af denne adfærdskodeks til Det Blandede Udvalg med henblik på Unionens og Det Forenede Kongeriges undersøgelse heraf.

5. Medlemmer af et voldgiftspanel skal på ethvert tidspunkt i sagen for voldgiftspanelet oplyse parterne skriftligt om enhver interesse, enhver forbindelse eller ethvert andet forhold af den i punkt 3 omhandlede art, som de er eller bliver bekendt med.

Due diligence for medlemmer af et voldgiftspanel

6. Efter udvælgelsen udfører medlemmer af et voldgiftspanel deres opgaver omhyggeligt og hurtigt under hele behandlingen af sagen for voldgiftspanelet og udviser loyalitet og omhu. Navnlig:

   a) behandler de kun de spørgsmål, der blev rejst i sagen for voldgiftspanelet, og som er nødvendige for kendelsen, ligesom de ikke må delegere denne opgave til andre

   b) tager de ethvert passende skridt til at sikre, at deres assistenter er bekendt med og overholder punkt 2, 3, 4, 5, 9 og 10.

Uafhængighed og upartiskhed for medlemmer af et voldgiftspanel

7. Medlemmerne af et voldgiftspanel:

   a) skal være uafhængige og upartiske og undgå at give indtryk af utilbørlig eller partisk adfærd og må ikke lade sig påvirke af egeninteresse, udefra kommende pres, politiske overvejelser, offentlige protester, loyalitet over for Unionen eller Det Forenede Kongerige eller frygt for kritik

   b) må ikke hverken direkte eller indirekte påtage sig nogen forpligtelse eller acceptere nogen fordel, som på nogen måde ville være til hinder for eller give indtryk af at være til hinder for, at de udfører deres opgaver korrekt

   c) må ikke udnytte deres stilling som medlemmer af et voldgiftspanel til at fremme nogen personlig eller privat interesse og skal undgå handlinger, som kan give det indtryk, at andre befinder sig i en særlig position med hensyn til at påvirke dem

   d) må ikke lade økonomiske, forretningsmæssige, erhvervsmæssige, familiemæssige eller sociale forbindelser eller forpligtelser påvirke deres adfærd eller dømmekraft

   e) skal undgå at etablere forbindelser eller erhverve økonomiske interesser, som kan forventes at påvirke deres upartiskhed, eller som med rimelighed kan forventes at give indtryk af utilbørlig eller partisk adfærd

   f) må ikke drøfte noget aspekt af genstanden for eller behandlingen af sagen for voldgiftspanelet med en eller begge parter i fraværet af de øvrige medlemmer af voldgiftspanelet.

Forpligtelser for tidligere medlemmer af et voldgiftspanel

8. Alle tidligere medlemmer af et voldgiftspanel skal undgå handlinger, der kan give det indtryk, at de var partiske under varetagelsen af deres opgaver eller drog fordel af en af voldgiftspanelets afgørelser eller kendelser.

Fortrolighed

9. Intet nuværende eller tidligere medlem af et voldgiftspanel må på noget tidspunkt:

   a) videregive eller gøre brug af ikkeoffentlige oplysninger vedrørende sager for voldgiftspanelet, eller som vedkommende har fået kendskab til under behandlingen af sådanne sager, medmindre det sker som led i sagen, og må ej heller under nogen omstændigheder videregive eller gøre brug af sådanne oplysninger til egen eller andres fordel eller til skade for andres interesser

   b) offentliggøre voldgiftspanelets drøftelser eller noget panelmedlems synspunkter.

10. Intet medlem af et voldgiftspanel må videregive en kendelse fra voldgiftspanelet eller dele deraf, før den er offentliggjort i overensstemmelse med denne aftale.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA